

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΚΘ΄

Τρίτη 25 Μαΐου 2021

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 12845, 12846, 12847, 12849, 12859, 12863, 12867, 12871, 12873, 12874, 12877, 12879, 12883, 12886, 12887, 12890, 12892, 12894, 12895, 12901, 12902, 12903, 12907, 12908, 12911

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων, των τροπολογιών και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: « Άρση περιορισμών για την εγγραφή στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους εκλογών εξωτερικού», σελ. 12845 - 12912

2. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Τουρισμού, Οικονομικών, Εξωτερικών, Προστασίας του Πολίτη, Δικαιοσύνης, Μετανάστευσης και Ασύλου, καθώς και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Οικονομικών και Εξωτερικών κατέθεσαν στις 24/05/2021 σχέδιο νόμου: Κύρωση του Παραρτήματος XVIII της Διεθνούς Συμβάσεως για τα Πρόνοια και τις Ασυλίες των Ειδικευμένων Οργανισμών αναφορικά με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Τουρισμού, σελ. 12846

3. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση της Σύμβασης μεταβίβασης εμποπραγμάτων δικαιωμάτων λόγω εισφοράς σε είδος έναντι αυξήσεως μετοχικού κεφαλαίου μεταξύ αφενός του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου Α.Ε. και αφετέρου της Ελληνικό- Εταιρεία Διαχείρισης και Αξιοποίησης Ακινήτων Ελληνικού Αεροδρομίου Α.Ε.», σελ. 12883

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΒΔΕΛΑΣ Α.,	σελ. 12875 - 12891
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ.,	σελ. 12858 - 12875
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ.,	σελ. 12891 - 12912
ΜΠΟΥΡΑΣ Α.,	σελ. 12845 - 12858

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΒΔΕΛΑΣ Α. ,	σελ. 12877, 12879, 12883, 12886, 12887, 12890
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. ,	σελ. 12859, 12863, 12867, 12871, 12873, 12874
ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ Χ. ,	σελ. 12894
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. ,	σελ. 12901, 12902
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. ,	σελ. 12907, 12908, 12911
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 12892, 12894, 12895, 12901, 12902, 12903
ΛΙΑΚΟΥΛΗ Ε. ,	σελ. 12902
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 12845, 12846, 12847, 12849
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. ,	σελ. 12894
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. ,	σελ. 12846
ΤΖΑΚΡΗ Θ. ,	σελ. 12901

Β. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών:

ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ Χ. ,	σελ. 12901
ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ Ι. ,	σελ. 12857
ΑΠΑΤΖΙΔΗ Μ. ,	σελ. 12885
ΑΥΓΕΡΗ Θ. ,	σελ. 12874
ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ Δ. ,	σελ. 12911
ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ Β. ,	σελ. 12890
ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ Β. ,	σελ. 12864
ΒΛΑΣΗΣ Κ.,	σελ. 12863
ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ Μ. ,	σελ. 12875
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 12845, 12871, 12879, 12880, 12881, 12882, 12883
ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Κ. ,	σελ. 12876
ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ Χ. ,	σελ. 12893, 12894
ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ Β. ,	σελ. 12886
ΓΚΙΚΑΣ Σ. ,	σελ. 12894
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. ,	σελ. 12851, 12872, 12873, 12880, 12895
ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ Κ. ,	σελ. 12872, 12873, 12874
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 12905
ΔΕΛΗΣ Ι. ,	σελ. 12866
ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Χ. ,	σελ. 12903
ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 12902
ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ Κ. ,	σελ. 12857, 12883
ΖΕΜΠΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 12896
ΚΑΪΡΙΔΗΣ Δ. ,	σελ. 12890
ΚΑΜΙΝΗΣ Γ. ,	σελ. 12860
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. ,	σελ. 12847, 12868, 12880, 12902
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. ,	σελ. 12870
ΚΕΦΑΛΑ Μ. ,	σελ. 12865
ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ Γ. ,	σελ. 12846, 12900
ΚΡΗΤΙΚΟΣ Ν. ,	σελ. 12888
ΚΥΡΑΝΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 12906
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Ε. ,	σελ. 12897
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ,	σελ. 12905
ΚΩΤΣΟΣ Γ. ,	σελ. 12907
ΛΙΑΚΟΥΛΗ Ε. ,	σελ. 12849
ΛΙΟΥΠΗΣ Α. ,	σελ. 12897
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Ι. ,	σελ. 12894
ΜΑΝΗ - ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. ,	σελ. 12887
ΜΑΝΤΑΣ Π. ,	σελ. 12908
ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 12887
ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ Φ. ,	σελ. 12855
ΜΠΑΡΑΛΙΑΚΟΣ Ξ. ,	σελ. 12911
ΜΠΙΖΙΟΥ Σ. ,	σελ. 12908
ΜΠΛΟΥΧΟΣ Κ. ,	σελ. 12892
ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ Κ. ,	σελ. 12910
ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ Χ. ,	σελ. 12861
ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ Ι. ,	σελ. 12862
ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 12869
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Χ. ,	σελ. 12879
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Μ. ,	σελ. 12883
ΠΑΠΑΝΗΛΙΟΥ Γ. ,	σελ. 12889
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ Α. ,	σελ. 12904
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 12871
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. ,	σελ. 12867, 12868

ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ Ι. ,	σελ. 12881, 12883
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. ,	σελ. 12846, 12858
ΣΚΟΝΔΡΑ Α. ,	σελ. 12877
ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ Π. ,	σελ. 12891, 12892
ΣΠΑΝΑΚΗΣ Β. ,	σελ. 12909
ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ Δ. ,	σελ. 12859
ΤΖΑΚΡΗ Θ. ,	σελ. 12899
ΧΑΡΙΤΟΥ Δ.,	σελ. 12884
ΧΗΤΑΣ Κ. ,	σελ. 12853
ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ Ρ. ,	σελ. 12878
ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ Μ. ,	σελ. 12898, 12899

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. ,	σελ. 12871
----------------	------------

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΚΘ'

Τρίτη 25 Μαΐου 2021

Αθήνα, σήμερα στις 25 Μαΐου 2021, ημέρα Τρίτη και ώρα 10.11', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΠΟΥΡΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Άρση περιορισμών για την εγγραφή στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους εκλογέων εξωτερικού».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της 20^{ης} Μαΐου 2021 τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία και, εφόσον χρειαστεί, να διατεθεί και δεύτερη συνεδρίαση, ενιαία επί της αρχής, επί των άρθρων και των τροπολογιών.

Ειδικότερα η συζήτηση του σχεδίου νόμου προτείνεται να διεξαχθεί με συνδυασμό φυσικής παρουσίας και υπηρεσίας τηλεδιάσκεψης, WEBEX, με δωδεκαμελείς κύκλους, που θα περιλαμβάνουν ομιλητές με την εξής αναλογία ανά Κοινοβουλευτική Ομάδα: πέντε από τη Νέα Δημοκρατία, τρεις από τον ΣΥΡΙΖΑ, ένας από το Κίνημα Αλλαγής, ένας από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ένας από την Ελληνική Λύση και ένας από το ΜέΡΑ25.

Τα ονόματα των ομιλητών έχουν ήδη οριστεί από τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες με σχετικές επιστολές και η αρμόδια υπηρεσία έχει καταρτίσει κατάλογο που θα σας διανεμηθεί. Υπενθυμίζω ότι οι ομιλητές που θα τοποθετηθούν μέσω τηλεδιάσκεψης θα μιλήσουν μόλις ολοκληρωθούν οι κύκλοι των ομιλητών με φυσική παρουσία. Σύμφωνα με τον αριθμό των ομιλητών που έχουν οριστεί από τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες, προτείνω στο Σώμα να διατεθεί και δεύτερη συνεδρίαση την Τετάρτη και ώρα 10.00' για τη συνέχιση της συζήτησης του νομοσχεδίου. Προσθήκες στον κατάλογο δεν θα γίνουν δεκτές, παρά μόνο αμοιβαίες αλλαγές.

Σύμφωνα με το άρθρο 72 παράγραφος 1 εδάφιο γ' του Κανονισμού της Βουλής, μετά το τέλος συζήτησης θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής, επί του άρθρου 1, επί του ακροτελεύτιου άρθρου καθώς και επί του συνόλου του νομοσχεδίου, λόγω της ειδικής πλειοψηφίας που απαιτεί το άρθρο 51 παράγραφος 4 του Συντάγματος.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Το Σώμα συνεφώνησε.

Πριν καλέσω τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, να δώσω τον λόγο για δύο λεπτά στον κύριο Υπουργό, που κάτι θέλει να διευκρινίσει.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Καλημέρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Ζήτησα τον λόγο, κύριε Πρόεδρε, μόνο για να τοποθετηθώ επί του ζητήματος της αποδοχής ή μη δύο τροπολογιών. Μία τροπολογία κατέθεσε η πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ και μία το ΜέΡΑ25. Είχα πει, κύριε Πρόεδρε, στην Επιτροπή Εσωτερικών, όταν συζητούσαμε, ότι είμαι διατεθειμένος ακόμα και να αποσύρω αυτή τη στιγμή το συζητούμενο νομοσχέδιο, προκειμένου να βρεθεί μία λύση συγκλίνουσα, για να επιτευχθεί ο στόχος της διευκόλυνσης της άσκησης του εκλογικού δικαιώματος των κατοίκων εξωτερικού, υπό δύο προϋποθέσεις όμως: ότι δεν θα υπάρχει κανένας περιορισμός στην άσκηση του δικαιώματος και, δεύτερον, ότι η ψήφος τους θα είναι ισότιμη με όλων των εκλογέων και θα προσμετράται στο εκλογικό αποτέλεσμα.

Είχα απευθύνει την πρόσκληση αυτή στον ΣΥΡΙΖΑ να τοποθετηθεί, διότι εν συνεχεία όλα τα υπόλοιπα ζητήματα -εκλογικές περιφέρειες, αριθμός, τρόπος εκλογής- θα μπορούσαν να συζητηθούν, να συμφωνηθούν μεταξύ των κομμάτων, εάν είχαν συμφωνήσει, όμως, αυτές οι δύο στρατηγικού χαρακτήρα προϋποθέσεις.

Ο ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσε μία πρόταση, μία τροπολογία την οποία υπογράφουν ο κ. Κατρούγκαλος, η κ. Τζάκρη και ο κ. Ζαχαριάδης. Εκεί προτείνουν την ίδρυση τεσσάρων εκλογικών περιφερειών αποδήμων, Βουλευτών Επικρατείας τούς χαρακτηρίζουν, οι οποίοι όμως θα εκλέγονται όχι με κομματικά ψηφοδέλτια και επίσης δεν θα λαμβάνεται επομένως υπ' όψιν η ψήφος των αποδήμων στη διαμόρφωση του συνολικού εκλογικού αποτελέσματος. Υποθέτω και διαλαμβάνω ότι αυτή είναι η θέση του ΣΥΡΙΖΑ.

Επομένως στην έκκλησή μου ουσιαστικά ο ΣΥΡΙΖΑ απάντησε αρνητικά. Η αρνητική αυτή απάντηση, η απόρριψη της μίας εκ των δύο προϋποθέσεων, δηλαδή να προσμετράται η ψήφος των αποδήμων όπως όλων των υπολοίπων ψηφοφόρων, προφανώς σημαίνει ότι θα συνεχίσουμε κανονικά τη συζήτηση στο νομοσχέδιο και ο καθένας θα πάρει από εδώ και πέρα την ευθύνη.

Και η τροπολογία του ΜέΡΑ25 και αυτή εντάσσεται μέσα σε αυτές τις προϋποθέσεις. Δεν την κάνω δεκτή, γιατί δεν έχει πια νόημα το να την κάνω ή όχι δεκτή την τροπολογία του ΜέΡΑ25, από τη στιγμή που δεν υπάρχει αυτή η βασική συμφωνία και σύγκλιση του ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω

στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Τουρισμού, Οικονομικών, Εξωτερικών, Προστασίας του Πολίτη, Δικαιοσύνης, Μετανάστευσης και Ασύλου, καθώς και οι Αναπληρωτές Υπουργοί Οικονομικών και Εξωτερικών κατέθεσαν στις 24-5-2021 σχέδιο νόμου: «Κύρωση του Παραρτήματος XVIII της Διεθνούς Συμβάσεως για τα Προνόμια και τις Ασυλίες των Ειδικευμένων Οργανισμών, αναφορικά με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Τουρισμού».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διάρκη Επιτροπή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Θέλετε κάτι διαδικαστικό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Έγινε μια κουβέντα σε μία τροπολογία. Θέλω να πω μια κουβέντα εάν μπορώ. Είμαι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, μπορώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Εν πάση περιπτώσει, πριν πάρει τον λόγο ο κ. Κουμουτσάκος, πάρτε τον λόγο για δύο λεπτά.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Προφανώς, κύριε Υπουργέ, θεωρώ εντελώς αιτιολογημένη την άρνησή σας, όταν δεν ικανοποιείται το πρώτο και απαραίτητο κριτήριο, που έχει σχέση με την ισότητα της ψήφου. Και αυτό εκ των πραγμάτων είναι μια κίνηση καθαρά θεαματική, χωρίς να έχει ουσιαστικό περιεχόμενο.

Εσείς όμως κάνετε μία πρόταση την προηγούμενη φορά, απ' ό,τι έχω αντιληφθεί και διάβασα μετά και στα πρακτικά -γιατί έλειπα εκείνη τη στιγμή-, ότι θα μπορούσατε να συζητήσετε για μια πραγματική εκλογή αντιπροσώπων από τους ομογενείς σε επίπεδο περιφερειών.

Εγώ θεωρώ ότι, ανεξάρτητα από την τύχη που θα έχει ο νόμος, δηλαδή, εάν θα συγκεντρώσει τις διακόσιες ψήφους, που σημαίνει ότι θα μπορεί να ισχύσει -και σημειώνω ότι αυτό ισχύει εσείς, δεν ισχύει όπως στον εκλογικό νόμο-, θα μπορούσατε από τη στιγμή που έχετε αυτή την πρόταση, αντί να κάνετε μονάχα τη μία αλλαγή, που έχει σχέση με το κόψιμο των κοφτών, ας πούμε, να βάλετε και την επιστολική ψήφο και τα θέματα που έχουν σχέση με την εκπροσώπηση των ομογενών και να φέρετε έναν πλήρη νόμο. Ας υπάρχει. Εάν δεν το κάνετε εσείς, θα το κάνουμε εμείς το αμέσως προσεχές χρονικό διάστημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε, κύριε Σκανδαλίδη.

Τον λόγο τώρα έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Κουμουτσάκος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, ξεκινά από εσάς. Σήμερα κρίνεται εάν θα έχετε το πολιτικό σθένος να υποστηρίξετε το εθνικά μείζον, θυσιάζοντας το κομματικά μικρό. Εάν θα υποστηρίξετε τη χωρίς όρους και γραφειοκρατικές προϋποθέσεις δυνατότητα των εγγεγραμμένων στους εκλογικούς καταλόγους Ελλήνων του εξωτερικού να ψηφίζουν από τον τόπο της κατοικίας τους ή εάν θα σηκώσετε το βάρος της ευθύνης να αποτρέψετε εσείς μια ιστορική απόφαση χρέους της πατρίδας προς τους Έλληνες εκείνους που συνιστούν την πέραν της Ελλάδος Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Ελληνισμός της Διασποράς, οι Έλληνες που ζουν στο εξωτερικό αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι του εθνικού κορμού. Οι γεωγραφικές αποστάσεις δεν ήταν ποτέ ούτε εμπόδιο ούτε πρόφαση για τους Έλληνες της παλαιότερης και πρόσφατης μετανάστευσης για να προσφέρουν στη μητέρα πατρίδα όποτε αυτή τους χρειάστηκε, είτε αυτό ήταν εθνικά θέματα είτε η στήριξη των προσπαθειών για την ανάπτυξη και ανάταξη της εθνικής οικονομίας.

Αυτή η σχέση πατρίδας - Διασποράς, πατρίδας - Ελλήνων του εξωτερικού δεν μπορεί να είναι μονόδρομος, οφείλει να είναι αμφίδρομη. Διακηρυγμένη στρατηγική επιλογή, θυμίζω εδώ, και σκοπός όλων των μεταπολιτευτικών κυβερνήσεων ήταν η μεγαλύτερη δυνατή ενίσχυση των δεσμών του Ελληνισμού του εξωτερικού με τη μητέρα πατρίδα. Έχει έρθει η ώρα να τιμήσουμε αυτούς τους Έλληνες. Και το ελάχιστο που μπορούμε να κάνουμε είναι να εξασφαλίσουμε τη χωρίς εμπόδια δυνατότητα τους να ασκούν το εκλογικό τους δικαίωμα από τον τόπο της κατοικίας τους.

Σε αυτό άλλωστε απέβλεπε η κατοχύρωση ήδη από το Σύνταγμα του 1975 του δικαιώματος των εκτός επικρατείας ευρισκόμενων εκλογέων, όπως έλεγε το κείμενο, να συμμετέχουν στην ύψιστη δημοκρατική πράξη, στην εκλογική διαδικασία, δηλαδή τελικά στη λειτουργία της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Στο άρθρο 51 του Συντάγματος του 1975 υπήρξε κατευθυντήρια πρόνοια και επιταγή για τη διά νόμου ρύθμιση των ζητημάτων που σχετίζονται με τη δυνατότητα εφαρμογής στην πράξη της άσκησης, δηλαδή, του ύψιστου αυτού δικαιώματος των εκτός συνόρων Ελλήνων.

Ακολούθησαν οι συνταγματικές Αναθεωρήσεις του 1986 και του 2001, που θέλησαν να βελτιώσουν ή να ρυθμίσουν ακόμα περισσότερο την πρόνοια του Συντάγματος του 1975.

Δυστυχώς όμως επί μισό αιώνα η συνταγματική εκείνη πρόβλεψη έμεινε ανεφάρμοστη. Πολιτικές σκοπιμότητες δεν επέτρεψαν την ευόδωση των προσπαθειών που κατεβλήθησαν σε τουλάχιστον δύο περιπτώσεις, σημειώνω και υπογραμμίζω και τις δύο φορές από κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας με κυβέρνηση Κώστα Καραμανλή και κυβέρνηση Αντώνη Σαμαρά. Η τρίτη, αυτή τη φορά αποτελεσματική, προσπάθεια έγινε και πάλι από κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, από τη σημερινή Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, ο οποίος είχε θέσει μεταξύ των βασικών προτεραιοτήτων της Κυβέρνησης και του κυβερνητικού μας προγράμματος την εφαρμογή των συνταγματικών επιταγών. Δηλαδή να γίνει πράξη επιτέλους η διευκόλυνση του δικαϊκά μας να ψηφίζουν οι Έλληνες του εξωτερικού από τη χώρα στην οποία κατοικούν, δηλαδή η υποχρέωση να ανταποκριθεί η πατρίδα σε ένα αυτονόητο δικαίο και βαθιά δημοκρατικό αίτημα των Ελλήνων της Διασποράς, των Ελλήνων της πρόσφατης και παλαιότερης μετανάστευσης.

Η εξαρχής διακηρυγμένη φιλοδοξία μας ήταν βεβαίως και παραμένει η διευκόλυνση συμμετοχής στην εκλογική διαδικασία να αφορά στο σύνολο των δικαιουμένων ψήφου Ελλήνων του εξωτερικού, χωρίς περιορισμούς, χωρίς πρόσθετα κριτήρια και γραφειοκρατικές επιβαρύνσεις, που τελικά οδηγούν σε στρεβλώσεις, που δημιουργούν μια Διασπορά δύο ή τριών ταχυτήτων και σε συνθήκες που ευνοούν τους πλέον εύπορους, δηλαδή εκείνους από τους Έλληνες του εξωτερικού που μπορούν εύκολα να καταβάλουν το κόστος ενός μακρινού ταξιδιού για να ασκήσουν επιτόπου, εδώ, στην Ελλάδα, το εκλογικό τους δικαίωμα, αδικώντας εκείνους που δεν μπορούν να υποβληθούν σε αυτό το έξοδο.

Εμείς δεν θέλαμε εξαρχής περιορισμούς και άδικους διαχωρισμούς για κάτι τόσο σημαντικό. Όμως η απαραίτητη κοινοβουλευτική πλειοψηφία για κάτι τέτοιο δυστυχώς δεν υπήρχε. Εμείς από την πλευρά μας, όμως, οφείλαμε με αίσθημα ευθύνης να διασφαλίσουμε το μείζον, δηλαδή, επειδή υπήρχαν διαφορές από κόμματα της Αντιπολίτευσης, να μην πιαστεί το πολιτικό μας σύστημα και τελικά η Ελληνική Δημοκρατία στην παγίδα του όλα ή τίποτα. Για τον λόγο αυτόν με ανοικτό και εποικοδομητικό πνεύμα και με σκληρή δουλειά που κατέβαλε ο τότε Υπουργός Εσωτερικών επιτεύχθηκε ένας συμβιβασμός με τις άλλες πολιτικές δυνάμεις που είχαν ενστάσεις, αντιρρήσεις ή και αρνήσεις. Ήταν ένας αναγκαίος συμβιβασμός, που όμως ή που πάντως δεν ενθουσίασε, αλλά μάλλον προβληματίσε τους Έλληνες του εξωτερικού.

Προκειμένου να επιτευχθεί, λοιπόν, η προβλεπόμενη από το Σύνταγμα αυξημένη πλειοψηφία, συμπίεσαμε τη φιλοδοξία μας στα μέτρα του πολιτικού ρεαλισμού του τότε συσχετισμού κοινοβουλευτικών δυνάμεων και ψήφου.

Βάλαμε όμως ταυτόχρονα την ίδια στιγμή μια απαραίτητη κόκκινη γραμμή, ένα απαράβιαστο και ανελαστικό δημοκρατικό όριο στο όρο: να διασφαλίζεται πάντα η ισοτιμία της ψήφου των εκτός συνόρων Ελλήνων με αυτή των εντός συνόρων Ελλήνων πολιτών. Έτσι ο ν.4648/2019 ήταν για εμάς ένα πρώτο σημαντικό βήμα, όπως είχε πει ο Πρωθυπουργός, και όχι το τέλος της διαδρομής, ήταν ένα βήμα που ανέμενε την ολοκλήρωσή του. Η αιτία, λοιπόν, για τη σημερινή πρόταση αλλαγής αυτού του νόμου του 2019 υπήρχε εξαρχής. Η αιτία ήταν εκεί. Είχε εγκαίρως και δημόσια κατατεθεί με σαφήνεια από τον Πρωθυπουργό και από την Κυβέρνηση.

Και ξαφνικά, αλλά και πολύ ευπρόσδεκτα, ήρθε και η αφορμή. Ποια ήταν η αφορμή; Το καθ' ύλην αρμόδιο στέλεχος της Μείζονος Αντιπολίτευσης, του ΣΥΡΙΖΑ, η κ. Τζάκρη, ευθαρσώς καθέτως και οριζοντίως και μάλιστα σε ιστορικό εμβληματικό έντυπο της Διασποράς, στον «Εθνικό Κήρυκα», δήλωσε: «Όχι μόνο θα δώσουμε τη μάχη για την άρνηση των περιορισμών, αλλά και θα τους καταργήσουμε αμέσως μόλις επιστρέψουμε στη διακυβέρνηση της χώρας. Είναι περιορισμοί άδικοι, υποτιμητικοί και αχαρκτηρίστοι.». Μάχη θα δώσετε, λοιπόν.

Σήμερα, λοιπόν, σας καλούμε να μη δώσετε αυτή τη μάχη, δεν χρειάζεται. Διότι σήμερα έχετε μπροστά σας τον νόμο που καταργεί αυτούς τους περιορισμούς, αυτούς τους απαράδεκτους, κατά το αρμόδιο στέλεχός σας, περιορισμούς, που καταργεί αυτό που η κ. Τζάκρη ξέχασε αμέσως μόλις διάβασε την ίδια της τη συνέντευξη. Ο ΣΥΡΙΖΑ παραμένει ΣΥΡΙΖΑ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εν πάση περιπτώσει, μη δώσετε τη μάχη. Να δώσετε απλώς σήμερα τη σύμφωνη γνώμη σας και την ψήφο σας για να καταργηθούν εμπόδια και διακρίσεις.

Η πρότασή σας, πρόταση υπεκφυγής, να μην προσμετράται η ψήφος των Ελλήνων του εξωτερικού στο γενικό εκλογικό αποτέλεσμα, αλλά μόνο για την εκλογή τεσσάρων Βουλευτών Επικρατείας, δεν είναι μόνο μια μικρή πολιτική κουτοπονηριά. Είναι προδήλως αντισυνταγματική και το ξέρετε. Δεν μπορεί να υπάρχουν δύο κατηγοριών ψηφοφόροι ή δύο κατηγοριών ψήφοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση και αργότερα η ψηφοφορία θα κρίνουν τελικά δύο μείζονα πολιτικά ζητήματα: Το πρώτο είναι αν η σύγχρονη Ελληνική Δημοκρατία θα πράξει το καθήκον της, ρυθμίζοντας και κατοχυρώνοντας οριστικά τη δυνατότητα των Ελλήνων της Διασποράς, όλων των Ελλήνων, να συμμετέχουν και να συνδιαμορφώνουν ισότιμα με τους εντός συνόρων Έλληνες την ιστορική διαδρομή του έθνους, χωρίς περιττές προϋποθέσεις, χωρίς αυθαίρετους περιορισμούς, χωρίς γραφειοκρατικά εμπόδια και προσκόμματα. Το δεύτερο πολιτικό ζήτημα είναι το εξής: εάν οι πολιτικές δυνάμεις, τα κόμματα της Αντιπολίτευσης και ειδικά η Μείζον Αντιπολίτευση θα έχουν το πολιτικό σθένος να μη θυσιάσουν στον βωμό του σημερινού μικροκομματικού τους οφέλους και συμφέροντος το διαρκές και εθνικά μεγάλο, εάν θα δηλώσουν «παρών» στο μεγάλο αυτό βήμα, που έχει αδικαιολόγητα καθυστερήσει επί σχεδόν μισό αιώνα ή αν θα καταγραφούν ως μικροκομματικά και -επιτρέψτε μου να πω- κουτοπονήτρα απόντες. Ο εθνικός ληξιαρχος καταγράφει τη θέση και τη στάση όλων μας και εύχομαι ειλικρινά να καταγράψει τριακόσια ιστορικά «ναι» και κανένα μικρό «όχι», ώστε η Βουλή των Ελλήνων να επιβεβαιώσει με συντριπτική πλειοψηφία ακριβώς αυτό, ότι θα είναι η Βουλή όλων των Ελλήνων.

Αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η μεγάλη εικόνα. Όλα τα άλλα είναι υπεκφυγές, είναι υποσημειώσεις σε ένα μεγάλο κεφάλαιο.

Εσείς, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, πρέπει να αποφασίσετε. Είναι στο χέρι σας. Είναι δική σας ευθύνη αν τελικά θα επιλέξετε να είστε υποσημείωση άρνησης ή αν θα συμπράξετε σε μια ιστορική απόφαση. Εμείς πάντως είμαστε αποφασισμένοι. Πράττουμε και θα πράξουμε το καθήκον μας έναντι των Ελλήνων του εξωτερικού, υπερψηφίζοντας αποφασιστικά τη δυνατότητα να συμμετέχουν όπως τους αρμόζει και τους αξίζει στη διαμόρφωση της ιστορικής διαδρομής της πατρίδας μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κουμουτσάκο και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Κι αφού τακτοποιηθεί υγειονομικά το βήμα, τον λόγο έχει ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, ο κ. Γεώργιος Κατρούγκαλος.

Κύριε Κατρούγκαλε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ερχόμαστε να συζητήσουμε σήμερα ένα σχέδιο νόμου το οποίο ανακινώθηκε από τα τηλεπάρθυρα και το οποίο φέρνει στη Βουλή ακριβώς το ύψος και το ήθος των τηλεπαράθρων, ακριβώς γιατί σκοπός της Κυβέρνησης δεν είναι να αλλάξει τον

νόμο. Ο νόμος αυτός δεν εφαρμόστηκε ποτέ. Ο νόμος αυτός ήταν αποτέλεσμα διαβούλευσης μηνών και εξαιρετικά δύσκολων συζητήσεων μεταξύ των κομμάτων, ενώ το εγχείρημα του σημερινού Υπουργού προφανώς δεν ικανοποιεί τα κριτήρια αυτά.

Ούτε οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας πιστεύουν ότι έχει κάποια τύχη. Είναι χαρακτηριστικό ότι ούτε ένας από αυτούς, από εσάς, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν πήρε τον λόγο κατά τη συζήτηση στην επιτροπή.

Ούτε ήταν αφορμή για τον νόμο, για το εγχείρημα αυτό, οι δηλώσεις της κ. Τζάκρη, για τις οποίες έχει αναλυτικά τοποθετηθεί, δεδομένου ότι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός στην τηλεδιάσκεψη με τους απόδημους της Νότιας Αμερικής στις 22 Μαρτίου είχε προαναγγείλει ένα παρόμοιο εγχείρημα.

Η αλήθεια είναι ότι και αυτή η νομοθετική πρόταση συμβαδίζει με τη συνολική υποκρισία που δείχνει το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας όλη αυτή την περίοδο. Είναι δυνατόν, όπως ισχυρίστηκε ο φίλος εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, αυτό να είναι το βήμα που συμπληρώνει τον αρχικό νόμο; Πώς είναι δυνατόν να γίνει κάτι τέτοιο, χωρίς καμία διαβούλευση και ουσιαστικά σε απόσταση από τον συμβιβασμό που επιτεύχθηκε το 2019; Και δεν είναι αυτό υποκριτικό; Αν πράγματι θέλατε να ρυθμίσετε το ζήτημα της ψήφου των αποδήμων, γιατί δεν το κάνατε μέχρι το 2001, όταν κυβερνούσατε και δεν ίσχυε η προϋπόθεση των 2/3, που τέθηκε για πρώτη φορά τότε στη συνταγματική Αναθεώρηση; Προφανώς, αυτό το ερώτημα ισχύει και για τα δύο κόμματα του πρώην προηγούμενου δικομματισμού, και για τη Νέα Δημοκρατία και για το ΠΑΣΟΚ. Απλώς, δεν λέτε την αλήθεια ούτε στους Έλληνες του εσωτερικού, της επικράτειας, ούτε στους Έλληνες του εξωτερικού.

Έχω εδώ δηλώσεις του Γραμματέα Ελλήνων της Διασποράς της Νέας Δημοκρατίας. Κατηγορεί εμάς για διγλωσσία και τι λέει; «Η Κυβέρνηση δεν προτείνει να μετέχουν Έλληνες τρίτης γενιάς...». Προσέξτε: «Η Κυβέρνηση δεν προτείνει να μετέχουν Έλληνες τρίτης γενιάς που δεν είναι Έλληνες πολίτες και δεν είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους. Δηλαδή, μας λένε», απευθύνεται σε εμάς, στον ΣΥΡΙΖΑ, «για τους "Πορτοκάλους" και για τη "θεία από το Σικάγο", ξεχνώντας ότι δεν προτείνουμε κάτι τέτοιο. Είναι αδιανόητα ψεύτες σε αυτό και παραπληροφορούν σκόπιμα διαρκώς.». Θα το καταθέσω στα Πρακτικά.

Αυτό είναι ενδεικτικό μιας διπλής λαλιάς κατά τον Όργουελ, μιας υποκρισίας και ενός ψέματος ταυτόχρονα προς το εσωτερικό και στο εξωτερικό. Γιατί προς το εξωτερικό; Γιατί είμαι βέβαιος ότι ο Πρωθυπουργός, όταν απευθύνεται στους απόδημους, δεν τους λέει «Πορτοκάλους» ούτε «θείες από το Σικάγο». Φαίνεται, με το εγχείρημα αυτό να προσπαθεί να αντικρούσει το δικό μας εγχείρημα, ότι χώρες που έχουν σημαντική Διασπορά, όπως η δική μας χώρα, δεν καθιερώνουν αστάθμητη ψήφο των ομογενών τους στο εξωτερικό. Αυτό είναι το κεντρικό μας εγχείρημα και σε αυτό προσπαθεί να απαντήσει.

Εδώ, λοιπόν, λέει ψέματα προς τους Έλληνες της επικράτειας για τον εξής λόγο: Η ίδια η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 2007 εκτιμούσε ότι οι Έλληνες πολίτες του εξωτερικού που θα είχαν δικαίωμα ψήφου ήταν τρία εκατομμύρια επτακόσιες χιλιάδες και το ανέλυε, ενδεικτικά: ένα εκατομμύριο οκτακόσιες πενήντα χιλιάδες Έλληνες πολίτες στην Αμερική, πεντακόσιες πενήντα οκτώ χιλιάδες στην Αυστραλία. Δεν είναι, όμως, μόνο αυτοί που δυνάμει συμμετέχουν στο εκλογικό σώμα, όπως το φαντάζεται στα λόγια. Γιατί όταν ήταν κυβέρνηση δεν το είχε κάνει πριν το 2001 η Νέα Δημοκρατία. Σύμφωνα με τον Κώδικα Ιθαγένειας, κάθε άνθρωπος που έλκει καταγωγή έστω και από έναν Έλληνα πρόγονο έχει δικαίωμα να πάρει την ελληνική ιθαγένεια και μάλιστα από τη στιγμή που πάρει την ελληνική ιθαγένεια και η εγγραφή του στα δημοτολόγια και η εγγραφή στους εκλογικούς καταλόγους είναι αυτόματη. Άρα, από την πρώτη ομαδική μετανάστευση Ελλήνων που έγινε στη Φλόριντα το 1758 μέχρι σήμερα, όλοι αυτοί έχουν δικαίωμα να πάρουν την ελληνική ιθαγένεια. Μάλιστα, ο Κώδικας Ιθαγένειας λέει ότι είναι αυτοδίκαιη η κτήση, είναι αναγνώριση μιας ιδιότητας που προϋπάρχει.

Επομένως, και αυτός ο ισχυρισμός που απευθυνόταν προς το εσωτερικό, ότι τάχα δεν είναι συγκρίσιμα τα μεγέθη της δικής

μας Διασποράς με τη Διασπορά του Ισραήλ, της Αρμενίας, της Ιρλανδίας -την οποία επικαλέστηκα στην ομιλία μου στην επιτροπή αλλά είναι και το βασικό μας επιχείρημα- είναι ένας αναληθής ισχυρισμός.

Η αλήθεια είναι αυτή που προανέφερα. Δεν υπάρχει χώρα με σημαντική Διασπορά που να υιοθετεί γενικευμένο και μη σταθμισμένο σύστημα συμμετοχής στην εκλογική διαδικασία των πολιτών της. Χώρες χωρίς Διασπορά, αλλά μόνο με εκπατρισμένους πολίτες, που έχουν σκοπό να επιστρέψουν στη χώρα, πράγματι εφαρμόζουν ένα γενικευμένο εκλογικό δικαίωμα. Τι, όμως, πάλι δεν είπατε στους ομογενείς; Ότι και αυτές οι χώρες περιορίζουν χρονικά το σχετικό δικαίωμα.

Αυτό, ακριβώς λόγω της απόκρυψης εκ μέρους σας της πραγματικότητας, φαίνεται να μην το γνωρίζουν ούτε οι Έλληνες απόδημοι. Ακούστε: Ο Καναδάς προβλέπει απώλεια του δικαιώματος συμμετοχής στην εκλογική διαδικασία μετά από πέντε χρόνια απουσίας από τη χώρα- πέντε χρόνια!-, η Αυστραλία μετά από έξι χρόνια, η Νέα Ζηλανδία μόλις μετά από τρία.

Η δική μας η πρόταση, αντιθέτως, έχει θεωρηθεί από την Επιτροπή της Βενετίας, που είναι το θεσμικό όργανο του Συμβουλίου της Ευρώπης, η βέλτιστη ευρωπαϊκή πρακτική για τις χώρες που έχουν σημαντική ομογένεια.

Βέλτιστη πρακτική θεωρήθηκε και από τον κ. Γεραπετρίτη, ως συνεισηγητή της σχετικής έκθεσης της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Η, δε, πρότασή μας για τις βουλευτικές περιφέρειες είναι η πρόταση του Συμβουλίου Απόδημου Ελληνισμού και η πρόταση που συμβαδίζει απολύτως με τη συνταγματική ιστορία και τη δική μας πρακτική. Να θυμίσω ότι ο Χαρίλαος Τρικούπης ήταν Βουλευτής Λονδίνου σε πολλές εκλογές, ο δε πατέρας του, πρόξενος της Ελλάδας στη Μεγάλη Βρετανία, ήταν Βουλευτής του Μάντσεστερ.

Προτείνουμε η εκλογή να γίνεται με ενιαίο ψηφοδέλτιο, και, επομένως, πράγματι, οι τέσσερις Βουλευτές που θα εκλέγονται ανά μεγάλη, μείζονα εκλογική περιφέρεια του εξωτερικού, θα είναι τέσσερις, ασχέτως αν θα ψηφίσουν ένα ή δύο εκατομμύρια στις σχετικές εκλογές. Αυτό ισχύει και στο ιταλικό και στο γαλλικό και στο πορτογαλικό μοντέλο, τα οποία ακολουθεί η πρότασή μας.

Είναι, τάχα, αντίθετη στον ευρωπαϊκό νομικό πολιτισμό η πρότασή αυτή; Αντίθετως, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου στην υπόθεση Σιταρόπουλος κατά Ελλάδας αιτιολογεί ως απόλυτα συμβατά με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου τα κριτήρια αυτά με το εξής σκεπτικό: Οι πολίτες που δεν κατοικούν εντός της επικράτειας δεν επηρεάζονται τόσο άμεσα ή διαρκώς από τα καθημερινά προβλήματα της χώρας τους και έχουν λιγότερη πληροφόρηση γι' αυτά. Δεύτερο -και βασικότερο- κριτήριο για το δικαστήριο είναι ότι υφίσταται στενή σχέση μεταξύ του δικαιώματος ψήφου στις βουλευτικές εκλογές και όταν επηρεάζεται κάποιος άμεσα από τις αποφάσεις των πολιτικών οργάνων που εκλέγονται με αυτόν τον τρόπο και αφορούν κατά κύριο λόγο άτομα που ζουν εντός της χώρας.

Εδώ, βέβαια, η υποκρισία σας είναι αντίθετη και με την αντικειμενική πραγματικότητα της εκπροσώπησης των αποδήμων. Σύμφωνα με την πρότασή μας, οι απόδημοι θα έχουν τέσσερις εκπροσώπους που θα τους επιλέγουν οι ίδιοι. Σύμφωνα με τον συμβιβασμό που επικράτησε, οι απόδημοι θα έχουν μόνο δύο εκπροσώπους, μιας που η δέσμευση που υπάρχει στον νόμο είναι στις τρεις πρώτες εκλογίμες θέσεις να υπάρχει ένας απόδημος και, μάλιστα, απόδημος που δεν θα επιλέγεται από τους ίδιους, θα επιλέγεται από τα κόμματα.

Αυτό είναι το βασικό χαρακτηριστικό γενικά των επιλογών σας. Δεν σας νοιάζει οι απόδημοι να έχουν δικαίωμα εκπροσώπησης, δικαίωμα επιλογής. Το κόμμα είναι αυτό που σας νοιάζει.

Ασκήσατε κριτική ως προς την επιλογή μας αυτή και το θεωρήσατε αρχικά αντισυνταγματικό. Έχω εδώ μια δήλωσή σας, κύριε Υπουργέ, της 12^{ης} Απριλίου του 2021, την οποία ανασκευάσατε στην επιτροπή. Εκεί είπατε ότι δεν κάνετε κριτική για αντισυνταγματικότητα, δεν έχετε ισχυρισμό αντισυνταγματικότητας, απλώς θεωρείτε εσφαλμένη την πρόταση αυτή. Καλοδεχούμενη η ανασκευή. Να τη γνωρίζετε, όμως, και εσείς, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας.

Υπάρχει και κριτική που έχω ακούσει από τα αριστερά, πώς είναι δυνατόν ένα κόμμα της Αριστεράς να προτείνει ενιαίο ψηφοδέλτιο. Ακούστε, αγαπητοί συνάδελφοι. Εμείς, πράγματι, θεωρούμε ότι η δημοκρατία εκφράζεται μέσω των κομμάτων, ακριβώς γιατί υπάρχουν σε κάθε κοινωνία -και μεταξύ των αποδήμων- κοινωνικές και ταξικές συγκρούσεις, που εκφράζονται πολιτικά από τα κόμματα. Όταν, όμως, μιλάμε για έναν εκπρόσωπο στην Αμερική, έναν εκπρόσωπο στην Αυστραλία, έναν εκπρόσωπο στην Ευρώπη, θα πρέπει να είναι οι κομματικές διαφορές οι κυρίαρχες;

Εγώ θεωρώ ότι αυτός που θα εκλεγεί θα έχει την πολιτική του ταυτότητα, θα μπορεί να έρχεται και να συμμετέχει στην Κοινοβουλευτική Ομάδα της επιλογής του, γιατί, προφανώς, δεν μπορούν να μπουν κάτω από το χαλί οι πολιτικές επιλογές. Δικαιούνται, όμως, οι απόδημοι να εκλέξουν τον εκπρόσωπό τους και με κριτήρια που αφορούν την προώθηση των εθνικών συμφερόντων στο εξωτερικό, τη συνολική έκφραση των αποδήμων. Και κάθε φορά που έχω πάει εγώ στο εξωτερικό, αυτό έχω ακούσει από τους απόδημους, ότι, δηλαδή, περισσότερο τους ενδιαφέρει η υποστήριξη των εθνικών συμφερόντων, παρά η άμεση εμπλοκή τους σε κομματικές διαμάχες. Εσείς, βέβαια, έχετε στο μυαλό σας πάντα το κόμμα.

Εδώ θέλω να αναφερθώ -από πλευράς συνταγματικότητας, όχι από πλευράς πολιτικής- στην αυθεντία ενός συναδέλφου που δεν είναι πια στη Βουλή, του Ευάγγελου Βενιζέλου. Στην αντίστοιχη συζήτηση το 2009 τι υποστήριξε; Έχω καταθέσει το σχετικό Πρακτικό της Βουλής στην επιτροπή. Η δεύτερη λύση -η πρώτη λύση ήταν αυτή που επικράτησε, μέσω του Συμβουλίου της Επικρατείας-, λέει ο κ. Βενιζέλος, είναι η εξής: Μία ή περισσότερες ανά ήπειρο περιφέρειες, ειδικά για τους αποδήμους, είναι η σαφώς καλύτερη, γιατί θα επιτρέψει να υπάρξουν αμιγείς συνδυασμοί ψηφίζομενοι από αποδήμους και -προσέξτε αυτό- αυτοί οι αμιγείς συνδυασμοί δεν υπάρχει κανένας λόγος να είναι κομματικοί, ελλαδικοί. Μπορεί να είναι και ενωτικοί, εθνικού χαρακτήρα.

Εν πάση περιπτώσει, μπορεί να μη συμφωνείτε με αυτά που λέμε εμείς, μπορεί να θέλετε να εξακολουθείτε να παίζετε αυτά τα παιχνίδια, τα κομματικά σας παιχνίδια, με τους ομογενείς. Όμως, εδώ έχουμε έναν συμβιβασμό, τον μόνο δυνατό συμβιβασμό εν όψει των διαφορών απόψεων που έχουμε, τον οποίο ο κ. Μητσοτάκης αποκάλεσε «εθνική νίκη» στην ομιλία του για την επέτειο της Ναυμαχίας της Σαλαμίνας στη Βουλή και σπονδή στον οικουμενικό Ελληνισμό. Πώς τον υπηρετείτε; Ο συμβιβασμός αυτός ανταποκρίνεται και αυτός στο ευρωπαϊκό μοντέλο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μια μικρή ανοχή θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ πολύ.

Αποδεχθήκαμε τη συμβιβαστική πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, γιατί, πράγματι, σε χώρες που δεν ακολουθούν το μοντέλο της Γαλλίας, της Ιταλίας και της Πορτογαλίας και έχουν έναν σημαντικό αριθμό ομογενών τους εκτός, εφαρμόζεται το σύστημα των κριτηρίων και, μάλιστα, με αυστηρότερο τρόπο απ' ό,τι στον δικό μας συμβιβασμό. Ενδεικτικά σας λέω ότι στο Ηνωμένο Βασίλειο, για να έχει κάποιος δικαίωμα διεκδίκησης ψήφου πρέπει να μη λείπει από τη χώρα την τελευταία δεκαπενταετία -δεκαπέντε χρόνια αντί για τριάντα πέντε-, στη δε Γερμανία είκοσι πέντε χρόνια και έχει υποχρέωση να είναι στη χώρα για τρεις συνεχόμενους μήνες, όχι απλώς για ένα διάστημα δύο ετών χωρίς υποχρέωση συνεχούς διαμονής σε όλη αυτή τη διάρκεια των τριάντα πέντε ετών, όπως στο δικό μας.

Άρα, κύριε Υπουργέ, έχετε σημαντική ευθύνη, γιατί δεν εφαρμόζετε αυτό τον νόμο. Επανελημμένα σας ρώτησα να μας πείτε τα αποτελέσματα της εφαρμογής του. Δεν το κάνατε. Δεν συγκαλείτε τη διακομματική επιτροπή, η οποία είναι αρμόδια να εφαρμόσει τον νόμο. Και εδώ εξαπατάτε τους αποδήμους.

Δεν είναι μικρός αριθμός ο αριθμός των αποδήμων που μπορούν να συμμετέχουν στη διαδικασία. Δεν είναι μόνο οι τριακόσιες χιλιάδες που, σύμφωνα με το Υπουργείο Εσωτερικών στο πλαίσιο των συζητήσεων που είχαμε στη διακομματική, μας ανακοινώθηκε ότι πληρούν τα κριτήρια τα φορολογικά. Και οι εξα-

κόσιες ενενήντα εννιά χιλιάδες μετανάστες του brain drain -τόσους τούς υπολογίζει η έκθεση της Επιτροπής Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, στην οποία είναι εισηγητής ο κ. Γεραπετρίτης- έχουν δικαίωμα συμμετοχής, εφόσον είναι τριάντα ετών, γιατί γι' αυτούς φροντίσαμε να υπάρχει ειδική ρύθμιση στον νόμο.

Ένα εκατομμύριο, λοιπόν, άνθρωποι μπορούν να ψηφίσουν και δεν κάνετε τίποτα γι' αυτό. Και εν μέρει, για να καλύψετε κι αυτές τις ευθύνες σας περί μη εφαρμογής του νόμου, φέρνετε ένα νομοσχέδιο γονατογράφημα, που ξέρετε ότι δεν έχει καμμία ελπίδα να περάσει.

Θα κλείσω με αυτά που έλεγε πάλι ο Ευάγγελος Βενιζέλος στην αντίστοιχη συζήτηση του 2009, που η πρότασή σας είναι παρόμοια με την αρχική σας πρόταση, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Σε αυτό έχετε μια συνέπεια. Περίπου ό,τι λέγατε το 2009 ήταν και η αρχική σας πρόταση. Έλεγε, λοιπόν, ο κ. Βενιζέλος για τον νόμο αυτό, για την πρότασή σας: «Πρόκειται όχι απλώς για εμπαιγμό των αποδήμων Ελλήνων, αλλά και για υποβάθμιση και για διασυρμό του σκληρού πυρήνα της δημοκρατίας, γιατί γίνεται απόπειρα νόθευσης των βασικών κανόνων της εκλογικής διαδικασίας». Και κατέληγε τότε ο κ. Βενιζέλος: «Σταματήστε την πατριδοκαπηλία, την εθνοκαπηλία και την καπηλεία των αποδήμων. Οι απόδημοι ανήκουν στο έθνος. Δεν είναι κομματικός σας μηχανισμός ούτε κομματικό σας τρόπαιο, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Κατρούγκαλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κατρούγκαλο.

Παρακαλώ να τακτοποιηθεί υγειονομικά το Βήμα, προκειμένου να πάρει τον λόγο η ειδική αγορήτρια του Κινήματος Αλλαγής, η κ. Ευαγγελία Λιακούλη.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΛΙΑΚΟΥΛΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατακλύστηκε σήμερα το Κοινοβούλιο από τα πολιτικά πυροτεχνήματα, τα οποία είναι τόσο πολλά, που πραγματικά ο κοινοβουλευτισμός έχει κάθε λόγο να νιώσει ότι έχουν πληγωθεί τα μάτια του από το ρυπογόνο φως! Φωτορύπανση. Κάποιοι πάλι ασεβούν στο κορμί του. «Παιχνίδι εντυπώσεων» η σημερινή συζήτηση. Θα μπορούσε να είναι ο τίτλος αυτός, με την Κυβέρνηση να μετατρέπει σε σημαία ευκαιρίας το τεράστιο πολιτικό ολίσθημα της Τομεάρχης του ΣΥΡΙΖΑ για τον Απόδημο Ελληνισμό, που επιχειρήσε με απλά λόγια να εμπαιξει τους ομογενείς. Αυτό έκανε η κ. Τζάκρη και αυτό έκανε και ο ΣΥΡΙΖΑ. Αποκαλύφθηκε σε όλα τα επίπεδα και τώρα τρέχετε και δεν προλαβαίνετε. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση επιχειρήσε να υποτιμήσει βάνουσα τη νοημοσύνη του ελληνικού λαού, τους Έλληνες του εσωτερικού και του εξωτερικού, με επιχειρήματα έωλα, λόγο αντιδραστικό, με παρουσία που πραγματικά σας αδικεί. Διότι, όσο κι αν προσπαθείτε να καβαλήσετε το κύμα, σας έχει καταπιεί ήδη ο βυθός.

Βλέπετε κανέναν εδώ μέσα αλλά και έξω από εδώ, που είναι το πιο σημαντικό, ανυποψίαστο μαζί σας; Καθαρά λόγια, ίσιο βλέμμα. Δεν θέλετε, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θέλει, η ψήφος των αποδήμων να προσμετράται στο εθνικό αποτέλεσμα. Τόσο απλά. Ωραία να το πείτε. Να ανεβείτε εδώ λεβέντικα. Τι τον θέλετε τον Ευάγγελο Βενιζέλο, που λέτε τα μισά και τα άλλα μισά τα κρύβετε, κύριε Κατρούγκαλε; Τι τον θέλετε και τον επικαλείστε; Είπε ο άνθρωπος ποτέ, όταν ανέλυσε τον τρόπο προσέγγισης του απόδημου ελληνισμού, ότι δεν πρέπει να προσμετράται η ψήφος του στο εθνικό αποτέλεσμα; Τι τον επικαλείστε, λοιπόν; Γιατί τον επικαλείστε;

Αλλοιώνετε, λοιπόν, τον λόγο, ενώ εσείς είστε οι υπαίτιοι που μπήκαν οι κόφτες. Πείτε, λοιπόν, στους απόδημους που μας παρακολουθούν τώρα, ποιος έβαλε στη διακομματική επιτροπή τους κόφτες; Έχουμε εδώ τα μέλη της διακομματικής επιτροπής, έγκριτους, παλιούς, εγνωσμένης αξίας, Νέστορες της πολιτικής. Αυτοί συνέδραμαν στο έργο τη διακομματική επιτροπή. Αν δεν ήσασταν εσείς που αντιδρούσατε, θα βάζαμε εμείς ποτέ κόφτες;

Υπήρχε το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, που είχε μια καθαρή θέση από την αρχή μέχρι το τέλος. Εμείς διαφωνούμε με αυτή τη θέση, τη σεβόμαστε όμως, γιατί ήταν καθαρή από την αρχή μέχρι το τέλος.

Εσείς τι λέγατε; Λέγατε στο εσωτερικό άλλα και πηγαίνατε στην ομογένεια και λέγατε άλλα. Και εμείς μεμφόμεστε τη στάση του ΣΥΡΙΖΑ σήμερα, της παράταξης της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ξέρετε γιατί; Γιατί είστε ο πολιτικός βατήρας που ανέβηκε η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Βορίδης προσωπικά ανέξοδα. Ήρωα τον κάνετε. Ανέβηκε πάνω στον βατήρα, λοιπόν, εκ του ασφαλούς, κάτω του στρώσατε και το δίκτυ ασφαλείας και στην πισίνα θα πέσει και θα κολυμπήσει και μια χαρά θα τα πάει στον απόδημο ελληνισμό. Εσείς τα κάνετε όλα αυτά. Αν δεν υπήρχε η κ. Τζάκρη σε αυτές τις τρεις σειρές στον «Εθνικό Κήρυκα», λες και κανένας δεν διαβάζει στην Ελλάδα αυτά που λέγονται στο εξωτερικό, είναι δυνατόν ποτέ η Νέα Δημοκρατία να τολμούσε να φέρει ξανά ένα τέτοιου κύρους και βάρους νομοθέτημα, που έχει στο εσωτερικό και στο εξωτερικό συνέπειες;

Και τώρα τι; Συρόμενοι από τις εξελίξεις, κάνετε δήθεν πως συγκατανεύετε και αναλύετε τα πράγματα και διεισδύετε δήθεν σε βάθος. Πολιτικό θρίλερ είναι αυτό με πρωταγωνιστή εσάς και τα πυροτεχνήματα δυστυχώς ανάβουν μόνο και μόνο για να σβήσουν άδοξα, με θύμα τελικά τον απόδημο ελληνισμό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και αυτά τα λέμε και στους μεν και στους δε. Διότι οι Έλληνες του εξωτερικού περιμένουν από εμάς και δεν μπορούν να καταλάβουν τα πολιτικά παιχνίδια έτσι όπως γίνονται μέσα στο Κοινοβούλιο, μόνο και μόνο για το πυροτέχνημα και για την εντύπωση. Αυτοί περιμένουν ότι πραγματικά αυτή η συζήτηση κάτι θα βγάλει και ότι θα μαζευτούν τελικά οι διακόσιοι και ότι θα ψηφίσουν την άρση των περιορισμών και ότι από αύριο το πρωί θα έχουν τη δυνατότητα και αυτοί να συμμετέχουν ισότιμα, όπως το Σύνταγμα τους αναγνωρίζει και όχι εμείς. Καθήκον έχουμε, υποχρέωση έχουμε. Είναι δικαίωμά τους και είναι δικό μας χρέος.

Όμως, εκτός από το να συγκατανεύει, ταυτόχρονα μας εμπνέει ο ΣΥΡΙΖΑ, διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει και ένα μέτρο το οποίο, με συγχωρείτε πάρα πολύ που θα σας το πω, αλλά το έχετε χάσει στην κυριολεξία. Έχετε χάσει το πολιτικό μέτρο του σοβαρού, του υπεύθυνου, της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που πρέπει να είναι εδώ, μαχόμενη στην πρώτη γραμμή, για να διορθώνει τα πολλά κακώς κείμενα της Κυβέρνησης.

Εσείς τι κάνετε; Παίρνετε, λοιπόν, την μπάλα και τη ρίχνετε στην κερκίδα και μας φέρνετε μία τροπολογία μίας σελίδας που τη διαβάζουμε σήμερα και τριβήματα τα μάτια μας και λέτε τι; Από τους δεκαπέντε που έταζε η κ. Τζάκρη στο εξωτερικό, φέρνετε τέσσερις. Λέτε να εκλέγονται τέσσερις και δίνετε σε συγκεκριμένες περιοχές, δηλαδή όχι σε όλους τους απόδημους, τέσσερις εκπροσώπους των αποδήμων με εκλογικές περιφέρειες στον λαό του εξωτερικού, στους Έλληνες του εξωτερικού, κάνοντας μια κατάφωρη αδικία σε άλλες περιοχές.

Αλλά ταυτόχρονα τι κάνετε; Γράφετε αυτή τη μαγική λέξη στο τέλος «αυτοτελώς» να εκλέγονται αυτοί, δηλαδή να μην περιλαμβάνονται στο εθνικό αποτέλεσμα. Βγείτε και πείτε το αυτό. Πείτε το δυνατό και καθαρά, με στεντόρεια φωνή. Φοβάστε να εκθέσετε τη θέση σας; Γιατί φοβάστε να εκθέσετε τη θέση σας, αν η θέση σας είναι ορθή; Βγείτε και πείτε στον κόσμο τι ακριβώς λέτε και τι εννοείτε.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε ένα πολύ κακό παρελθόν σε ό,τι αφορά αυτό το Κοινοβούλιο, αυτή τη θητεία. Πριν από ενάμιση περίπου χρόνο, τον Δεκέμβριο του 2019, ψηφίσαμε έναν «κουτσό» νόμο, διότι έτσι ακριβώς οι συνθήκες επέταξαν. Δυστυχώς κάναμε μία συλλογική προσπάθεια και το Κίνημα Αλλαγής έβαλε πλάτη, όπως βάλαμε το 2001 και ανοίξαμε το θέμα εμείς. Το ξεχάσατε, κύριε Κουμουτσάκο. Αυτό σάς διέφυγε μάλλον, αυτή η αναφορά. Ως πολιτικά κόμματα όμως, ως πολιτικά πρόσωπα, ως υπεύθυνη νομοθέτηση, πάνω σε αυτό πατήσατε, για να έρθετε εσείς, η Νέα Δημοκρατία και να ανοίξει, όπως λέτε, το θέμα. Πόσο το άνοιξε, θα το δούμε.

Διότι, αν θέλατε σήμερα, κύριε Υπουργέ, να είστε εσείς αυτός που θα πάει ένα βήμα μπροστά και όχι να χρησιμοποιήσετε απλά

τον βατήρα που σας έδωσε ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά να κάνετε και ένα εντυπωσιακό άλμα, θα έπρεπε να φέρετε την επιστολική ψήφο. Γιατί δεν τη φέρετε την επιστολική ψήφο; Γιατί κρυφτήκατε πίσω από την άρνηση του ΣΥΡΙΖΑ; Ή μήπως παίζατε και εσείς το πολιτικό κρυφτούλι «ο ΣΥΡΙΖΑ δεν δέχεται», άρα, αφού ξέρω εκ των προτέρων ότι δεν δέχεται, ας πω λοιπόν εγώ ότι είμαι μπροστά-ρης σε αυτό.

Φέρτε ολοκληρωμένη την πρόταση, να την καταθέσετε εδώ και με ονομαστική ψηφοφορία, όπως είναι ο καθένας από εμάς, να πατήσει το κουμπί στο «ναι» ή στο «όχι». Τότε να κριθούμε όλοι. Πάντως σε κάθε περίπτωση, και το λέω πολύ σοβαρά και με πολιτική ευθύνη, η δική μας παράταξη για την επιστολική ψήφο, κύριε Υπουργέ, πολύ σύντομα θα φέρει πρόταση νόμου. Πιστεύω ότι η Νέα Δημοκρατία είναι εκείνη η οποία θα υπερψηφίσει την πρόταση νόμου, προκειμένου πλέον να είμαστε όλοι ανοικτοί, όλοι ευθείς, όλοι καθαροί και όλοι να κοιτάμε τον κόσμο στα μάτια.

Αυτό που έγινε, λοιπόν, τώρα είναι για άλλη μια φορά η κομματική ζυγαριά ακριβείας να πάρει φωτιά. Τι έκανε, λοιπόν, η παράταξη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και δεν θέλει πεισματικά να ψηφίσει τη συγκεκριμένη διάταξη; Πόσοι είναι οι απόδημοι; Πόσοι θα ψηφίσουν; Ποια παράταξη θα επιλέξουν; Θα αλλοιώσουν το εκλογικό αποτέλεσμα; Μήπως τελικά όσο λιγότεροι τόσο καλύτερα και ασφαλέστερα; Αυτά είναι τα ερωτήματα που κυριάρχησαν στην πολιτική σκέψη και εκφράστηκαν στον πολιτικό λόγο. Τόσο απλά, λοιπόν, έγιναν τα πράγματα. Αλλά να πω, όμως, η ζωή και η πολιτική ζωή τι νομίζετε ότι είναι; Απλό αντίγραφο της πραγματικής, της κοινής ζωής, μιας μικρής, ενός μικρού κομματιού της κοινωνίας. Αυτός ο καθρέπτης βρίσκεται εδώ μέσα. Και τι κάνετε; Μαρτυρήσατε μόνοι σας την κρυψώνα σας. Αυτό κάνατε, λοιπόν. Έωλες δικαιολογίες, τσιτάτα συνθήματα, σενάρια κινδυνολογίας, υπονόμηση του εκλογικού συστήματος δήθεν. Δεν μας είπατε ότι έχουμε και υπονόμηση του εθνικού αποτελέσματος, ακόμη και τη συνοχή του έθνους. Ήρθε η ώρα να δοκιμαστούν όλοι.

Η αφορμή του νέου κύκλου συζήτησης, οι νέες δηλώσεις της κ. Τζάκρη, η οποία είπε στο εξωτερικό αυτά που δεν λέτε στο εσωτερικό, ότι δηλαδή θα καταργήσει -ευτυχώς δεν είπε με ένα άρθρο και έναν νόμο, είστε σεσημασμένοι, αυτό δεν μπορείτε να το πείτε ξανά-, σε κάθε περίπτωση ο ΣΥΡΙΖΑ κάθε κόφτη που μπήκε όταν έρθει στην εξουσία, τους κόφτες όπως είπα που τους έβαλε η ίδια η παράταξή σας.

Το θέμα αυτό, που καίει εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους, εσείς έρχεστε και αυτοχαρακτηρίζεστε προοδευτικοί, ότι είστε σε προοδευτική κατεύθυνση και βεβαίως αναρωτιέται κανείς αν πραγματικά η πρόοδος ταυτίζεται τώρα με αυτή τη θέση σας σ' αυτό το θέμα. Τι είναι πρόοδος, αν όχι το θάρρος υιοθέτησης νέων πρακτικών; Τι είναι πρόοδος, αν όχι η διαμετρική αντίθεση στις συντηρητικές λογικές και τις πολιτικές που χαρακτηρίζονται από την προσκόλληση σε παγιωμένες καταστάσεις; Τι είναι πρόοδος, αν όχι η δύναμη να ξεπεράσει κάποιος, κάποιος, ένα ολόκληρο κομμάτι της κοινωνίας, ένα ολόκληρο κόμμα ακόμη ή ακόμη και μία ομάδα κομμάτων -αν θέλετε- εκείνες τις φοβίες που φαντάζουν -αλλά μόνο φαντάζουν- και δεν είναι ανυπέρβλητες.

Η πρόοδος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μια σφραγίδα που την παίρνεις ή τη βάζεις μόνος σου και νομίζεις ότι την έχεις και την κουβαλάς πάντα. Είναι καθημερινή πολιτική στάση, πρακτική και επιλογή. Βεβαίως έχεις το δικαίωμα να κάνεις και λάθος και τα πολιτικά κόμματα να κάνουν λάθη. Βεβαίως. Έχω πει άπειρες φορές από αυτό το Βήμα ότι κανείς δεν θεωρώ ότι έχει άμωμα χέρια. Δεν θεωρώ κανείς ότι μπορεί να πει «εγώ δεν έχω κάνει κανένα λάθος» ή «δεν έχω λάθος θέση». Όμως, δεν είναι δυνατόν να παραποιείτε την ίδια την πραγματικότητα. Δεν είναι δυνατόν μέσα στον ίδιο τελευταίο ενάμιση χρόνο να φέρνετε πάλι με κομματική σας υπογραφή θέση η οποία όχι μόνο δεν είναι προοδευτική, αλλά ταυτόχρονα είναι παράδοση, είναι παράταιρη και είναι και προκλητική. Γιατί αυτή τη θέση δεν τη λήγατε να την πείτε στο εξωτερικό. Τη λέτε μόνο στο εσωτερικό.

Φυσικά αυτή τη φοβικότητα εμείς την ανταμβανόμαστε, διότι το να θεωρεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση a priori ή όποιος άλλος

ότι η συντηρητική πλειοψηφία των αποδήμων είναι εχθρική προς τις ιδέες της Αριστεράς δεν είναι αλήθεια και δεν είναι αλήθεια η οποία προκύπτει από τα τελευταία εκλογικά αποτελέσματα των ευρωεκλογών. Αυτό δηλώνει κάτι όμως για την αυτοπεποίθηση της αυτοχαρακτηριζόμενης προοδευτικής Αριστεράς.

Δυστυχώς, το μικρονοϊκό κομματικό κομπιουτεράκι, το κομπιουτεράκι των μίζερων μικροπολιτικών αθροισμάτων στο τέλος καταλήγει να αφαιρεί ένα δυναμικό τμήμα του ελληνικού εκλογικού σώματος. Και δυστυχώς πρόκειται για φιάσκο, ένα φιάσκο το οποίο το πιστώνουμε πρωτίστως στην Αξιωματική Αντιπολίτευση, στο κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Δυστυχώς και αναφερόμαστε σε εσάς, γιατί είστε η κρίσιμη πολιτική δύναμη που θα μπορούσε ένα τέτοιο εγχείρημα να το τελειώσει σήμερα και τώρα. Δυστυχώς, βλέπουμε ότι δεν έχετε την τόλμη να το κάνετε αυτό και κρύβεστε σε μια γωνίτσα. Και σε αυτή τη γωνίτσα υπογράφουν τρεις συνάδελφοι, η τομεάρχης σας, ο εισηγητής σας και ένας συνάδελφός μας μετά την πρόκληση του κ. Βορίδη στην τελευταία συνεδρίαση της επιτροπής.

Και για να μας καταλαβαίνει ο κόσμος τι λέμε, ο κύριος Υπουργός, λοιπόν, στο τέλος της επιτροπής σηκώθηκε όρθιος και είπε: «Εγώ σήμερα καταργώ αυτή τη συζήτηση. Τη σταματώ εδώ που βρίσκεται. Δεν θα πάμε στο Κοινοβούλιο την Τρίτη, αν εσείς μου πείτε -που είστε η κρίσιμη παράταξη, γιατί έχετε το νούμερο, τους αριθμούς, εμείς δεν έχουμε τόσους προς το παρόν, όσους έχετε εσείς- θα έρθετε μαζί μας και θα ψηφίσουμε όλοι μαζί την άρση όλων των περιορισμών που θεσπίσαμε με τον προηγούμενο νόμο του Δεκέμβρη του 2019».

Και εσείς τι κάνατε; Αντί να σηκωθείτε πάνω και να πείτε «βεβαίως και ναι» όπως είπε η κ. Τζάκρη στον «Εθνικό Κήρυκα» ξανά και ξανά, τραπήκατε σε φυγή. Θα μου επιτρέψετε να πω σε άτακτο φυγή, διότι δεν ήταν κανένας εκείνη την ώρα που απέμεινε εκεί για να συζητήσουμε σοβαρά. Δυστυχώς στεναχωρήθηκα πάρα πολύ και προσωπικά με την πολιτική σας αυτή στάση, γιατί θέλω να χαρακτηρίζω τον εαυτό μου προοδευτικό και τον χαρακτηρίζετε και εσείς και συγκρίνω εσάς με εμένα και τότε στενοχωριέμαι ακόμη πιο πολύ.

Αντί να αρπάξετε, λοιπόν, την ευκαιρία και να πείτε «εδώ είμαστε, τώρα, λοιπόν, περνάμε αυτό, αλλά ένα βήμα παραπάνω, κύριε Βορίδη, την επιστολική ψήφο» -όχι εκ τους ασφαλούς, ήρωας του δέκτη, όπως είπαμε, έτσι-, δεν είπατε τίποτα. Και αντί να δυσκολέψετε την Κυβέρνηση, δεν το κάνατε ούτε αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς όλοι γνωρίζουμε πλέον ότι αυτό το ανεκδιήγητο μπρος-πίσω των δηλώσεων, των ανέξοδο υποσχέσεων και των κοινοβουλευτικών παλινοδιών από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ μας έχει στοιχίσει πολύ απέναντι στους απόδημους. Η Κυβέρνηση πήρε αυτή την ευκαιρία και την έκανε λάβαρο.

Δυστυχώς, για άλλη μια φορά είδαμε ότι ο Υπουργός Εσωτερικών ένα νομοσχέδιο που έχει καταντήσει πουκάμισο αδειανό -και το ξέρετε και εσείς ότι δεν θα μαζέψετε τους διακόσιους, εμπαίζονται οι απόδημοι- ως άλλος Αχιλλέας σέρνετε το νεκρό σώμα του Έκτορα στα τείχη της Τροίας -αυτό κάνετε τώρα-, ώστε η διατόμηση του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να είναι πλήρης και να είναι οριστική.

Ο ιδιότυπος Αχιλλέας, όμως, της κοινοβουλευτικής μας μάχης...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, μόνο.

...κανείς δεν θα προσέξει ότι τελικά έχει τους τροχούς στατικούς, όπως ο πασίγνωστος ομώνυμος πίνακας του αυστριακού ζωγράφου, του Φραντς Ματς, «ο Θρίαμβος του Αχιλλέα», που τότε το νόημά του ήταν, κύριε Υπουργέ, πως δυστυχώς πουθενά δεν μας πηγαίνουν τέτοιες τακτικές και τέτοιες λογικές. Έχετε και εσείς την ευθύνη σας, διότι αυτό το φιάσκο που ξεκίνησε από εκεί, η υποκρισία που ξεκίνησε από εκεί, θα έπρεπε να σταματήσει από εδώ.

Ξεκίνησαν μια κοινοβουλευτική σταυροφορία προς όφελος των αποδήμων, χωρίς να έχουν φροντίσει για τις απαραίτητες συνθήσεις όλοι όσοι ήταν υπεύθυνοι να το κάνουν αυτό. Και δυστυχώς αυτός που τελικά μένει με το παράπονο είναι οι ίδιοι οι

απόδημοι, οι οποίοι τώρα πλέον, τα μάτια τους, βρίσκονται στο Κίνημα Αλλαγής στραμμένα, στη δική μας παράταξη, που απ' την αρχή με δική μας πρωτοβουλία είπαμε καθαρά και ξάστερα: Δικαίωμα ψήφου όλοι οι Έλληνες κάτοικοι του εξωτερικού που είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους και στα δημοτολόγια. Συμμετοχή στις εκλογές με επικαιροποίηση. Συμμετοχή με επιστολική ψήφο. Ψήφος να προσμετράται στο συνολικό εθνικό εκλογικό αποτέλεσμα.

Εμείς δεν φοβόμαστε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι Έλληνες, είναι συμπατριώτες. Θέλουμε να αποφασίζουν και για τη χώρα μας στην οποία αυτοί θα έρθουν.

Και η πραγματική εκπροσώπηση των αποδήμων -η πάγια θέση μας, την οποία την πήρε και την τροποποίησε ο ΣΥΡΙΖΑ και δυστυχώς την έκανε όπως την έκανε και την εμφάνισε σήμερα με αυτόν τον τρόπο που την εμφάνισε και που μας λυπεί βαθύτατα- θα έπρεπε να εξασφαλίζεται με τη δημιουργία ενιαίας περιφέρειας Ελλήνων κατοίκων εξωτερικού, με πέντε έως επτά Βουλευτές, οι οποίοι όμως θα ψηφίζουν και η ψήφος τους θα λαμβάνεται υπ' όψιν στο εθνικό αποτέλεσμα. Όχι στους κόφτες και μόνο γι' αυτό μιλάμε, για την απλή διευκόλυνση την οποία εμείς θέλαμε να δώσουμε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τελειώνοντας, αυτό που θέλω να επισημάνω είναι ότι ο Ελληνισμός της Διασποράς είναι μία εθνική δύναμη. Δεν είναι οι επενδυτές, όπως τους λέτε εσείς. Είναι οι ευεργέτες, όπως τους λέμε εμείς. Είναι δικαίωμα των αποδήμων η ψήφος τους και χρέος δικό μας να διευκολύνουμε με όλους τους τρόπους τη συμμετοχή τους. Και σε αυτή την ιστορική στιγμή η θεσμική τους κατοχύρωση είναι για μας ένα μεγάλο εθνικό ζήτημα στο οποίο κρινόμαστε και αναλογιζόμαστε την ευθύνη.

Και βεβαίως, είναι οι άνθρωποι αυτοί που νιώθουν προσβεβλημένοι, όπως μας είπαν στην επιτροπή, διότι οι απόδημοι στη Γερμανία απέτρεψαν με παρεμβάσεις τους να μετονομαστεί πλατεία σε «πλατεία Κεμάλ Ατατούρκ», την ώρα που ο εμβληματικός Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Βρυξελλών διαμήνυσε από το Βήμα της Γερουσίας ότι ο ίδιος δεν θα ψηφίσει στις επόμενες εκλογές, επειδή δεν πληροί ο ίδιος τις φορολογικές και χρονικές προϋποθέσεις που ορίζει ο νόμος και πολλοί ανάμεσά μας προσποιούνται ότι δήθεν δεν τον άκουσαν και δεν τον κατάλαβαν.

Και είναι συγκλονιστικό, με επιστολή που απέστειλαν οι απόδημοι από όλο τον κόσμο στον πρώην Πρωθυπουργό, στον κ. Τσίπρα, στις 5 Ιουλίου 2019, διαμαρτυρόμενοι για τον εμπαιγμό τους και καταλήγοντας με τη φράση: «Ήταν στο χέρι σας να δώσετε δικαίωμα ψήφου για όλους τους Έλληνες του εξωτερικού στον τόπο διαμονής τους, χωρίς δικαιολογίες, χωρίς καθυστερήσεις, χωρίς παραθυράκια. Αυτά ήταν το πραγματικά δίκαιο και αυτό, δυστυχώς, εσείς δεν το κάνατε πράξη».

Σε ό,τι αφορά εμάς τους υπόλοιπους, δεν θα είμαστε σε καμία περίπτωση οι μνηστήρες που δεν θα αφήσουμε τον Οδυσσέα να φτάσει ποτέ στο σπίτι του. Θα συνεχίσουμε να παλεύουμε για την κατοχύρωση του δικαιώματος σε όλα τα επίπεδα, χωρίς κόφτες και με την κατοχύρωση της επιστολικής ψήφου, όπως το Κίνημα Αλλαγής και το ΠΑΣΟΚ χρόνια τώρα παλεύει για την κατοχύρωσή του.

Εσείς ακολουθήστε μας! Αν δεν προηγηθείτε, θα σας προλάβουμε εμείς, κύριε Βορίδη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Λιακούλη.

Παρακαλώ να ετοιμαστεί το Βήμα, προκειμένου να πάρει τον λόγο ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Γιάννης Γκιόκας.

Ορίστε, κύριε Γκιόκα, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Υπάρχει ένα βασικό ερώτημα που θέσαμε από την πρώτη στιγμή και το οποίο δεν έχει απαντηθεί -πειστικά τουλάχιστον- από την Κυβέρνηση. Ποιο είναι αυτό το ερώτημα; Για ποιον λόγο γίνεται η σημερινή συζήτηση; Ποιος είναι ο λόγος; Ποιος είναι ο λόγος να συζητάμε ένα νομοσχέδιο, από τη στιγμή που υπάρχει πρόσφατος νόμος για την ψήφο των αποδήμων, νόμος ψηφισμένος με πολύ μεγάλη πλειοψηφία και

με τη δική σας ψήφο, του κ. Κουμουτσάκου, του κ. Βορίδη, των κυρίων και κυριών του ΠΑΣΟΚ και τα λοιπά. Για ποιον λόγο συζητάμε ένα τέτοιο νομοσχέδιο, όταν θα έπρεπε να συζητηθούν άλλα ζητήματα;

Τι θα είχε νόημα να συζητήσουμε; Θα είχε νόημα να συζητήσουμε ζητήματα, βεβαίως, εφαρμογής αυτού του νόμου, όταν εμείς το ζητάμε εδώ και έναν χρόνο, από την πρώτη στιγμή που συστάθηκε η διακομματική επιτροπή στο πλαίσιο του Υπουργείου Εσωτερικών, εδώ και έναν χρόνο, τον Αύγουστο του 2020. Θα έπρεπε να συζητάμε ζητήματα καλύτερης ενημέρωσης για τον νόμο -γιατί προφανώς υπάρχουν ζητήματα που σχετίζονται με άγνοιες και συγχύσεις-, όπως επίσης θα έπρεπε να συζητάμε ζητήματα που έχουν να κάνουν με γραφειοκρατικά εμπόδια ή δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι Έλληνες μετανάστες, σε πολλές περιπτώσεις από τη λειτουργία προξενικών, διπλωματικών αρχών και τα λοιπά, που φυσικά, όμως, δεν έχουν να κάνουν με την ουσία του νόμου. Έχουν να κάνουν με το πώς έχετε καταντήσει τις προξενικές και τις διπλωματικές αρχές με την αποψίλωση, με τις ελλείψεις προσωπικού, με μια σειρά τέτοια ζητήματα.

Όταν ψηφίστηκε ο νόμος, κύριε Βορίδη, εμείς θέσαμε το ζήτημα αυτό και στην τότε ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών και ρωτήσαμε το εξής: Υπάρχουν προβλήματα, ζητήματα σε σχέση με την άντληση, την αναζήτηση των αναγκαίων δημοσίων εγγράφων που ζητάει ο νόμος, πτυχία, απολυτήρια, ένσημα, Στρατό και τα λοιπά; Η απάντηση που πήραμε τότε από τους προκατόχους σας ήταν ότι αυτά τα ζητήματα θα λυθούν και θα μπορούν σε πολλές περιπτώσεις που απαιτείται -γιατί δεν απαιτείται σε όλες, όσοι είναι κάτω από τριάντα χρόνων δεν είναι υποχρεωμένοι βάσει του νόμου να αποδείξουν φορολογικό δεσμό-, σε όσες περιπτώσεις απαιτείται, αυτό το ζήτημα θα μπορεί να εξασφαλιστεί.

Γιατί δεν το κάνατε; Γιατί δεν το λύνετε; Γιατί υπερδιογκώνετε αυτή τη δυσκολία, που σε πολλές περιπτώσεις είναι υπαρκτή, αλλά δεν έχει να κάνει, όμως, με τον νόμο; Γιατί προφανώς θέλετε να υπονομεύσετε την εφαρμογή του νόμου -αυτό είναι που σας νοιάζει-, τον νόμο που εσείς ψηφίσατε και τώρα τον χαρακτηρίζετε ως εμμονή. Εμμονή τον χαρακτήρισε ο κ. Βλάσης, αρμόδιος Υπουργός αποδήμου ελληνισμού. Τι είναι εμμονή; Αυτό που ψηφίσατε! Αυτό που ψηφίσατε είναι εμμονή. Το άκρον άωτον του πολιτικού τυχοδιωκτισμού!

Αυτός, λοιπόν, είναι ο πραγματικός λόγος της σημερινής συζήτησης, ο πολιτικός τυχοδιωκτισμός και της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ, τα πολιτικά παιχνίδια που παίζετε στις πλάτες των αποδήμων για ψηφοθηρικούς λόγους, όταν είστε εσείς -εσείς, αυτές οι πολιτικές δυνάμεις- μαζί, φυσικά, με το Κίνημα Αλλαγής - ΠΑΣΟΚ που ευθύνεστε για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Έλληνες μετανάστες, εργαζόμενοι και φοιτητές του εξωτερικού. Είτε μιλάμε για τα ζητήματα της εκπαίδευσης, μείωση κατά 80%, τα χρόνια των μνημονίων και της κρίσης οι κυβερνήσεις διαδοχικά ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία, ΣΥΡΙΖΑ μείωσαν κατά 80% τα κονδύλια που προορίζονται για την ελληνόγλωσση εκπαίδευση.

Κύριε Κουμουτσάκο, αυτό δεν είναι υποχρέωση της μητέρας πατρίδας; Δεν είναι υποχρέωση της μητέρας πατρίδας να εξασφαλίζει την εκμάθηση τουλάχιστον της ελληνικής γλώσσας, το κορυφαίο ζήτημα που κατοχυρώνει έναν δεσμό αυτών των ανθρώπων με την Ελλάδα; Στο ζήτημα της εκμάθησης της ελληνικής γλώσσας, της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης, τι κάνατε πάνω σε αυτό; Είχαμε 80% μείωση των κονδυλίων! Να, γιατί είστε υποκριτές και γιατί αντιμετωπίζετε τους αποδήμους ως κουκιά για ψηφοθηρικούς και μόνο λόγους!

Και την ίδια στιγμή στις άλλες υποχρεώσεις που έχετε και είχατε ως κυβερνήσεις απέναντι στους αποδήμους -εκπαίδευση, λειτουργία προξενικών αρχών και τα λοιπά-, εκεί δεν κάνατε απολύτως τίποτα. Και χρόνο με τον χρόνο τα προβλήματα, αντί να λύνονται, μεγαλώνουν ολοένα και περισσότερο.

Και εμφανίζεστε τώρα ως προστάτες των αποδήμων, όταν είστε εσείς που ευθύνεστε για αυτά τα προβλήματα και όχι μόνο τώρα, αλλά και ιστορικά, από τη δεκαετία του 1960, τότε που η μετανάστευση ήταν «ευλογία διά τον τόπο», Κανελλόπουλος, αν δεν κάνω λάθος. Η μετανάστευση είναι ευλογία διά τον τόπο

μέχρι τα χρόνια της κρίσης και των μνημονίων, που ο κόσμος αυτός δεν έφυγε, τον διώξατε, εξαιτίας των πολιτικών που ακολουθήσατε.

Άρα, λοιπόν, ο πολιτικός τυχοδιωκτισμός είναι αυτός που πυροδότησε τη συζήτηση. Αυτό από τη μεριά της Νέας Δημοκρατίας.

Το ίδιο, φυσικά, έκανε και ο ΣΥΡΙΖΑ, όταν, ενώ υιοθέτησε τον προηγούμενο νόμο και τη λογική των κριτηρίων, η αρμόδια τομέαρχης του ΣΥΡΙΖΑ, μιλώντας στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, έκανε λόγο για προσβλητικά και αχαρακτήριστα κριτήρια.

Κύριε Κατρούγκαλε, πάντως, όντως αυτή τη θέση που παρουσιάσατε σήμερα τη λέγατε και στη διακομματική επιτροπή. Πουθενά, όμως, δεν είπατε ότι τα κριτήρια που μπήκαν στον νόμο ήταν προσβλητικά και αχαρακτήριστα. Πουθενά δεν το είπατε και ποτέ δεν το είπατε, αυτό που είπε δηλαδή η κ. Τζάκρη στον «Εθνικό Κήρυκα» των Ηνωμένων Πολιτειών. Να, λοιπόν, και ο δικός σας πολιτικός τυχοδιωκτισμός!

Δυο μέτρα και δυο σταθμά, άλλα στο εσωτερικό, άλλα στο εξωτερικό, η τακτική όλων σας. Αυτή είναι η τακτική όλων σας, που εκφράζεται και στη σημερινή συζήτηση.

Καλά, για το ΚΙΝΑΛ - ΠΑΣΟΚ δεν μιλάω. Ακούσαμε εδώ ότι -λέει- το ΚΙΝΑΛ - ΠΑΣΟΚ ήταν πάντα και πάλευε για την ψήφο των αποδήμων. Ας ξεκινήσουμε από το 2001, μην πάω παρά πίσω, 2001, όταν ψηφίστηκε η συνταγματική ρύθμιση των διακοσίων ψήφων. Από το 2001 μέχρι το 2012 πόσα χρόνια ήσασταν κυβερνήση; Έξι χρόνια κυβέρνηση και έξι χρόνια η Νέα Δημοκρατία. Πόσες ψήφους είχατε αθροιστικά και οι δυο μαζί; Πάνω από διακόσιες ψήφους, πολύ πάνω από διακόσιες ψήφους. Πόσες φορές φέρατε νόμο για την ψήφο των αποδήμων; Καμμία! Καμμία! Και έρχεστε εδώ και λέτε ότι είμαστε το κόμμα που πάντα πάλευε για την ψήφο των αποδήμων. Άλλη μία υποκρισία!

Έρχεστε εδώ και τι άλλαξε; Ποια είναι η διαφορά; Ότι ο δικοματικός ανταγωνισμός ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ δεν επέτρεπε να έρθει αυτός ο νόμος. Το ΠΑΣΟΚ άλλαξε θέση τώρα που είναι μικρό κόμμα και στη θέση του έχει μπει ο ΣΥΡΙΖΑ, στο πλαίσιο αυτού του δικοματικού ανταγωνισμού.

Γι' αυτό έρχεται και ο κ. Κατρούγκαλος εδώ και κάνει ομιλία με τα λεγόμενα του κ. Βενιζέλου τού τότε! Αυτό είναι! Αυτές είναι οι οβιδιακές μεταμορφώσεις. Αυτός είναι ο πολιτικός τυχοδιωκτισμός, η υποκρισία σας, το άλλα στο εσωτερικό και άλλα στο εξωτερικό.

Όμως, τι δεν λέτε κι εσείς της Κυβέρνησης; Δεν λέτε το βασικό. Εμφανίζετε την ψήφο των αποδήμων και εσείς και η Ελληνική Λύση και το ΚΙΝΑΛ και το ΜέΡΑ25, που είστε τα τέσσερα κόμματα που έχετε ταυτόσημη θέση -εσείς είστε, Νέα Δημοκρατία, ΚΙΝΑΛ, ΜέΡΑ25 και Ελληνική Λύση-, ότι είναι ζήτημα μόνο των αποδήμων, ότι είναι κάτι που αφορά μόνο τους απόδημους.

Όχι! Βεβαίως αφορά τους απόδημους, αλλά είναι και κάτι το οποίο αφορά και όσους ζουν στο εσωτερικό και αυτό δεν τολμάτε να το πείτε! Δεν τολμάτε να το πείτε! Δεν τολμάτε να πείτε με αυτόν τον τρόπο ότι το τι σύνταξη θα υπάρχει, τι εργασιακές σχέσεις θα υπάρχουν, τι παιδεία θα υπάρχει, τι υγεία, τι φορολογία δεν θα το καθορίζουν μόνο όσοι ζουν στο εσωτερικό και υφίστανται τις άμεσες συνέπειες των επιλογών, των εκάστοτε κυβερνητικών επιλογών και πολιτικών, αλλά θα το καθορίζουν και κάποιοι άλλοι, οι οποίοι μπορεί να μην έχουν και κανέναν οικονομικό και κοινωνικό δεσμό με τη χώρα και να μην υφίστανται τις συνέπειες της όποιας πολιτικής επιλογής.

Αυτό το λέτε έτσι στον ελληνικό λαό; Δεν το λέτε! Ψελλίσατε μόνο κάτι -ο κ. Βορίδης- ότι μπορεί, λέει, να είσαι και στο εσωτερικό, αλλά να μην υφίστασαι τις συνέπειες. Μα, είναι δυνατόν; Μα, είναι δυνατόν; Όταν κάποιος ζει στην ελληνική κοινωνία, δεν είναι αυταπάτη ο κοινωνικός δεσμός με αυτή την κοινωνία;

Γιατί; Γιατί δεν τολμάτε να το πείτε έτσι, γιατί αυτό το ζήτημα το καταλαβαίνει ο ελληνικός λαός. Καταλαβαίνει ότι η διευκόλυνση της ψήφου πρέπει να αφορά εκείνους που έχουν συνθήκες ζωής που προσομοιάζουν με τις δικές τους συνθήκες ζωής και όχι κάποιοι οι οποίοι δεν θα υποστούν τις συνέπειες και τα αποτελέσματα των όποιων πολιτικών τους επιλογών. Όμως, αυτό το κρύβετε.

Πραγματικά, είχαν πολύ ενδιαφέρον ορισμένες απαντήσεις

που δόθηκαν από ορισμένους εκπρόσωπους κοινοτήτων στην ακρόαση των φορέων, όταν θέσαμε το ερώτημα ως ΚΚΕ για ποιον λόγο ήταν πολύ χαμηλός ο αριθμός όχι μόνο της συμμετοχής αλλά και της εγγραφής στους εκλογικούς καταλόγους των ελληνικών ευρωεκλογών, για την ανάδειξη δηλαδή των Ελλήνων Ευρωβουλευτών.

Η απάντηση που μας δόθηκε και όχι μόνο μια φορά -και στην προηγούμενη ακρόαση φορέων, που είχε γίνει στον προηγούμενο νόμο δόθηκε η ίδια απάντηση- ήταν η εξής. Και πέρα από τις δυσκολίες που θέσανε, όσον αφορά τη λειτουργία πρεσβειών, προξενείων του εξωτερικού και τα λοιπά, η βασική αιτία που ανέδειξαν ήταν ότι «εμείς προτιμάμε να συμμετέχουμε στις εκλογές για την ανάδειξη των Γερμανών Ευρωβουλευτών, των Σουηδών Ευρωβουλευτών, των Βέλγων Ευρωβουλευτών, γιατί με αυτές τις χώρες έχουμε συνδέσει σε μεγαλύτερο βαθμό τη ζωή και το μέλλον μας. Και καλά κάνουμε», λένε αυτοί οι άνθρωποι! Βεβαίως!

Αυτό το ζήτημα είναι ένα ζήτημα τεχνικό; Είναι ένα ζήτημα εκλογικό; Ή είναι ένα ζήτημα βαθιά κοινωνικό, που πρέπει να το πάρουμε υπ' όψιν μας; Πολύ περισσότερο που σε ό,τι αφορά την Ελλάδα υπάρχει μια ακόμη ιδιαιτερότητα. Υπάρχει μια γενικευμένη, εκτεταμένη εφαρμογή του αναχρονιστικού δικαίου του αίματος, που δίνει τη δυνατότητα απόκτησης της ελληνικής ιθαγένειας και αυτόματης εγγραφής στους εκλογικούς καταλόγους, αν κάποιος αποδείξει ότι έστω ένας μακρινός πρόγονός του ήταν ελληνικής καταγωγής. Και αυτό συνεπάγεται και αυτόματη εγγραφή στους εκλογικούς καταλόγους.

Αυτό δεν πρέπει να το πάρουμε υπ' όψιν μας; Δεν πρέπει να πάρουμε υπ' όψιν μας ότι δυνητικά στους εκλογικούς καταλόγους μπορεί να εγγραφεί μία άλλη Ελλάδα, ένα μέρος της οποίας στο διάβα των χρόνων, στις γενιές των μεταναστών, μπορεί να τιμά την καταγωγή του, να αγαπά την Ελλάδα, εντούτοις έχει χάσει κοινωνικούς και οικονομικούς δεσμούς;

Διαμορφώνει κριτήριο και συνείδηση με βάση την πραγματικότητα μιας άλλης χώρας. Δεν έχει την απαιτούμενη ενημέρωση και πληροφόρηση για τις πολιτικές εξελίξεις στην Ελλάδα. Αυτό δεν πρέπει να το πάρουμε υπ' όψιν μας; Φυσικά και πρέπει να το πάρουμε υπ' όψιν μας και πρέπει να το πάρουμε υπ' όψιν μας και εμείς και ο ελληνικός λαός, που συμφωνεί ότι πρέπει να αποτραπεί ένα τέτοιο ενδεχόμενο.

Έτσι, λοιπόν, φτάσαμε στην πρόταση που καταθέσαμε ως ΚΚΕ με ειλικρίνεια, χωρίς τακτικισμούς, στη βάση αρχών και την οποία εξηγήσαμε με τον ίδιο ακριβώς τρόπο και στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, μία πρόταση που ήταν στον αντίποδα και της πρότασης της Νέας Δημοκρατίας και του υπόλοιπου γκρουπ κομμάτων που ανέφερα και της πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ για το ενιαίο ψηφοδέλτιο.

Τι πάει να πει «ενιαίο ψηφοδέλτιο»; Ενιαίο ψηφοδέλτιο δεν μπορεί να υπάρχει, γιατί δεν είναι ενιαία η ομογένεια. Η ομογένεια έχει και τον «Έσσο Πάππας», έχει και τον εργάτη των γερμανικών εργοστασίων. Αυτοί οι δύο, ο «Έσσο Πάππας» και ο εργάτης, θα εκφράζονται από το ίδιο ψηφοδέλτιο στο όνομα κάποιων εθνικών ιδανικών και τα λοιπά και τα λοιπά; Φυσικά και δεν μπορούν να εκφράζονται από το ίδιο ενιαίο ψηφοδέλτιο!

Γι' αυτό υπάρχει ταξική διαφοροποίηση και γι' αυτό πρέπει να υπάρχει και διαφορετική πολιτική και κοινωνική τοποθέτηση. Και έρχεστε εδώ με μια βαθιά αντιδραστική ρητορική, ιδιαίτερα αυτή που ανέπτυξε η κ. Τζάκρη στην επιτροπή, και υπερθεματίζετε υπέρ των ενιαίων ψηφοδελτίων, λες και είναι ενιαία η ομογένεια!

Απέναντι, λοιπόν, σε αυτές τις προτάσεις ήταν η πρόταση του ΚΚΕ, ότι πρέπει να υπάρχουν κριτήρια, να διευκολύνεται βεβαίως η ψήφος των αποδήμων, όμως αυτή η διευκόλυνση να αφορά εκείνους των οποίων οι συνθήκες ζωής προσομοιάζουν με τις συνθήκες ζωής στην Ελλάδα. Και έτσι μπήκαν και τα αντίστοιχα κριτήρια, δηλαδή ο φορολογικός δεσμός που πιστοποιεί μια κοινωνική σχέση, η ελάχιστη παρουσία στη χώρα -δύο χρόνια τα τελευταία τριάντα πέντε- και η αυτοπρόσωπη παρουσία στα εκλογικά τμήματα.

Αυτά τα κριτήρια είναι αυθαίρετα; Προέκυψαν αυθαίρετα από το μυαλό μας, ήταν ένα κομματικό καπρίτσιο; Όχι! Τα κριτήρια αυτά υπάρχουν στη νομοθεσία πάρα πολλών χωρών και μάλιστα

χωρών που εσείς τις ονομάζετε προηγμένες: Ηνωμένες Πολιτείες, Γερμανία, Βρετανία. Υπάρχουν αυτά τα κριτήρια. Γιατί αυτές οι χώρες βάζουν αυτά τα κριτήρια; Και μάλιστα όσο μεγαλύτερος είναι ο απόδημος πληθυσμός των χωρών σε σχέση με τον πληθυσμό που ζει στη χώρα, είναι και πιο αυστηρά τα κριτήρια. Γιατί υπάρχουν και χώρες, όπως είναι η Ιρλανδία ή το Ισραήλ, που έχουν έναν μεγάλο αριθμό αποδήμων, που απαγορεύουν τελείως αυτή την ψήφο, τη διευκόλυνση. Γιατί το κάνουν αυτό; Δεν το καταλαβαίνετε γιατί το κάνουν;

Επίσης, τα κριτήρια αυτά έχουν διατυπωθεί στην πάγια νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και μάλιστα οι αποφάσεις αυτής της νομολογίας έχουν διαμορφωθεί με παρέμβαση των ελληνικών κυβερνήσεων, όπως είναι στην υπόθεση Σιταρόπουλου, όπου λέει το εξής:

Εθνικοί κανόνες που θέτουν ως όρο του δικαιώματος ψήφου την κατοικία στη χώρα είναι θεμιτοί από την άποψη του άρθρου 3 -Ντόλ κατά Ηνωμένου Βασιλείου- όπου έκρινε ότι αναστολή του δικαιώματος ψήφου που επιβάλλει το Ηνωμένο Βασίλειο στους απόδημους που συμπληρώνουν δεκαπέντε έτη παραμονής στο εξωτερικό είναι συμβατή με το άρθρο 3. Όπως και σε παρόμοιες άλλες περιπτώσεις, στην υπόθεση εκείνη το δικαστήριο έκρινε ότι η επί μακρόν εγκατάσταση σε άλλη χώρα μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα τη χαλάρωση των δεσμών των αποδήμων με τη χώρα ιθαγένειας και την περιορισμένη μόνο δέσμευσή τους από τους κανόνες που θέτουν τα δημόσια όργανά της, κυβερνήσεις, κοινοβούλια και τα λοιπά.

Όπως επαναλαμβάνει το δικαστήριο στην υπόθεση Σιταρόπουλος, τρεις κυρίως λόγοι δικαιολογούν τη θέσπιση της κατοικίας εντός της χώρας ως προϋπόθεση του δικαιώματος του εκλέγειν: οι πιο περιορισμένες γνώσεις των αποδήμων εκλογέων για τα καθημερινά προβλήματα της χώρας, οι λιγότερες δυνατότητές τους να συμμετέχουν στην εκλογική διαδικασία, καθώς και το γεγονός ότι οι νόμοι που ψηφίζει το κοινοβούλιο αφορούν κατά πρώτο λόγο όσους διαμένουν εντός της επικράτειας. Να 'τα, λοιπόν, τα κριτήρια που δεν θέλετε. Είναι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και σε αυτή και σε πολλές άλλες υποθέσεις.

Μπορεί να υπάρχουν με την εφαρμογή των κριτηρίων αυτών κάποιες αδικίες; Βεβαίως. Εμείς δεν είπαμε ότι μπορεί να μην υπάρχουν. Να υπάρχει δηλαδή κάποιος απόδημος σε κάποιες περιπτώσεις που όντως να έχει δεσμό ή να μη συμπληρώνει κ.λπ.. Κάνεις όμως μια γενική εφαρμογή. Και σίγουρα οι αδικίες αυτές είναι πολύ μικρότερες από την αδικία που θα προέκυπτε εάν διαμορφώνονταν λογικές «οι μέσα και οι έξω», όταν σε οριακά πιθανά αποτελέσματα καθοριστική ήταν η ψήφος ανθρώπων που δεν έχουν σχέση με την ελληνική πραγματικότητα. Τότε θα ήταν η πολύ μεγάλη αδικία και οι διχαστικές λογικές που θα αναπτύσσονταν.

Άρα, λοιπόν, τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Τα κριτήρια αυτά που μπηγαν είναι απολύτως λογικά, συμβατά και με τη διεθνή πρακτική και με την ελληνική πραγματικότητα. Τα ψηφίσατε. Τώρα δεν σας αρέσουν και λέτε ότι είναι εμμονές. Είναι δικαίωμά σας. Ο πολιτικός τυχοδιωκτισμός είναι δικαίωμα στην πολιτική. Εμείς όμως θεωρούμε ότι αυτό πρέπει να γίνει κριτήριο. Τα προβλήματα των αποδήμων που έχετε συσσωρεύσει είναι κριτήριο για να σας γυρίσει την πλάτη και ένα ακόμη κριτήριο πρέπει να είναι το ζουμί αυτής της συζήτησης. Η υποκρισία σας, ο πολιτικός τυχοδιωκτισμός και τα πολιτικά παιχνίδια που παίζετε στις πλάτες αυτών των ανθρώπων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Γκιόκα.

Τον λόγο τώρα έχει ο ειδικός αγορητής της Ελληνικής Λύσης κ. Κωνσταντίνος Χήτας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, το νομοσχέδιο για την ψήφο των αποδήμων αποδεικνύει πραγματικά περίτρανα την κυβερνητική σας πολιτική, που, δυστυχώς για τη χώρα και για τους Έλληνες, ταυτίζεται αποκλειστικά με τις πολιτικές και τις κομματικές σας επιδιώξεις.

Είναι, ξέρετε, πολύ άσχημο το κράτος, η πολιτεία, η Κυβέρ-

νηση να χρησιμοποιεί αθέμιτα μέσα για να ακολουθεί πιστά την επιτελική της, την κομματική της, αν θέλετε, ατζέντα. Δεν αρκεί-στε όμως σε αυτό. Γίνεστε και ασεβείς. Αυτό είναι το χειρότερο. Δεν σέβεστε. Δεν διστάζετε να χρησιμοποιήσετε τον απανταχού Ελληνισμό ως ένα εργαλείο στα χέρια σας για να κάνετε εσείς την επιτελική σας εκστρατεία.

Και φτάνουμε και στον απώτερο σκοπό σας τώρα, στην πραγματική σας στόχευση και όχι μόνο αυτού του νομοσχεδίου αλλά και όλων των νομοσχεδίων. Φυσικά για εσάς το εθνικό συμφέρον φαίνεται ότι δεν είναι προτεραιότητα -και αυτό είναι κατάντια για τη Νέα Δημοκρατία, που έφτασε εκεί- ούτε και το συμφέρον όλων των Ελλήνων. Σκοπός σας είναι ένας: Πώς θα γίνουμε αρεστοί, πώς θα κερδίσουμε τις εντυπώσεις, πώς θα κερδίσουμε τις επόμενες εκλογές. Εκεί είναι το μυαλό σας. Γι' αυτό λέμε πάντα ότι το μυαλό το δικό μας είναι στις επόμενες γενιές. Το δικό σας είναι στις επόμενες εκλογές. Και για να πετύχετε όλα αυτά εκμεταλλεύεστε ξεδιάντροπα τους απόδημους Έλληνες απλά για την ψήφο. Και το κάνετε τόσο απροκάλυπτα, είναι τόσο τρομερά ανατρεχαστικό, που προκαλεί εντύπωση.

Αυτή η υποκριτική στάση όμως, κύριε Βορίδη, δεν είναι αποδεκτή από εμάς. Από την Ελληνική Λύση αυτή η στάση δεν γίνεται αποδεκτή.

Ακούστε κάτι, ως παιδιά μεταναστών, ο Πρόεδρος Κυριάκος Βελόπουλος, πολλά χρόνια εκεί, και οι γονείς του εκεί, ο ομιλών, έντεκα χρόνια εγώ, κύριε Υπουργέ, και δεκαέξι η συγχωρεμένη η μάνα μου και ο πατέρας μου, είμαστε πολύ ευαίσθητοι απέναντι στους Έλληνες που ζουν στα διάφορα μήκη και πλάτη του πλανήτη.

Όλοι εμείς φύγαμε με πίκρα στην ψυχή, με δάκρυα στα μάτια, κάντε το λίγο εικόνα. Ταλαιπωρηθήκαμε όσο λίγοι. Και αυτοί οι άνθρωποι που είναι εκεί έξω και μας ακούν σήμερα, ματώνει η ψυχή τους. Όσοι δεν το έχετε ζήσει, πραγματικά σάς το λέω, δεν μπορείτε να καταλάβετε πώς είναι να αφήνεις πίσω οικογένεια, φίλους, πατρίδα. Δεν το καταλαβαίνετε. Εντάξει μπορεί να συμπονάτε. Δεν το έχετε ζήσει, να δείτε τι είναι αυτό. Είναι σαν να ξεριζώνεται το είναι σου, ένα κομμάτι από μέσα σου. Γι' αυτό και είναι δύο φορές Έλληνες αυτοί οι άνθρωποι.

Και παρά τις δυσμενείς συνθήκες τη δεκαετία '60, να πάω και στο σήμερα, στο brain drain με τις εξακόσιες πενήντα με επτακόσιες χιλιάδες Ελληνόπουλα. Οι Έλληνες μετανάστες πρώτης γενιάς, εκείνης, με πολύ ψηλά το κεφάλι κατέβαλλαν προσπάθειες φιλότιμες για να αποδείξουν την αξία τους και να αφομοιωθούν. Και, σε αντίθεση με κάποιους αισχροούς τύπους που τολμάνε να συγκρίνουν με την αθρόα εισβολή παράνομων μεταναστών, εμείς τότε σεβαστήκαμε τις χώρες που μας δέχτηκαν. Οι Έλληνες σεβάστηκαν τις χώρες που τους δέχτηκαν. Δεν είχαν ούτε προνόμια ούτε επιδόματα, δεν είχαν ντάντεμα. Δουλειά, δουλειά, δουλειά! Δούλεψαν για τρεις γενιές. Έμειναν ενωμένοι. Κατόρθωσαν όχι μόνο να βγάλουν το μεροκάματο, αλλά να διαπρέψουν, να πετύχουν ο καθένας στον τομέα του.

Γι' αυτούς τους ανθρώπους μιλάμε σήμερα, για το εάν αυτοί οι άνθρωποι έχουν δικαίωμα να ψηφίζουν! Και το συζητάμε στη Βουλή των Ελλήνων! Συζητάμε εάν αυτοί οι άνθρωποι έχουν δικαίωμα να ψηφίζουν! Είμαστε καθόλου με τα καλά μας;

Και ξέρετε αυτοί κέρδισαν με το σπαθί τους τον σεβασμό όλων. Χάραξαν έναν δρόμο. Άνοιξαν -αν θέλετε- πόρτες και για τους επόμενους που ακολούθησαν. Και οι Έλληνες εκείνης της γενιάς δούλεψαν σκληρά. Ρωτήστε τους λίγο πού δούλεψαν. Απάνθρωπες συνθήκες, εργοστάσια, λατομεία, ορυχεία, κτήματα, μόνο και μόνο για να εξοικονομήσουν λίγα χρήματα.

Και ποιο είναι το ευχαριστώ της μαμάς πατρίδας; Τι κάνει η μαμά πατρίδα για αυτούς; Τι έκανε για αυτούς τόσα χρόνια; Ξέρετε τι έκανε η μαμά πατρίδα τόσα χρόνια; Αντί να τους κάνουμε περήφανους -και απευθυνόμαι σε ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία και ΣΥΡΙΖΑ, που κυβέρνησαν αυτή τη φουκαριάρα την Ελλάδα και την έριξαν στα βράχια-, να λένε δυνατά έξω ότι είναι Έλληνες, να το λένε με υπερηφάνεια, τους κάναμε να το ψιθυρίζουν για κάποια χρόνια.

Γιατί, θέλουμε δεν θέλουμε, με όσα έγιναν στο εσωτερικό της χώρας καταφέραμε συνώνυμο της λέξης «Έλληνας», εκεί που λέγαμε παλιά ο πολιτισμός, η εργατικότητα, κάποια στιγμή έγινε

ταυτόσημο της αρπαχτής, της ρεμούλας, της αναξιοπιστίας και ψιθύριζαν. Παρ' όλα αυτά, οι Έλληνες ομογενείς έκαναν και εξακολουθούν να κάνουν το παν πραγματικά, να κρατούν ψηλά την Ελλάδα. Και το κάνουν για την αγάπη τους για την πατρίδα. Είναι τόσο ανιδιοτελές αυτό, η αγάπη για την πατρίδα.

Και μέσα σε όλη αυτή τη διαδικασία καταφέρναν να διατηρήσουν και την κουλτούρα μας και την ταυτότητά μας εκεί έξω. Νούμερο ένα στόχος ήταν να κρατήσουν ζωντανή την ελληνική παράδοση, την ελληνική γλώσσα και το κατάφεραν. Και έρχεστε σήμερα εσείς αυτούς τους ανθρώπους που περιέγραψα να τους εργαλειοποιήσετε χωρίς καμμία ντροπή, για να μαζέψετε ψηφάκια, σταυρουδάκια. Ντροπή πραγματικά! Δεν μπορείτε πλέον να μας κοροϊδέψετε για τις προθέσεις σας -οι προθέσεις σας είναι ξεκάθαρες-, όχι τουλάχιστον την Ελληνική Λύση.

Καλά συγγνώμη, να ρωτήσω κάτι, γιατί θα τρελαθούμε στον τόπο αυτό; Εσείς η ίδια Κυβέρνηση δεν είστε, το ίδιο Υπουργείο δεν είστε, που λίγο καιρό πριν, τον Δεκέμβριο του 2019, φέρατε να ψηφίσουμε ένα νομοσχέδιο με όρους, με προϋποθέσεις, με περιορισμούς; Θα μου πεις τώρα: «Σιγά ρε, Ελληνική Λύση, εδώ έχουμε κάνει ανακυβιστήσεις και σε πιο σοβαρά θέματα, έχουμε πάρει το παγκόσμιο πρωτάθλημα στην ανακυβίστηση ως Νέα Δημοκρατία, πώς θα κάναμε άλλη μία; Σιγά τώρα!». Έχετε μνηθεί στην κωλοτούμπα. Δεν σας ενδιαφέρει τίποτα. Και το παρουσιάσατε μάλιστα και ως μία από τις μεγαλύτερες επιτυχίες -θυμάμαι- εκείνο το νομοσχέδιο. Φοβερό νομοσχέδιο παιδιά, να το ψηφίσουμε όλο! Ζητάμε συναίνεση!

Φοβερό νομοσχέδιο φέρατε πριν από ενάμιση χρόνο με περιορισμούς. Τι έγινε τώρα, δηλαδή; Τι έγινε, μίλησε η Τζάκρη; Τι άλλαξε σε ενάμιση χρόνο; Τι μεσολάβησε;

Η Ελληνική Λύση πάντως, σε αντίθεση με εσάς και είμαστε υπερήφανοι για τις ξεκάθαρες θέσεις μας, δεν αλλάζει ούτε τις πεποιθήσεις της ούτε τα πιστεύω της αλά καρτ. Αυτό κάνετε εσείς, αλά καρτ, ό,τι σας βολεύει, όποτε σας βολεύει. Δεν έχετε αξίες, καμμία αξία. Αφήστε τώρα τα συγκινητικά του κ. Κουμουτσάκου για την ιδρυτική διακήρυξη της Νέας Δημοκρατίας. Τι σχέση έχει η Νέα Δημοκρατία του 1974 με τη Νέα Δημοκρατία του σήμερα; Μην τα πούμε πάλι σήμερα. Αν προκληθούμε, θα τα πούμε. Προς το παρόν δεν θα πούμε τίποτα.

Όλοι οι Έλληνες της Διασποράς, αυτή είναι η πεποίθηση της Ελληνικής Λύσης, από την πρώτη ημέρα το φωνάξαμε, ούτε βήμα πίσω δεν κάναμε, πρέπει να έχουν δικαίωμα ψήφου, όπου και αν αυτοί βρίσκονται. Και είναι ιεροσουλία πραγματικά για εμάς να εκμεταλλευτούμε τους απόδημους για την ψήφο τους.

Και εδώ ξέρετε, κύριε Βορίδη, βρίσκεται και η μεγάλη διαφορά της Ελληνικής Λύσης με το κυβερνών κόμμα, δεν θα πω Νέα Δημοκρατία, αλλά κυβερνών κόμμα. Εμείς πιστεύουμε σε αρχές, σε ιδέες, σε αξίες. Δεν τις ανταλλάσσουμε, δεν τις ξεπουλάμε. Πιστεύουμε τη δύναμη που έχουμε όταν όλοι οι Έλληνες είμαστε ενωμένοι και αυτό δεν αλλάζει. Γι' αυτό και για να γίνει πράξη η ψήφος των αποδημίων στο νομοσχέδιο του Νοεμβρίου του 2019 εκφράσαμε τις επιφυλάξεις μας, εκφράσαμε τις ενστάσεις μας -πολύ έντονες- για τους περιορισμούς, αλλά βάλαμε πλάτη για να ψηφιστεί ο νόμος, για να έχουν φωνή οι συνέλληνες που έφυγαν στην ξενιτιά για μια καλύτερη ζωή.

Και εμείς, κύριε Υπουργέ, δεν κάνουμε κυβιστήσεις σε όλα λέμε και όσα κάνουμε. Αυτό είναι δικό σας χαρακτηριστικό.

Ρωτήστε, αν θέλετε, τους Έλληνες απόδημους, εσείς, που κόπτεστε και νοιάζεστε. Τι πιστεύετε, αλήθεια, ότι λένε οι Έλληνες απόδημοι για τη στάση σας απέναντι στους Σκοπιανούς; Κάντε μία ερώτηση. Προχθές είχαμε είκοσι ένα σωματεία, δεν θα τους πω φορείς τους συνέλληνες. «Παιδιά, να σας ρωτήσω κάτι, καλά το πάμε με το Σκοπιανό; Είστε ικανοποιημένοι; Να το αλλάξουμε;».

Τι νομίζετε ότι λένε οι Έλληνες του εξωτερικού για την ανικανότητά σας στην παράνομη μετανάστευση, που μιλάμε για ενοικισμό της χώρας; Για ρωτήστε τους. Ποια είναι άραγε, πιστεύετε, η άποψη των Ελλήνων του εξωτερικού, κύριε Βορίδη, για την υποτέλεια που δείχνει η ελληνική Κυβέρνηση απέναντι στους Τούρκους και για το ΕΛΙΑΜΕΠ, για τους Ντόκους και όλους αυτούς;

Ρωτήστε τους Έλληνες αυτούς: «Ποια είναι η άποψή σας, κύ-

ριοι; Εμείς σαν Νέα Δημοκρατία νομοθετούμε για γονέα 1 και γονέα 2.». Ρωτήστε τους! Ρωτήστε τους για τον μπάφο. «Είστε περήφανοι, είστε ικανοποιημένοι;». Ρωτήστε αυτούς τους Έλληνες. Ρωτήστε για την ευαισθησία «είμαστε καλά, το πάμε καλά, παιδιά, που έχουμε ευαισθησία ιδιαίτερη στους ΛΟΑΤΚΙ, ενώ δεν στηρίζουμε την ελληνική οικογένεια την ίδια ώρα;».

Ρωτήστε πώς νιώθουν οι Έλληνες αυτοί, που είδαν επτακόσιες χιλιάδες Ελληνόπουλα να φεύγουν στο εξωτερικό σε δεύτερο κύμα μετανάστευσης. Ρωτήστε τους! Δεν τους ρωτάτε. Παίζετε παιχνιδάκια, Τζάκρη, θα χτυπάω τον ΣΥΡΙΖΑ σαν χταπόδι κάτω πολιτικά. Καλό είναι να το συντηρήσω δυο-τρεις μήνες.

Θα ξεφουσκώσει, κύριε Κατρούγκαλε. Δεν θα περάσει; Θα ξεφουσκώσει και θα πορευτούμε εν ειρήνη. Αυτό θα γίνει, αλλά είναι ντροπή πραγματικά.

Αν πραγματικά, λοιπόν, σας ένοιαζε, κύριε Υπουργέ, η άποψη των Ελλήνων και όχι το κομματικό σας συμφέρον, θα τους ρωτάγατε, αλλά εσείς κάνετε αυτό που πρέπει να κάνετε. Είστε σε υπηρεσία. Θα κάνετε και θα περάσετε όσους νόμους πρέπει να περάσουν. Δεν σας ενδιαφέρουν πραγματικά οι απόψεις των Ελλήνων της Διασποράς και υπάρχουν αποδείξεις.

Πάμε στις αποδείξεις. Γιατί στα τέλη του 2019 -κάνω μια ερώτηση λογικώς, είπαμε η βάση μας είναι η λογική- δεν λάβατε υπ' όψιν τις απόψεις, τα σχόλια της διαβούλευσης των ομογενών; Τότε στα παλιά σας τα παπούτσια. Ό,τι και να λέγανε τα πετάξατε στην άκρη. Γιατί τότε τους αγνοήσατε επιδεικτικά και τώρα σπεύδετε να διορθώσετε αδικίες και λάθη που, για το Θεό, κάνατε εσείς; Να πω ότι φέρνετε ένα νομοσχέδιο το οποίο αλλάζει νομοθεσία του ΣΥΡΙΖΑ να το καταλάβω. Εδώ μιλάμε για διαστροφή. Εδώ μιλάμε πρέπει η επιστήμη να αναλάβει δράση. Δεν υπάρχει αυτό. Τα δικά σας αλλάξετε, είναι απίστευτο!

Αλήθεια, η άσκηση της πολιτικής και ο προγραμματισμός της νομοθέτησης εξαρτώνται από τις δηλώσεις Βουλευτή της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Οι δηλώσεις δηλαδή των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, της Τζάκρη, του Χίττα, έχουν μεγαλύτερη αξία για εσάς από τις δηλώσεις και τους προβληματισμούς των ίδιων των ομογενών, σε τέτοιον βαθμό μάλιστα που νομοθετείτε και άμεσα; Δηλαδή μιλάνε οι ομογενείς, φωνάζουν οι ομογενείς και λένε «μαμά πατρίδα, θέλω να συμμετέχω στα κοινά, μη μου γυρνάς την πλάτη» και τους αγνοείς. Τώρα η Τζάκρη και το κάνει πράξη; Είναι φοβερό, απίστευτο! Αυτά τα καταλαβαίνετε; Με τέτοια κριτήρια κυβερνάτε και παίρνετε αποφάσεις για τη χώρα και για όλους τους Έλληνες; Αυτά είναι τα κριτήριά σας;

Η αλήθεια είναι βέβαια ότι είστε ίδιοι με τον ΣΥΡΙΖΑ, δεν το συζητάμε. Το έχουμε πει και το λέμε μέχρι να ρίξει μαύρο χιόνι. Είστε ίδιοι με τον ΣΥΡΙΖΑ στα μεγάλα και σημαντικά. Στα μικρά, εκεί θα τσακωθούμε λίγο, θα κάνουμε λίγο εντυπώσεις, λίγο μικροπολιτική, να δείξουμε τη διαφορετικότητά μας. Αλλά στα μεγάλα και σημαντικά είστε ίδιοι. Μόνο για επικοινωνιακούς λόγους κοκορομαχίες.

Όλοι όμως έχουν αντιληφθεί ότι καταργείτε με το νομοσχέδιο τους περιορισμούς που εσείς θέσατε, μόνο και μόνο για να κερδίσετε εντυπώσεις και τους απόδημους στις εκλογές.

Ακούστε, εμείς τα λέμε όπως είναι. Προφανώς το έχουμε ζήσει και το ξέρουμε. Προφανώς και η Αριστερά σφίγγεται, ζορίζεται, ξέρετε ότι δεν έχει πολλά κουκιά έξω. Τι να λέμε, παιδιά; Μεταξύ μας τώρα μιλάμε. Να τα πούμε όπως είναι τα πράγματα. Αυτό είναι το ζόρι τους. Θα το γράφει η ιστορία αυτό, ότι τα κόμματα της Αριστεράς μπαίνουν εμπόδιο στο να μπορέσουν οι Έλληνες απόδημοι στο εξωτερικό να ψηφίζουν.

Γιατί όλοι αυτοί οι άνθρωποι έχουν σπίτια εδώ, έχουν οικογένειες εδώ, έχουν τα πάντα εδώ. Δεν έχουν αποκοπεί. Έχουν συγγενείς, φίλους, συμφέροντα, χωράφια, έχουν κάτι. Δεν τους ενδιαφέρει για την Ελλάδα; Μπορεί να γυρίσουν αύριο, δεν το κατάλαβα. Δεν πρέπει να έχουν μία χώρα στην οποία θα επιστρέψουν κάποια στιγμή που συμμετείχαν με την ψήφο τους στη διαμόρφωσή της;

Δεν πιστεύω να μην καταλάβατε ότι σας έχουν πάρει γραμμή, κύριε Βορίδη, από τις συνεδριάσεις της αρμόδιας επιτροπής. Ξέρετε τις μας είπαν οι απόδημοι; Δεν τα λέω εγώ, δεν τα λέει η Ελληνική Λύση. Δεν τα λέω εγώ ή ο Κυριάκος Βελόπουλος. Οι απόδημοι τα είπαν στις επιτροπές. Τι είπαν; Μίλησαν για δύο κα-

τηγορίες Ελλήνων. Το πήρατε το μήνυμα; Για Έλληνες δύο ταχτήτων. Μίλησαν για κριτήρια αποκλεισμού και όχι διευκόλυνσης. Μίλησαν για φωτογραφικούς νόμους. Μίλησαν για στείρα αντιπολίτευση. Μίλησαν για κομματικά συμφέροντα. Τα ακούσατε αυτά;

Αυτή είναι η εικόνα μας έξω για αυτούς τους ανθρώπους. Η απογοήτευσή τους είναι πολύ μεγάλη, για την πολιτεία κυρίως, που τους γύρισε την πλάτη και δεν τους ακούει.

Και τώρα θέλετε να τους πείσετε ότι ξαφνικά ενδιαφέρεστε και τους ακούτε. Πώς μπορείτε να διαφοροείτε απέναντι στους καλύτερους πρεσβευτές της πατρίδας μας στο εξωτερικό; Μεταφέρουν την ιστορία μας, μεταφέρουν τον πολιτισμό μας, την εθνική μας ταυτότητα.

Ερώτηση: Είναι δυνατόν κάποιος στην πατρίδα μας να μην τους θέλει και να τους αποθαρρύνει; Είναι δυνατόν κάποιος να φοβάται τη φωνή τους, την ψήφο τους και να βάζει περιορισμούς, «όχι φορολογικές δηλώσεις», «όχι στρατό», «όχι τηλεφωνο», «όχι διευθύνσεις», «όχι πρέπει να είσαι κουρεμένος»; Είναι δυνατόν; Αυτοί οι άνθρωποι είναι Ελλάδα, μοσχομυρίζει Ελλάδα εκεί έξω, καταλάβετε το. Όλοι γνωρίζουμε πολύ καλά πόσους κινδύνους αντιμετωπίζει η χώρα μας αυτή την στιγμή, κυρίως εκεί έξω.

Η ψήφος των αποδήμων αποτελεί εθνικής σημασίας ζήτημα και όχι κάτι ευκαιριακό, όπως το αντιμετωπίζει αυτή τη στιγμή η Κυβέρνηση. Είναι κάτι που εμείς στην Ελληνική Λύση από την αρχή τονίζαμε τη μεγάλη σημασία του, πόσο απαραίτητο είναι να διευκολυνθούν αυτοί οι άνθρωποι. Μία, δύο, τρεις φορές θα πει κάποια στιγμή δεν θα πάω. «Δεν πάω, ρε παιδιά, πουθενά, την ψυχή μου βγάλατε!».

Για αυτό ποτέ η Ελληνική Λύση δεν θα είναι αντίθετη με διατάξεις που κάνουν πιο προσιτή, πιο βαθιά την εκλογική διαδικασία.

Κύριε Πρόεδρε, κλείνω. Θα προσπεράσω αρκετά που ήθελα να πω, για να μη χρησιμοποιήσω και άλλον χρόνο.

Ο απόδημος ελληνισμός, οι απανταχού Έλληνες είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι της πατρίδας και της ιστορίας μας. Είναι Έλληνες και πρέπει να μετέχουν ισότιμα στην ανάδειξη των κυβερνώντων. Τώρα «οι τέσσερις περιφέρειες», «στην επικράτεια όχι», «σε δύο ίσως», «σε δεκαπέντε μπορεί», αυτά είναι, με συγχωρείτε, πολιτικά κενά, για να μην πω κάτι άλλο, γιατί είμαι στο Βήμα της Βουλής.

Είναι δυνατόν να μπορεί να ψηφίζει ο κάθε παράνομος μετανάστης σε λίγα χρόνια που μπαίνει στη χώρα μας, που βαπτίζεται «Έλληνας» και να μην μπορούν να ψηφίζουν όλοι οι συνέλληνες μας που ζουν αυτή τη στιγμή σε κάθε γωνιά του πλανήτη;

Με την ψήφο του απόδημου ελληνισμού γίνεται πράξη η συμμετοχή του λαού στα κοινά. Και τι γίνεται; Δυναμώνει η δημοκρατία μας. Με την ψήφο του απόδημου ελληνισμού η πατρίδα μας, όλοι μας γινόμαστε πιο δυνατοί σε αυτούς τους πολύ δύσκολους καιρούς. Έχουμε, λοιπόν, ηθικό χρέος, έχουμε καθήκον απέναντι στον απόδημο ελληνισμό, απέναντι στους Έλληνες και απέναντι στην πατρίδα μας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Χίτα.

Και ολοκληρώνουμε τον πρώτο κύκλο των αγορεύσεων των εισηγητών και ειδικών αγορητών των κομμάτων με την ειδική αγορήτρια του ΜέΡΑ25, την κ. Φωτεινή Μπακαδήμα.

Έχετε τον λόγο, κυρία Μπακαδήμα.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΜΠΑΚΑΔΗΜΑ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την πρώτη στιγμή ως ΜέΡΑ25 αναγνωρίσαμε και συνεχίζουμε να αναγνωρίζουμε την ανάγκη των συμπατριωτών που ζουν εκτός της Ελλάδας να έχουν ενεργό συμμετοχή στα πολιτικά δρώμενα της χώρας. Από την πρώτη στιγμή μιλήσαμε για τη σημασία να δοθεί στους Έλληνες της Διασποράς η δυνατότητα να ψηφίζουν από τον τόπο κατοικίας τους χωρίς κανέναν περιορισμό και με την ψήφο τους να είναι απολύτως ισότιμη με αυτήν των υπολοίπων πολιτών. Γι' αυτό και καταρτίσαμε μια πρόταση που σεβόταν τα

αναφαίρετα δικαιώματα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι των εκτός Ελλάδας Ελλήνων. Ήταν πρόταση νόμου που αρχικά κατατέθηκε στη Βουλή και στον δημόσιο διάλογο και αποτέλεσε, φυσικά, βάση και τη δέσμη των προτάσεών μας στη διακομματική επιτροπή που είχε συσταθεί από τον τότε Υπουργό Εσωτερικών πριν από το νομοσχέδιο του 2019, αλλά κατατέθηκε και σήμερα ως τροπολογία.

Τι προτείνουμε, λοιπόν, ως ΜέΡΑ25 αναφορικά με το δικαίωμα ψήφου των αποδήμων συμπατριωτών μας; Θα σταθώ στα βασικότερα σημεία της πρότασης, γιατί θεωρούμε εξόχως σημαντικό οι Έλληνες που μας ακούν, τόσο εντός όσο και εκτός Ελλάδας, να έχουν ξεκάθαρη εικόνα για τις προτάσεις κάθε κόμματος.

Πρώτο, λοιπόν, βήμα: Ίδρυση έξι εκλογικών περιφερειών αποδήμων Ελλήνων (ΕΠΑΕ). ΕΠΑΕ Βόρειας Αμερικής, Λοιπής Ευρώπης, Κεντρικής και Λατινικής Αμερικής, Αυστραλίας - Ζηλανδίας, Ασίας, Αφρικής. Στην περίπτωση που οι αριθμοί των εγγεγραμμένων εκλογέων επιτάσσουν τη διάσπαση κάποιας εκλογικής περιφέρειας ή περισσότερες από αυτές, αν είχαμε κάνει το βήμα της θεσμοθέτησής τους, θα μπορούσε να γίνει με μία απλή τροπολογία.

Δεύτερο βήμα: Κάλεσμα προς τους απόδημους με ιθαγένεια που είναι ήδη εγγεγραμμένοι σε εκλογικούς καταλόγους της ημεδαπής να δηλώσουν, εφόσον το επιθυμούν, και με απλό ηλεκτρονικό τρόπο, τη μεταφορά των εκλογικών τους δικαιωμάτων στην εκλογική περιφέρεια εξωτερικού της χώρας διαμονής τους.

Τρίτο βήμα: Πρόσκληση προς τους απόδημους που έχουν νομικό δικαίωμα απόκτησης ελληνικής ιθαγένειας, αλλά δεν το έχουν ασκήσει πολιτογραφούμενοι, να πολιτογραφηθούν, να αιτηθούν ιθαγένεια κατά την κείμενη νομοθεσία και ταυτόχρονα να αιτηθούν την εγγραφή τους συγκεκριμένα στον εκλογικό κατάλογο της εκλογικής περιφέρειας της χώρας διαμονής τους.

Συνολικά, λέγαμε και λέμε, ζητάμε, προτείνουμε το ποσοστό των βουλευτικών εδρών που θα αντιστοιχούν στις εκλογικές περιφέρειες εξωτερικού να ισούται με ποσοστό των εγγεγραμμένων σε αυτές ως προς τον συνολικό αριθμό Ελλήνων εκλογέων.

Ας δούμε ένα απλό αριθμητικό παράδειγμα, για να γίνει ακόμη πιο σαφές. Έστω ότι οι έως τώρα εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους είναι δέκα εκατομμύρια πολίτες. Έστω ότι οκτακόσιες χιλιάδες από αυτούς που είναι απόδημοι μεταφέρουν τα εκλογικά τους δικαιώματα σε μία εκλογική περιφέρεια εξωτερικού και, επιπλέον, εγγράφονται σε εκλογική περιφέρεια εξωτερικού άλλες διακόσιες χιλιάδες απόδημοι, για παράδειγμα Έλληνες μεταγενέστερων γενεών που δεν είχαν ήδη εγγραφεί, αποκτώντας πρώτα την ιθαγένεια σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Συνολικά, στο παράδειγμα αυτό οι εκλογείς ανέρχονται πλέον στα δέκα εκατομμύρια διακόσιες χιλιάδες, εκ των οποίων το ένα εκατομμύριο έχει εγγραφεί σε εκλογική περιφέρεια εξωτερικού, ένα ποσοστό δηλαδή της τάξης του 9,8%. Σε αυτή την περίπτωση, βάσει της δικής μας πρότασης, είκοσι εννέα έδρες θα αντιστοιχούν σε απόδημους Έλληνες. Η κατανομή των βουλευτικών εδρών του εξωτερικού, όπως είπα, θα πρέπει να γίνεται με απόλυτα αναλογικό τρόπο.

Η ψηφοφορία, επίσης, προτείναμε να γίνεται σε πρεσβείες, προξενεία, αλλά και σε άλλους ειδικά διαμορφωμένους χώρους, υπό την εποπτεία των ελληνικών προξενικών και διπλωματικών αρχών. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται η ισονομία, αλλά και προσφέρουμε ένα τεράστιο κίνητρο στους απόδημους Έλληνες να οργανωθούν περισσότερο στις κοινότητες στις χώρες διαμονής τους, να εγγραφούν στις εκλογικές περιφέρειες εξωτερικού, να έχουν τελικά πραγματική εκπροσώπηση, στέλνοντας στο ελληνικό Κοινοβούλιο τους δικούς τους εκπροσώπους, οι οποίοι θα είναι πρεσβευτές της Ελλάδας στη χώρα διαμονής τους αλλά και συνδεδεμένος κρίκος της χώρας διαμονής με την Ελλάδα.

Αν δούμε τώρα, λοιπόν, τα χαρακτηριστικά των Ελλήνων που ζουν εκτός της χώρας μας, γιατί δεν είναι όλοι μία κοινή κατηγορία, αδρά μπορούμε να καταλήξουμε σε δύο βασικές κατηγορίες: από τη μία, έχουμε τα παιδιά, τους μετανάστες της κρίσης, τα παιδιά του brain drain, και, από την άλλη, έχουμε εκείνους που μετανάστευσαν και έχουν φύγει πολλά χρόνια νωρίτερα. Για τους πρώτους, τα παιδιά της κρίσης, με δεδομένες τις έντονες σχέσεις τους με την ελληνική πραγματικότητα, θα πρέπει να τους

δοθεί η δυνατότητα, εκτός και αν επιθυμούν οι ίδιοι κάτι διαφορετικό, να ψηφίσουν από τον χώρο διαμονής τους για τις εκλογικές περιφέρειες στις οποίες θα ψήφιζαν ζώντας και στην Ελλάδα. Οι υπόλοιποι, δεύτερης, τρίτης, τέταρτης γενιάς Έλληνες, θα πρέπει να μπορούν να ψηφίζουν για τις εκλογικές περιφέρειες εξωτερικού.

Αν προχωρούσαμε στη δημιουργία αυτών των εκλογικών περιφερειών, τότε πραγματικά θα δίνουμε τη δυνατότητα στους συμπολίτες μας, τους συμπατριώτες μας, να μη νιώθουν πολίτες δεύτερης κατηγορίας, θα κατορθώναμε να έχουμε τη φωνή της ομογένειας εντός του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι οι συμπατριώτες μας που προσήλθαν στην ακρόαση των φορέων στην αρμόδια επιτροπή, εκπροσωπώντας κοινότητες και ομοσπονδίες Ελλήνων του εξωτερικού, μοιράστηκαν μαζί μας την πικρία τους και ένα παράπονο, πως νιώθουν ότι η Ελλάδα τους αντιμετωπίζει σαν πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Είναι κάτι που δεν μπορούμε να αγνοήσουμε. Δεν μπορούμε να κλείσουμε τα μάτια. Οφείλουμε να το αναγνωρίσουμε και να κάνουμε πραγματικά ό,τι μπορούμε, για να πάψει αυτό το παράπονο να υπάρχει. Η δημιουργία εκλογικών περιφερειών αποδήμων Ελλήνων είναι ο μοναδικός τρόπος να δείξουμε ότι τους σεβόμαστε, τους αντιμετωπίζουμε ως κομμάτι από τη σάρκα μας και όχι ως κουκιά που θα αθροίσουμε σε ένα εκλογικό αποτέλεσμα και μόνο αυτό.

Δυστυχώς, τόσο ο προηγούμενος νόμος του 2019 όσο και η σημερινή τροποποίηση εμπαίζει τους απόδημους, με το αφήγημα πως τους δίνουμε κάτι, δίνουμε το δικαίωμα να συμμετέχουν στις εκλογές από τον χώρο διαμονής τους. Σήμερα προχωράμε ένα βήμα παραπάνω, τους το δίνουμε και χωρίς κανένα περιορισμό, χωρίς κανέναν κόφτη. Όμως, τους στερούμε ένα βασικό δικαίωμα, το δικαίωμα σταυροδοσίας, ένα δικαίωμα που είχαν και θα έχουν, αν τη μέρα των εκλογών επιλέξουν να πάρουν ένα αεροπλάνο και να έρθουν στην Ελλάδα να ψηφίσουν. Τους ζητάμε να ψηφίσουν ένα ψηφοδέλτιο Επικρατείας, να επιλέξουν ένα κόμμα μόνο και όχι τον υποψήφιο της επιλογής τους.

Θα προχωρήσω τώρα, γιατί είναι εξαιρετικά σημαντικό. Έκαναν αναφορά σε αυτό και συνάδελφοι πριν από μένα, αλλά αξίζει πραγματικά να εξετάσουμε τη χρονική στιγμή και τον τρόπο με τον οποίο ήρθε να συζητηθεί η τροποποίηση, η οποία προχωρά σε άρση των περιορισμών που είχε νομοθετήσει ο νόμος Θεοδωρικάκου. Χρονικά, η αρμόδια τομεάρχης του ΣΥΡΙΖΑ ανέφερε σε συνέντευξη της πως ο ΣΥΡΙΖΑ θα καταργήσει όλους τους περιορισμούς, όταν γίνει Κυβέρνηση. Αυτό είναι πιθανότατα κλασικός τρόπος του ΣΥΡΙΖΑ να αντιπολιτευθεί, κάτι το οποίο τελικά δεν θα καταλήξει. Μας πάει και στο 2015, σε σκίσιμο μνημονίων, που ποτέ δεν έγινε. Προστέθηκε ένα μνημόνιο, παρά σκίστηκε κάποιο.

Ας ξεκαθαρίσω, όμως, κάτι σε ό,τι αφορά τη Νέα Δημοκρατία. Δεν μας προκαλεί καμμία έκπληξη το γεγονός πως η Νέα Δημοκρατία αλλάζει νόμους που η ίδια ψήφισε. Το είδαμε εξάλλου και σε πρόσφατο νόμο του Υπουργείου Εσωτερικών, που τροποποίησε άρθρα του επίσης πρόσφατου νόμου για τον ΑΣΕΠ. Δεν μας προξενεί καμμία, μα καμμία, έκπληξη το γεγονός πως τόσο η Συμπολίτευση όσο και η Αντιπολίτευση λειτουργούν μόνο επικοινωνιακά. Η Νέα Δημοκρατία νομοθετεί επικοινωνιακά, ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει αντιπολίτευση επικοινωνιακά, γιατί δεν υπάρχει πραγματικά κανένας άλλος τρόπος να ερμηνεύσει κάποιος την κατάσταση μιας τροποποίησης που είναι δεδομένο πως τελικά δεν θα περάσει, μιας και χρειάζεται ευρεία πλειοψηφία γι' αυτό, με τις διαδικασίες ψήφους να μη συγκεντρώνονται. Πώς αλλιώς μπορεί να ερμηνευθεί το γεγονός πως μιλά Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ για μελλοντική άρση των περιορισμών στην ψήφο των αποδήμων και όταν έρχεται η κυβερνητική απάντηση -γιατί οι απόδημοι έχουν γίνει πονγκ-πονγκ-, ο ΣΥΡΙΖΑ καταψηφίζει το νομοσχέδιο;

Το γνωρίζετε, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης και της Συμπολίτευσης, πως δεν σας βγαίνουν οι αριθμοί για να υπερψηφιστεί το νομοσχέδιο και η τροποποίηση που συζητάμε σήμερα. Το κάνατε με μοναδικό στόχο να μην κερδίσει ο ΣΥΡΙΖΑ τις εντυπώσεις.

Ο ΣΥΡΙΖΑ τώρα από την πλευρά του προσπαθεί να κερδίσει κι αυτός ένα κομμάτι της επικοινωνιακής πίτας, θέτοντας μετ' επι-

τάσεως το ζήτημα των εκλογικών περιφερειών του εξωτερικού. Στην τελευταία επιτροπή, κύριε Υπουργέ, απαντήσατε σ' αυτό, το κάνατε και σήμερα, προτείνοντας να σταματήσετε τη συζήτηση του νομοσχεδίου και να ανοίξει αυτή των εκλογικών περιφερειών του εξωτερικού. Προσωπικά, το έκανα στην επιτροπή, θα το κάνω και σήμερα, σας ζητώ πραγματικά να το σταματήσετε. Είναι ο μόνος τρόπος να συζητήσουμε για τις εκλογικές περιφέρειες εξωτερικού και πραγματικά να καταλήξουμε σε μία πρόταση προς όφελος των εκτός Ελλάδας Ελλήνων.

Θυμάστε τι μου απαντήσατε; Προφανώς θυμάστε τι μου απαντήσατε, το απαντήσατε και με παραπλήσια λόγια σήμερα. Στην επιτροπή είπατε «ας μου το πει ο ΣΥΡΙΖΑ και εγώ θα το κάνω». Σήμερα δηλώσατε στην έναρξη της συνεδρίασης ότι «δεν έχει κανένα νόημα η συζήτηση, από τη στιγμή που ο ΣΥΡΙΖΑ δεν συμφωνεί». Αυτή και μόνο η φράση, αυτή η στάση και των δύο κομμάτων αποδεικνύει και υπογραμμίζει με περίτρανο τρόπο τη σημασία που δίνετε στην επικοινωνία και την εικόνα.

Και ξέρετε κάτι, κύριε Υπουργέ; Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θα σας το πει, όπως και εσείς δεν θα ανοίξετε τη συζήτηση. Και ξέρετε γιατί; Το ξέρετε πολύ καλά. Γιατί κανένα από τα δύο κόμματα δεν ενδιαφέρεται για τους απόδημους και τα δικαιώματά τους. Τους εργαλειοποιείτε αμφότεροι κατά το δοκούν, αλλά δεν έχετε καμμία πρόθεση να τους ακούσετε και να τους βοηθήσετε να νιώσουν ενεργά μέλη της πολιτικής ζωής της χώρας. Άντε να τους θυμηθείτε σε καμμία εθνική επέτειο, σε κάποια επίσημη εκδήλωση και σε κάποιο ταξίδι στο εξωτερικό ή σε συνέντευξη σε μέσο του εξωτερικού. Αλλά, ας είμαστε ειλικρινείς μεταξύ μας αλλά και απέναντι στους πολίτες που μας ακούν. Τόσο η Νέα Δημοκρατία όσο και ο ΣΥΡΙΖΑ φοβάστε τους απόδημους, φοβάστε τη φωνή τους, φοβάστε την ψήφο τους.

Ειδικά φοβάστε τη γενιά του brain drain, τη γενιά που τα κόμματα του μνημονιακού τόξου στείλανε στο εξωτερικό όλοι μαζί χέρι-χέρι, ο ένας δίπλα στον άλλο, ο ένας μετά τον άλλο. Σας φοβίζει η αντίδρασή τους και το πως αυτή θα καταγραφεί αν τους δώσετε το δικαίωμα που διατηρούν αν έλθουν στην Ελλάδα την ημέρα των εκλογών. Φοβάστε όμως να τους το δώσετε για να το ασκήσουν στη χώρα όπου εσείς τους στείλανε να μεταναστεύσουν, στη χώρα όπου προσπαθούν να φτιάξουν μια καλύτερη ζωή, καθώς δυστυχώς βλέπουν πως δεν έχουν κανένα μέλλον αν επιστρέψουν στην Ελλάδα. Δεν θέλετε να έχετε στην επόμενη Βουλή εκπροσώπους ούτε των παιδιών της κρίσης ούτε Ελλήνων δεύτερης, τρίτης ή τέταρτης γενιάς. Και είναι πλέον ξεκάθαρο, δεν θεωρώ πως έχει κανείς καμμία αμφιβολία, πως Νέα Δημοκρατία και ΣΥΡΙΖΑ είστε οι δύο όψεις του ίδιου ακριβώς νομίσματος. Κόμματα που μετέτρεψαν τη χώρα σε χρεοδουλοπαρκοί, σε μία ερημοποιημένη αποικία χρέους, κόμματα που συντήρησαν το καθεστώς αυτό με τον ΣΥΡΙΖΑ να συντρίβει τον Ιούλιο του 2015 κάθε τελευταίο ψήγμα ελευθερίας και ελπίδας.

Τώρα τι κάνετε; Τώρα στρέφετε το βλέμμα σας στο εξωτερικό και, αντί να ζητάτε συγγνώμη από τους Έλληνες των οποίων τη βαλίτσα για το ταξίδι προς την ξενιτιά εσείς τη φτιάξατε, εσείς την ετοιμάσατε, αφού πρώτα αδειάσατε από αυτή κάθε όνειρο και ελπίδα, τους κοιτάτε και ευθαρσώς ψεύδεστε πως θέλετε να τους δώσετε το δικαίωμα να ψηφίζουν.

Συνεχίζετε τη συνειδητή εργαλειοποίηση τους με τη «Μητσοτάκης Α.Ε.» να έχει την πρωτιά και την «Τσίπρας ΕΠΕ» να τρέχει να προλάβει. Μόνο στο όνομα και τη μετοχική σύνθεση διαφέρετε. Είστε δύο εταιρείες διαχείρισης της εξουσίας προς όφελος της εγχώριας και ξένης παρασιτικής ολιγαρχίας και μέχρι εκεί. Διαγκωνίζετε για το ποιος θα κερδίσει την επικοινωνιακή παρτίδα, όπως όλα τα προηγούμενα χρόνια διαγκωνιζόσασταν για το ποιος θα είναι ο πιο καλός και πιο υπάκουος μαθητής των Βρυξελλών και της κ. Μέρκελ.

Αν σας ενδιαφέρουν οι απόδημοι, αναγνωρίστε το δικαίωμα και σεβαστείτε το δικαίωμά τους να ψηφίζουν και να ψηφίζονται. Προχωρήστε στη συζήτηση για τις εκλογικές περιφέρειες εξωτερικού, αναγνωρίζοντας πως πρέπει να ψηφίζουν όλοι, χωρίς καμμία εξαίρεση, και η ψήφος τους να είναι ισότιμη με την εντός της Ελλάδας Ελλήνων. Αποδείξτε πως δεν είστε η Νέα Δημοκρατία της ολιγαρχίας και ο ΣΥΡΙΖΑ της κλωτοσύμπας.

Εμείς όπως κάναμε το 2019, έτσι θα καταψηφίσουμε και σή-

μερα, θεωρώντας πως μοναδική λύση είναι να καταλάβετε πως δεν μπορείτε να συνεχίσετε να θεωρείτε τους Έλληνες του εξωτερικού πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε την κ. Μπακαδήμα.

Ξεκινάμε με τον πρώτο κύκλο ομιλητών συναδέλφων Βουλευτών. Καλώ στο Βήμα τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννη Ανδριανό.

Κύριε Ανδριανέ, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Με αφορμή κάποιες αναφορές που έκανε η προλαλήσασα συναδέλφος, θέλω να επισημάνω ότι καλό είναι να σεβόμαστε τους θεσμούς, τον Πρωθυπουργό, τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, όλους τους εκπροσώπους του ελληνικού έθνους και να μην τους απαξιώνουμε με αυτόν τον τρόπο, να μην τους ισοπεδώνουμε με τέτοιες αναφορές.

Ακούσαμε αντιφάσεις. Από τη μια μεριά φοβόμαστε τους Έλληνες του εξωτερικού και την ψήφο τους, από την άλλη μεριά όμως εδώ ερχόμαστε και τους διευκολύνουμε. Αν, λοιπόν, τους φοβόμασταν, δεν θα διευκολύνουμε την ψήφο τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε σήμερα την ευκαιρία να βελτιώσουμε σημαντικά τις προβλέψεις του νόμου και τη διευκόλυνση της άσκησης του δικαιώματος ψήφου στους Έλληνες πολίτες κατοίκους εξωτερικού. Ήδη με τον προηγούμενο νόμο που έφερε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, ενσωμάτωσε συνθετικά προτάσεις όλων των δημοκρατικών πολιτικών δυνάμεων και πετύχαμε ένα σημαντικό βήμα στην κατεύθυνση της ενίσχυσης της ποιότητας της δημοκρατίας μας. Και αυτό διότι, εφόσον οι τεχνολογικές δυνατότητες πλέον το επιτρέπουν, εφόσον υπάρχει ή τεχνογνωσία αλλά και η πλούσια εμπειρία άλλων χωρών, κανένα απολύτως επιχείρημα δεν μπορεί να στραφεί εναντίον της διευκόλυνσης της ψήφου των αποδημών.

Θυμίζω ότι ο νόμος σωστά προβλέπει διευκολύνσεις για την άσκηση του εκλογικού δικαιώματος από ετεροδημότες, από τον τόπο της κατοικίας τους. Θυμίζω επίσης ότι οι Ελληνίδες και οι Έλληνες πολίτες κάτοικοι εξωτερικού διατηρούν αυτονοήτως το δικαίωμα ψήφου και μπορούν και σήμερα να το ασκήσουν, αν βρίσκονται στην πατρίδα την ημέρα των εκλογών, στο εκλογικό κέντρο όπου είναι εγγεγραμμένοι. Είναι αλήθεια ότι κάποιοι από τους όρους και τους περιορισμούς του ισχύοντος νόμου, η συμπερίληψη των οποίων ζητήθηκε από την Αντιπολίτευση προκειμένου να συναίνεσει στην ψήφισή του, είναι αρκετά προβληματικοί.

Και αυτό γιατί πολύ απλά αντίστοιχοι όροι και περιορισμοί δεν ισχύουν για τους Έλληνες πολίτες κατοίκους εσωτερικού ούτε, όμως, και για τους μόνιμους κατοίκους εξωτερικού, που μπορούν να επιλέγουν να μεταβούν στην πατρίδα για να ασκήσουν το δικαίωμα ψήφου. Άλλωστε και μόνο η κατοχή ταυτότητας ή διαβατηρίου της Ελληνικής Δημοκρατίας, των απαιτούμενων, δηλαδή, εγγράφων ταυτοποίησης, για την εκ της αλλοδαπής άσκηση του δικαιώματος ψήφου, εύκολα θα υποστήριζε κανείς ότι θα έπρεπε να είναι η μόνη προς τούτο προϋπόθεση.

Οι επιπλέον περίπλοκες γραφειοκρατικές διαδικασίες, πόσω μάλλον όταν δικαιολογούνται διακηρυκτικά στη βάση της ανάγκης τεκμηρίωσης της διατήρησης ζωσας σχέσης με την πατρίδα, προκάλεσαν εύλογα σκίες στη χαρά των Ελλήνων πολιτών της Διασποράς, που είδαν ότι ναι μεν ένα πάγιο και αυτονόητο αίτημά τους γίνεται πραγματικότητα, όμως στην πράξη αυτό το αυτονόητο δικαίωμα συνδέεται με όρους και προϋποθέσεις που δεν ισχύουν για τους υπολοίπους Έλληνες πολίτες και καθιστούν στην πράξη δυσχερή έως και αδύνατη την άσκηση τους για πολλούς.

Βεβαίως, πολύ ορθά η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, του Κυριάκου Μητσοτάκη, επέλεξε συνειδητά να κάνει αυτό το πρώτο σημαντικό βήμα, προετοιμάζοντας με συστηματικότητα το επόμενο, που θα ολοκλήρωνε αυτή την προσπάθεια.

Είναι, λοιπόν, αναγκαίο και αυτό το βήμα για να ολοκληρωθεί αυτή η προσπάθεια, καθώς πλέον και η αρμόδια τομεάρχης του ΣΥΡΙΖΑ αναγνωρίζει δημόσια ότι οι υπερβολικοί αυτοί οι όροι και περιορισμοί πρέπει να αρθούν.

Ήρθε, λοιπόν, η ώρα να κάνουμε και αυτό το αναγκαίο βήμα και να εγγυηθούμε στην πράξη την ισονομία μεταξύ των Ελλήνων πολιτών ανεξαρτήτως του πού αυτοί διαβιούν. Η αρχή ότι οι ίδιες διευκολύνσεις για την άσκηση του εκλογικού δικαιώματος πρέπει να ισχύουν για κάθε Ελληνίδα και για κάθε Έλληνα ανεξαιρέτως, καθώς και η αρχή ότι κάθε ψήφος Έλληνα πολίτη πρέπει να προσμετράται ισότιμα στο τελικό αποτέλεσμα δεν μπορούν να αμφισβητηθούν με επιχειρήματα.

Μπροστά, λοιπόν, στο ιερό για τη δημοκρατία μας δικαίωμα της ψήφου, καμμία άλλη σκοπιμότητα, κανείς άλλος μικροπολιτικός σχεδιασμός δεν μπορεί να έχει προτεραιότητα, καμμία απολύτως πολιτική δύναμη δεν δικαιούται να σταθμίζει αν και κατά πόσον θα συμβάλει, ώστε να διασφαλισθούν οι θεσμικές και πρακτικές προϋποθέσεις για να διευκολυνθεί η άσκηση του δικαιώματος ψήφου για κάθε Έλληνα πολίτη, βάσει των εκτιμήσεων της για το αν αυτή η ψήφος θα τη συμφέρει εν τέλει μικροπολιτικά.

Υπό αυτό, λοιπόν, το πρίσμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε όλοι και όλες να αποδείξουμε δύο πράγματα: πρώτον, ότι ιεραρχούμε το Σύνταγμα, τις θεμελιώδεις του αρχές και προβλέψεις και, δεύτερον, ότι τιμάμε τους Έλληνες πολίτες κατοίκους του εξωτερικού, αναγνωρίζοντας στην πράξη ένα θεμελιώδες συστατικό της ισότητάς τους ενώπιον του νόμου έναντι των Ελλήνων που διαβιούν στην πατρίδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό ακριβώς είναι και το περιοχόμενο της έννοιας της προόδου. Από τη στιγμή που αποδεδειγμένα έχουμε τη θεσμική και πρακτική δυνατότητα να κατοχυρώσουμε στην πράξη ένα θεμελιώδες δικαίωμα, που μέχρι σήμερα και παρά τις συνταγματικές προβλέψεις και εγγυήσεις δεν δύνатаι να ασκήσουν πολλοί συμπολίτες μας, η πρόοδος συνίσταται στο να αξιοποιήσουμε με προθυμία κάθε σχετική δυνατότητα. Η προβολή προφάσεων, υπερβολικών προϋποθέσεων, που αντιβαίνουν στην αρχή της ισονομίας, και εν τέλει αχρείαστων, ανυπερβλήτων εμποδίων, αποκαλύπτει φόβο έναντι της ίδιας της δημοκρατίας.

Σας καλώ, λοιπόν, να υπερψηφίσετε αυτό το δεύτερο, αναγκαίο βήμα και να ολοκληρώσουμε από κοινού μία αυτονόητη υποχρέωσή μας έναντι των Ελλήνων πολιτών κατοίκων εξωτερικού, που εκ του Συντάγματος έχουν ακριβώς τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με κάθε συμπατριώτη τους που διαβίει στην πατρίδα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Ανδριανό και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Καλώ στο Βήμα τον Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, τον κ. Κωνσταντίνο Ζαχαριάδη.

Αμέσως μετά τον λόγο θα πάρει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κινήματος Αλλαγής, ο κ. Κώστας Σκανδαλίδης.

Ορίστε, κύριε Ζαχαριάδη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να ρωτήσω: Ο Διοικητής της ΕΥΠ, μετά από αυτά τα οποία συνέβησαν τις προηγούμενες μέρες στη χώρα, είναι ακόμα στη θέση του; Εδώ υπάρχει μείζον θέμα για την ασφάλεια των πολιτών. Αλωνίζουν πράκτορες μέσα στα αεροδρόμια της χώρας. Εδώ θυμόμαστε ότι άλλαξαν οι προϋποθέσεις του νόμου, για να μπορέσει κάποιος, ο οποίος δεν είχε ανώτατο πτυχίο ΑΕΙ, με πτυχίο Μουσικολογίας, να τοποθετηθεί σε αυτή τη θέση. Και σήμερα έχουμε αυτή την κατάσταση.

Θα δοθούν απαντήσεις για αυτά τα ζητήματα, κύριε Υπουργέ, από την Κυβέρνηση; Είναι πάρα πολύ σοβαρά ζητήματα για την εθνική ασφάλεια, για την ασφάλεια των πολιτών, για την εξωτερική πολιτική, για τις διεθνείς μας σχέσεις.

Ανυπομονώ να ακούσω για αυτό το νομοσχέδιο την τοποθέτηση του Υπουργού, του κ. Βορίδη. Κάνω μία πρόβλεψη: Όσο μεγαλύτερη αυθάδεια, όσο μεγαλύτερη χοντράδα, όσο μεγαλύτερη πρόκληση, τόσο μεγαλύτερος θα είναι ο στόμφορ του, οι κινήσεις του, το ύψος του, ακόμα και η αγριάδα από το Βήμα της Βουλής.

Κύριε Βορίδη, σας θαύμασα το Σαββατοκύριακο. Έβλεπα μια παλαιότερη τοποθέτησή σας στο νομοσχέδιο για τη φαρμακευτική κάνναβη. Εκπληκτικός! Είπατε απίστευτα πράγματα! Οι κι-

νήσεις σας, το πάθος σας, η έντασή σας, η θεατρικότητα, μία απόλυτη παράσταση! Και προχθές στην ονομαστική υπέρ για τον φιλαράκο σας!

Άρα, από εδώ και πέρα, κύριε Υπουργέ, θα ξέρουμε ότι όσο παραπάνω φωνάζετε, τόσο μεγαλύτερο ψέμα λέτε, τόσο μεγαλύτερη πιθανότητα υπάρχει να τα αλλάξετε στο σύντομο μέλλον.

Και θέλω να σας ρωτήσω: Τη νέα πρόταση για την ψήφο των αποδήμων πότε σκέφτεστε να τη φέρετε; Τον Σεπτέμβρη, τον Δεκέμβρη, τον Μάρτη του 2022; Γιατί το λέω αυτό; Διότι τον Δεκέμβρη του 2019 ψηφίσαμε και ο Πρωθυπουργός είπε: «Εθνική νίκη το νομοσχέδιο για την ψήφο των αποδήμων. Είμαι περήφανος που συμβαίνει αυτό με πρωτοβουλία της Νέας Δημοκρατίας και, καθώς φαίνεται, με μεγάλη διακομματική συναίνεση.». Αυτά είχε πει τότε ο Πρωθυπουργός.

Όλα αυτά μάς είπαν ο κ. Βορίδης, ο κ. Κουμουτσάκος, ο κ. Βλάσης ότι είναι λάθος, ότι είναι εμμονές, αυτά για τα οποία έλεγε τότε ο Πρωθυπουργός ότι είναι περήφανος. Είναι σαφές ότι έχετε μετανιώσει. Όμως, για να έχουμε μια σοβαρή κοινοβουλευτική διεργασία, πόσες φορές ανοίγει ένα θέμα σε μία κοινοβουλευτική περίοδο; Μία; Δύο; Τέσσερις; Την ψήφο των αποδήμων τη φέρνουμε τουλάχιστον δύο φορές.

Αντί, λοιπόν, να δουλέψουμε όλοι μαζί για να εφαρμοστεί ο νόμος που όλοι μαζί ψηφίσαμε, εσείς έρχεστε και υπονομεύετε την εφαρμογή του νόμου.

Έχω ρωτήσει πολλές φορές τη Βουλή των Ελλήνων και δεν έχω πάρει απάντηση -ρωτάω, λοιπόν, ξανά- το εξής: Τι έγινε από εκεί που ο πρώην Υπουργός, ο κ. Θεοδωρικάκος, έλεγε «συναινετική διακομματική επιτροπή για την καμπάνια της ψήφου των αποδήμων» και πήγαμε στην απευθείας ανάθεση; Άλλαξε ο Υπουργός. Μάλιστα! Αυτό το καταλάβαμε. Άλλαξε κάτι άλλο;

Εσείς, κύριε Υπουργέ, αναλαμβάνοντας, δηλώσατε ότι ισχύει η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, ότι έχει συνέχεια. Ε, δεν έχει. Τι άλλαξε; Λέτε εσείς ψέματα; Έλεγε ψέματα ο κ. Θεοδωρικάκος; Εν πάση περιπτώσει, κάποιος έλεγε.

Θα σας πω τι πραγματικά συμβαίνει. Βλέπετε τους απόδημους με όρους ψηφοθηρίας. Πάντα έτσι τους βλέπατε. Και αυτό δεν έχει να κάνει μόνο με το δικό σας κόμμα, έχει να κάνει και με το άλλο πρώην μεγάλο κόμμα. Αναφέρομαι στο ΚΙΝΑΛ και στο ΠΑΣΟΚ. Αναφέρομαι στη συζήτηση που έγινε στις επιτροπές για τις διαχρονικές θέσεις των κομμάτων και, βεβαίως, στο τι συνέβαινε στη χώρα πριν από τη συνταγματική Αναθεώρηση του 2001. Πριν από τη συνταγματική Αναθεώρηση του 2001 μπορούσε ο οποιοσδήποτε με εκατόν πενήντα μία ψήφους να αλλάξει τον νόμο για τη συμμετοχή των απόδημων στις εκλογές. Η κυβέρνηση Σημίτη δεν το έκανε, η κυβέρνηση Μητσοτάκη δεν το έκανε. Ο Συνασπισμός του 3% έπρεπε να το κάνει, θα μου πείτε τώρα. Θα το ακούσουμε και αυτό.

Άρα, λοιπόν, αυτό που κάνατε και κάνετε είναι ότι βλέπετε τους απόδημους ως δεξαμενές ψήφων. Γι' αυτό θέλετε να τους διχάσετε, γι' αυτό θέλετε να τους εργαλειοποιείτε. Για εσάς οι απόδημοι είναι η fake αριστεία του κ. Διαματάρη, που έγινε Υπουργός και έφυγε νύχτα.

Εμείς πιστεύουμε ότι οι απόδημοι είναι δύναμη για την πατρίδα και γι' αυτό θέλω να ρωτήσω. Πέρα από το να φέρνεται συνέχεια έναν νόμο για την εκλογική συμμετοχή, αξιοποιώντας τον απόδημο ελληνισμό, που είναι δύναμη, τι έχετε κάνει για τα ζητήματα της εμπορικής διπλωματίας, της οικονομικής διπλωματίας, της διπλωματίας της εξωτερικής πολιτικής; Πώς έχει αξιοποιηθεί εκεί αυτή η Ελλάδα, που είναι εκτός Ελλάδας, αλλά αγαπάει την Ελλάδα και θέλει να βοηθήσει;

Δείτε με προσοχή -και νομίζω ότι έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον- την προχθεσινή δήλωση του κ. Λασκαρίδη, του εφοπλιστή, όχι το κομμάτι που έκανε θόρυβο, τα άλλα. Κοιτάξτε τι είπε: «Αυτό που πρέπει να καταλάβετε καλά είναι πως οι άνθρωποι της ναυτιλίας δεν χρειάζονται την Κυβέρνηση, το Υπουργείο, τον ΙΜΟ και τον Πρωθυπουργό.». Μετά λέει τη φράση... Και στη συνέχεια: «Δεν έχουν καμμία ανάγκη. Γιατί; Επειδή η ναυτιλία δεν έχει καμμία σχέση με την Ελλάδα. Δεν υπάρχει κάτι που μπορεί να κερδίσει ένας πλοιοκτήτης στην Ελλάδα. Δεν υπάρχουν φορτία στην Ελλάδα. Δεν υπάρχουν ναυλοσύμφωνα στην Ελλάδα.». Δεν πρέπει να κάνουμε, κύριε Υπουργέ, κάτι για να αποκτή-

σουν; Για να είναι ένας οικονομικός δίαυλος Ελληνισμού; Για να έχει η χώρα αποτύπωμα; Δεν ξέρουμε όλοι την ατυχή έκφραση ότι όταν κλείνουν οι πόρτες των ισχυρών επιχειρηματικών συμφερόντων, η πολιτική -και με ήτα και με όμικρον γιώτα- συρρικνώνεται τόσο πολύ; Αυτά είναι τα μεγάλα ζητήματα τα οποία απασχολούν τον οικουμενικό ελληνισμό και αυτούς που κατοικούν στην Ελλάδα και αυτούς που κατοικούν εκτός Ελλάδας. Αυτά πρέπει να δούμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό θα χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς, λοιπόν, τιμάμε την ψήφο μας το 2019. Δεν το μετανιώσαμε, όπως κάνατε εσείς. Δεν κάναμε λάθος. Δεν πιστεύουμε ότι είναι εμμονή αυτό το οποίο ψηφίστηκε. Πιστεύουμε ότι κάναμε το σωστό, το εθνικά ωφέλιμο. Θα δουλέψουμε για να πετύχει η συμμετοχή των αποδήμων. Σας εξήγησε ο εισηγητής μας τη θέση μας πριν μετατοπιστούμε. Εμείς δεν φοβόμαστε να μετατοπιστούμε και να συνθέσουμε. Δεν έχουμε αλλεργία.

Και θέλω να κλείσω με αυτό. Δεν πρέπει κανένας, είτε ζει στην Ελλάδα είτε ζει εκτός Ελλάδας, να ξεχνάει και να ξεχνάμε τους λόγους που οδήγησαν τους συμπατριώτες μας να φύγουν από την Ελλάδα. Οι περισσότεροι φίλοι μου, οι περισσότεροι συμμαθητές μου, οι περισσότεροι συμφοιτητές μου είναι εκτός Ελλάδας αυτή τη στιγμή. Δεν ξεχνάμε. Δεν ξεχνάμε τη χρεοκοπία του 2008 - 2009. Δεν ξεχνάμε τη διαχείριση και τις εμμονές και τις ιδεοληψίες του 2010 - 2015. Είμαστε παρόντες, εντός και εκτός της χώρας, για να πάρουμε και τη ζωή μας αλλά και την τύχη της χώρας στα χέρια μας.

Ευχαριστώ και ευχαριστώ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Οι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Ζαχαριάδη.

Συνεχίζουμε με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κινήματος Αλλαγής, τον κ. Σκανδαλίδη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω λίγο να αποκαταστήσω με πιο στέρεο τρόπο τόσο τα ιστορικά προηγούμενα όσο και τις πραγματικές σκοπιμότητες που εξυπηρετεί η σημερινή μας συζήτηση. Νομίζω ότι από εκεί πρέπει να ξεκινήσουμε και για να ανοίξει επιτέλους και ένας διάλογος που να βλέπει προς το μέλλον. Γιατί το να επαναλαμβάνουμε τα ίδια επιχειρήματα με τον ίδιο μονότονο τρόπο επί τόσα πολλά χρόνια και να μην κάνουμε τίποτα δεν αποδείχθηκε ούτε σοβαρό απέναντι σε ένα ολόκληρο κομμάτι του Ελληνισμού ούτε τόσο αποτελεσματικό για τη λειτουργία της δημοκρατίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**)

Θέλω, λοιπόν, να μου επιτρέψετε μια μικρή αναφορά στο παρελθόν. Πριν από το 2001 -γιατί το 2001 υπήρξε μια τομή- η μόνη αντιπαράθεση που υπήρχε ακόμα και στα μεγάλα τότε κόμματα ανάμεσα στο πότε θα γίνουν οι εκλογές του αποδήμων, που το ένα κόμμα έλεγε ότι θα τις κάνει και το άλλο έλεγε ότι δεν είναι ώριμος χρόνος, ήταν μια ρητορική αντιπαράθεση. Δεν υπήρχαν οι όροι, δεν υπήρχαν εκλογικοί κατάλογοι, δεν υπήρχαν στοιχεία, δεν υπήρχαν πληροφορίες, δεν υπήρχε τίποτα. Ήταν, λοιπόν, μια πολιτική αντιπαράθεση στον αέρα, με πολιτικές σκοπιμότητες, προφανώς. Όλα τα κόμματα μετρούσαν τη δυνατότητά τους να κερδίσουν ή να χάσουν σε μια παρόμοια εκλογική αναμέτρηση. Όμως, οι δυσκολίες οι αντικειμενικές εμφανίζονταν αεσιέραστες.

Πάμε στο 2001. Έγινε μια τομή. Δεν μπορεί να μιλάμε για πριν από το 2001. Το 2001 δεν θα πάω μονάχα στην επιστολική ψήφο που κατοχυρώθηκε, γιατί ήταν και η εξέλιξη της τεχνολογίας και η εξέλιξη γενικά των δημοκρατικών και των κοινοβουλευτικών διαδικασιών μέσα από τον εκσυγχρονισμό τους, ήταν η κατάργηση των εκλογικών βιβλιαρίων. Σκεφτόσασταν ποτέ να κάνετε εκλογές με τον απόδημο όταν ψήφιζαν στην Ελλάδα πεθαμένοι με εκλογικά βιβλιάρια, που ήταν γεμάτα από ανθρώπους;

Θυμάμαι ότι στη διακομματική επιτροπή -νομίζω ότι το έχω ξαναπεί σε αυτή την Αίθουσα- όταν κάναμε συζήτηση για να διαγράψουμε τους πάνω από εκατό χρόνων, υπήρξε μεγάλη αντίδραση,

γιατί θα είχαν το δικαίωμα να πάνε αυτοί που ήταν πάνω από εκατό χρόνων με μια δήλωσή τους, επειδή ήταν δημοτικές εκλογές τότε να ψηφίσουν, άρα δεν τους αποκλείαμε από την ψήφο. Αλλά, για να ξεκαθαρίσουμε επιτέλους, αναγκαστήκαμε να το πάμε στο εκατόν δέκα, γιατί δεν δέχτηκαν τα κόμματα, φοβούμενοι ότι θα γινόταν νοθεία στις εκλογές, που δεν υπήρχε κανένας τρόπος να γίνει νοθεία. Ήταν αυτή η έλλειψη αξιοπιστίας, η κρίση εμπιστοσύνης που διέπει το πολιτικό σύστημα, που εξακολουθεί να το διέπει ακόμα και σήμερα. Τότε καταργήθηκαν τα εκλογικά βιβλιάρια και έγιναν τα δημοτολόγια, οι εκλογικοί κατάλογοι και ξεκαθαρίστηκαν συν τω χρόνω τα δημοτολόγια, για να μπορούν να γίνουν οι εκλογικοί κατάλογοι και πια οι εκλογές στην Ελλάδα γίνονται με τον πιο απλό και λογικό τρόπο.

Και ήρθε δεύτερη κίνηση μεγάλη. Ψήφισαν πρώτη φορά οι ετεροδημότες και έγινε ένα υπόδειγμα για την εκλογή των ετεροδημοτών. Αυτό το υπόδειγμα χρησιμοποιεί σήμερα η Κυβέρνηση, για να μπορεί να κάνει εκλογές με τους απόδημους με ειδικούς εκλογικούς καταλόγους, όπως έγινε με τους ετεροδημότες.

Και ήρθε και η επιστολική ψήφος με τη συνταγματική της κατοχύρωση. Η επιστολική ψήφος, εάν μπορεί στα επόμενα χρόνια -και αυτή είναι η θέση μας- να γίνει καθολική μέσα από αδιάβλητες και σωστές διαδικασίες, δεν θα χρειάζεται καν να υπάρχει όλο αυτό το υπόδειγμα των ετεροδημοτών που σήμερα θα εφαρμόζεται και για το εξωτερικό. Αυτή είναι μια αντικειμενική ανάλυση. Μετά βεβαίως, φοβίες πολιτικές, απόψεις για το τι μας συμφέρει, τι δεν μας συμφέρει. Όλα τα κόμματα και τώρα το ίδιο κάνουν. Όμως, αυτό έρχεται δευτερεύον.

Δεύτερη μεγάλη αλλαγή. Άλλαξε το εκλογικό σώμα -δεν είναι το ίδιο- των Ελλήνων της Διασποράς, διότι δεν είναι πια η Αμερική και η Αυστραλία, που είναι ένα μεγάλο ποσοστό. Είναι μια τεράστια Ευρώπη και ένας τεράστιος κόσμος και έξω από αυτά και άνθρωποι που έφυγαν πάρα πολλοί, πολλοί περισσότεροι γραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους από αυτούς που ήταν παλιά, που πήγαν να ζήσουν στο εξωτερικό εδώ και είκοσι χρόνια, που έχουν άμεση επαφή με την Ελλάδα και τα προβλήματά της.

Άλλαξε το εκλογικό σώμα και πρέπει να πάψει η φοβία ποιον θα ψηφίσουν, πώς θα τον ψηφίσουν κ.λπ.. Ούτε και τα κόμματα τώρα, μεταξύ μας, έχουν και την ικανότητα που είχαν σε παλαιότερες εποχές να κάνουν το πόρτα-πόρτα και να μαζεύουν έναν-έναν, να τον ψάχνουν και να του δίνουν τα ψηφοδέλτια να πάει να ψηφίσει. Προχώρησε ο κόσμος, παιδιά, προχώρησε και είμαστε ώριμοι να κάνουμε ένα μεγάλο βήμα. Έτσι, λοιπόν, η διακομματική επιτροπή έκανε το μεγάλο βήμα; Όχι.

Εσείς υποστηρίζετε τη διακομματική και καλά κάνετε, γιατί εκεί κατέληξε και μετά από πολλή βάσανο και πολύ κόπο και πολλές συζητήσεις.

Αφού δεν καταφέραμε να πείσουμε στα βασικά σημεία ότι έπρεπε να είμαστε πιο τολμηροί, καταλήξαμε σε μια -κατά τη γνώμη μας- μεταβατική λύση -τη χαρακτηρίσα και τότε-, γιατί θα αλλάξει πάλι ο νόμος. Μπορεί να τον αλλάξει ο κ. Βορίδης; Δεν μπορεί να τον αλλάξει επί της ουσίας. Και γιατί δεν μπορεί να τον αλλάξει; Γιατί προφανώς ο κ. Βορίδης ακολουθεί μια οπερετική διαδικασία. Πήρε την αντίδραση τη δικαιολογημένη των φορέων του εξωτερικού και άρπαξε την ευκαιρία για να κερδίσει ψήφους. Δικαίωμά του!

Το ερώτημα, για να θυμηθώ μια παλιά φράση, κύριε Υπουργέ, δεν είναι αν το νόμιμο είναι και ηθικό ή το νόμιμο δεν είναι ηθικό. Μπορεί το νόμιμο να είναι και ηθικό, δεν ξέρω. Όμως, ενώ ξέρατε ότι όλα τα κόμματα -εκτός από το δικό μας- και ο ΣΥΡΙΖΑ και κυρίως το ΚΚΕ θα ήταν απέναντι σε αυτή την πρόταση που φέρατε, εσείς θελήσατε -εννοώ- να τη φέρετε με μια όχι και τόσο φυσιολογική νομοθετική λειτουργία. Όταν μετά από έναν χρόνο ψηφίσατε έναν νόμο στον οποίο συμφωνήσαμε όλοι, φέρατε τώρα έναν νόμο προφανώς για λόγους πολιτικής σκοπιμότητας, για να κερδίσετε και εσείς κάποιες ψήφους. Αυτή είναι όλη η ουσία.

Κάνετε, λοιπόν, ένα πολιτικό παιχνίδι, εν ου παικτοίς, σε βάρος των Ελλήνων της Διασποράς.

Εμείς γιατί λέμε «ναι» σε αυτά που λέτε και λέμε να τα κάνετε και πιο τολμηρά; Γιατί πρέπει να μπει η Βουλή στη συλλογιστική της μεγάλης τομής που απαιτεί το επόμενο στάδιο της κοινοβου-

λευτικής διαδικασίας και της εκλογικής διαδικασίας και να γίνει αποδεκτό το πλέγμα των αρχών που πρέπει να διέπουν χωρίς φόβο, χωρίς κομματικές αναστολές, χωρίς τίποτα, αυτά που σήμερα ταιριάζουν στη σημερινή εποχή και στην αυριανή εποχή και όχι στη χθεσινή ή, ακόμα χειρότερα, στην προχθεσινή και τις σκοπιμότητές της.

Και εμείς τι λέμε πολύ απλά; Είναι τέσσερα πράγματα πολύ συγκεκριμένα. Είναι προσβολή μεγίστη να αμφισβητήσεις το δικαίωμα σε όποιον -μα, σε όποιον, όπου γης!- νιώθει Έλληνας πολίτης να ψηφίσει για την κυβέρνηση της χώρας του. Είναι προσβολή! Αν η συνείδησή του, η μνήμη του, η μορφωτική του κατάσταση, η παράδοσή του τον καθιστά Έλληνα, πρέπει να τον διευκολύνεις να ψηφίσει πάση θυσία, γιατί το έχει αυτό το δικαίωμα.

Είναι, λοιπόν, ένα καθαρό δικαίωμα, που δεν μπαίνει με προϋποθέσεις, δεν μπαίνει με όρους, δεν μπαίνει με κόφτες, δεν μπαίνει από οικονομικά κριτήρια ή από οποιαδήποτε άλλα. Είναι θέμα συνείδησης του πολίτη που νιώθει Έλληνας.

Δεύτερον, είναι ανεπίτρεπτο συνταγματικά, δημοκρατικά να διαχωρίζεις με οποιονδήποτε τρόπο την ενιαία ψήφο των πολιτών σε ό,τι αφορά τις εθνικές εκλογές. Είναι εθνικές εκλογές, ψηφίζεται η κυβέρνησή μας και στην επιλογή της κυβέρνησης κάθε Έλληνας πολίτης έχει το δικαίωμα να έχει γνώμη και να έχει ψήφο. Δεν υπάρχουν Έλληνες πολίτες δύο ταχυτήτων.

Τρίτον, είναι επιτακτικό καθήκον της ελληνικής πολιτείας να διασφαλίζει την ελεύθερη βούληση και την έκφρασή της στις εκλογές, χωρίς εμπόδια που έχουν σχέση με αποστάσεις, με οικονομική ανέχεια, με ταλαιπωρία, να μη φεύγει -ας πούμε- από μια πολιτεία της Αμερικής, που απέχει όσο απέχει το Λονδίνο από την Αθήνα, να πάει στο κοντινότερο προξενείο για να ψηφίσει ούτε να βρίσκουμε ένα καφενείο που είναι ελληνικό και εκεί διασφαλίζεται η νομιμότητα, ενώ η επιστολική ψήφος δεν τη διασφαλίζει δήθεν, αλλά να αίρονται τα εμπόδια -άρα επιστολική ψήφος- που εμποδίζουν οποιονδήποτε Έλληνα πολίτη να ψηφίσει.

Και, τέταρτον, είναι εθνική υποχρέωση να αποφασίσουμε επιτέλους αυθεντική και αδιαμεσολάβητη σχέση και έκφραση των εκτός επικρατείας πολιτών μέσα στο πλαίσιο του εθνικού Κοινοβουλίου. Και έχουμε προτείνει δύο, τρεις λύσεις, τις οποίες δεν χρειάζεται να επαναλάβω.

Αυτές οι βασικές αρχές μπορούν να συγκροτήσουν έναν σύγχρονο νόμο και αυτόν τον νόμο εμείς λέμε ότι θα εισηγηθούμε, θα φέρουμε, ξέροντας ότι δεν πρόκειται να συζητηθεί, προφανώς, διότι εξαντλήθηκε το πολιτικό παιχνίδι με τις καντρίλιες ανάμεσα στον περσινό χρόνο και στον φετινό και στο σήμερα που παίζατε και οι μεν και οι δε σε βάρος των Ελλήνων της Διασποράς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ, κύριε Σκανδαλίδη, και ιδιαίτερα επειδή, όπως πάντα, τηρείτε και τον χρόνο.

Και τώρα τον λόγο έχει ο κ. Διονύσιος Σταμενίτης από τη Νέα Δημοκρατία και μετά να ετοιμάζεται και ο κ. Καμίνης από το Κίνημα Αλλαγής.

Ορίστε, κύριε Σταμενίτη, έχετε τον λόγο.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, το ζήτημα της διευκόλυνσης της ψήφου των Ελλήνων του εξωτερικού η σημερινή Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης το έθεσαν εξαρχής ως μία από τις βασικές προτεραιότητες. Η Νέα Δημοκρατία διαχρονικά έχει σαφή και ξεκάθαρη θέση, την έχει εκφράσει και πολύ περισσότερο έχει αγωνιστεί για να επιτευχθεί η υλοποίησή της.

Εμείς πιστεύουμε ότι η άσκηση του δικαιώματος αυτού πρέπει να γίνεται χωρίς περιορισμούς και χωρίς διακρίσεις και, μάλιστα, έχουμε πει ότι ο καταλληλότερος τρόπος για να επιτευχθεί αυτό είναι η καθιέρωση της επιστολικής ψήφου, όπως γίνεται εδώ και χρόνια σε όλα τα δημοκρατικά και πολιτισμένα κράτη ανά τον κόσμο.

Αυστηρώς αυτό δεν το συμμερίζονταν τον Δεκέμβριο του 2019 όλοι οι Βουλευτές που απαιτούνταν από το Σύνταγμα -τα 2/3 του

Κοινοβουλίου-, ώστε να υιοθετηθεί η πρόταση και να γίνει νόμος του κράτους. Έτσι, λοιπόν, εκείνη την εποχή μέσα από τον διάλογο, τη συνεννόηση, αλλά και τις υποχωρήσεις φτάσαμε στην επίτευξη του πρώτου και ιστορικού βήματος, δηλαδή στην ψήφιση του δικαιώματος ψήφου των Ελλήνων του εξωτερικού, χωρίς αυτοί να χρειάζεται να έρθουν στην Ελλάδα. Όπως όλοι, εμείς οι ίδιοι πρώτοι αναγνωρίσαμε ότι ο ν.4648/2019 ήταν προϊόν ενός πολιτικού συμβιβασμού, ενός συμβιβασμού τον οποίο η Κυβέρνηση επέλεξε με αίσθημα ευθύνης να δεχθεί, προκειμένου να μη χαθεί η ιστορική ευκαιρία.

Όσοι ήταν σε αυτή την Αίθουσα θα θυμούνται και κάτι άλλο, ότι είχαμε πει πως στο πέρασμα του χρόνου και μόλις δοθεί η κατάλληλη ευκαιρία, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θα επιδιώξει να επανέλθει στο ζήτημα, ώστε να πάμε ακόμα ένα βήμα παραπέρα, να άρουμε δηλαδή τους όποιους περιορισμούς έθεσε ο νόμος που ψηφίσαμε.

Συνεπώς, επειδή πολλά ακούστηκαν και σήμερα αλλά και στις συνεδριάσεις των επιτροπών, έτσι για να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα, θα ήθελα και εγώ από την πλευρά μου να τονίσω κάτι που νομίζω ότι έχει ειπωθεί σε όλους τους τόνους και έχει αποσαφηνιστεί πλήρως, ότι η σημερινή συζήτηση δεν είναι προσχηματική, δεν αφορά κομματικές αντιπαραθέσεις, δεν προσπαθεί να δημιουργήσει εντυπώσεις. Είναι μια συζήτηση ουσίας, που ανοίξε με μορφή τη δημόσια θέση του ΣΥΡΙΖΑ ότι οι περιορισμοί του νόμου που ψηφίσαμε πριν από ενάμιση χρόνο είναι άδικοι και υποτιμητικοί, θέση με την οποία -επαναλαμβάνω- Νέα Δημοκρατία και Κυβέρνηση συμφωνούν απόλυτα.

Τώρα, το ποιος έχει αλλεργία ή φοβία, όπως είπε ο κ. Σκανδαλίδης, φαίνεται από το ποιος απαντά στο ερώτημα ή ποιος πετάει την μπάλα στην εξέδρα. Και μάλιστα, ο κ. Σκανδαλίδης απάντησε και για τα όσα αφορούν το 2001 πάρα πολύ σωστά.

Με πρωτοβουλία του Υπουργείου Εσωτερικών βρισκόμαστε σήμερα στην Ολομέλεια για την τροποποίηση των διατάξεων του ν.4648/2019, με σκοπό την άρση των περιορισμών στην άσκηση του εκλογικού δικαιώματος των Ελλήνων του εξωτερικού. Πρόκειται για την τροποποίηση της παραγράφου 3 του άρθρου 2, της παραγράφου 4 του άρθρου 4, της παραγράφου 8 του άρθρου 4, καθώς επίσης και την κατάργηση των παραγράφων 2, 6, 7 και 10 του άρθρου 2, καθώς επίσης και την κατάργηση της παραγράφου 5 του άρθρου 4.

Με τις αλλαγές αυτές, εφόσον ψηφιστούν, μπαίνουν ουσιαστικά στο περιθώριο όλοι οι περιορισμοί, οι διακρίσεις και τα εμπόδια για το εκλογικό δικαίωμα των εκτός συνόρων Ελλήνων.

Επομένως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε λιγότερο από δύο χρόνια η ελληνική Αντιπροσωπεία καλείται να πάρει θέση απέναντι σε ένα μεγάλο ερώτημα, στην πραγματικότητα απέναντι σε μια μεγάλη ιστορική πρόκληση.

Δυστυχώς, όμως, ακόμα και σε ένα τόσο σημαντικό ζήτημα, η Αξιωματική Αντιπολίτευση επιλέγει να παίξει κομματικά παιχνίδια και να ακολουθήσει τη γνωστή πρακτική της «άλλα λέμε μέσας, άλλα λέμε έξω». Γιατί, όσο και να αναζητήσουμε αγνές προθέσεις και πολιτικά επιχειρήματα στη θέση του ΣΥΡΙΖΑ, δυστυχώς η διγλωσσία δεν μας επιτρέπει να τα αναγνωρίσουμε.

Αφού ο ΣΥΡΙΖΑ μίλησε για υποτιμητικές και άδικες διακρίσεις του νόμου του Δεκεμβρίου και μόλις η Κυβέρνηση απάντησε αστραπιαία, θέτοντας προς ψήφιση την κατάργησή τους, η Αξιωματική Αντιπολίτευση προσήλθε στον διάλογο με πρόταση που και μάλιστα υποτίθεται ότι συμφωνεί στο να μην υπάρχουν περιορισμοί, από την άλλη όμως θέτει τον όρο να μη συμμετέχουν οι εκλογείς των εκτός συνόρων στην εκλογική διαδικασία.

Γιατί, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, όταν λέτε από τη μία να ψηφίζουν, αλλά από την άλλη να μην προσμετράται η ψήφος τους στο συνολικό αποτέλεσμα, αυτό λέτε, αυτό εννοείτε.

Η πρότασή σας προβλέπει εκλογή τεσσάρων «Βουλευτών Επικρατείας», όπως ονομάζετε, που θα εκπροσωπούν τους ομογενείς, δηλαδή το 1,2% του Κοινοβουλίου, όπως μας το περιέγραψε ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Βορίδης στην επιτροπή, αλλά η ψήφος τους δεν θα διαμορφώνει το αποτέλεσμα.

Αυτά λέτε και προσπαθείτε να υπεκφύγετε, γιατί αυτό που τελικά σάς είναι πάρα πολύ δύσκολο, περισσότερο από το να πείτε την αλήθεια, είναι η σύνθεση, είναι η συμφωνία, ακόμα και σε τέ-

τοια μείζονος σημασίας ζητήματα, ιστορικά ζητήματα. Δεν σας ενδιαφέρει να χαθεί χρόνος. Δεν σας ενδιαφέρει αν ένα ζήτημα που αναζητά εφαρμογή σε ολόκληρη τη μεταπολιτευτική μας ιστορία μείνει μισό και το αποδεικνύετε με την αντισυνταγματική σας πρόταση που φέρνετε σήμερα.

Εμείς δεχθήκαμε έναν συμβιβασμό, για να μπορέσουμε πάνω στον ελάχιστο κοινό παρονομαστή να κάνουμε ένα μεγάλο βήμα. Όμως, η θέση μας είναι συγκεκριμένη. Κανένας συμβιβασμός στην ισοτιμία της ψήφου και είμαστε καθαροί από την πρώτη στιγμή.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση ανοίγει και πάλι τον διάλογο και διερευνά εκ νέου τις δυνατότητες μιας ευρείας συναίνεσης, όπως απαιτεί το Σύνταγμα, και αναζητά τη συναίνεση των πολιτικών δυνάμεων, εκφράζοντας από την αρχή σαφείς και σταθερές θέσεις.

Πιστεύουμε ότι οι Έλληνες του εξωτερικού είναι αναπόσπαστο κομμάτι του Ελληνισμού. Δικαιούνται να ψηφίζουν και να συνδιαμορφώνουν το εκλογικό αποτέλεσμα και αυτό να το κάνουν χωρίς περιοριστικούς όρους και διακρίσεις, όπως όλοι οι πολίτες αυτής της χώρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη συζήτηση του Δεκεμβρίου του 2019 είχα τονίσει ότι, μετά από δέκα χρόνια οικονομικής κρίσης, διχαστικών διλημάτων και ανάδυσης των παθογενειών του πολιτικού συστήματος, η ψήφος της εκχώρησης των διευκολύνσεων της ψήφου των Ελλήνων της Διασποράς ήταν μια πρώτη τάξεως ευκαιρία για το πολιτικό προσωπικό της χώρας να αποδείξει ότι έμαθε από τα λάθη του και μπορεί πια να αναγνωρίζει τότε το εθνικό συμφέρον απαιτεί σύμπνοια και συναίνεση.

Σήμερα πιστεύω ότι έχουμε τη μεγάλη ευκαιρία να ολοκληρώσουμε το πρώτο βήμα που έγινε τότε. Σας καλώ κι εγώ με τη σειρά μου να στηρίξετε την πρόταση της Κυβέρνησης και του Υπουργείου Εσωτερικών και να υπερψηφίσετε το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ κι εσάς, κύριε Σταμενίτη, για την τήρηση του χρόνου.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Καμίνης από το Κίνημα Αλλαγής και να ετοιμάζεται μετά ο κ. Χρήστος Μπουκώρος από τη Νέα Δημοκρατία.

Εννοείται ότι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι μπορούν να ζητούν τον λόγο και να μιλήσουν όποτε το κρίνουν εκείνοι, αρκεί να μεσολαβούν δυο-τρεις Βουλευτές ομιλητές.

Ορίστε, κύριε Καμίνη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΜΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το αρχικό κείμενο του Συντάγματος του 1975 εξουσιοδοτούσε με μια πολύ λιτή διατύπωση τον κοινό νομοθέτη να ορίσει τον τρόπο άσκησης του εκλογικού δικαιώματος των εκλογέων του εξωτερικού και είκοσι έξι χρόνια αργότερα, με την Αναθεώρηση του 2001, προβλέφθηκε ρητά η δυνατότητα του κοινού νομοθέτη να καθιερώσει την επιστολική ψήφο.

Με λίγα λόγια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέχρι την Αναθεώρηση του 2019 το Σύνταγμα επέτρεπε στον κοινό νομοθέτη να καθιερώσει την καθολική συμμετοχή των Ελλήνων του εξωτερικού στις εκλογές και μάλιστα από το 2001 και έπειτα και με επιστολική ψήφο.

Το γιατί αδράνησαμε μας το εξήγησε ο κ. Σκανδαλίδης προηγουμένως, εν μέρει δικαιολογημένα για τους λόγους που ανέφερε, πιστεύω όμως εν μέρει και αδικαιολόγητα.

Πάντως, την αδράνεια αυτή εκμεταλλεύτηκε η Αναθεώρηση του 2019, για να κινηθεί προς την αντίθετη κατεύθυνση, σε μία λογική περιορισμού του δικαιώματος, με βάση έναν διακομματικό συμβιβασμό που επιτεύχθηκε στο χαμηλότερο δυνατό επίπεδο, προκειμένου να επιτύχουμε την πλειοψηφία των 2/3.

Με άλλα λόγια, προκειμένου να ψηφίσουμε έναν νόμο σαφώς κατώτερο των περιστάσεων, όπως ουσιαστικά σήμερα ομολογεί η Νέα Δημοκρατία, θυσιάσαμε την ευκαιρία που μας παρείχε μέχρι τότε το Σύνταγμα να καθιερώσουμε μία γνήσια καθολική ψηφοφορία των εκλογέων του εξωτερικού. Αντ' αυτού, καθιερώσαμε τους περιορισμούς που επέβαλε σε όλους μας το Κομμουνιστικό Κόμμα.

Αν δηλαδή το καλοσκεφθεί κανείς, νομοθετήσαμε ανάποδα, πρώτα απ' όλα γιατί νομοθετήσαμε με βάση τη θέληση μιας πλειοψηφίας και κατά δεύτερο λόγο γιατί αναθεωρήσαμε τον θεμελιώδη νόμο κατ' εικόνα και ομοίωση ενός συγκυριακού νομοθετήματος. Πρόκειται για μία *de facto* ανατροπή της ιεραρχίας των κανόνων δικαίου.

Και σαν να μην έφτανε αυτό, παραβιάσαμε ευθέως και το Σύνταγμα, αφού ουσιαστικά αναθεωρήσαμε τη διάταξη του άρθρου 51 παράγραφος 4, μολοντί αυτή δεν περιλαμβανόταν στις αναθεωρητέες διατάξεις, έτσι όπως τις είχε προσδιορίσει η προηγούμενη Βουλή.

Το αποτέλεσμα τώρα όλων αυτών είναι η σημερινή υποκρισία. Πριν αλέκτωρ φωνήσαι τρεις, η Κυβέρνηση δράττεται από μία δήλωση ενός μέλους της Μειζονος Αντιπολίτευσης και μας προτείνει την κατάργηση όλων των περιορισμών, αυτό δηλαδή που ήταν εξαρχής η θέση του Κινήματος Αλλαγής και το είχε προτείνει σε συνδυασμό με την επιστολική ψήφο ο εκπρόσωπός μας τότε στη διακομματική επιτροπή Κώστας Σκανδαλίδης.

Αυτή, πράγματι, είναι μία προοδευτική θέση πάνω στο ζήτημα της ψήφου των Ελλήνων του εξωτερικού και προσθέτω και δύο επιπλέον λόγους.

Ο πρώτος είναι ότι η πανδημία δρα ως επιταχυντής ραγδαίων αλλαγών στο πεδίο της εργασίας. Εφεξής οι άνθρωποι θα εργάζονται από παντού. Η έννοια του τόπου εργασίας με τη σταθερή και χωρική του διάσταση θα εκλείψει. Στην προ πανδημίας εποχή η παγκοσμιοποίηση προκάλεσε την κινητικότητα του κεφαλαίου. Τώρα ήρθε η σειρά της εργασίας. Για την ακρίβεια, η πανδημία επιτάχυνε την κινητικότητα της εργασίας, αφού αυτή είχε ήδη αρχίσει να εκδηλώνεται πριν από την εμφάνιση του COVID-19.

Ο δεύτερος λόγος είναι κατ' εξοχήν εθνικός. Η οικονομική κρίση που ξέσπασε το 2010 έχει μέχρι στιγμής διώξει επτακόσιες χιλιάδες Έλληνες από την πατρίδα τους, ως επί το πλείστον νέες και νέους, στην ακμή της δημιουργικότητάς τους. Αν δεν είναι δυνατόν να επιστρέψουν σήμερα, πρέπει πάση θυσία να κρατηθούν ζωντανούς τους δεσμούς τους με την πατρίδα, πρωτίστως βέβαια τον πολιτικό δεσμό που δημιουργεί η ψήφος, η κατ' εξοχήν πράξη με την οποία ο ιδιώτης μετουσιώνεται σε ενεργό πολίτη. Εδώ δεν χωρούν μίξερικες και περιορισμοί, που δεν ανήκουν καν στον 20^ο αιώνα αλλά ούτε και στον 19^ο.

Το λέω γιατί δεν συνειδητοποιούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι με τις προϋποθέσεις που έχουμε προβλέψει στον ν.4648 αναπαράγουμε κατά κάποιον τρόπο περιορισμούς στο εκλογικό δικαίωμα, που άλλες χώρες είχαν θεσπίσει τον 19^ο αιώνα, προκειμένου να περιορίσουν την πολιτική συμμετοχή των λαϊκών μαζών. Προσπαθούμε να στριμώξουμε σήμερα την παγκοσμιοποίηση στον στενόχωρο κορσέ που ράφτηκε τον 19^ο αιώνα στα μέτρα μιας συντηρητικής εκδοχής της φιλελεύθερης δημοκρατίας του έθνους-κράτους.

Έτσι, λοιπόν, κι εμείς σήμερα δεν αρκούμαστε στην ιδιότητα του πολίτη. Απαιτούμε επιπλέον ο Έλληνας του εξωτερικού να αποδεικνύει και κάποιου είδους δεσμό με την Ελλάδα, δεσμό που τον καθιστά εξ ορισμού ώριμο -υποτίθεται- να συναποφασίζει για το μέλλον της χώρας.

Τον δεσμό αυτόν τον τεκμαίρουμε σωρευτικά με δύο προϋποθέσεις. Κατ' αρχάς, με τη διετή παραμονή κατά την τελευταία τριακονταπενταετία και υποτίθεται τώρα πως αυτό αποδεικνύει κάποια εξοικείωση του Έλληνα του εξωτερικού με την εγχώρια πραγματικότητα. Κατά δεύτερο λόγο, απαιτούμε φορολογική δήλωση, δηλαδή την ύπαρξη και περιουσιακού στοιχείου ή εισοδήματος.

Αμφότερες οι προϋποθέσεις παραπέμπουν, όπως είπα, στις συντηρητικές εκδοχές με τις οποίες περιορίστηκε το δικαίωμα ψήφου στον 19^ο αιώνα, είτε με την ψήφο ικανότητας, που σε κάποιες χώρες της Ευρώπης ψήφιζαν μόνο οι μορφωμένοι, είτε με την ψήφο υπέρ αυτών που κατείχαν κάποια ιδιοκτησία, τη λεγόμενη «τιμηματική ψήφο».

Σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες τέτοιου είδους περιορισμοί συνυπήρξαν και συνδυάστηκαν με ποικίλους τρόπους και σήμερα τους μεταφέρουμε εμείς στην Ελλάδα του 21^{ου} αιώνα. Και φτιάξαμε μια συνταγματική διάταξη φλύαρη, η οποία γέμει περιορισμών. Αντί να εκφράζει μία γενναιοδωρία υπέρ του δικαιώματος,

είναι μία διάταξη η οποία κοιτάζει πώς θα το περιορίσει.

Εδώ μας οδήγησαν ο καιροσκοπισμός της Νέας Δημοκρατίας, η φοβικότητα του ΣΥΡΙΖΑ και ο αριστερός συντηρητισμός του Κομμουνιστικού Κόμματος, να σκιαμαχούμε δηλαδή με φαντάσματα του παρελθόντος. Αλλά τότε υπήρχε τουλάχιστον ένα πραγματικό διακύβευμα. Η αστική τάξη σε κάποιες ευρωπαϊκές χώρες επεδίωκε να διαιωνίσει την κυριαρχία της, καταδικάζοντας τα λαϊκά στρώματα σε μία διηνεκή ανωριμότητα.

Εμείς σήμερα ποιο σοβαρό επιχείρημα έχουμε για να αποκλείσουμε από την πολιτική ζωή τις εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες και Ελληνίδες, τους οποίους η άστοργη χώρα τούς ανάγκασε να πάρουν τους δρόμους της ξενιτιάς; Η απάντηση είναι κανένα επιχείρημα, κανένα απολύτως.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Καμίνη.

Τον λόγο έχει ο κ. Μπουκώρος από τη Νέα Δημοκρατία και στη συνέχεια τον λόγο θα πάρει ο κ. Γιάννης Μπουρνούς από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω με ένα απλοϊκό και ενδεχομένως ρητορικό ερώτημα. Είναι ευρύτερη και σπουδαιότερη η έννοια της Ελλάδος ή του Ελληνισμού; Νομίζω ότι όλοι σε αυτή την Αίθουσα συμφωνούμε ότι ο Ελληνισμός ως έννοια είναι ευρύτερη και σπουδαιότερη, γιατί περιλαμβάνει και τους Έλληνες της Ελλάδος και την ομογένεια, την ελληνική Διασπορά, την άλλη Ελλάδα των δέκα περίπου εκατομμυρίων που ζει και μεγαλουργεί εκτός συνόρων.

Είναι ζητήματα σπουδαία, τα οποία την τελευταία διετία, τριετία και στο πλαίσιο της συνταγματικής Αναθεώρησης και στο πλαίσιο του ν.4648 και στο πλαίσιο της σημερινής συζήτησής μας απασχολούν εδώ, στον ναό της δημοκρατίας, στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Εδώ που ο καθένας για τέτοια θέματα έχει τη δυνατότητα να αναμετρηθεί με τον εαυτό του και την ιστορία. Γιατί πράγματι υπήρξε ιστορικής σημασίας και η συνταγματική Αναθεώρηση και ο ν.4648. Το ότι δεν ολοκληρώθηκε αυτή η αυτονομία της αλλαγής, αυτό το δικαίωμα που έχει ο πολίτης της κάθε ώριμης δημοκρατίας και για τους Έλληνες του εξωτερικού, είναι ευθύνη δική μας. Διότι απαιτήσαμε τη συναίνεση και πετύχαμε τη συναίνεση εις βάρος της λειτουργικότητας ενός σπουδαίου νόμου που φέρει τον Ελληνισμό της Διασποράς στο κέντρο αυτής της Αίθουσας που είμαστε εμείς σήμερα, εκπροσωπώντας τα δέκα εκατομμύρια των Ελλήνων και αδυνατώντας να αντιπροσωπεύσουμε εμείς ή κάποιοι άλλοι τα υπόλοιπα δέκα εκατομμύρια των Ελλήνων. Περί αυτού πρόκειται.

Βεβαίως εγώ δεν θα σταθώ στις παλινωδίες της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Και είμαι απ' αυτούς που δικαιολογώ και τις υπερβολές στα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Όμως εδώ είναι ένα ζήτημα που θα έπρεπε να μας ενώνει όλους και να μας ενώνει διαχρονικά και να μην το βλέπουμε ωφελμιστικά. Να το βλέπουμε σήμερα έτσι ως Κυβέρνηση, αύριο ως αντιπολίτευση να λέμε ότι είναι υποτιμητικοί οι περιορισμοί.

Και πραγματικά θαύμασα την τοποθέτηση του κ. Καμίνη προηγουμένως. Κύριε Υπουργέ του απόδημου ελληνισμού, κύριε Κωνσταντίνε Βλάσση, μας τιμάτε με την παρουσία σας σήμερα και μας εκπροσωπείτε στον Ελληνισμό της Διασποράς. Είπε κάτι πολύ σπουδαίο ο κ. Καμίνης προηγουμένως. Βάζουμε περιουσιακά ζητήματα και περιουσιακά κριτήρια στους Έλληνες του εξωτερικού. Δηλαδή, ο μετανάστης που δουλεύει στη Φρανκφούρτη της Γερμανίας και έχει ένα σπίτι στην Ελλάδα και κάποιο εισόδημα μπορεί να ψηφίσει. Ο άλλος που έφυγε για να αναζητήσει την τύχη του και δουλεύει δίπλα του στη φάμπρικα δεν έχει δικαίωμα να ψηφίσει κατά την Αριστερά, συνολικά κατά την Αριστερά.

Αυτός ο διαχωρισμός, αυτή η διάκριση πραγματικά μάς παραπέμπει στο ξεκίνημα των δημοκρατικών διαδικασιών, τότε που πράγματι κάποιοι είχαν συμφέρον να μην υπάρχει καθολική ψήφος. Συζητάμε σήμερα για το εάν θα έχουν δικαίωμα επιστολικής ψήφου οι ομογενείς μας. Γιατί δεν κοιτάμε τις βέλτιστες

πρακτικές; Τόσοι Ελληνοαμερικανοί ζουν στη χώρα μας και ψηφίζουν με επιστολική ψήφο στις αμερικάνικες εκλογές. Γιατί δεν αντιγράφουμε τα καλώς ισχύοντα; Γιατί πάντα η ελληνική μας ιδιαιτερότητα μας κατευθύνει να κάνουμε λανθασμένες επιλογές διαχρονικά; Γιατί όμως αυτή η άρνηση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης; Το ΚΚΕ το καταλαβαίνω. Σπανίως σε αυτές τις χώρες όπου υπάρχουν Έλληνες μετανάστες υπάρχει κομμουνιστικό κόμμα. Οπότε αντιλαμβάνομαι την πολιτική του άμυνα. Γιατί όμως ο ΣΥΡΙΖΑ; Νιώθει ότι δεν θα πείσει ποτέ τους Έλληνες ομογενείς; Νιώθει ότι δεν θα γίνει ποτέ ελκυστικός για την ελληνική ομογένεια; Νιώθει ότι καινοτόμοι ψηφοφόροι, οι οποίοι είναι αποσυνδεδεμένοι από τα κακώς κείμενα του εσωτερικού, ψηφίζουν αντικειμενικότερα;

Σήμερα οι Έλληνες του εξωτερικού έχουν πρόσβαση στην πληροφορία, ίσως περισσότερο και από τους Έλληνες του εσωτερικού. Είναι πιο αντικειμενικοί, αποσυνδεδεμένοι από μικροπροσωπικά και μικροτοπικά συμφέροντα. Κατά συνέπεια είναι ψηφοφόροι οι οποίοι θα κρίνουν αμυντικά. Γιατί ορθώνουμε αυτό το τείχος; Γιατί δεν ψηφίζετε τις σημερινές διατάξεις να διευκολύνουμε τη συμμετοχή όλο και περισσότερων; Είναι προς το συμφέρον των Ελλήνων του εξωτερικού ή των Ελλήνων του εσωτερικού να ψηφίζουν οι ομογενείς; Φαινομενικά είναι υπέρ των Ελλήνων του εξωτερικού, αλλά ουσιαστικά είναι υπέρ των Ελλήνων του εσωτερικού. Γιατί δείχνουμε το μέγεθος της χώρας και του πραγματικού μας πληθυσμού, γιατί έχουμε άλλη βαρύτητα διεθνώς, γιατί ούτως ή άλλως οι εκπρόσωποι του Ελληνισμού στην επιστήμη, στην επιχειρηματικότητα, στην πολιτική, υπεραντλαντικά και πανευρωπαϊκά εκπροσωπούν τη χώρα και όλοι χαϊρόμαστε με τις επιτυχίες τους.

Γιατί, λοιπόν, τα αρνείστε όλα αυτά; Αναμετρηθήκατε με τους εαυτούς σας; Μπορείτε να αναμετρηθείτε με την ιστορία; Τι θα πείτε αύριο, μεθαύριο σε αυτές τις εκατό χιλιάδες Έλληνες ομογενείς και την επιστολή διαμαρτυρίας, το αίτημα, το ψήφισμα που υπέγραψαν και ζητούν την άρση των εμποδίων; Πώς θα απολογηθείτε; Ψηφίζετε στο πλαίσιο μιας συναίνεσης. Έρχεστε ως Αντιπολίτευση να λέτε ότι θα καταργήσετε τους περιορισμούς. Καλείστε σήμερα να αρθούν οι περιορισμοί και περί άλλων τυρβαζετε.

Η άλλη Ελλάδα, των δέκα εκατομμυρίων εκτός συνόρων, μας κοιτάζει με αγωνία. Εγώ δεν θέλω ούτε συγκινησιακά να φορτίσω τη συζήτηση, αλλά θα έλεγα ότι είναι εξαιρετικά άδικο την εποχή της τηλεργασίας, την εποχή των ψηφιακών νομάδων να λέμε ότι η μητρόπολη αφαιρεί ή παρεμποδίζει το δικαίωμα των Ελλήνων ομογενών να συμμετέχουν στα δρώμενα της πατρίδας.

Και τι τους λέτε; Ψηφίστε και βγάλτε δικούς σας Βουλευτές. Σε αυτό το επίπεδο που λέει ο ΣΥΡΙΖΑ εκπροσωπούνται στις κοινοτήτες τους κατά τόπους με τέτοια ψήφο για να επηρεάζουν μόνο τα ομογενειακά. Να συμμετέχουν στην πατρίδα τους θέλουν, να ξαναχτίσουν τον ομφάλιο λώρο και, όταν οι συνθήκες το επιτρέψουν, να είναι απολύτως συνδεδεμένοι και να επιστρέψουν. Αυτό ζητούν οι Έλληνες ομογενείς του εξωτερικού, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και νομίζω ότι είναι ένα ζήτημα που μπορεί να ενώσει τον πολιτικό κόσμο, να μη δείχνει καθυστερημένος. Να δείχνει ώριμος και έτοιμος να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις του μέλλοντος. Και οι προκλήσεις δεν αντιμετωπίζονται έχοντας τη μισή Ελλάδα εκτός.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Εγώ ευχαριστώ, κύριε Μπουκώρο.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Ιωάννης Μπουρνούς από τον ΣΥΡΙΖΑ. Και αμέσως μετά θα μιλήσει ο Υφυπουργός απόδημου ελληνισμού κ. Κωνσταντίνος Βλάχης.

Κύριε Μπουρνούς, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε εδώ εξαιτίας ενός επικοινωνιακού πυροτεχνήματος του κ. Βορίδη ή και εξαιτίας της πεισματικής άρνησης της Κυβέρνησης να αναγνωρίσει το ναυάγιο ύπουλων σχεδιασμών που έκανε. Δεν τιμά το Κοινοβούλιο, κύριοι της Κυβέρνησης, να παίρνετε μία νομοθετική πρωτοβουλία που γνωρίζετε εκ των προτέρων ότι θα αποτύχει, μόνο και

μόνο για να εξαπατήσετε τους απόδημους ή για να σκοράρει επικοινωνιακούς πόντους ο κ. Βορίδης σε βάρος του προκατόχου του.

Όταν γίνεται Κυβέρνηση, σκεφτόσασταν πονηρά. Θέλατε να πετύχετε μόνιμη αλλαγή των πολιτικών συσχετισμών στην Ελλάδα με την ψήφο των αποδήμων. Κάπως πειστήκατε ή κάποιοι σας έπεισαν ότι υπάρχει εκτός Ελλάδας μια τεράστια δεξαμενή ψηφοφόρων του κ. Μητσοτάκη. Μπορεί να σας έπεισε και ο οικογενειακός φίλος κ. Διαματάρης, που τον κάνετε Υπουργό αμέσως μόλις βγήκατε. Ο σχεδιασμός πάντως αυτός ήταν.

Και πιθανότατα κάποιοι πίστευαν ότι με μηχανισμούς του εξωτερικού θα κινητοποιούσαν συντηρητικούς συμπατριώτες μας για να ψηφίσουν το κόμμα σας, ακόμη και ανθρώπους χωρίς ελληνική ιθαγένεια ούτε ιδιαίτερη σχέση με την Ελλάδα, που, κατόπιν ενεργειών σας, θα πολιτογραφούνταν για να στηρίξουν το κόμμα σας. Είχατε σκεφτεί το μεγάλο κόλπο ότι, ακόμη και όταν στην Ελλάδα ο κόσμος αποφάσιζε να αγνοήσει την προπαγάνδα των καναλιών και να στραφεί εναντίον σας, οι Έλληνες του εξωτερικού θα συνέχιζαν να σας στηρίζουν, επειδή θα κατορθώνατε να τους πουλήσετε την ίδια πατριδοκαπηλία που από εγχώριο προϊόν θέλατε να την κάνετε και εξαγωγίμο. Θέλατε να δηλητηριάσετε τους απόδημους Έλληνες με τα ίδια δίκτυα μιντιακής διαπλοκής και εκμαυλισμού συνειδήσεων που έχετε αριστοτεχνικά αναπτύξει στην Ελλάδα. Φυσικά βρήκατε τοίχο. Ωστόσο η πρόθεση ήταν αυτή.

Και είναι να απορεί κανείς με την έπαρσή σας αλλά και την υποτίμηση των Ελλήνων του εξωτερικού, που τους νομίζετε για δεδομένους ψηφοφόρους της Νέας Δημοκρατίας. Τι ακριβώς πιστεύετε, ότι μόνο οι ψηφοφόροι σας μετανάστευαν; Δεν ήταν η μετανάστευση ένα καθολικό φαινόμενο όλης της ελληνικής κοινωνίας και κυρίως της υπαίθρου; Δεν μετανάστευαν και Έλληνες από προοδευτικές ή από αριστερές οικογένειες; Δεν είχαν μάλιστα οι προοδευτικοί συμπατριώτες μας και μερικά παραπάνω κίνητρα να μεταναστεύσουν, εφόσον ήταν άλλοτε χαρακτηρισμένοι και άλλοτε αποκλεισμένοι από τα πελατειακά δίκτυα της υπαίθρου, την καταστολή του σχεδίου Μάρσαλ, με τους καθηλωμένους μισθούς των «τριών και εξήντα», με την εσωτερική πολιτική και πνευματική καταπίεση του χωροφύλακα και του δεξιού κομματάρχη στην ελληνική επαρχία;

Και πώς ξεχνάτε ότι αν υπάρχει σώμα ψηφοφόρων που κρατά περισσότερους δεσμούς με τη χώρα και παρακολουθεί περισσότερο τις πολιτικές εξελίξεις είναι ακριβώς εκείνοι οι νέοι άνθρωποι που έφυγαν μέσα στην κρίση, διωγμένοι από τα μνημόνια, συχνά και αηδιασμένοι από τις πολιτικές σας, από τη διαφθορά, την ασφυκτική αναξιοκρατία που πριμοδοτεί μόνο τους δικούς σας, την κατάπνιξη κάθε δημιουργικότητας και κάθε εκσυγχρονισμού, για να μη στεναχωρηθεί το αντιδραστικό τμήμα των ψηφοφόρων σας;

Σε κάθε περίπτωση, εμείς προσήλθαμε το 2019 στη συζήτηση με τη θέση για ψήφο των αποδήμων χωρίς περιορισμούς με δικούς τους εκπροσώπους, με ένα σύστημα κλειστής εκπροσώπησης, με ενιαίο ψηφοδέλτιο σε περιφέρειες εξωτερικού, που θα κρατούσε τους απόδημους Έλληνες εκτός της εγχώριας κομματικής αντιπαράθεσης, όπως ζητούσε και το Συμβούλιο Απόδημου Ελληνισμού ή όπως πρότεινε το 2017 ο κ. Γεραπετρίτης στην έκθεση της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου. Δεν ψάχναμε εφεδρικές κομματικές δεξαμενές, όπως εσείς.

Η δική σας αρχική επιδίωξη, τώρα που δεν μπορείτε να φέρνεται να χρυσοπληρωμένα τσάρτερ με τους ψηφοφόρους σας, ήταν να φτιάξετε ρεζέρβες εξωτερικού, εφεδρείες Μητσοτάκη. Θα ήμασταν η μόνη χώρα με μεγάλη Διασπορά που δεν θα ακολουθούσαμε κανένα από τα δύο συστήματα ψήφου αποδήμων, δηλαδή τα κριτήρια πραγματικού δεσμού ή την κλειστή εκπροσώπηση. Διότι δεν θέλατε πραγματικά να έχουν φωνή οι απόδημοι. Θέλατε να έχουν μόνο κόμμα, το δικό σας κόμμα κατά προτίμηση, χωρίς πραγματικό εκπρόσωπο. Συμβιβαστήκαμε όλοι

τότε σε μία πρωτοφανή κοινοβουλευτική πλειοψηφία και αποδεχθήκατε συγκεκριμένα κριτήρια που πρότεινε το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, που λειτουργούν σαν δικλίδα ασφαλείας ώστε να μην παρακάμπεται η βούληση του εκλογικού σώματος εντός επικρατείας, κριτήρια που εφαρμόζουν αναπτυγμένες χώρες, όπως το Ηνωμένο Βασίλειο και η Γερμανία. Ψηφίσατε και σχετική συνταγματική αλλαγή.

Τώρα προσέρχεστε με ένα δημαγωγικό πυροτέχνημα να πάρετε πίσω την υπογραφή σας από εκείνο που αποκαλούσατε τότε «ιστορική επιτυχία» και κυρίως το κάνετε χωρίς να έχει καν εφαρμοστεί ο νόμος. Για ποιον λόγο δεν γίνεται συνεδρίαση της διακομματικής επιτροπής για τον έλεγχο της διαδικασίας εγγραφής; Τόσο ήταν το ενδιαφέρον σας για την ψήφο των αποδήμων; Ενδιαφέρον κομματάρχη, που χάνει το ενδιαφέρον του όταν τελικά είναι λίγα τα κομμάτια.

Το θέμα είναι ότι για άλλη μια φορά εμπαίζετε τους απόδημους. Πιστεύετε ότι τα πάντα σπινάρονται επικοινωνιακά, οι πανδημίες, τα εμβόλια, οι φυσικές καταστροφές, ακόμη και η ψήφος των αποδήμων. Και τώρα που αποτυγχάνετε να εφαρμόσετε τον νόμο, τώρα που ναυάγησαν οι ύπουλοι σχεδιασμοί σας και ακριβώς επειδή πολιτεύεστε από non paper σε non paper, προσπαθείτε να αποδράσετε από τις προσδοκίες που καλλιεργήσατε. Και το κάνετε με τον τρόπο που ξέρετε, από την καπηλεία του πατριωτισμού στην καπηλεία των αποδήμων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ, κύριε Μπουρνούς, και για την τήρηση του χρόνου.

Τον λόγο έχει τώρα ο Υφυπουργός απόδημου ελληνισμού κ. Κωνσταντίνος Βλάσσης. Και αμέσως μετά θα δώσω τον λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Ελληνικής Λύσης, τον κ. Βασίλειο Βιλιάρδο.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΛΑΣΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής των Ελλήνων είναι μια συνεδρίαση τολμών να πω ιστορική και ως τέτοια σάς καλώ όλους να την αντιμετωπίσετε, γιατί η έκβασή της μπορεί να αποτελέσει ορόσημο για τον κοινοβουλευτικό βίο της χώρας αλλά και για την ίδια τη δημοκρατία μας.

Μπορεί η σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης και του Υπουργείου Εσωτερικών, το σχέδιο νόμου με τίτλο «Άρση περιορισμών για την εγγραφή στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους εκλογέων εξωτερικού» να αποτελείται επί της ουσίας από ένα μόνο άρθρο, αποτελεί όμως και την απτή απόδειξη ότι πολλές φορές αρκεί μόνο μία απόφαση, μόνο μία πρωτοβουλία, μόνο ένα άρθρο, για να κάνει τη διαφορά.

Τι είναι όμως αυτό που προτείνουμε σήμερα; Στη δική μου συνείδηση, αλλά και στη συνείδηση πολλών συμπατριωτών, προτείνουμε το αυτονόητο, να μπορεί δηλαδή ένας Έλληνας που ζει στο εξωτερικό, ένας συμπολίτης μας που έχει δικαίωμα ψήφου και είναι εγγεγραμμένος στους εκλογικούς καταλόγους της χώρας μας να ψηφίζει στις εκλογές από τον τόπο διαμονής του.

Η πρώτη κίνηση για τη διευκόλυνση της άσκησης του εκλογικού δικαιώματος των Ελλήνων του εξωτερικού έγινε από την Κυβέρνησή μας πριν από περίπου ενάμιση χρόνο. Ο στόχος μας ήταν και τότε ο ίδιος, το δικαίωμα των Ελλήνων του εξωτερικού να ψηφίζουν χωρίς περιορισμούς στις εκλογές από τον τόπο κατοικίας τους. Όσο όμως και αν προσπαθήσαμε να εξασφαλίσουμε τον Δεκέμβριο του 2019 την απαραίτητη συναίνεση, μια συναίνεση που θα οδηγούσε στην υπερψήφιση της πρότασής μας, δυστυχώς, δεν τα καταφέραμε. Οι αντιστάσεις κάποιων κομμάτων δεν κάμφθηκαν, όσο και αν αυτό το οποίο είχαμε εισηγηθεί ήταν λογικό και δίκαιο.

Προχωρήσαμε, λοιπόν, τότε στους απαραίτητους συμβιβασμούς, προκειμένου να καταλήξουμε σε συμφωνία και να γίνει έστω ένα πρώτο βήμα, ένα βήμα διόλου ευκαταφρόνητο. Η ιστορική πλειοψηφία των διακοσίων ογδόντα οκτώ ψήφων του Δεκέμβρη του 2019, το ομολογώ, αποτέλεσε ένα ορόσημο, κύριοι συνάδελφοι, για τα κοινοβουλευτικά δεδομένα του τόπου.

Για την Κυβέρνησή μας, όμως, όσο σημαντικός και αν ήταν, ο

νόμος αυτός δεν έπαψε στιγμή να αποτελεί ένα πρώτο βήμα, μία βάση για περαιτέρω διευκόλυνση στην ψήφο των Ελλήνων του εξωτερικού και όχι μια τελική διευθέτηση, όπως ενδεχομένως πολλοί από εσάς πιστεύατε. Μπορείτε οποιαδήποτε στιγμή εξάλειψτε να ανατρέξετε στις δηλώσεις, τόσο τις δικές μου όσο και σύσσωμης της Κυβέρνησης, που αδιάκοπα τονίζαμε ότι θα προωθήσουμε την κατάργηση στον περιορισμό στην ψήφο των αποδήμων. Και αυτό όταν βέβαια οι συνθήκες το επέτρεπαν και έχουν γίνει βέβαια και οι απαραίτητες ζυμώσεις που θα οδηγούσαν στην απαραίτητη συναίνεση.

Τη σταθερή μας θέση για άρση των περιορισμών ήρθαν να ενισχύσουν οι ατομικές αλλά και συλλογικές αντιδράσεις των Ελλήνων του εξωτερικού, που για ακόμη μια φορά αισθάνθηκαν αδικημένοι και αποκομμένοι από τη μητέρα πατρίδα.

Να σας θυμίσω τι ειπώθηκε μόλις την προηγούμενη εβδομάδα στην ακρόαση φορέων, όταν σύσσωμοι οι σύλλογοι μίλησαν για αυτό το παράπονο, γιατί δεν τους δίνουμε το δικαίωμα να ψηφίζουν στον τόπο στον οποίο ζουν. Το αίτημά τους, δεν το αμφισβητεί κανείς, ήταν καθολικό.

Μόνο που για την Κυβέρνησή μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά και για εμένα προσωπικά, που έρχομαι σε συνεχή και καθημερινή επαφή με τους Έλληνες σε ολόκληρο τον κόσμο, τα παράπονα των απανταχού Ελλήνων δεν ήταν μια απλή όχληση, όπως ενδεχομένως εννοείτε εσείς, αλλά αποτελούσαν και αποτελούν βαρίδι στη συνείδησή μου, όπως θα ευχόμουν να αποτελούσαν βαρίδι και στη δική σας συνείδηση.

Να σας θυμίσω ότι η ενδυνάμωση του δεσμού μεταξύ Ελλήνων του εξωτερικού και μητέρας πατρίδας αποτέλεσε μία από τις πρώτες δεσμεύσεις και του δικού μας Πρωθυπουργού, του Κυριάκου Μητσοτάκη, από την ανάληψη κιόλας της διακυβέρνησης της χώρας. Γι' αυτό και εγώ από την πλευρά μου δεν έχω πάψει να πασχίζω όχι στα λόγια, αλλά στις πράξεις. Μια γρήγορη ματιά -και αυτό θα το επιβεβαιώσουν όλοι οι Έλληνες στο εξωτερικό- στον ψηφιακό μετασχηματισμό που προωθούμε στις υπηρεσίες των αρχών μας στο εξωτερικό είναι νομίζω αρκετή για να πείσει και τον πλέον δύσπιστο.

Σήμερα, λοιπόν, φέρνουμε στη Βουλή των Ελλήνων μία πρόταση που δεν κάνει τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από το να καταργήσει τους περιορισμούς αυτούς, μια πρόταση που, παρά τα όσα επιμένουν κάποιοι να διασπείρουν ψευδώς, ούτε διευρύνει την εκλογική βάση ούτε δίνει δικαίωμα ψήφου σε πολίτες που μέχρι τώρα δεν είχαν.

Δεν κάνουμε τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από το να διευκολύνουμε έναν άνθρωπο που μπορεί να πάρει το αεροπλάνο και να έρθει να ψηφίσει εδώ, στην Ελλάδα, στις εθνικές εκλογές να το κάνει από τον τόπο κατοικίας του, χωρίς να επενδύσει χρόνο και χρήμα για την άσκηση ενός συνταγματικά κατοχυρωμένου δικαιώματός του. Δεν κάνουμε, λοιπόν, τίποτα περισσότερο από αυτό που όλες οι προηγούμενες χώρες έχουν πράξει όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Θέλω να είμαι ξεκάθαρος. Με αυτή τη ρύθμιση δεν κάνουμε χάρη σε κανέναν ούτε κινούμεστε με βάση μικροκομματικά συμφέροντα. Η εν λόγω ρύθμιση δεν στοχεύει στην τέρψη κανενός κομματικού ακροατηρίου. Η συγκεκριμένη πρόταση δεν φορά κομματικά χρώματα, φορά τα χρώματα της Εθνικής Ελλάδος. Η διευκόλυνση της ψήφου των Ελλήνων του εξωτερικού αποτελεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια πράξη δικαιοσύνης και ισονομίας, αλλά αποτελεί και μια πράξη ουσιαστικής αναγνώρισης της τεράστιας προσφοράς τους στην πατρίδα.

Ως Υφυπουργός Εξωτερικών με αρμοδιότητα τους Έλληνες της Διασποράς γνωρίζω από πρώτο χέρι τον ρόλο που η Ελλάδα μας διαδραματίζει στο μυαλό και στην καρδιά τους. Έχω βιώσει εκ του σύνεγγυς, και νομίζω πολλοί το έχετε βιώσει αυτό, τα ανιδιοτελή συναισθήματά τους για την πατρώα γη και έχω γίνει μάρτυρας της διάθεσής τους για προσφορά. Είναι το λιγότερο ειρωνικό από τη μία να αναγνωρίζουμε στους Έλληνες του εξωτερικού το σπουδαίο κεφάλαιο που αποτελούν για τη χώρα μας και από την άλλη να τους στερούμε το αυτονόητο, να μπορούν να συμμετέχουν στις εκλογές της πατρίδας χωρίς ταλαιπωρία, χωρίς κόπο, χωρίς κόστος.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας θέλει όλους τους Έλλη-

νες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κοντά στην πατρίδα. Θέλει τους Έλληνες του εξωτερικού συμμετέχοντες στη ζωή του τόπου μας. Όχι χαριστικά, αλλά γιατί πιστεύουμε βαθιά ότι με την εμπειρία, τις παραστάσεις τους, τα προσόντα τους και την αναμφισβήτητη αγάπη τους για την πατρίδα μπορούν να συνεισφέρουν ουσιαστικά στην υλοποίηση του οράματός μας να οδηγήσουμε την Ελλάδα σε ένα μέλλον πιο λαμπρό.

Δεν θα μπω σε μικροκομματικούς διαξιφισμούς, αναφερόμενος στην τοποθέτηση της αρμόδιας Τομεάρχης κ. Τζάκρη. Δεν στέκομαι εδώ σήμερα ούτε με πνεύμα διχόνοιας ούτε ρεβανσισμού. Στέκομαι μπροστά σας με πνεύμα ενωτικό, με πνεύμα σύμπνοιας και κυρίως με πνεύμα αναγνώρισης και αγάπης προς τους απανταχού Έλληνες. Οι άνθρωποι αυτοί δεν έφυγαν από την πατρίδα γιατί την απαρνήθηκαν, όπως πολλοί ενδεχομένως σιγοψιθυρίζουν. Έφυγαν για να αναζητήσουν ένα καλύτερο μέλλον, ένα καλύτερο αύριο και επί της ουσίας δεν έφυγαν ποτέ, γιατί η Ελλάδα είναι πάντα στο μυαλό, στην καρδιά και στη ζωή τους.

Αυτό αποδεικνύεται περίτρανα από τις δεκάδες, εκατοντάδες χιλιάδες υπογραφές που μέσα σε λίγες μόλις ημέρες συγκεντρώθηκαν από Έλληνες του εξωτερικού, που ζητούν να μπορούν να συμμετέχουν στη διαδικασία των εκλογών χωρίς περιορισμούς.

Αυτό αποδεικνύεται από τις επιστολές επίσης των ελληνικών κοινοτήτων, των φορέων της ομογένειας, που ζητούν να ικανοποιηθεί ένα πάγιο και δίκαιο αίτημα πολλών δεκαετιών. Αλλά αποδεικνύεται και από τις τοποθετήσεις των επιφανών συμπολιτών μας στο εξωτερικό.

Όσο βέβαια για την πρόταση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που προτείνει τέσσερις έδρες γεωγραφικά κατανεμημένες και μάλιστα σε ενιαία λίστα, πραγματικά δεν έχω να πω κάτι. Προφανώς θεωρούν τους Έλληνες πολίτες του εξωτερικού, τους απόδημους Έλληνες, ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας, από τη στιγμή που προτείνουν η ψήφος τους να μην προσμετράται και να είναι επί της ουσίας τριακόσιες φορές λιγότερο σημαντική από την ψήφο των Ελλήνων που κατοικούν στη μητέρα πατρίδα.

Αυτό στο οποίο πρέπει όμως να μας απαντήσετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, είναι τι είναι ακριβώς αυτό που φοβάστε. Ποιο είναι το μεμπτό στη διευκόλυνση της ψήφου των Ελλήνων του εξωτερικού;

Μας κατηγορείτε για κομματική σκοπιμότητα, όταν εσείς είστε αυτοί που αντιστέκονται με βάση τα κομματικά τους συμφέροντα. Προφανώς φοβάστε την ετυμηγορία της κάλπης. Πώς αλλιώς μπορεί να εξηγήσει κανείς το γεγονός ότι είστε αντίθετοι στο να ψηφίζουν στον τόπο κατοικίας τους οι Έλληνες του εξωτερικού, που ούτως ή άλλως το δικαιούνται; Προφανώς η ευαισθησία σας για εκείνους εξαντλείται σε κενές υποσχέσεις, σε θεωρητικές τοποθετήσεις.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ να λειτουργήσετε με βάση τη λογική, αλλά και την ευαισθησία, και να στηρίξετε την πρόταση της Κυβέρνησης για την άρση αυτών των άδικων περιορισμών. Ιστορικά έχει αποδειχθεί πως αυτός ο τόπος πηγαίνει μπροστά όταν επικρατεί σύμπνοια και ομόνοια. Η επιτυχημένη εθνική προσπάθεια για την αντιμετώπιση της πανδημίας είναι το πιο πρόσφατο παράδειγμα για το τι μπορούμε να πετύχουμε όταν λειτουργούμε με ομοψυχία.

Αυτή την ομοψυχία, ας τη δείξουμε σήμερα και προς όλους τους Έλληνες του εξωτερικού, ικανοποιώντας το δίκαιο αίτημά τους. Ας τους αποδείξουμε στην πράξη πως κάτι αλλάζει στην πατρίδα, πως έχουμε αφήσει οριστικά πίσω μας όσα μάς ταλαιπώρησαν την τελευταία δεκαετία και πως προχωράμε όλοι μαζί προς ένα μέλλον πιο σίγουρο, πιο ασφαλές και πιο βέβαιο. Ο καθένας από εμάς ξεχωριστά ας αναλάβει σήμερα την ευθύνη της ψήφου του.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Βασίλειος Βιλιάρδος, στη συνέχεια η κ. Κεφάλα και μετά ο κ. Δελής.

Ορίστε, κύριε Βιλιάρδο, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς

από την ίδρυση της Ελληνικής Λύσης, πριν ακόμη εισέλθουμε στη Βουλή, είχαμε τοποθετηθεί ξεκάθαρα υπέρ της ψήφου των Ελλήνων του εξωτερικού χωρίς κανέναν απολύτως περιορισμό, έχοντας αφιερώσει ένα ολόκληρο κεφάλαιο του προγράμματος διακυβέρνησής μας των πεντακοσίων σελίδων σε αυτό ακριβώς το θέμα. Το ίδιο υποστηρίξαμε και στο νομοσχέδιο για την παροχή του δικαιώματος το 2019, θεωρώντας πως αποτελούσε μία δικαίωση των Ελλήνων του εξωτερικού, που το επιδίωκαν για πάρα πολλά χρόνια. Δυστυχώς, όμως, μας απογοήτευσαν οι περιορισμοί που τοποθετήθηκαν, όπως απογοήτευσαν το σύνολο σχεδόν των ομογενών μας, προφανώς για ψηφοθηρικούς κατά κάποιον τρόπο λόγους εκ μέρους ορισμένων κομμάτων.

Ελπίζουμε, όμως, πως θα επικρατήσει σήμερα η ωριμότητα και θα διορθωθούν τα λάθη του παρελθόντος, έστω σε κάποιον βαθμό, αδυνατώντας να πιστέψουμε πως θα υπάρξουν κόμματα που δεν θα ψηφίσουν το αυτονόητο, απλά και μόνο επειδή φοβούνται πως θα μειωθεί η εκλογική τους ισχύς. Δεν είναι δυνατόν να θυσιάζονται τα πάντα στον βωμό της εξουσίας, πόσω μάλλον οι συμπατριώτες μας στο εξωτερικό. Εμείς δεν είμαστε μόνο υπέρ της ψήφου των αποδήμων, αλλά θέλουμε επιπλέον να διαμορφώσουμε τις συνθήκες επιστροφής όσων περισσότερων γίνεται όσο το δυνατόν γρηγορότερα.

Ο δικός μας στόχος, άλλωστε, είναι να παραδώσουμε την Ελλάδα στα παιδιά μας καλύτερη από αυτή που μας παρέδωσαν οι γονείς μας, σε καμμία περίπτωση μία εξθλιωμένη αποικία χρέους, στην οποία δρομολογείται η αλλαγή του ιδιοκτησιακού καθεστώτος από μία κυβέρνηση, δυστυχώς, υποχείριο των Γερμανών. Εν προκειμένω, αυτό που μας απασχολεί είναι η διαμόρφωση μιας οικονομίας που θα διευκολύνει την επιστροφή των Ελλήνων του εξωτερικού, μιας οικονομίας που δεν θα εξυπηρετεί τα συμφέροντα της εγχώριας και ξένης ολιγαρχίας, με τεράστια μη βιώσιμα χρέη, που λειτουργούν ως μοχλός πίεσης για την επιτάχυνση του αφελληνισμού της πατρίδας μας, με χρέη για τα οποία δεν ευθύνονται οι απλοί πολίτες, αλλά το σαθρό πολιτικό μας σύστημα, το οποίο είναι τελικά το μόνο που επιβίωσε από την κρίση, έστω και αν κάποια κόμματα αναγκάστηκαν να αλλάξουν όνομα και ΑΦΜ, για να τα καταφέρουν.

Είναι, δυστυχώς, αυτό το πολιτικό σύστημα -σε συνδυασμό με το λανθασμένο οικονομικό και τουριστικό μας μοντέλο- το οποίο ανάγκασε εξακόσιες πενήντα χιλιάδες Έλληνες να εγκαταλείψουν κατά τη διάρκεια της κρίσης την πατρίδα τους, για να μπορέσουν βέβαια να επιβιώσουν. Πήραν δε μαζί τους 32,5 δισεκατομμύρια ετήσιο ΑΕΠ, το οποίο δεν πρόκειται να αναπληρώσουμε, εάν δεν επιστρέψουν, ενώ προκίσαν τις χώρες υποδοχής τους με τα τουλάχιστον 100 δισεκατομμύρια ευρώ που κόστισε στη χώρα μας η ανατροφή και η εκπαίδευσή τους. Δεκαοκτώ χιλιάδες γιατροί μόνο εγκατέλειψαν την Ελλάδα, όπως θα καταθέσουμε στα Πρακτικά -όλα μαζί αργότερα- μαζί με την απίστευτη δήλωση του Πρωθυπουργού, σύμφωνα με την οποία δεν μπορούμε να γεμίσουμε γιατρούς, νοσηλευτές και αναισθησιολόγους, λέγοντάς του πως μία χώρα που δεν μπορεί να δώσει δουλειά στα παιδιά της και που δεν μπορεί να γεννήσει, ασφαλώς δεν είναι χώρα.

Όσο για τον Υπουργό Ανάπτυξης, που τοποθετήθηκε ξανά πρόσφατα υπέρ των μνημονίων και του PSI, θυμίζουμε τις δηλώσεις του από το παρελθόν, κατά τις οποίες δεν ήθελε να του πάρει τη δόξα η τρόικα. Ελπίζουμε να έχουν καταλάβει οι Έλληνες την «ποιότητά» τους -σε εισαγωγικά, βέβαια-, αφού προφανώς δεν υπάρχει κανένας άνθρωπος στον πλανήτη που να πιστεύει σε κάτι ανάλογο μετά την τεκμηριωμένα απίστευτη καταστροφή που υπέστη η Ελλάδα από τα μνημόνια και από το PSI. Δεν είναι δυνατόν να μην καταλαβαίνει πως είναι παράλογο να υποθηκεύσεις μια χώρα και να την ξεπουλάς απλά και μόνο με αντάλλαγμα τα 51,3 δισεκατομμύρια ευρώ που κουρεύτηκε το χρέος της με το PSI, για να αυξηθεί αμέσως μετά με τα άνω των 40 δισεκατομμύρια ευρώ που στοίχισαν οι τράπεζες, χωρίς να αναφέρουμε καν τις ζημιές των ασφαλιστικών ταμείων, των οργανισμών του δημοσίου και των μικροομολογιούχων. Κανένας δεν μπορεί να είναι τόσο ανόητος, ώστε να πιστεύει ότι όλα αυτά ήταν φυσιολογικά.

Ειδικά όσον αφορά τις τράπεζες, συνεχίζεται η κατάρρευσή

τους, όπως φάνηκε την Παρασκευή, ενώ φαίνεται πως διακινδυνεύουμε ακόμη 24 δισεκατομμύρια ευρώ, λόγω των κρατικών εγγυήσεων για τα προγράμματα «ΗΡΑΚΛΗΣ», όπως ακριβώς είχαμε προβλέψει και είχαμε πει από την αρχή. Πρόκειται για 24 δισεκατομμύρια ευρώ που θα προστεθούν ξανά στο δημόσιο χρέος μας, αυξάνοντας το πάνω από 400 δισεκατομμύρια ευρώ!

Την ίδια στιγμή δρομολογούνται από την 1^η Ιουνίου οι πλειστηριασμοί των πάντων, χωρίς καμμία απολύτως εξαίρεση πια, ούτε καν για τις ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού μας. Πώς είναι δυνατόν, αλήθεια, να επιτρέπουμε στις τράπεζες να απομυζούν τόσα πολλά χρόνια τους Έλληνες; Κάτω από αυτές τις προϋποθέσεις, αφού έχουν μάθει δηλαδή να διασώζονται συνεχώς από τους πολίτες παίρνοντας παράλληλα τα σπίτια τους, για ποιον λόγο να δανείζουν την πραγματική οικονομία;

Σύμφωνα με μία έρευνα του Πανεπιστημίου Μπρουνέλ του Λονδίνου σχετικά με το πρόσφατο brain drain, που θα καταθέσουμε και αυτή αργότερα στα Πρακτικά, η φυγή των Ελλήνων υπήρξε ταυτόχρονα μία μορφή διαμαρτυρίας ενάντια στις χρόνιες δυσλειτουργίες της ελληνικής κοινωνίας, οι οποίες οξύνθηκαν κατά τη διάρκεια της ύφεσης, όπως αυτές αντικατοπτρίστηκαν στους καταρρέοντες κοινωνικοπολιτικούς θεσμούς, καθώς επίσης στην αδικία που κυριάρχησε στον κοινωνικό και επαγγελματικό στίβο.

Τι έχει αλλάξει, αλήθεια, έκτοτε όσον αφορά το συγκεκριμένο θέμα, που ασφαλώς δεν είναι τόσο δύσκολο στην επίλυσή του όσο όλα τα υπόλοιπα; Απολύτως τίποτα. Ο Πρωθυπουργός έφτασε ακόμη και στο σημείο να προτείνει τη φυγή των νέων, για να βρουν εργασία στο εξωτερικό! Αυτός είναι αλήθεια ο ρόλος του; Η κυριότερη ευθύνη της κάθε κυβέρνησης δεν είναι η εξασφάλιση θέσεων εργασίας στους πολίτες της χώρας της; Δεν είχε υποσχεθεί πριν από τις εκλογές εξακόσιες χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας εκ των οποίων διακόσιες σαράντα χιλιάδες από το Πρόγραμμα Υποδομών και ογδόντα χιλιάδες από το Ελληνικό, όπως θα καταθέσουμε στα Πρακτικά;

Ειδικά όσον αφορά το τελευταίο, πάντως, η «LAMBDA DEVELOPMENT», χωρίς να έχει πληρώσει ακόμη έστω ένα ευρώ στο κράτος -δεν έχει δώσει ούτε ένα ευρώ-, έχει αυξήσει την οικονομική της ισχύ λόγω του Ελληνικού κατά 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Θυμίζουμε πως η εξαγορά θα γίνει μέσω μιας εταιρείας στο Λουξεμβούργο με κεφάλαιο μόλις 36.000 ευρώ. Γιατί από το Λουξεμβούργο; Προφανώς, για να πληρώνει πολύ λιγότερους φόρους. Είναι ένας φορολογικός παράδεισος γνωστός σε όλους μας.

Σύμφωνα, δε, με τον Υπουργό Ανάπτυξης -σε ερώτησή μας την προηγούμενη εβδομάδα- δεν έχει δώσει ακόμη την προκαταβολή των 315.000.000 ευρώ, η οποία ήταν εγγεγραμμένη στον προϋπολογισμό του 2020 και μετά στο πρώτο τρίμηνο του 2021.

Μόνο στην Ελλάδα οι κυβερνήσεις είναι έρμαια της ολιγαρχίας, που κερδίζει τεράστια ποσά χρημάτων χωρίς να βάζει ούτε ένα ευρώ δικό της, ενώ ασφαλώς δεν τη σέβονται καθόλου -κανένας δεν σέβεται κάποιον που δεν του αξίζει-, όπως, άλλωστε, φάνηκε από την πρόσφατη άθλια αναφορά του Ελληνόφωνου εφοπλιστή Λασκαρίδη. Όλοι το ακούσαμε.

Συνεχίζοντας, οι περιορισμοί που είχαν υιοθετηθεί για την ψήφο των Ελλήνων του εξωτερικού ως προς τη δεκαετή απουσία και τον ΑΦΜ, οι οποίοι καταργούνται, δεν φαίνεται να ισχύουν σε πολλές χώρες, με εξαίρεση το Ηνωμένο Βασίλειο που έχει ως όριο τη δεκαπενταετία, αλλά συζητάει ήδη την άρση της.

Αναφερόμαστε στο Ηνωμένο Βασίλειο, επειδή η κοινοβουλευτική ιστορία του είναι σημαντική, ενώ έχει μία ανάλογη διασπορά στο εξωτερικό με τη δική μας. Το Ηνωμένο Βασίλειο έχει διασπορά 6,8% -θα καταθέσουμε για τα Πρακτικά τη στατιστική της «STATISTA», που είναι απόλυτα έγκυρη, με στοιχεία του 2014-, ενώ η Ελλάδα έχει 6,6%. Αυτά είναι τα πραγματικά νούμερα, όχι αυτά που έχουμε εδώ. Εν προκειμένω, ο αριθμός των Βρετανών του εξωτερικού που ψήφισαν ήταν διαχρονικά πολύ χαμηλός, στις τριάντα πέντε χιλιάδες περίπου. Πριν από το Brexit, όμως, ο αριθμός των εγγεγραμμένων αυξήθηκε στις διακόσιες εξήντα τέσσερις χιλιάδες, ενώ στις εκλογές του 2017 είχαν εγγραφεί διακόσιες ογδόντα πέντε χιλιάδες, όσο περίπου το 20% των αποδήμων που είχαν δικαίωμα με το όριο της δεκαπενταετίας. Αυτό θα περιμέναμε και εμείς στην Ελλάδα. Μετά ο αριθμός μειώθηκε,

για να αυξηθεί ξανά στις κρίσιμες εκλογές του 2019, ενώ όλα αυτά οφείλονταν στις εκστρατείες εγγραφής ψηφοφόρων εκ μέρους των πολιτικών κομμάτων, σύμφωνα με στοιχεία που θα καταθέσουμε για τα Πρακτικά.

Σε σχέση με την Ελλάδα τώρα, στις ευρωεκλογές του 2014 ψήφισαν μόνο δέκα χιλιάδες ενενήντα έξι Έλληνες και έντεκα χιλιάδες επτακόσιοι ενενήντα δύο το 2019 -θα καταθέσουμε το σχετικό έγγραφο στα Πρακτικά-, με τη Νέα Δημοκρατία να έχει υπερδιπλάσια ποσοστά από τον ΣΥΡΙΖΑ. Είναι, όμως, λόγος αυτός για να τάσσεται εναντίον ο ΣΥΡΙΖΑ; Δεν θα επρόκειτο για μία φτηνή μικροπολιτική;

Με βάση, πάντως, τα παραπάνω, αν και μας στεναχωρεί ιδιαίτερα, δεν προβλέπεται να υπάρξει μεγάλη συμμετοχή των αποδήμων, οπότε στην ουσία δεν θα επηρεαστεί το εκλογικό αποτέλεσμα και δεν υπάρχει λόγος καταψήφισσης του ΣΑΕ νόμου από κανένα κόμμα, ούτε, βέβαια, από το ΚΚΕ, οι δικαιολογίες του οποίου δεν έπεισαν κανέναν. Τουλάχιστον εμένα όχι.

Περαιτέρω, αυτό που έχει μεγαλύτερη σημασία είναι η αντιπροσώπευση, αφού μέσα από αυτή θα αυξηθεί και η συμμετοχή.

Κατ' αρχάς, εδώ είναι θετική η επανασύσταση του ΣΑΕ με τον ν.4781/2021 και με τα άρθρα 452 έως 457, η οποία, όμως, έγινε βιαστικά, ελπίζοντας όχι προσχηματικά. Η διάλυση, πάντως, του ΣΑΕ είχε πληγώσει πολύ την ομογένειά μας. Έχουμε προσωπικές εμπειρίες από αυτό. Οπότε, για να μην επαναλαμβάνουμε τα ίδια λάθη, θα πρέπει να οργανωθεί σωστά ο ΣΑΕ, έτσι ώστε να μην εξελιχθεί σε ένα εθιμοτυπικό όργανο ή σε ένα όχημα για την εξυπηρέτηση προσωπικών, τοπικών φιλοδοξιών, πόσω μάλλον μεταοδοξιών ή κομματικών σκοπιμοτήτων, εάν αναφερόμαστε, ενδεχομένως, και σε ομογενείς με δικαίωμα ψήφου.

Ειδικότερα, θα πρέπει να αναγάγουμε τον ΣΑΕ σε ένα ουσιαστικό όργανο υποστήριξης της πολιτικής της χώρας μας με διάφορους τρόπους, που θα πρέπει να αναλυθούν προσεκτικά.

Σε κάθε περίπτωση, οι απόδημοι μπορούν να προσφέρουν πάρα πολλά στην Ελλάδα, αρκεί να τους αντιμετωπίζουμε σωστά, όπως στις εξαγωγές, στο εμπόριο γενικότερα, στην προώθηση του τουρισμού και των αγροτικών προϊόντων μας, στη στήριξη των εθνικών μας θεμάτων, καθώς επίσης σε πολλούς άλλους τομείς.

Κλείνοντας, η Ελληνική Λύση είναι υπέρ της ψήφου των Ελλήνων του εξωτερικού χωρίς απολύτως κανέναν περιορισμό, όπως, επίσης, υπέρ της επιστολικής ψήφου, ελπίζοντας να τοποθετηθούν όλα τα κόμματα της Βουλής ανάλογα, τεκμηριώνοντας πως μπορούμε να συνεννοηθούμε μεταξύ μας τουλάχιστον σε θέματα εθνικής σημασίας.

Εντούτοις, ο βασικός μας στόχος παραμένει η επιστροφή των Ελλήνων από το εξωτερικό, χωρίς τους οποίους πολύ δύσκολα θα ξεφύγει η Ελλάδα από την παγίδα στην οποία έχει οδηγηθεί από τις κυβερνήσεις της. Ακριβώς για τον λόγο αυτό τονίζουμε συνεχώς πως θέλουμε τέσσερα χρόνια για να κυβερνήσουμε -τέσσερα χρόνια!-, γνωρίζοντας πως η Ελλάδα είναι μία πάμπλουτη, πολλαπλά προικισμένη χώρα, ενώ οι Έλληνες μπορούν να πετύχουν πραγματικά θαύματα, εάν κάποια στιγμή εμπιστευτούν το κράτος και την κυβέρνησή τους. Εμπιστοσύνη δεν έχουν, και με το δίκιο τους, αφού καμμία κυβέρνηση δεν ενδιαφέρθηκε για αυτούς έως σήμερα, παρά μόνο για τη νομή της εξουσίας χωρίς, πραγματικά, ίχνος ντροπής.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Βιλιάρδος κατέθετε για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ, κύριε Βιλιάρδο.

Τον λόγο έχει τώρα η κ. Μαρία Κεφάλα από τη Νέα Δημοκρατία και αμέσως μετά ο κ. Γιάννης Δελής από το Κομμουνιστικό Κόμμα. Μετά τον κ. Δελή θα μιλήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης.

Ορίστε, κυρία Κεφάλα, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΕΦΑΛΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η καρδιά της Ελλάδας χτυπάει και στις πέντε ηπείρους. Σε κάθε γωνιά του πλανήτη συναντάμε Έλληνες που δείχνουν τη δύναμη που κρύβει η ελληνική ψυχή σε όλη την οικουμένη. Είναι μια Ελλάδα που ζει, που μάχεται, που μεγαλουργεί και διαπρέπει πέρα από τα στενά οριοθετημένα γεωγραφικά όρια του ελληνικού κράτους. Αυτός ο δυναμικός και ακμάζων Ελληνισμός που εξαπλώνεται στα πέρατα της γης αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι και προέκταση του ελλαδικού Ελληνισμού.

Η διασπορά, η παραμονή και η προκοπή του σε όλες τις γωνιές της υφής είναι τα στοιχεία εκείνα που δίνουν μια οικουμενική διάσταση στο έθνος μας. Οι συμπατριώτες μας αυτοί έχουν άποψη, έχουν λόγο, έχουν γνώση και πάνω απ' όλα έχουν το ιερό δικαίωμα να επιλέγουν τους εκπροσώπους του έθνους και να καθορίζουν μέσω της ψήφου τους τα τεκταινόμενα στη μητέρα πατρίδα. Άλλωστε, η τεχνολογία, περισσότερο από ποτέ, τους επιτρέπει να έχουν ξεκάθαρη εικόνα για ό,τι συμβαίνει καθημερινά στη χώρα μας.

Είναι αλήθεια ότι δημιουργήθηκαν ζητήματα εν ονόματι της συναίνεσης στον νόμο που ψηφίσαμε το 2019, με αποτέλεσμα να αποκλειστεί ένα σημαντικό κομμάτι εν δυνάμει ψηφοφόρων, που, μάλιστα, έχουν άμεση σχέση με την Ελλάδα. Ακόμη κι όσοι επιθυμούσαν να μπουν στη διαδικασία, θα έπρεπε να περάσουν από σαράντα κύματα μέχρι να καταφέρουν να ψηφίσουν. Ωστόσο, η τότε νομοθέτηση ήταν απαραίτητη χάριν της επίτευξης των διακοσίων, απαιτούμενων, κατά το Σύνταγμα, ψήφων. Το 2019 έγινε το πρώτο βήμα. Τώρα ήρθε η ώρα να ολοκληρώσουμε αυτό που οφείλουμε στους ομογενείς μας.

Όμως, απέναντι σε αυτό το πάγιο και διαχρονικό αίτημα των ομογενών μας, ο ΣΥΡΙΖΑ ακολουθεί τη δική του πάγια τακτική: άγεται και φέρεται. Ο εισηγητής σας θολώνει τα νερά. Προσπαθεί να ξεγλιστρήσει από τη δύσκολη θέση που τον έβαλε η κ. Τζάκρη προ μηνός και τα αυτονόητα που του θέτει ο Υπουργός Εσωτερικών, ο κ. Βορίδης. Αναφέρω χαρακτηριστικό απόσπασμα, αυτολεξεί, της συνέντευξης της Αναπληρώτριας Τομεάρχη Εξωτερικών, υπεύθυνης για θέματα Απόδημου Ελληνισμού του ΣΥΡΙΖΑ στον «Εθνικό Κήρυκα» στις 9 Απριλίου. «Εμείς είμαστε αυτοί που ζητήσαμε να ψηφίσουν όλοι οι Έλληνες της Διασποράς. Όχι μόνο θα δώσουμε τη μάχη για την άρση των περιορισμών, αλλά και θα τους καταργήσουμε αμέσως μόλις επιστρέψουμε στη διακυβέρνηση της χώρας. Είναι άδικοι, υποτιμητικοί, δεν έχω λόγια να τους χαρακτηρίσω.». Αυτά ακριβώς έλεγε η κ. Τζάκρη.

Και τώρα τι; Αναζητάτε ερευνητική διαύγεια για το προφανές και το απλό, για να ξεφύγετε από ακόμη ένα αδιέξοδο στο οποίο έχετε περιέλθει. Και δεν είναι ότι λέτε ψέματα ή ότι δεν ξέρετε τι λέτε. Ξέρετε πολύ καλά τι λέτε. Μόνο που κάθε μέρα λέτε κάτι άλλο. Και αυτό ονομάζεται «πολιτικός τυχοδιωκτισμός». Ξαναζείτε τον πολιτικό σας εφιάλτη του 2019, με πλήρη πολιτική απομόνωση και σε πλήρη δυσαρμονία με την κοινωνία για μια ακόμη φορά. Βρισκόμαστε μπροστά σε ένα θέατρο του παραλόγου, ένας παραλογισμός που γίνεται αντιληπτός από όλους τους Έλληνες και όλες τις Ελληνίδες, γιατί πρέπει να μας εξηγήσετε πώς είναι δυνατόν ένας απόδημος Έλληνας ερχόμενος με αεροπλάνο για να ψηφίσει να έχει πλήρη πολιτικά δικαιώματα, χωρίς καμμία προϋπόθεση, και τώρα που του δίνεται η δυνατότητα να ψηφίζει από τον τόπο κατοικίας του, εσείς, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, να απαιτείτε σειρά προϋποθέσεων, ώστε στην πραγματικότητα να αποθαρρυνθεί να συμμετέχει.

Αν μετρηθείτε ποσοτικά, θα βρεθείτε λιγότεροι από τις απόψεις σας και αν μετρηθείτε ποιοτικά, κατώτεροι του ρόλου σας.

Όσο κι αν προσπαθήσω να εξηγήσω αυτή σας τη στάση με πολιτικά χαρακτηριστικά, καταλήγω πως όλο αυτό εκπορεύεται από τον φόβο του αποτελέσματος της ψήφου των αποδήμων και της διαφαινόμενης πολιτικής αποτυχίας, για να μην πω καταρράκωσής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο οικουμενικός Ελληνισμός αποτελεί εθνικό κεφάλαιο. Για μεγάλα χρονικά διαστήματα η Διασπορά είχε ευρύτατη συμμετοχή στην οικονομική, κοινωνική, πολιτιστική και πολιτική εξέλιξη του συνολικού ελληνικού κόσμου. Οι πρωτοβουλίες, πολιτικές, κοινωνικές, πολιτιστικές, των απο-

δήμων συνέβαλαν αποφασιστικά και συνεχίζουν να συμβάλλουν μέσω του ρόλου τους και της ύπαρξής τους, ο οποίος μάλιστα αναβαθμιζόταν κατά τις περιόδους των εθνικών κρίσεων του Ελληνισμού.

Η ύπαρξη, συνεπώς, ενός ανθρώπινου δυναμικού που έχει συνειδηση της εθνικής του καταγωγής και της πατρογονικής ιστορικής του κληρονομιάς αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα για έναν μικρό λαό όπως ο ελληνικός, που υποχρεώθηκε να σηκώσει το βάρος συχνών και δύσκολων καταστάσεων. Όταν μάλιστα το ανθρώπινο αυτό δυναμικό συμμετέχει με τον έναν ή τον άλλον τρόπο σε συλλογικές πρωτοβουλίες πανεθνικής αλληλεγγύης, τότε ο ρόλος του αποκτά ακόμη μεγαλύτερη σημασία.

Είναι αλήθεια ότι οι Έλληνες της Διασποράς αισθάνονται τουλάχιστον το ίδιο Έλληνες όσο κι εμείς, που ζούμε εντός τωντειχών. Αποτελούν δε τους καλύτερους πρεσβευτές μας στους τόπους όπου ο καθένας ζει. Η Ελλάδα γίνεται δευτερεύουσα υπόθεση όταν συλλογίζεται κανείς τον Ελληνισμό. Η φράση του νομπελίστα ποιητή μας και διπλωμάτη Γιώργου Σεφέρη συνοψίζει με τον πιο λιτό, δωρικό και συνάμα εύγλωττο τρόπο τη δεινότητα και τη δύναμη του Ελληνισμού της Διασποράς. Έφτασε, λοιπόν, η στιγμή που οφείλουμε να δούμε την πραγματικότητα κατάματα και εφαρμόζοντας τις διατάξεις του Συντάγματος να διευκολύνουμε τους συμπατριώτες μας Έλληνες που ζουν στο εξωτερικό να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα απρόσκοπτα, χωρίς όρους και προϋποθέσεις, από τον τόπο κατοικίας τους.

Αυτό που εσείς βλέπετε ως πυροτέχνημα του Υπουργού Εσωτερικών για την ψήφο των αποδήμων είναι στ' αλήθεια μια ακόμη ακτίνα φωτός, που δείχνει πόσο βαθιά νυχτωμένοι είστε. Κάποια στιγμή οι μάσκες της υποκρισίας πέφτουν και η στιγμή αυτή έφτασε. Οι ομογενείς μας, πιο καθαρά από ποτέ, βλέπουν και ακούν τι συμβαίνει ακριβώς. Και λογική έχουν και κρίση έχουν και αντιλαμβάνονται πλήρως ποιοι τούς εμπαίζουν και ποιοι όχι.

Σας καλώ, έστω και τώρα, να ενώσουμε τις φωνές μας και μέσω της δύναμης που μας δίνει η ψήφος μας να ακούσουμε τις φωνές των ομογενών μας, που ομόθυμα μας καλούν να καταθέσουμε το αίτημά τους για άρση των αποκλεισμών στην άσκηση του εκλογικού τους δικαιώματος από τον τόπο κατοικίας τους. Να ακούσουμε τον Κώστα από τη Γερμανία, τον Βασίλη από την Αυστραλία, τον Χρήστο από την Κύπρο, τον Δημήτρη από το Βέλγιο, έναν-έναν τις χιλιάδες συμπατριωτών μας που υπέγραψαν το ψήφισμα-αίτημα για το δικαίωμα άσκησης ενός εκ των βασικότερων συνταγματικών δικαιωμάτων, του εκλέγειν και εκλέγεσθαι.

Κλείνοντας, θέλω μόνο μια φράση να πω για την ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών. Όταν το πολιτικό αισθητήριο συναντά την πολιτική βούληση, τη δύναμη της αποφασιστικότητας και την πίστη της ορθότητας, το αποτέλεσμα είναι πέρα για πέρα θετικό. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ. Τον λόγο έχει από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ο κ. Ιωάννης Δελής.

Θα ακολουθήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Πλεύρης.

Ορίστε, κύριε Δελή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούγοντας πριν από λίγο τον Υφυπουργό απόδημου ελληνισμού μπερδεύτηκα. Τον νόμο τον οποίο επιχειρεί τώρα η Νέα Δημοκρατία να καταργήσει τον αποκάλεσε, τον χαρακτήρισε ως «ορόσημο» σήμερα. Λίγες μέρες νωρίτερα τον ίδιο νόμο ο ίδιος Υπουργός τον χαρακτήριζε ως «εμμονή». Τελικά αποφασίστε τι είναι. Εμμονή ή ορόσημο; Μήπως εμμονικό ορόσημο; Πραγματικά σηκώνουμε τα χέρια ψηλά.

Εν πάση περιπτώσει, δύο είναι τα επιχειρήματα της Κυβέρνησης προκειμένου να αλλάξει -και μάλιστα πριν καν εφαρμόσει τον δικό της νόμο για την ψήφο των Ελλήνων του εξωτερικού που ψηφίστηκε τον Δεκέμβριο του 2019.

Πρώτο επιχειρήμα. Δεν την αντιπροσωπεύουν, λέει, και επιπλέον είναι και αντίθετη με τα κριτήρια που θέτει ο νόμος που ισχύει. Και ισχυρίζεται μάλιστα ότι αυτή την αντίθεσή της τη δήλωσε από την πρώτη στιγμή. Εδώ όμως, ξέρετε, προκύπτει ένα

εύλογο ερώτημα για την κυβερνητική πλειοψηφία. Αν είναι έτσι, αν είχε πάντα η Νέα Δημοκρατία μια τέτοια τόσο κάθετη αντίθεση με αυτά τα κριτήρια, τότε γιατί τα νομοθέτησε; Γιατί τα ψήφισε; Εγώ ξέρω ότι όταν έχεις ριζική διαφωνία με κάτι, όταν κάτι είναι αντίθετο με τις αρχές σου, αυτό τότε δεν το ψηφίζεις, εκτός αν λειτουργείς καιροσκοπικά, ευκαιριακά, τυχοδιωκτικά.

Δεύτερο κυβερνητικό επιχείρημα. Αυτό το στηρίζει στους φορείς της ομογένειας που κλήθηκαν να τοποθετηθούν προχθές στην επιτροπή. «Δεν τους ακούσατε;», λέει. «Ζητάνε την κατάργηση κάθε προϋπόθεσης για τη διευκόλυνση της ψήφου των ομογενών στις ελληνικές εκλογές.»

Με συγχωρείτε, την άποψη αυτών των φορέων την ακούσατε για πρώτη φορά τώρα, προχθές; Τα ίδια ακριβώς δεν σας είπαν και τον Δεκέμβριο του 2019, όταν ψηφίζονταν ο νόμος; Τότε γιατί τους προσπεράσατε και τώρα τους επικαλείστε; Η απάντηση δεν είναι καθόλου δύσκολη: Για την ανακίνηση εκ νέου του θέματος της ψήφου των Ελλήνων του εξωτερικού, το οποίο μάλιστα νομοθετήθηκε πρόσφατα και σχεδόν ομόφωνα, η μόνη λογική εξήγηση είναι ότι τα κίνητρά σας είναι μικροπολιτικά και ιδιοτελή.

Έτσι, αφ' ενός το θέμα αυτό επιχειρείται να αξιοποιηθεί από την Κυβέρνηση ως αντιπερισπασμός από τη σκληρή πραγματικότητα που ζει ο λαός μας και για την οποία φέρει βαρύτατες ευθύνες η Κυβέρνηση και αφ' ετέρου εξακολουθεί το θέμα της ψήφου των αποδήμων να αποτελεί ένα διαχρονικό πεδίο απροκάλυπτης ψηφοθηρίας στον χώρο του απόδημου ελληνισμού. Την ίδια στιγμή, όμως, φανερώνεται και όλο το μέγεθος της υποκρισίας των κομμάτων που επί δεκαετίες κυβερνούν τη χώρα.

Αλήθεια, γιατί μέχρι το 2001 ούτε η Νέα Δημοκρατία ούτε το ΠΑΣΟΚ δεν ασχολήθηκαν καν με το θέμα; Μέχρι τότε δηλαδή που αρκούσε ένας νόμος με μια απλή πλειοψηφία, την οποία και διέθεταν και με το παραπάνω. Αλλά και μετά το 2001, οπότε μπήκε η συνταγματική πρόβλεψη των διακοσίων ψήφων, η Νέα Δημοκρατία μαζί με το ΠΑΣΟΚ, όπως ξέρουμε, ξεπερνούσαν κατά πολύ αυτόν τον αριθμό Βουλευτών μέχρι το 2012, για έντεκα ολόκληρα δηλαδή χρόνια. Και πάλι όμως ουδέποτε ασχολήθηκαν. Τι λέει γι' αυτό η Νέα Δημοκρατία; Τι λέει γι' αυτό το ΚΙΝΑΛ - ΠΑΣΟΚ; Εκτός αν το ΚΙΝΑΛ θεωρεί ότι είναι παρθενογένεση.

Καιροσκοπικά, όμως, και ψηφοθηρικά κινείται στο θέμα αυτό και ο ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί, ξέρετε, όταν η αρμόδια τομεάρχης του ΣΥΡΙΖΑ για τους απόδημους με συνέντευξή της στη μεγαλύτερη ομογενειακή εφημερίδα χαρακτηρίζει τα κριτήρια που θέτει ο νόμος -τον οποίο ψήφισε και ο ΣΥΡΙΖΑ- όχι ως υπερβολικά, όχι ως αυστηρά απλώς, αλλά κάτι πολύ περισσότερο, κάτι πολύ χειρότερο, ως άδικο, υποτιμητικά και τα οποία -συμπληρώνει- θα καταργήσει ο ΣΥΡΙΖΑ μόλις γίνει κυβέρνηση, με συγχωρείτε, αυτό τότε τι είναι; Τυχαίο;

Ανοίγει ή όχι έτσι ο ΣΥΡΙΖΑ το ζήτημα της αλλαγής του πρόσφατου νόμου; Δίνει ή όχι την πάσα στην Κυβέρνηση να παίξει τα πολιτικά της παιχνίδια; Και όλοι είδαμε τα ταχύντα αντανάκλαστικά του Υπουργού Εσωτερικών, να αρπάζει αυτή την πάσα ευκαιρία του ΣΥΡΙΖΑ και να καταθέτει μέσα σε λίγες ώρες ένα νομοσχέδιο το οποίο ουσιαστικά προβλέπει την κατάργηση του νόμου που ψηφίστηκε από διακοσίους ογδόντα οκτώ-παρακαλώ-Βουλευτές πριν από ενάμιση χρόνο.

Αντανάκλαστικά όμως, κύριε Υπουργέ, που δεν τα βλέπουμε να τα διαθέτετε ή να τα δείχνετε στην περίπτωση της αδικίας που υφίστανται χιλιάδες νέοι εκπαιδευτικοί, οι οποίοι στερούνται το δικαίωμα στη δουλειά ξέρετε για τι; Για ένα απλό παράβολο των τριών ευρώ και χωρίς -στις περισσότερες περιπτώσεις- να ευθύνονται οι ίδιοι γι' αυτό.

Ένα ερώτημα τώρα προς τον ΣΥΡΙΖΑ. Αν, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, θεωρείτε τα κριτήρια του νόμου αυτού για την ψήφο των αποδήμων τόσο άδικο, τόσο υποτιμητικά, τότε γιατί τα ψηφίσατε; Γιατί δεν τα καταψήφισατε; Γιατί δεν τα καταγγείλατε πριν από ενάμιση χρόνο; Τώρα το καταλάβατε;

Επειδή, όμως -ξέρετε- σε αυτόν τον διαγωνισμό κολακειάς προς τους απόδημους Έλληνες, στον οποίο έχετε επιδοθεί όλοι σας, ακούγονται και πολλές ανακρίβειες και υπερβολές, καλό είναι να θυμίζουμε ότι ο νόμος που ψηφίστηκε πριν από δεκαέξι, δεκαεπτά μήνες με τεράστια πλειοψηφία δεν προβλέπει -και δεν

θα μπορούσε να προβλέπει- την παροχή του εκλογικού δικαιώματος. Αυτό το δικαίωμα προκύπτει από το Σύνταγμα. Αυτό που προβλέπει αυτός ο νόμος είναι η θέσπιση κριτηρίων για τη συγκρότηση ειδικών εκλογικών καταλόγων Ελλήνων του εξωτερικού, προκειμένου να διευκολυνθούν αυτοί οι άνθρωποι να ψηφίσουν στις ελληνικές εκλογές από τον τόπο κατοικίας τους.

Και αντί η Κυβέρνηση να μεριμνήσει, όπως έχει υποχρέωση, για την υλοποίηση αυτού του νόμου, με τη σύσταση, την ενεργοποίηση των επιτροπών που απαιτούνται, με την επιτάχυνση των σχετικών διαδικασιών που προβλέπονται από τον νόμο, τι κάνει; Το ακριβώς αντίθετο: Με αρωγό τον ΣΥΡΙΖΑ αμφισβητεί και υπονομεύει τον νόμο που αυτή η ίδια έφερε και ψήφισε και ο οποίος ακόμα δεν έχει καν εφαρμοστεί.

Γιατί, όμως, μπήκαν αυτά τα κριτήρια τα οποία πρότεινε το ΚΚΕ;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ πολύ λίγο χρόνο ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Μα, για να αποτραπεί η αλλοίωση του εκλογικού σώματος με ψηφοφόρους του εξωτερικού, οι οποίοι αποκτούν δικαίωμα ψήφου στη βάση του αναχρονιστικού δικαίου του αίματος, με την απόκτηση δηλαδή της ελληνικής ιθαγένειας, αλλά δεν έχουν ούτε τη γνώση της ελληνικής πολιτικής πραγματικότητας ούτε διατηρούν πραγματικούς και ουσιαστικούς δεσμούς με τη χώρα, προκειμένου να υφίστανται και οι ίδιοι τις συνέπειες των οποίων πολιτικών τους επιλογών. Αρκεί -λέει- να νιώθουν την ελληνική τους καταγωγή! Αυτό είπε ο κ. Σκανδαλίδης. Είναι ζήτημα δηλαδή ψυχολογικό και όχι πολιτικό, κοινωνικό.

Στην κατηγορία αυτή, βέβαια, ανήκουν όσοι έχουν έστω και έναν μακρινό Έλληνα πρόγονο, όπως οι μετανάστες τρίτης, τέταρτης γενιάς, που ζουν σε μια άλλη, όμως, κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα και που μπορεί -ξέρετε- να μην ήρθαν και ποτέ στην Ελλάδα. Για να κατανοηθεί δε και το μέχρι πού μπορεί να οδηγήσει αυτή η λογική, θα μπορούσε, επικαλούμενος την όποια ελληνική του καταγωγή τέλος πάντων, να λάβει την ελληνική ιθαγένεια και άρα και το δικαίωμα να ψηφίζει στις ελληνικές εκλογές μέχρι και ο μακαρίτης πρίγκιπας Φίλιππος της Αγγλίας.

Από κανέναν, λοιπόν, δεν αφαιρείται με τον νόμο που ισχύει -ούτε και θα μπορούσε άλλωστε- το δικαίωμα της ψήφου. Αντίθετα, διευκολύνεται για όσους κατοικούν στο εξωτερικό και διατηρούν ουσιαστικούς δεσμούς με την πραγματικότητα της χώρας και πιθανόν πολλοί από αυτούς -οι περισσότεροι- να κρατούν ζωντανή και την ελπίδα της επιστροφής τους. Και τέτοιοι είναι όσοι εξαιτίας των κομμάτων που κυβέρνησαν ξενιτεύτηκαν, ειδικά στα χρόνια της κρίσης αλλά και πιο πίσω, είτε για να δουλέψουν είτε για να σπουδάσουν, και ταλαιπωρούνται, τραβούν των παθών τους τον τάραχο στα ελληνικά προξενεία και ψάχνουν χιλιόμετρα μακριά να βρουν ένα ελληνικό σχολείο για τα παιδιά τους, για να μάθουν την ελληνική γλώσσα. Ένα σχολείο πήγε να γίνει έτσι στο Μόναχο και τελικά κατάφερε το ελληνικό κράτος και το έχασε!

Το ένα μετά το άλλο κλείνουν τα τμήματα ελληνικής γλώσσας στο Βερολίνο και έρχεστε εδώ και πουλάτε «τσάι και συμπάθεια» στους απόδημους Έλληνες του εξωτερικού!

Αφήστε, λοιπόν, όλοι σας τα «είπα, ξείπα», βάλτε μπρος και για αυτούς την ψηφιακή τεχνολογία στην οποία τόσο ορκίζεστε και εφαρμόστε τον νόμο, αυτό τον νόμο που ψηφίσατε και θα διευκολύνετε όλους αυτούς τους ανθρώπους που βρίσκονται στην ξενιτιά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, κύριε Δελή, σας παρακαλώ. Έχετε πάει στα δέκα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Να είστε καλά! Και εγώ ευχαριστώ.

Ο κ. Πλεύρης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, έχει τον λόγο.

Ορίστε, κύριε Πλεύρη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα δεν συζητάμε ένα διαχειριστικό θέμα. Σήμερα το θέμα -που οδηγείται τελικά στο να είναι και διαχειριστικό- ξεκινάει ως βαθιά ιδεολογικό. Και είναι πώς αντιλαμβανόμαστε εδώ πέρα την

παρουσία μας και ποιους θεωρούμε ότι εκπροσωπούμε.

Σύμφωνα με το άρθρο 51 του Συντάγματος, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είμαστε αντιπρόσωποι του ελληνικού έθνους. Ο συντακτικός νομοθέτης έχει επιλέξει ότι εδώ πέρα εμείς δεν ερχόμαστε να εκπροσωπήσουμε μάζες και όχλους, αλλά ότι εκπροσωπούμε το έθνος.

Και εσείς μπορεί να θέλετε να στερήσετε το δικαίωμα του πολίτη από τους Έλληνες αποδήμους, αλλά δεν μπορείτε να τους στερήσετε το δικαίωμα να είναι μέρος αυτού που ονομάζουμε «ελληνικό έθνος» και τόσο πολύ ενοχλεί την Αριστερά κάθε φορά που το ακούει.

Στην πραγματικότητα, όσα επιχειρήματα και αν έρχεστε εδώ πέρα να τοποθετήσετε είτε από την πλευρά του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας -που είναι πιο ξεκάθαρα- είτε από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ, θα καταλήγατε ότι ενοχλείστε που όλοι αυτοί οι άνθρωποι είναι γραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους. Διότι αν θέλετε να είστε συνεπείς με τα επιχειρήματά σας -που λέτε πως θα καθορίζουν άνθρωποι που είναι χρόνια έξω και δεν ζουν στην Ελλάδα του εκλογικού αποτελέσματος-, τότε να είστε συνεπείς σε αυτό που λέτε. Γιατί αυτό που λέτε ξέρετε τι κατάληξη έχει; Ότι εμείς θα θέλαμε -αυτό λέτε ουσιαστικά- να μην είναι γραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους. Διότι όταν κάθονται δύο άνθρωποι στην Αυστρία στο διπλανό σπίτι, ο ένας που θα πάρει το αεροπλάνο και θα έρθει να ψηφίσει θα μπορεί να ψηφίσει και ο άλλος θα είναι σε ειδικούς καταλόγους και δεν θα προσμετράται η ψήφος του στο εκλογικό σώμα. Εάν το επιχειρήματά σας είναι ότι δεν πρέπει αυτοί να επηρεάζουν το εκλογικό αποτέλεσμα, πείτε το ξεκάθαρα: Ενοχλείστε που είναι γραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους.

Έρχεστε εδώ πέρα και λέτε για το αναχρονιστικό δίκαιο του αίματος. Το γνωρίζετε ότι όλοι εσείς εδώ πέρα και εμείς είμαστε πολίτες λόγω του δικαίου του αίματος και δεν υπάρχει καμμία χώρα στον πλανήτη που να μην έχει το δικαίωμα του αίματος; Το δικαίωμα του αίματος υπάρχει παντού. Όταν κάποιος είναι πολίτης σε μία χώρα, το παιδί που θα γεννηθεί εξ αίματος -αυτό είναι το δικαίωμα του αίματος- παίρνει την ιδιότητα του πολίτη. Παντού στον κόσμο υπάρχει, ακόμα και στην Αμερική.

Παράλληλα, υπάρχουν και άλλες δυνατότητες. Ποιες είναι οι δυνατότητες; Δεν λέω «το μόνο», θα έρθω να σας πω και «το μόνο». Είναι η δυνατότητα της πολιτογράφησης. Και αυτοί, όμως, που θα πολιτογραφηθούν με διαδικασίες που υπάρχουν -και υπάρχουν και στο Ελληνικό Δίκαιο- πάλι τα παιδιά τους με το δικαίωμα του αίματος θα πάρουν την υπηκοότητα. Και αυτοί που έχουν πολιτογραφηθεί παίρνουν με τις δυνατότητες το δικαίωμα του να είναι Έλληνες πολίτες και τα παιδιά τους θα πάρουν την ιδιότητα του πολίτη όχι με την πολιτογράφηση που την είχε πάρει ο γονέας τους, με το δικαίωμα του αίματος.

Αυτό είναι το Σύνταγμά μας, αυτός είναι ο Κώδικας Ιθαγένειας. Άπαξ και είναι Έλληνες πολίτες, έχουν δικαίωμα να εγγραφούν στους εκλογικούς καταλόγους.

Διαφωνείτε σε αυτό; Θέλετε τα παιδιά των Ελλήνων στην Αυστραλία, στην Αμερική, στη Γερμανία να μην μπορούν να έχουν το δικαίωμα του Έλληνα πολίτη; Διότι αν πιστεύετε ότι αυτοί επηρεάζουν το εκλογικό αποτέλεσμα, ενώ δεν ζουν στην Ελλάδα, είναι σαν να τους λέτε «δεν έχετε το δικαίωμα να είστε Έλληνες πολίτες».

Όταν εσείς έρχεστε εδώ και λέτε «θέλω να έχω προσχώματα στον άλλο» -γιατί;- «για να μην μπορέσει να μου επηρεάσει το αποτέλεσμα», όταν έρχεται ο ΣΥΡΙΖΑ και λέει «θέλω να έχω περιφέρειες που θα ψηφίζουν, κόσμο, αλλά το αποτέλεσμα αυτό δεν θα προσμετράται», δεν τους διαφοροποιείτε ως πολίτες; Στην πραγματικότητα δεν λέτε ότι αυτοί κακώς είναι Έλληνες πολίτες;

Είναι, λοιπόν, Έλληνες πολίτες και αυτό δεν μπορείτε να τους το στερήσετε. Και όταν λέμε ότι είναι Έλληνες πολίτες, έχουν το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι. Το μόνο που χρειάζεται να κάνουν είναι να πάνε να εγγραφούν στους εκλογικούς καταλόγους.

Συνεπώς είναι ανεδαφικά όλα σας τα επιχειρήματα, που έρχεστε και λέτε «εμένα με ενοχλεί να επηρεάζεται το εκλογικό σώμα από ανθρώπους που δεν ζουν εδώ πέρα ή δεν έχουν κάποιες

προϋποθέσεις», γιατί δεν απαντάτε στον πυρήνα του προβλήματος σας, κατ' εσάς. Ποιος είναι ο πυρήνας; Ότι αυτοί ούτως ή άλλως το έχουν το δικαίωμα του εκλέγειν και εκλέγεσθαι.

Άρα, με το επιχειρήματά σας ότι «απλώς θα τους ταλαιπωρήσω για να μην ψηφίζουν στη χώρα τους» ουσιαστικά, χωρίς να καταλαβαίνετε, βάζετε εσείς οι ίδιοι ένα ταξικό πρόσημο. Διαχωρίζετε τους αποδήμους σε αυτούς που έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν ένα αεροπορικό εισιτήριο και να έρθουν την ημέρα των εκλογών και σε αυτούς που δεν έχουν αυτή τη δυνατότητα. Διαχωρίζετε τους αποδήμους σε αυτούς που ενδεχομένως εργάζονται εκείνο το Σαββατοκύριακο και θέλουν να έρθουν να ψηφίσουν, αλλά δεν μπορούν, με τους άλλους, που βλέπουν ότι μπορούν να κάνουν και μια βδομάδα διακοπές στην Ελλάδα.

Και τελικά έρχεστε και λέτε στους αποδήμους που μας ακούνε: «Εμείς είμαστε υπερήφανοι για εσάς, να πηγαίνουμε έξω, να κάνουμε τις δηλώσεις ότι θα αρθούν οι περιορισμοί, να σας βλέπουμε να σηκώνετε την ελληνική σημαία, να σας βλέπουμε να διεκδικείτε τα αιτήματα του ελληνικού έθνους, που είστε μέρος και των αγωνιών που έχει αυτός ο κόσμος εδώ πέρα, να μας υπερασπιζόμαστε όπου βρίσκεστε, αλλά εσείς, όχι, δεν έχετε δικαίωμα να ψηφίζετε. Και επειδή δεν μπορώ να σας το στερήσω αυτό το δικαίωμα, θα έρθω να σαςβάλω προσχώματα.»

Ποια είναι, λοιπόν, τα προσχώματα τα οποία βάζετε; Βάζετε προσχώματα σε ένα κομμάτι που έχει να κάνει με τον χρόνο που έχει απομακρυνθεί και ποια σχέση υπάρχει και βάζετε και προσχώματα που μπήκαν αυτά τα προσχώματα στην παραχώρηση που έκανε η Νέα Δημοκρατία, ακριβώς γιατί χρειάζονται οι διάκοσοι Βουλευτές, στην πραγματικότητα να υπάρχει και μια οικονομική σχέση.

Τι λέτε, λοιπόν, εσείς τώρα σ' αυτούς τους ανθρώπους; «Γραφτείτε στους εκλογικούς καταλόγους, αν μπορείτε να έρθετε, ελάτε εδώ να ψηφίσετε, αν δεν μπορείτε να έρθετε, θα υπάρξουν ειδικοί εκλογικοί κατάλογοι που θα ψηφίσετε για Βουλευτές», αυτή είναι η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, τέσσερις Βουλευτές, «και το αποτέλεσμα τους δεν θα έχει κανέναν ρόλο στην εκλογική διαδικασία.»

Και επειδή ο κ. Κατρούγκαλος είναι συνταγματολόγος και πολύ εντέχνως εδώ πέρα αναφέρθηκε στο κομμάτι των περιφερειών -που αυτά έλεγε ο κ. Βενιζέλος και στο αν υπάρχει ή δεν υπάρχει αντισυνταγματικότητα-, προσπάθη να καταλάβω ποιος συνταγματολόγος δεν θα μου απαντήσει στο απλό ερώτημα: Δύο άτομα με τα ίδια ακριβώς χαρακτηριστικά, που μένουν στο Μόναχο της Γερμανίας, που έφυγαν την ίδια μέρα από την Ελλάδα, είναι αδελφία από τους ίδιους γονείς, πήγαν στο Μόναχο, έχουν τις ίδιες συνθήκες στη χώρα ακριβώς, ο ένας επιλέγει την ημέρα που θα έχουμε τις εκλογές να πάρει το αεροπλάνο και να έρθει να ψηφίσει και θα ψηφίσει κανονικά από το μέρος στο οποίο έφυγε, θα ψηφίσει τους Βουλευτές τους οποίους θέλει, θα προσμετρηθεί η ψήφος του στο εκλογικό σώμα και ο άλλος, με τους ίδιους ακριβώς όρους, επειδή δεν θα πάρει το αεροπλάνο να ταξιδέψει και να έρθει στη χώρα, θα πάει σε έναν ειδικό κατάλογο να ψηφίσει Βουλευτές που θα είναι περιφέρειας και η ψήφος τους δεν θα προσμετρηθεί στο εκλογικό αποτέλεσμα.

Χρειάζεται να είστε συνταγματολόγοι για να καταλάβετε ότι αυτοί οι δύο άνθρωποι, που είναι Έλληνες πολίτες, με τα ίδια ακριβώς χαρακτηριστικά, που τους έχει γεννήσει η ίδια μάνα, ο ίδιος πατέρας, που έχουν την ίδια απουσία στο εξωτερικό, που έχουν κοινά πράγματα σε όλο το επίπεδο, ότι η ψήφος του ενός εκλέγει Βουλευτές στην περιφέρεια -που εκλέγεται και προσμετράται στο εκλογικό σώμα- και η ψήφος του άλλου δεν προσμετράται στο εκλογικό σώμα και βγάζει από έναν άλλον κατάλογο Βουλευτές; Πώς αυτό θεωρείται ότι έχει να κάνει με την ισότητα της ψήφου;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Κύριε συνάδελφε, αν μου επιτρέπετε, ψηφίσατε τη διάταξη του 54...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Βεβαίως και την ψηφίσα. Αυτό είναι σχετικά με το εκλογικό δικαίωμα. Πουθενά δε λέει στο συγκεκριμένο που λέτε ότι η ψήφος δεν προσμετράται. Και όπως πολύ καλύτερα γνωρίζετε από μένα, κύριε Κατρούγκαλε, δεν μπορούν διατάξεις του Συντάγματος να είναι αντικρουόμενες και ερμηνεύονται.

Υπάρχει, λοιπόν, η συγκεκριμένη διάταξη για το τι είναι η ψήφος και πως κανείς δεν μπορεί να θέσει περιορισμούς στο δικαίωμα του εκλέγειν και εκλεγέσθαι -στο άρθρο 51, παράγραφος 3 αναφέρομαι- και εσείς αναφέρεστε στο άλλο, που μπορούν να μπουν περιορισμοί ως προς την εφαρμογή. Αλλά ως προς τη δύναμη της ψήφου δεν μπορούν να μπουν περιορισμοί. Δεν μπορείτε να πείτε ότι η ψήφος ενός πολίτη που έχει τα ίδια χαρακτηριστικά με τον άλλο μπορεί να προσμετράται στο εκλογικό σώμα και του άλλου πολίτη να μην προσμετράται.

Προφανώς τα θέματα των περιφερειών είναι μια άλλη συζήτηση, αλλά ως προς το να προσμετράται στο τελικό αποτέλεσμα, στο εκλογικό σώμα, με συγχωρείτε, είναι η ουσία της δημοκρατίας. Θα μπορούσατε να πείτε ότι υπάρχουν Έλληνες πολίτες, οπουδήποτε στον κόσμο, που θα ψηφίζουν, αλλά η ψήφος τους αυτή δεν θα βγάζει κυβερνήσεις, ότι η ψήφος τους αυτή θα βγάζει τέσσερις Βουλευτές και δεν θα βγάζει κυβέρνηση; Ποια εκλογική διαδικασία είναι αυτή που φαντάζεστε;

Προσέξτε τι σας λέω, για να καταλάβετε την αντινομία του σκεπτικού σας. Σας πήρα δύο αδελφια, που έφυγαν την ίδια μέρα, που βρίσκονται στο ίδιο μέρος, που έχουν τα ίδια προσωπικά στοιχεία στην Ελλάδα από πενήντα-πενήντα και ο ένας μπαίνει σε ειδικό κατάλογο και μετράει αλλιώς η ψήφος του και ο άλλος έρχεται και παίρνει το αεροπλάνο και μπορεί να ψηφίζει.

Το πρόβλημά σας, λοιπόν, είναι ιδεολογικό, ενώ εμείς λέμε τελικά την ιδεολογική μας διαφωνία, πάμε να τους εξυπηρετήσουμε. Δεν θέλετε καθόλου να ψηφίζουν αυτοί οι άνθρωποι. Αυτή είναι η αλήθεια. Δεν θέλετε αυτοί οι άνθρωποι να έχουν λόγο για το τι γίνεται στη χώρα μας. Γιατί τους θεωρείτε κάτι ξένο -το λέτε οι ίδιοι-, διότι δεν αντιλαμβάνεστε ότι αυτοί οι άνθρωποι είναι μέρος του ελληνικού έθνους και ως μέρος του ελληνικού έθνους και Έλληνες πολίτες στον βαθμό που το θέλουν και το επιθυμούν έχουν το δικαίωμα να έχουν την ιθαγένεια και έχοντας την ιθαγένεια μπορούν να εγγραφούν στους εκλογικούς καταλόγους και αν εγγραφούν στους εκλογικούς καταλόγους, όπου κι αν βρίσκονται στον πλανήτη, μπορούν να έρθουν να ψηφίσουν.

Εμείς ερχόμαστε και λέμε μόνο ένα πράγμα: Εσάς, που έχετε όλα αυτά τα δικαιώματα, που ευτυχώς δεν μπορεί να σας τα στερήσει ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν μπορείτε να σας τα στερήσει το ΚΚΕ -και να θέλατε, δεν μπορείτε να στερήσετε τη δυνατότητα να γίνουν Έλληνες πολίτες και να εγγραφούν στους εκλογικούς καταλόγους, γιατί αυτό θέλετε στη βάση σας-, εμείς θα σας διευκολύνουμε.

Εσείς, λοιπόν, το ιδεολογικό σας πρόβλημα, ότι δεν θέλετε να είναι καθόλου πολίτες αυτοί και να μην ψηφίζουν και να μην μπορούν να επηρεάσουν το εκλογικό αποτέλεσμα, επειδή θα ήταν αντισυνταγματικό να το θέσετε, το μεταφέρετε στο διαχειριστικό επίπεδο. Λέτε: «Ναι, δεν τους θέλω να ψηφίζουν. Δεν θέλω οι Έλληνες απόδημοι να ψηφίζουν και να επηρεάζουν το εκλογικό αποτέλεσμα, άρα θα τους βάλω-κάτω και στις θέσεις που είχε εκπάρηση, να μην μπορέσουν να έρθουν, να ξοδέψουν λεφτά να έρθουν...».

Και τελικά αυτοί που θα το κάνουν, θα ψηφίσουν κανονικά και θα αφήσετε όλους τους άλλους ανθρώπους απέξω.

Με αυτές τις σκέψεις, κύριε Υπουργέ, ήταν πολύ σημαντική η πρωτοβουλία η οποία λάβατε και είναι σημαντικό γιατί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας πρώτη επί Κώστα Καραμανλή το έφερε αυτό το θέμα τότε. Δυστυχώς, δεν το ψήφισε το ΠΑΣΟΚ. Θα είχε ολοκληρωθεί η διαδικασία. Είναι μια ιστορική ευθύνη του ΠΑΣΟΚ τότε, που ήταν πάνω-κάτω και στις θέσεις που είχε εκπάρηση το ΠΑΣΟΚ, όπως είχε ανοίξει τότε η κουβέντα. Ήταν πολύ κοντά η σύγκλιση.

Είναι σημαντικό η σημερινή Κυβέρνηση που κατάφερε να έχει έναν νόμο, έστω και προβληματικό, και είναι σημαντικό που ερχόμαστε εδώ και απευθυνόμαστε στους Έλληνες αποδημους και τους λέμε: «Ναι, για εμάς, Έλληνες απόδημοι, είστε μέρος του ελληνικού έθνους. Εμείς εδώ πέρα εκπροσωπούμε το ελληνικό έθνος και εμείς ως Νέα Δημοκρατία θέλουμε να μπορείτε να ασκείτε το δικαίωμά σας ως μέρος του ελληνικού έθνους και ως Έλληνες πολίτες από οπουδήποτε βρίσκεστε...».

Δεν θα σταματήσουμε, παρά τις κόντρες, μέχρι την τελευταία

στιγμή, να πείσουμε αυτό εδώ το Κοινοβούλιο ότι αυτή είναι η μοναδική λύση για να είναι ισότιμοι αυτοί οι συμπολίτες μας, οι Έλληνες οπουδήποτε βρίσκονται.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Εγώ ευχαριστώ.

Τώρα θα δώσω τον λόγο στον κ. Νικολακόπουλο Ανδρέα από τη Νέα Δημοκρατία, μετά στην κ. Χαρούλα Καφαντάρη από τον ΣΥΡΙΖΑ και αμέσως μετά στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΜέΡΑ25, τον κ. Κλέωνα Γρηγοριάδη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική Κυβέρνηση φέρνει προς ψήφιση στη Βουλή σήμερα άλλο ένα σημαντικό νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο ύψιστης εθνικής σημασίας, ένα νομοσχέδιο για όλους τους Έλληνες, σε κάθε χώρα.

Πέραν της σημασίας, όμως, αυτού του νομοσχεδίου και πριν αναφερθώ σ' αυτό, αναδεικνύεται μέσα από τη σημερινή διαδικασία και άλλο ένα σοβαρό θέμα, το οποίο έχει να κάνει με την αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος. Γιατί είναι γνωστό και φαίνεται από συγκεκριμένες μετρήσεις ότι υπάρχει μια γενικευμένη αμφισβήτηση των πολιτών, ιδιαίτερα των νέων, προς τους πολιτικούς αλλά και την πολιτική εν γένει και αυτό οφείλουμε όλοι να διαφυλάξουμε.

Με άλλα λόγια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε όλοι να είμαστε συνεπείς σε όσα λέμε δημοσίως προς τους πολίτες.

Μόλις χθες ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Τσίπρας, επισκέφθηκε την εκλογική μου περιφέρεια, τον Νομό Ηλείας, και μίλησε για το δρόμο Πάτρα - Πύργος. Ήταν ο ίδιος που ματαίωσε τη δημοπράτηση του έργου το 2015, έσπασε το έργο σε οκτώ κομμάτια, έδωσε τα τέσσερα από αυτά στην εταιρεία «ΤΟΞΟΘΗΣ», συμφερόντων του κ. Καλογρίτσα, και αυτό όμως τυχαίως γινόταν το 2016, την ίδια εποχή που διεξαγόταν ο διαγωνισμός για τις τηλεοπτικές άδειες. Και τελικά, αφού τα σχέδια για τη δημιουργία «ΣΥΡΙΖΑ channel» ναυάγησαν, ναυάγησε και η εκτέλεση τεσσάρων τμημάτων από τον κ. Καλογρίτσα.

Και αφού άφησε να περάσουν τέσσερα χρόνια αδράνειας, λίγους μήνες πριν από τις εκλογές, εμφάνισε μπουλντόζες για λίγο σε ένα τμήμα του έργου ή για να βγει μια αναμνηστική φωτογραφία με τοπικά στελέχη.

Αυτή δε η επίσκεψη του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έγινε σε μία χρονική περίοδο που είναι σε εξέλιξη η έρευνα της προανακριτικής επιτροπής και έρχονται καθημερινά στο φως της δημοσιότητας στοιχεία για τη σχέση του κ. Καλογρίτσα με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και τις κουμπαριές τους με στελέχη της. Άλλωστε πριν από τον κ. Καλογρίτσα είχε έρθει στην Ηλεία να μιλήσει για το δρόμο Πάτρα - Πύργος ο κ. Παππάς. Ο μόνος που δεν έχει έρθει ακόμα είναι ο κ. Σπίρτζης, αλλά φαίνεται ότι θα το δούμε και αυτό σύντομα.

Ακόμα, ο κ. Τσίπρας μίλησε στην Ηλεία για τα πανεπιστημιακά τμήματα και επισκέφτηκε το Τμήμα Μουσειολογίας του Πύργου. Τι είχε κάνει όμως όλα αυτά τα χρόνια της διακυβέρνησής του, για να ενισχύσει το πανεπιστημιακό τμήμα του Πύργου; Όχι μόνο δεν έκανε, αλλά με τον περίφημο νόμο Γαβρόγλου απογύμνωσε το τμήμα, αφήνοντάς το μόνο με ένα γνωστικό αντικείμενο που δεν υπάρχει πουθενά αλλού στην Ευρώπη, έδωσε το δικαίωμα στους καθηγητές να φύγουν, με αποτέλεσμα να φύγουν έξι και να μείνουν μόνο δύο καθηγητές, εκ των οποίων η μία συνταξιοδοτείται στο επόμενο διάστημα.

Τουλάχιστον, ο κ. Τσίπρας δεν επισκέφτηκε το Τμήμα Γεωπονίας της Αμαλιάδας, όπου θα έπρεπε να εξηγήσει γιατί δημιούργησε εντός του Πανεπιστημίου Πατρών -στο Μεσολόγγι- άλλο ένα αντίστοιχο τμήμα, έτσι ώστε σήμερα το Πανεπιστήμιο Πατρών να ισχυρίζεται ότι στο πλαίσιο του εξορθολογισμού δεν μπορεί να συντηρεί δύο τμήματα και έτσι αποφασίζει να τα συγχωνεύσει. Όμως, υποσχέθηκε χθες ότι μόλις γίνει κυβέρνηση θα επαναλειτούργησει τα συγκεκριμένα τμήματα και ένα ακόμα. Προφανώς, αυτά θα τα κάνει με έναν νόμο και με ένα άρθρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από όλα αυτά που ανέφερα και πολλά άλλα που είναι ήδη γνωστά και όπως αυτά της προηγούμενης εβδομάδας, που ο ΣΥΡΙΖΑ ζήτησε ονομαστική ψηφοφορία και στη συνέχεια αποχώρησε, ή το περίφημο σκίσιμο των μνημονίων, δεν προκαλεί ιδιαίτερη εντύπωση η ανακολουθία

λόγων και έργων του ΣΥΡΙΖΑ σε σχέση με την ψήφο των αποδήμων και τα όσα δήλωνε ή υποσχόταν στο εξωτερικό η αρμόδια Αναπληρώτρια Τομεάρχης του ΣΥΡΙΖΑ κ. Θεοδώρα Τζάκρη, ότι δήθεν το κόμμα της τάσσεται υπέρ της άρσης των περιορισμών στο δικαίωμα ψήφου των Ελλήνων της Διασποράς, υποσχόμενη μάλιστα ότι θα τους καταργήσει όταν έρθει στην κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφος των αποδήμων άνευ περιορισμών ήταν προγραμματική θέση της Νέας Δημοκρατίας και βασική επιδίωξη της. Με το ν.4648/2019 ρυθμίστηκε για πρώτη φορά η διαδικασία συμμετοχής στις εκλογές εκλογέων που είναι εγγεγραμμένοι σε εκλογικούς καταλόγους της επικράτειας και τους δόθηκε η δυνατότητα για πρώτη φορά να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα από τον τόπο κατοικίας τους.

Ωστόσο, είναι γνωστό ότι, προκειμένου να ψηφισθεί νόμος με την απαραίτητη κατά το Σύνταγμα πλειοψηφία, τέθηκαν κατ' απαίτηση του ΣΥΡΙΖΑ περιορισμοί στο δικαίωμα ψήφου, γεγονός που οδήγησε το ελληνικό Κοινοβούλιο σε έναν συμβιβασμό, καθώς έπρεπε να συμπληρωθούν τα απαραίτητα 2/3 της πλειοψηφίας, για να μην απορριφθεί το νομοσχέδιο. Όμως, αυτό δεν εμπόδισε την κ. Τζάκρη να λέει και να υπόσχεται άλλα στο εξωτερικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση όλων των Ελλήνων, με απόφαση του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη, φέρνει προς ψήφιση στη Βουλή το παρόν νομοσχέδιο για την άρση των περιορισμών που είχαν τεθεί, δηλαδή της προπόθεσης παραμονής δύο ετών στην Ελλάδα κατά τα τελευταία τριάντα πέντε έτη και της υποχρέωσης υποβολής φορολογικής δήλωσης κατά το τρέχον έτος ή το προηγούμενο έτος.

Οι Έλληνες που ζουν στο εξωτερικό αποτελούν μέρος της χώρας μας. Επτάμισι εκατομμύρια Έλληνες της Διασποράς έχουν τις ίδιες αξίες, τα ίδια ήθη και έθιμα, την ίδια θρησκεία, τον ίδιο πολιτισμό. Είναι αναπόσπαστο μέρος της κληρονομιάς μας και είναι απόλυτα ίσοι με όλους εμάς που ζούμε στην Ελλάδα. Και έρχεται πλέον η ώρα να κριθούμε όλοι και να πείσουν οι μάσκες και σε αυτό το θέμα, όπως πέφτουν καθημερινά και σε πολλά άλλα, να φανεί για ακόμα μια φορά ποιος παίζει μικροπολιτικά παιχνίδια, ποιος αρέσκεται σε κινήσεις- πυροτεχνήματα, ποιος άλλα λέει στους πολίτες, άλλα πράττει και άλλα ψηφίζει και ποιος δίνει ψεύτικες υποσχέσεις για ακόμα μια φορά.

Εκτεθειμένος πλέον ο ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσε τη δική του πρόταση, σύμφωνα με την οποία η ψήφος των αποδήμων δεν θα προσμετράται στο πανελλαδικό ποσοστό, αλλά θα δίνει το δικαίωμα μόνο για τέσσερις έδρες, πρόταση μάλιστα που έρχεται σε πλήρη αντίθεση ακόμα και με την πρόταση νόμου που κατέθεσε στις 23 Σεπτεμβρίου 2019. Προτείνει ουσιαστικά η ψήφος των εκτός Ελλάδας εκλογέων να μην έχει το ίδιο βάρος με αυτή των υπολοίπων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ δεν συζητούμε να δώσουμε ένα δικαίωμα ψήφου σε Έλληνες που δεν το έχουν. Μιλάμε για όσους είναι ήδη εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους, όσους έχουν ήδη δικαίωμα ψήφου. Δηλαδή, πιστεύει ο ΣΥΡΙΖΑ ή κάποιο άλλο κόμμα της Αντιπολίτευσης ότι μπορούν να ψηφίζουν μόνο όσοι μπορούν να δαπανήσουν ένα σημαντικό ποσό για να έρθουν στην Ελλάδα να ψηφίσουν και το ίδιο δικαίωμα να μην μπορούν να το ασκήσουν από τον τόπο διαμονής τους; Ή μήπως ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει να δημιουργήσει μια εκλογική διαδικασία δύο ταχυτήτων, κατά την οποία θεωρεί τους απόδημους Έλληνες πολίτες δεύτερης κατηγορίας και ανάξιους να επιλέξουν το κόμμα προτίμησής τους; Άραγε ποιος φοβάται την ψήφο των αποδήμων και ποιος κοροιδεύει τους απόδημους Έλληνες;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θέμα αυτό είναι σοβαρό. Η ψήφος των ομογενών μας δεν χωρά ούτε κινήσεις εντυπωσιασμού ούτε μικροπολιτική, παρά μόνο υπεύθυνη και δημοκρατική στάση. Για ακόμα μία φορά, όμως, αποδεικνύεται η ανευθυνότητα του ΣΥΡΙΖΑ.

Προτείνω, λοιπόν, και εγώ με τη σειρά μου στην Αξιωματική Αντιπολίτευση έστω και αυτή τη στιγμή να υπερψηφίσει το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών ως ελάχιστο δείγμα υπευθυνότητας και σεβασμού απέναντι στον ελληνικό λαό και ο ελληνικός λαός αποτελείται από κάθε Ελληνίδα και κάθε Έλληνα, σε όποια χώρα και αν κατοικεί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει η κ. Χαρούλα Καφαντάρη από τον ΣΥΡΙΖΑ και θα ακολουθήσει ο κ. Γρηγοριάδης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΜέΡΑ25.

Ορίστε, κυρία Καφαντάρη, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Μάταια προσπάθησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας πριν, μετά από το σεμινάριο για το δικαίωμα του αίματος που μας έκανε, να στρέψει τη συζήτηση για το εν λόγω σοβαρό σχέδιο νόμου που συζητάμε αλλού και όχι στην πραγματική ουσία, προσπαθώντας ουσιαστικά να καλύψει -αν θέλετε- άλλη μία κυβίστηση της Νέας Δημοκρατίας και της πολιτικής την οποία ακολουθεί και στον νομοθετικό τομέα ενάμισι-δύο χρόνια τώρα που είναι Κυβέρνηση.

Διότι πραγματικά, κυρίες και κύριοι Βουλευτές και όσοι μάς ακούν, έχουμε μία Κυβέρνηση, η οποία διαρκώς αυτοαναιρείται. Ψηφίζει νόμους, δεν τους εφαρμόζει. Μετά αλλάζει με τροπολογίες, αλλάζει με καινούργιους νόμους, ό,τι έχει ήδη ψηφίσει. Είναι μία Κυβέρνηση η οποία χαρακτηρίζεται ουσιαστικά από επικοινωνία, σχέδια, εξαγγελίες.

Εξαγγελίες χθες έκανε πάλι ο κ. Μητσοτάκης και θέλω να αναφερθώ σε κάτι επίκαιρο αυτών των ημερών. Εξαγγελίες έκανε και στην Πολιτική Προστασία που επισκέφθηκε χθες. Διεπίστωσε μετά από τέσσερις μήνες ότι υπάρχουν ακόμα κορμοί δέντρων και συσσωρευμένη βιομάζα στις περιοχές μετά τη «Μήδεια», η οποία όπως ξέρουμε έγινε στις αρχές του Φλεβάρη, και εξήγγειλε πάλι καινούργια μέτρα επιτήρησης για το μεγάλο ζήτημα της αντιπυρικής προστασίας.

Όμως, η Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη ψήφισε νόμο τον Φλεβάρη του 2020 για τον Εθνικό Μηχανισμό Διαχείρισης Κρίσεων, νόμο τον οποίο έναν μήνα μετά από τον Φλεβάρη τον έβαλε στην άκρη και λειτουργεί η αντιπυρική προστασία και ο σχεδιασμός με νόμους του 2003 και είχαμε αυτά τα οικτρά αποτελέσματα, τα σοβαρά αποτελέσματα στην Περιφέρεια Αττικής, με εβδομήντα δύο χιλιάδες περίπου καμένα στρέμματα γης, που έδειξαν και την ανεπάρκεια του μηχανισμού, πέρα από τις εξαγγελίες και ό,τι ακούσαμε και από τον αρμόδιο Υφυπουργό.

Έτσι λοιπόν και στο εν λόγω σχέδιο νόμου συζητάμε το ευαίσθητο ζήτημα -γιατί πρόκειται για ευαίσθητο ζήτημα το θέμα της ψήφου- των αποδήμων, των συμπατριωτών μας ανά την υφήλιο. Και ενώ ο ν.4648 ψηφίστηκε το 2019 και ψηφίστηκε με σημαντική πλειοψηφία Βουλευτών, σχεδόν διακόσιους ενενήντα, ενώ ο κ. Μητσοτάκης ως Πρωθυπουργός πανηγύριζε θα έλεγα ή μάλλον τον παρουσίαζε σαν μια από τις μεγάλες θεσμικές τομές στη Μεταπολίτευση, έρχεστε σήμερα και τον αλλάζετε. Στην πραγματικότητα ήταν και για εμάς ένας δύσκολος συμβιβασμός που έγινε μεταξύ των κομμάτων τότε, για να λυθεί μία εκκρεμότητα από το 1975, να γίνει πράξη μία δέσμευση του Συντάγματος που εκκρεμούσε.

Σήμερα όμως, χωρίς καμία διαβούλευση, η πρόταση έχει τροποποιηθεί με αυτό που συζητάμε. Ο νόμος ο συγκεκριμένος, του 2019, που ανέφερα δεν έχει εφαρμοστεί και μάλιστα -όπως είπα- προέκυψε από έναν συμβιβασμό μεταξύ των κομμάτων. Γιατί το κάνατε; Φταίει η εφαρμογή του νόμου; Παρ' όλο που η σχετική ηλεκτρονική πλατφόρμα λειτουργεί από τον Φλεβάρη, οι αιτήσεις είναι λίγες εκατοντάδες και οι εγγραφές στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους είναι επίσης λίγες; Θέλετε, κύριε Υπουργέ, να ξεφύγετε από την υποχρέωση να εφαρμόσετε τον νόμο που συμφωνήθηκε σχεδόν ομόφωνα τον Δεκέμβριο του 2019; Ή δεν θέλετε να χρεωθείτε μία αποτυχία; Ή θέλετε ουσιαστικά να αλλάξετε την ατζέντα από τα κρίσιμα θέματα της πανδημίας, της οικονομίας, της πρόσφατης πυρκαγιάς που ανέφερα και όλα αυτά;

Διότι και οι δημοσκοπήσεις πέρα από τα ποσοστά που δίνουν στα δύο μεγάλα κόμματα και τη διαφορά, έχουν κάποια ποιοτικά χαρακτηριστικά από τα οποία δεν μπορεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να ξεφύγει. Η δυσανεμία του κόσμου και για τη διαχείριση της πανδημίας και για τα εργασιακά και εν όψει του

νέου νομοσχεδίου που θα φέρετε στη Βουλή, δείχνει ότι τελικά είστε σε πάρα πολύ δύσκολη θέση. Η δυσαρέσκεια αυξάνει.

Θέλετε, λοιπόν, ψήφους πιθανόν που χάνετε στο εσωτερικό της χώρας μας να τις καλύψετε με την ψήφο των ομογενών; Συμπαλίτες μας είναι και πραγματικά εμείς ήμασταν ανέκαθεν υπέρ του εξής: Να ψηφίζουν όλοι απόδημοι χωρίς περιορισμούς, με δικαίωμα άμεσης εκλογής εκπροσώπων τους σε ειδικές εκλογικές περιφέρειες εξωτερικού, η ψηφοφορία να γίνεται με ενιαίο ψηφοδέλτιο και επομένως το αποτέλεσμα να μην επηρεάζει το αποτέλεσμα των εκλογών στο εσωτερικό.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν το μόνο κόμμα που σύστησε νομοπαρασκευαστική επιτροπή για τη διευκόλυνση της ψήφου των αποδήμων και δεν κατέθεσε τη δική του κοινοτική πρόταση. Κατέθεσε συγκεκριμένη πρόταση στην Αναθεώρηση του Συντάγματος, χωρίς την οποία δεν θα υπερψηφίζονταν ο νόμος για τη διευκόλυνση της ψήφου των αποδήμων. Αν και θεωρούσαμε καλύτερη τη χωρίς διακρίσεις δική μας πρόταση, υπερψηφίσαμε το 2019 τον νόμο που ανέφερα πριν, που συγκέντρωσε σχεδόν διακόσιες ενενήντα ψήφους, γιατί θέλαμε να έχουν φωνή και ψήφο οι Έλληνες του εξωτερικού. Η πρότασή μας δίνει δικαίωμα ψήφου σε όλους τους Έλληνες της Διασποράς χωρίς διακρίσεις και περιορισμούς, χωρίς να αλλοιώνεται η βούληση του σώματος.

Εσείς, όμως, σαν Νέα Δημοκρατία χρησιμοποιείτε δήλωση Βουλευτώνας μας ακριβώς για να καλύψετε -και φέρνετε αυτές τις αλλαγές- αυτό που ο κ. Μητσοτάκης, ο Πρωθυπουργός, είχε πει στις 22 Μαρτίου με τηλεδιάσκεψη με Έλληνες της Νότιας Αμερικής. Έλεγε: «Πιστεύω ότι θα επανέλθουμε στον νόμο αυτόν. Θα τον ενισχύσουμε, ώστε να μπορείτε όσο θέλετε να συμμετέχετε στα κοινά της πατρίδας, να το κάνετε συμμετέχοντας στη διαδικασία ανάδειξης της πολιτικής ηγεσίας της χώρας».

Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ είναι καταθεθείσα στην Αναθεώρηση του Συντάγματος στην Βουλή στις 5-11-2018. Η πρότασή μας υιοθετεί το γαλλικό, το ιταλικό, το πορτογαλικό μοντέλο, το οποίο αποτελεί κατά την Επιτροπή της Βενετίας τη βέλτιστη ευρωπαϊκή πρακτική, όπως παραδεχόταν και ο κ. Γεραπετρίτης, νυν Υπουργός Επικρατείας, σαν εισηγητής της Εθνικής Επιτροπής για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου.

Στον πυρήνα της πρότασής μας είναι να μπορούν οι απόδημοι να ψηφίζουν τους εκπροσώπους τους. Δυστυχώς όμως στον πυρήνα της δικής σας πρότασης είναι το κόμμα, κύριοι της Κυβέρνησης.

Συνοπτικά η πρότασή μας δίνει δικαίωμα ψήφου σε όλους τους Έλληνες της Διασποράς, χωρίς διακρίσεις και περιορισμούς, χωρίς να αλλοιώνει τη βούληση του εθνικού εκλογικού σώματος. Εσείς τώρα αμφισβητείτε τον συμβιβασμό των Δεκεμβρίου του 2019, που ψηφίστηκε ο νέος νόμος με διακόσιες ενενήντα περίπου ψήφους. Εσείς υπονομεύετε με τη νομοθετική πρόταση που καταθέσατε, ενώ ξέρετε ότι δεν μπορεί να περάσει αυτός ο νόμος. Πιστεύω ότι εμπαίζετε τους αποδήμους. Οι Υπουργοί οφείλουν να εφαρμόζουν τους νόμους που ψηφίζονται και όχι να αποποιούνται την ευθύνη εφαρμογής τους. Εσείς, οι άριστοι της Κυβέρνησης, πειραματίζεστε με νόμους και πολιτικές χωρίς σχεδιασμούς και στόχους, παρά μόνο το μικροπολιτικό συμφέρον.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ ευχαριστώ, κυρία Καφαντάρη.

Τον λόγο ζήτησε για τρία λεπτά ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος, ο κ. Παφίλης.

Ορίστε, κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή ο κ. Πλεύρης έκανε μία -πώς να πω;- μία νομικιστική ή νομική, αν θέλετε, ερμηνεία των πάντων, Συντάγματος κ.λπ., θα θέλαμε να του θυμίσουμε το εξής: Τι λέει το άρθρο 1 του Συντάγματος; «Οι εξουσίες πηγάζουν από τον λαό», δεν λέει από το έθνος. Λαός τι είναι; Αυτός που ζει στη χώρα. «Υπάρχουν υπέρ αυτού και του έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα». Γιατί τον κάνει αυτόν τον διαχωρισμό; Και είχε γίνει μεγάλη συζήτηση για το τι θα μπει ακριβώς. Γιατί κάνει έναν διαχωρισμό. Και επομένως δεν είναι το ίδιο αυτός που ζει στην Ελλάδα και

που πληρώνει τις συνέπειες της όποιας επιλογής -γιατί αυτό είναι το βασικό- κάνει και εκείνος που ζει στο Νιου Τζέρσεϊ ή δεν ξέρω πού αλλού ή στην Αυστραλία, ο οποίος βεβαίως αγαπάει την Ελλάδα. Αυτά τα είπε ο Γκιόκας. Δεν θέλω να τα επαναλάβω. Ούτε το αστικό Σύνταγμα;

Δεύτερον είπε ο κ. Πλεύρης ότι παντού ισχύει το δικαίο του αίματος. Άρα με βάση το δικαίο του αίματος ψηφίζουν οι πάντες που έχουν καταγωγή έστω και από την όγδοη προγιαγιά. Ερώτημα, λοιπόν: Γιατί, αφού ισχύει παντού και σε όλες τις χώρες, μπαίνουν προϋποθέσεις σχεδόν σε όλες τις χώρες; Σε ορισμένες είναι -πώς να το πω;- τσεκούρι, απαγορευτικές. Να σας πω ένα παράδειγμα; Το αγαπημένο σας Ισραήλ, που έχετε απογειωθεί, η Ιρλανδία. Όλες οι χώρες σχεδόν βάζουν προϋποθέσεις για την άσκηση του εκλογικού δικαιώματος. Και ακόμη και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, που το υπερασπίζεστε με χέρια και με πόδια, λέει ότι είναι θεμιτές οι προϋποθέσεις που πρέπει να μπουν για την άσκηση του εκλογικού δικαιώματος.

Και επιτέλους δεν είναι ίδιο. Δηλαδή, τι θέλετε; Να χωριστούμε στους μέσα και στους έξω; Υπάρχει και ιστορικό προηγούμενο στο να μέσα και το έξω. Ψάξτε το όταν αποφασίστηκε να ψηφίζουν και οι Έλληνες της Μακεδονίας κ.λπ. Μιλάω για πριν από τους Βαλκανικούς Πολέμους. Γιατί τους σταμάτησε η Ελλάδα; Γιατί δημιουργήθηκε εσωτερική αντίθεση -εάν θέλετε να την τροφοδοτήσετε, είναι δικαίωμά σας- που λένε ότι σε τελευταία ανάλυση θα αποφασίζει ο κάτοικος του Σίδνεϊ και της Νέας Υόρκης και αλλού χωρίς να υφίσταται καμμία συνέπεια;

Και επειδή τώρα σας βλέπω και για να μη χάσω χρόνο μετά, θέλω να πω κάτι. Είπατε κάτι δικολαβίστικα. Τα διάβασα. Ήταν δικολαβίστικα, ούτε σε αμφιθέατρα μαθητικά δεν στέκουν. Λέτε ότι ένας έχει ιδιωτική ασφάλιση. Άρα δεν έχει κανένα συμφέρον. Έχει ιδιωτική υγεία. Άρα δεν επηρεάζεται καν από την κρατική πολιτική. Καλά μάς δουλεύετε; Είστε εξυπνος άνθρωπος και ικανός. Δηλαδή αυτός όταν ζει στην Ελλάδα δεν πληρώνει ΕΝΦΙΑ, δεν πληρώνει φορολογία, δεν αναπνέει, ό,τι αναπνέει, δεν πληρώνει ΔΕΗ, δεν πληρώνει νερό, άμα έχει ιδιωτική ασφάλιση; Οπότε μη χρησιμοποιήσετε τέτοια επιχειρήματα τώρα, γιατί σε τελευταία ανάλυση δεν σας ταιριάζουν κιόλας. Δεν μπορεί να συγκρίνεται σε καμμία περίπτωση τη θέση ενός Έλληνα μισθωτού εδώ στην Ελλάδα, που υφίσταται όλες τις πολιτικές, με έναν που είναι στο εξωτερικό.

Γι' αυτό ακριβώς και όλα τα κράτη βάζουν προϋποθέσεις, γι' αυτό κι εμείς δεν στεκόμαστε στείρα να πούμε «όχι, μόνο οι Έλληνες που ζουν στην Ελλάδα», αλλά βάλουμε ορισμένες προϋποθέσεις, τις οποίες τις κάνατε όλοι δεκτές. Και τώρα να σας πω κάτι; Ξεφτίζετε κιόλας, βγάζετε λόγους φιλιππικούς για το νομοσχέδιο που ψηφίστηκε με συντριπτική πλειοψηφία και έρχεστε σήμερα και τι κάνετε; Χαρακίρι. Κι αυτό θα το πληρώσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Παφίλη, επειδή είναι επιστημονικό το θέμα, επιτρέπετε να πω κάτι;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Από μένα ελεύθερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Λοιπόν, ακούστε. Και ο Έλληνας κάτοικος του Σίδνεϊ μπορεί να έρθει να ψηφίσει εδώ, άρα επηρεάζει το αποτέλεσμα. Συνεπώς έχει το δικαίωμα με τον νόμο, δεν δίδεται νέο δικαίωμα. Οι προϋποθέσεις που βάζει είναι προϋποθέσεις διαδικασίας, όχι ουσίας. Άρα του δίδεται η δυνατότητα να ασκεί το δικαίωμα από τον τόπο κατοικίας και εργασίας, όχι το ίδιο το δικαίωμα, το δικαίωμα το έχει. Απλώς επιστημονικά το λέω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Συμφωνούμε. Και να σας πω και κάτι για μισό λεπτό; Ακούω πράγματα τερατώδη, που είπε κι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας. Τι είπαμε εμείς; Να δημιουργηθούν εκλογικά τμήματα παντού, όπου υπάρχουν Έλληνες που έχουν το δικαίωμα. Και μας λέει τώρα για ταξικό πρόσημο, ποιος θα πάρει το αεροπλάνο και ποιος δεν θα το πάρει, για να έρθει εδώ πέρα; Με αυτό το παράδειγμα; Αυτά είναι γελοία επιχειρήματα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Δεν είναι κακό αυτό το επιχειρήμα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Και μάλιστα, έπρεπε να σκύψετε κάτω από τα έδρανα. Μειώσατε 80% την επιχορήγηση για την εκπαίδευση, για να μάθουν την ελληνική γλώσσα, έχετε διαλύσει όλα

τα προξενεία. Τραβάει τα ελέη ο κόσμος που ζει σήμερα για να πάρει ένα χαρτί. Κι έρχεστε τώρα και κόπτεσθε ότι δεν θα μπορέσει να ασκήσει το εκλογικό του δικαίωμα γιατί δεν έχει λεφτά να έρθει στην Ελλάδα; Εμείς λέμε να γίνουν εκεί τμήματα και να πάει εκεί να το ασκήσει το εκλογικό δικαίωμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Γρηγοριάδη, έχετε τον λόγο.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, που μου δίνετε τον λόγο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κυρίως, όμως, κύριε Βορίδη, έχω χάσει καμμία συνέχεια; Ήμουν κι εγώ, ήσασταν κι εσείς εδώ πριν από ενάμιση χρόνο, όταν θριαμβολογούσατε, όπως θα 'λεγε κι ο Διονύσης Σαββόπουλος -που εσχάτως είναι και πολύ φιλικά προσκείμενος προς την παράταξή σας από ό,τι μαθαίνουμε και βλέπουμε-, όπως θα 'λεγε κι ο Νιόνιος λοιπόν, θριαμβολογούσατε πριν από δεκαέξι μήνες με όλο σας το δίκιο για τη θαυμάσια συναίνεση που επιτύχατε, για το γεγονός ότι εκτός από εμάς τους Ερυθρούς Χμερ, το ΜέΡΑ25 δηλαδή, που είμαστε αναρχοκομμουνιστάι και δεν μπορούμε να καταλάβουμε το συμφέρον της πατρίδας, όλοι οι άλλοι συναίνεσαν. Και εντάξει εμείς είμαστε Ερυθροί Χμερ, είμαστε αναρχοκομμουνιστάι, δεν μπορούμε να καταλάβουμε το συμφέρον της πατρίδας. Εσείς όλοι, που συναινέσατε και το καταλάβατε το συμφέρον, αλλά κυρίως εσείς, που δείξατε ποιο είναι το συμφέρον και καταφέρατε να κερδίσετε τη συναίνεση όλων των υπολοίπων, τι συνέβη, κύριε Βορίδη; Τι συνέβη στην Κυβέρνησή σας; Έκανε λάθος ο κ. Θεοδωρικάκος; Ήταν κακός Υπουργός; Ο Κυριάκος Μητσοτάκης δεν θριαμβολογούσε πιο πολύ από όλους σας, με το περισσότερο δίκιο όλων σας, που πέτυχε αυτή τη συναίνεση; Τι συμβαίνει τώρα και θέλετε να χαλάσετε ξαφνικά αυτή τη συναίνεση; Ή μήπως έρχεστε στα λόγια, άξαφνα και απροσδόκητα εντελώς, του ΜέΡΑ25, τώρα, ενάμιση χρόνο μετά;

Κοιτάξετε, το έχω πει πολλές φορές και θα το ξαναπώ, γιατί δεν μου αρέσει η κοροΐδια. Για να μην κοροϊδευόμαστε μέσα στον ιερό αυτών χώρων, άκουσα πριν από λίγη ώρα τον Βουλευτή, τον συμπαθέστατο και αγαπημένο μου Βουλευτή κ. Ζαχαριάδη του ΣΥΡΙΖΑ, να λέει επί λέξει, εγκλωβώντας σας: «Μα, πριν από ενάμιση χρόνο όλοι μαζί το ψηφίσαμε, τι θέλετε να το αλλάξετε;». Αναρωτιέμαι: Όλοι; Όλοι μαζί; Όχι, όχι και όλοι. Διότι ένα μικρό γαλατικό χωριό, για όσους διάβαζαν και διαβάζουν ακόμα «Αστερίξ» και ξέρουν τι εννοώ, συνεχίζει φιλότιμα να αντιστέκεται ακόμα, στην περίπτωση της πατρίδας μας, θέλετε, δεν θέλετε όλοι εδώ μέσα σήμερα, με βάση αυτό που συζητάμε και τη θέση που έχετε πάρει πριν από ενάμιση χρόνο, το μικρό γαλατικό χωριό είναι μόνο, κατάμονο, το ΜέΡΑ25. Συνεχίζουμε, λοιπόν, να αντιστεκόμαστε.

Πριν από ενάμιση χρόνο, πράγματι, όλοι συμφωνήσατε, εξασφαλίζοντας έτσι, χαρίζοντας έτσι, στη Νέα Δημοκρατία τη μεγαλύτερη συναίνεση που είχε ποτέ από τότε που κυβερνάει ο Κυριάκος Μητσοτάκης. Τώρα παραδέχεται η ίδια η Νέα Δημοκρατία ότι έκανε λάθος κι ότι δίκιο είχε μόνο το ΜέΡΑ25. Είναι δυνατόν; Είναι δυνατόν ποτέ σ' αυτή τη χώρα να παραδέχεται η Νέα Δημοκρατία, ο Κυριάκος Μητσοτάκης, ο κ. Βορίδης ότι είχαμε δίκιο εμείς και είχαν άδικο αυτοί; Όχι, σας προλαβαίνω, δεν υπάρχει η παραμικρή πιθανότητα να παραδεχθεί κάτι τέτοιο η Νέα Δημοκρατία. Γιατί το παραδέχεται εμμέσως, λοιπόν, σήμερα; Το παραδέχεται, γιατί ξέρει, γιατί ξέρει ότι δεν μπορεί να περάσει. Παριστάνετε την ανεκτικότητα, παριστάνετε το άνοιγμα, παριστάνετε κυρίως ότι υπηρετείτε τη συναίνεση και πίσω από το διάτρητο επιχείρημα ότι σε μία συνέντευξη της κ. Τζάκρη κάτι ειπώθηκε και αυτό αμφισβήτησε τη συναίνεση που προηγουμένως συντεταγμένα όλος ο ΣΥΡΙΖΑ είχε δείξει -μία συνέντευξη ενός μέλους της Κοινοβουλευτικής Ομάδας αμφισβήτησε τη στάση του Αρχηγού και όλης της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ-, λέτε, λοιπόν, ότι δήθεν ήταν ψευδεπίγραφη η στήριξη που είχατε τότε από τον ΣΥΡΙΖΑ και επειδή είστε φοβερά δημοκράτες και θέλετε πραγματική και όχι ψευδεπίγραφη στήριξη, το ξαναφέρνετε για να πάρετε την πραγματική στήριξη, φαντάζομαι της κ. Τζάκρη, και όχι του ΣΥΡΙΖΑ, όπως σας εξήγησαν και οι άλλοι.

Είναι φανερό ότι ξέρατε, ξέρατε πολύ καλύτερα από εμένα, γιατί είστε συνταγματολόγος, αν δεν κάνω λάθος, εκτός από κα-

θηγητής Συνταγματικού Δικαίου, ότι χρειάζονται διακόσιες ψήφοι. Διακόσια ψηφαλάκια χρειάζονται για να περάσει ακριβώς ένα τέτοιο νομοσχέδιο, γιατί αφορά την ψήφο των αποδήμων. Ξέρετε ότι τα κουκιά δεν βγαίνουν, ξέρετε ότι κι όλοι να ψηφίσουμε όσοι συμφωνούμε ή μάλλον όσοι συμφωνούσαμε -γιατί με αυτό που φαίνεται τώρα δεν συμφωνεί κανείς μας, έτσι;- με το νομοσχέδιό σας πάλι αν ο ΣΥΡΙΖΑ πει όχι, το ΚΚΕ πει όχι, πάπαλα, θα λείπει μία ψήφος.

Επομένως στην πραγματικότητα προσποιείστε τη συναίνεση, όπως προσποιείστε εδώ και πάρα πολύ καιρό διάφορα πράγματα. Κατά τη γνώμη μας, κύριε Βορίδη, για να σας το πω ευθέως, το μείζον πρόβλημα, λοιπόν, στη σημερινή συζήτηση στην Ολομέλεια για το νομοσχέδιο για τη διευκόλυνση της ψήφου των αποδήμων είναι ότι στην πραγματικότητα, τόσο εσείς ως Κυβέρνηση όσο και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, δεν σκοπεύετε, δεν έχετε την επιθυμία να λύσετε αυτό το πρόβλημα, γιατί σε πολλές εκφάνσεις του, σε πολλές πλευρές του δεν σας συμφέρει ψηφοθηρικά, αλλά σκοπεύετε να καταφέρετε να επιρρίψετε, όπως συχνά κάνετε, την ευθύνη που δεν λύθηκε, ο ένας στον άλλο. Μα, κατά τη γνώμη σας, το είχατε λύσει πριν από ενάμιση χρόνο. Τώρα γιατί πρέπει να φταίει ο ένας ή ο άλλος που δεν λύθηκε; Φταίει και οι δύο. Δεν θέλετε να το λύσετε.

Θέλετε να σας πω κάτι άλλο, κύριε Βορίδη και αγαπητή Αξιωματική Αντιπολίτευση; Ξέρετε ότι το brain drain, δηλαδή τα παιδιά που αναγκάσατε με την πείνα και την ανεργία να φύγουν, να δραπετεύσουν, να αποδημήσουν σαν αποδημητικά πουλιά από τη χώρα και να μην μπορούν να ξαναγυρίσουν -σε πλήθος παραπάνω από εξακόσιες πενήντα χιλιάδες, ίσως παραπάνω από επτακόσιες χιλιάδες- εδώ και μία δεκαετία, τα καλύτερα παιδιά, εννοώ τα πιο φωτισμένα, τα πιο καλλιεργημένα -γιατί εκεί που πήγαν στέριωσαν και θα στεριώσουν και θα στεριώνουν, βρίσκουν μισθούς ανθρώπινους και αξιοπρεπείς-, ξέρετε, λοιπόν, ότι αυτά τα παιδιά, επειδή τα κάνατε και πείνασαν, επειδή τα κάνατε και ξεριζεύτηκαν, αναγκαστικά θα σας μαυρίσουν. Και επειδή ξέρετε ότι θα σας μαυρίσουν, γι' αυτό ακριβώς δεν θέλετε αυτοί ειδικά να ψηφίσουν.

Κι εδώ προκαλεί μεγάλη απορία η στάση του Κομμουνιστικού Κόμματος -χωρίς εμπάθεια το λέω, ξέρετε τα φιλικά μου συναισθήματα απέναντι στο Κομμουνιστικό Κόμμα-, αλλά πραγματικά το κριτήριο, αυτό το περίφημο κριτήριο, που έχετε βάλει για τον ΑΦΜ, για τη δήλωση. Ας πάρουμε, για παράδειγμα, αυτά τα παιδιά. Αυτά τα παιδιά έφυγαν δεκαεννιά χρονών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Δεν τους πιάνει! Να σας προστατεύσω;

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Παρακαλώ, προστατεύστε με.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Αυτοί που έφυγαν τα τελευταία χρόνια, αυτά τα παιδιά, βάσει του νόμου, δεν χρειάζεται να έχουν φορολογική υποχρέωση.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Όχι, δεν είναι έτσι όπως το λέτε, κάνετε μεγάλο λάθος. Εγώ προστατεύω εσάς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Έχουν υποχρέωση, κύριε Βορίδη;

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Εννοείται με τον νόμο που ψηφίσατε παρόλα με τη Νέα Δημοκρατία, με αυτόν τον νόμο ή με τον καινούργιο; Πείτε μου, μιας και με διακόπτετε, πείτε μου. Με αυτόν που συναινέσατε με τη Νέα Δημοκρατία και παρεούλα τον ψηφίσατε ή με τον καινούργιο, που δεν θα συναινέσατε με τη Νέα Δημοκρατία;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Σας λέω, για να το καταλάβετε, ότι τα παιδιά αυτά...

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Σας ρώτησα κάτι ευθέως, με ποιον νόμο; Με αυτόν που ψηφίσατε με τη Νέα Δημοκρατία ή με αυτόν που δεν θα ψηφίσατε σήμερα; Με ποιον;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Με τον ισχύοντα νόμο.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Με αυτόν που ψηφίσατε, λοιπόν, μαζί με τη Νέα Δημοκρατία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Με βάση τον ισχύοντα νόμο, τα παιδιά που έφυγαν τα χρόνια της κρίσης δεν είναι υποχρεωμένα να αποδείξουν φορολογικό δεσμό.

Δεν ξέρετε ούτε τον νόμο!

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Εγώ σας λέω, λοιπόν, ευθέως ότι εσείς δεν ξέρετε ούτε τον νόμο. Εγώ τον ξέρω πολύ καλά, αντιθέτως.

Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ούτε τον νόμο δεν ξέρετε! Είστε ένα γκρουπ με τη Νέα Δημοκρατία!

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Όχι, όχι, μόλις ομολογήσατε ότι εσείς ψηφίσατε με τη Νέα Δημοκρατία. Ξέρετε, όλοι εδώ ξέρουν, όλοι, και στις τηλεοράσεις, ότι εμείς είμαστε οι μόνοι που πριν από ενάμιση χρόνο δεν ψηφίσαμε αυτόν τον άδικο νόμο για τους Έλληνες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Γκιόκα, μη διακόπτετε.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Θα συνεχίσω.

Εμείς, όμως, κύριε Βορίδη, ξέρετε τι είναι αυτό που δεν μπορούμε να δεχθούμε; Δεν μπορούμε να δεχθούμε καμμία έκπτωση στο κορυφαίο πολιτικό δικαίωμα του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι. Η Δημοκρατία ή διασφαλίζει και, εν προκειμένω, ή διευκολύνει τα δικαιώματα όλων ανεξαιρέτως των πολιτών της χώρας ή αρχίζει να εκφυλίζεται. Κι αυτό είναι που μας ανησυχεί περισσότερο από όλα, το να συνηθίσουμε, δηλαδή, στην ιδέα μιας εκφυλισμένης δημοκρατίας, σε μια δημοκρατία με εκπτώσεις, που τα δικαιώματά μας θα ασκούνται μερικώς. Και ξέρουν καλά οι νομικοί τι εννοώ «μερικώς».

Κύριε Βορίδη, ξέρετε καλύτερα από εμένα ότι το Σύνταγμα λέει πως όλοι οι Έλληνες είμαστε ίσοι ενώπιον του νόμου και τα δικαιώματά μας είναι κοινά. Ωστόσο, ένας Έλληνας που κατοικεί εδώ μπορεί να ψηφίζει εκτός από κόμμα και συγκεκριμένο Βουλευτή, εσάς ή εμένα. Σύμφωνα με τους νόμους σας, ένας Έλληνας που ψηφίζει στο εξωτερικό δεν θα μπορεί να ψηφίζει. Αυτό είναι μερικό δικαίωμα. Τα μερικά δικαιώματα ανοίγουν τις κερκόπορτες στη μερική δημοκρατία. Και η μερική δημοκρατία είναι μη δημοκρατία για τους πραγματικούς δημοκράτες.

Δεν θα συνεχίσω με το νομοσχέδιό σας, καθώς ενδελεχώς το ανέπτυξε η ειδική αγοράτριά μας, η κ. Μπακαδήμα. Την άκουσα με θαυμασμό πάλι να σας φέρνει σε δύσκολη θέση.

Θα περάσω στον χθεσινό τραγέλαφο της Κυβέρνησής σας. Είναι ο τελευταίος από το σερί τραγελάφων που φέρνεται στη χώρα, της Κυβέρνησης «Μητσοτάκης Ανώνυμος Εταιρεία». Είναι ο τραγέλαφος του «ΕΜΠΡΟΣ».

Χθες επιχείρησε ο κ. Χρυσόχοϊδης; Ξέρω εγώ; Ο κ. Μητσοτάκης; Ένας Θεός ξέρει ποιος ακριβώς επιχείρησε, είχε τη φαινική ιδέα να επανακαταλάβουν οι Ένοπλες Δυνάμεις μας -αστειευόμενος το λέω- οι ειδικοί φρουροί και τα ΜΑΤ το θέατρο «ΕΜΠΡΟΣ».

Θυμίζω για τη συντομία της συζήτησης τι ήταν το «ΕΜΠΡΟΣ». Ήταν ένα θέατρο ιστορικό, θαυμάσιο. Προηγούμενως ήταν ένα ιστορικό ακόμα τυπογραφείο, θαυμάσιο. Μετά ήταν ένα θέατρο θαυμάσιο, το οποίο από το 2008 έξι μνημονιακές κυβερνήσεις το άφησαν μέχρι σήμερα να ρημάξει. Και πράγματι, θα ήταν κρατήρας σήμερα το «ΕΜΠΡΟΣ», αν το 2011 δεν αναλάμβαναν πρωτοβουλίες ομάδες καλλιτεχνών με πρώτη την Κίνηση Μαβίλη για τρία χρόνια, την οποία διαδέχθηκε άλλη κίνηση. Εκατοντάδες καλλιτέχνες, λοιπόν, από το 2011 μέχρι τώρα, αντί να ρημάξει το «ΕΜΠΡΟΣ», τι έκαναν; Παρουσίασαν αφιλοκερδώς, δηλαδή με ελεύθερη είσοδο, χωρίς εισιτήριο, σε μια μνημονιακή χώρα με πάμπωτους ανθρώπους, τετρακόσια διαφορετικά έργα. Δόθηκαν περισσότερες από δυο χιλιάδες θεατρικές παραστάσεις, συναυλίες τετρακοσίων πενήντα ολόκληρων συγκροτημάτων, πάνω από τριακόσιες ομιλίες και διαλέξεις, εκατοντάδες συνελεύσεις, εκθέσεις, φεστιβάλ ποίησης και λογοτεχνίας, συνελεύσεις κατοίκων της περιοχής. Ήταν, κύριε Υπουργέ και Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και αγαπητοί Βουλευτές, μια ανάσα πολιτισμού στο κέντρο μιας εν πολλοίς απολίτιστης πόλης, μιας πόλης που έχει πάρει διαζύγιο με τον πολιτισμό και λόγω των μνημονίων σας.

Χθες ο τραγέλαφος της Κυβέρνησής σας συνεχίστηκε. Ακούστε να δείτε πόσο κωμικοτραγικά συνεχίστηκε ο τραγέλαφος της Κυβέρνησής. Αποφασίσατε ότι μια χαρά ήταν όπως ήμασταν, να το ξαναπάρετε, να το ξαναφέρετε να ρημάξει με την ησυχία του. Αφού το πήραν οι πολίτες πίσω, συνέχισαν από την πρώτη στιγμή να γίνονται πολιτιστικά δρώμενα και γεγονότα. Την Κυριακή έγινε συναυλία κλασικής μουσικής. Τραγουδούσαν λυρικοί τραγουδιστές μας, από τους κορυφαίους. Όλη η γειτονιά ήταν εκεί, χίλια άτομα. Ξαναείδαν πολιτισμό. Τη Δευτέρα το πρωί, τσουπ, οι

αστυνομικές δυνάμεις του κ. Χρυσόχοϊδη πήγαν να επιβάλουν το δόγμα σας «νόμος και τάξη»!

Ακούστε τώρα τραγέλαφος. Μπαίνουν μέσα, διώχνουν τους ανθρώπους και κάνουν τις εξής ασχήμιες. Δημιουργούν το μπετόν αρμέ μπροστά στη σκηνή, εκεί που τελειώνει η πρώτη θέση των θεατών. Εκεί βάζουν τα υλικά τα οποία αναμενόμενα δίνουν το μπετόν αρμέ. Αυτή είναι η σχέση σας με τον πολιτισμό. Εκεί πέρα βρήκα αυτόν τον κρατήρα που φτιάχνουν μπετόν. Με αυτό το μπετόν τι έκαναν; Έβαλαν σε όλα τα ανοίγματα σιδεριές δυόμισι μέτρων, κύριε Πρόεδρε, έτσι που το «ΕΜΠΡΟΣ» έμοιαζε πια με μια μεταμοντέρνα φυλακή, όταν έφτασα εγώ εκεί.

Ευτυχώς, η Αρχαιολογική Υπηρεσία, που είναι ακόμα ευαίσθητη σε αυτόν τον τόπο, ενδιαφέρθηκε και είπε «οπ, εδώ κάτι δεν πάει καλά». Σε ένα διατηρητέο κτήριο ένας εργολάβος, κατ' εντολή κάποιου κρατικού λειτουργού, χαλάει τη διατήρησή του. Αμέσως πήγε κλιμάκιο και είπε «σταματήστε, παρανοείτε». Το ερώτημα, βέβαια, που θα πρέπει να απαντήσει κάποια στιγμή η Κυβέρνηση είναι: Ποιος κρατικός λειτουργός με ονοματεπώνυμο έδωσε εντολή για παράνομη ενέργεια χθες το πρωί στο θέατρο «ΕΜΠΡΟΣ»; Πρέπει να παραιτηθεί από όποιο αξίωμα κι αν διαθέτει.

Μόλις ήρθε, λοιπόν, η Αρχαιολογική Υπηρεσία, πήγαμε στον εργολάβο. Ήμουν κι εγώ εκεί, η αφεντιά μου. Είχα την τύχη και την τιμή. Και του είπαμε: «Κοιτάξτε, είστε παράνομος από αυτή την στιγμή. Περάστε έξω αυτή τη στιγμή. Θα συλληφθείτε και το αδικήμα είναι αυτόφωρο». Τότε, λοιπόν, ο εργολάβος το σκεφτόταν, μέχρι που ήρθε κλιμάκιο του τοπικού αστυνομικού τμήματος που του είπε: «Περάστε έξω. Είσατε παράνομοι. Θα συλληφθείτε». Αυτός, εξεμάνη ο άνθρωπος, έσχιζε τα ρούχα του και είπε: «Θα με τρελάνετε; Η αστυνομία με διατάζει να έρθω να κάνω το "ΕΜΠΡΟΣ" φυλακή, να το κλείσω και να το χτίσω όλο και η αστυνομία έρχεται μετά από δύο ώρες και μου λέει ότι θα με πιάει αυτόφωρο, επειδή έκανα αυτό που με διέταξε η αστυνομία». Του είπα ότι δεν φταίει η αστυνομία ούτε οι κατά τόπους λειτουργοί της. Φταίει ο αρχηγός της, που δεν είναι καν ο κ. Χρυσόχοϊδης, είναι ο Πρωθυπουργός της Ελλάδας, ο κ. Κυριάκος Μητσοτάκης.

Θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, αναφερόμενος σε δύο τροπολογίες που καταθέτει το ΜέΡΑ25 σήμερα.

Ξέρετε, το εργασιακό νομοσχέδιο που οσονούπω έρχεται - αρχή Ιουνίου θα το ψηφίσετε ανευρυθρίαστα, χωρίς καμμία ντροπή- αντικαθιστά τις συλλογικές συμβάσεις με την ατομική σύμβαση. Τι σημαίνει αυτό, για να καταλαβαίνει και ο κόσμος που μας ακούει; Και σας λέω για εμένα, που είμαι ο Κλέων Γρηγοριάδης, είμαι πενήντα επτά ετών και είμαι τριάντα επτά χρόνια ηθοποιός και έχω το προνόμιο και την τύχη, γιατί από τύχη το έχω κατακτήσει, να είμαι διάσημος -κακή η λέξη- εδώ και τουλάχιστον τριάντα από αυτά τα χρόνια. Εγώ, λοιπόν, που είμαι επώνυμος -άθλια η έκφραση, αλλά έτσι λέγεται- αν πάω με τον κ. Λάτση ή με τον κ. Νιάρχο να διαπραγματευτώ μια σύμβαση, πιστεύετε ότι θα διαπραγματευόμαστε, κύριε Βορίδη, επί ίσους όρους; Όχι, βέβαια. Έτσι δεν είναι; Ο κ. Λάτσης και ο κ. Νιάρχος προφανώς νικά και τη διασημότητά μου και τη διασημότητα πολύ πιο διασήμων από εμένα. Για σκεφτείτε τι γίνεται με έναν ντελιβερά. Για σκεφτείτε τι γίνεται με έναν σερβιτόρο, που είναι στο «Σταύρος Νιάρχος». Σκεφτείτε, λοιπόν, τι κάνουν οι συμβάσεις αυτές.

Επίσης, σας λέω, ειρήσθω εν παρόδω, ότι οι πέντε πρώτες ώρες υπερωρίας παύουν με αυτό το νομοσχέδιο να είναι υπερωρίες. Θα είναι υπερεργασία. Φοβεροί νεολογισμοί, που δεν κρύβουν την αλήθεια.

Κάνετε σχεδόν δέκα, δώδεκα επαγγέλματα να δουλεύουν και την Κυριακή. Επίσης, κάνετε το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας δήθεν ανεξάρτητη αρχή. Πόσο ανεξάρτητη; Τόσο που αυτή την αρχή θα την εκλέξει ο απερχόμενος πρόεδρος μαζί με στελέχη Υπουργείων σας. Και αυτή η αρχή, βέβαια, δεν θα είναι καθόλου ανεξάρτητη.

Καταθέσαμε, κύριε Βορίδη, σήμερα δύο τροπολογίες, με τις οποίες έχετε την ευκαιρία να γίνετε ο ήρωας της λαϊκής Νέας Δημοκρατίας, της λαϊκής Δεξιάς. Τη μία την επανακαταθέτουμε κάθε εβδομάδα, για να σας φέρουμε σε δύσκολη θέση, όχι εσάς προσωπικά, την κ. Κεραμέως. Είναι αυτή που αφορά τα εσπερινά

λύκεια, σαράντα χιλιάδες συνανθρώπους μας, που αποφασίσατε ότι, παρ' ότι άνισα τους αντιμετωπίζει η κοινωνία -γιατί πάνε σχολείο, αλλά δουλεύουν για δέκα ώρες, γιατί μεγαλώνουν παιδιά, γιατί δεν έχουν λεφτά για φροντιστήρια, γιατί, γιατί, γιατί-, τους στερήσατε, όμως, την πρωτοδότηση του 1%, δηλαδή το 1% από όσους μπαίνουν στα πανεπιστήμια να είναι από αυτούς, κάτι -να το πω για τον κόσμο- που δεν απέκλειε άλλους. Είναι 1% επιπλέον. Είναι, δηλαδή, το 1% και δεν αφαιρούσε θέσεις από άλλα παιδιά.

Έχετε την ευκαιρία να κάνετε δεκτή την τροπολογία μας και εσείς όλοι να την ψηφίσετε, να αφήσουμε τα φτωχά παιδιά ή τους φτωχούς ενήλικες που θέλουν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, κύριε Γρηγοριάδη.

ΚΛΕΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ: Θα ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε, σε λίγο. Είμαι στα δεκαπέντε λεπτά. Να σας πω κάτι; Θα κάνω χρήση της δευτερολογίας και της τριτολογίας μου. Θα ολοκληρώσω σε μερικά λεπτά ακόμα. Θα κάνω χρήση, όπως έχω δικαίωμα.

Αυτά τα παιδιά, λοιπόν, έχετε την ευκαιρία, κύριε Βορίδη, να τα αφήσετε να σπουδάσουν. Δεν θα χάσει η Βενετία βελόνι, αν αφήσετε και εκατό φτωχά παιδιά να πάνε πανεπιστήμιο και τελικά να φτάσουν στο MIT ή να φτάσουν στο Χάρβαρντ. Δεν θα γίνει κάτι φοβερά ταξικό. Αφήστε τα να σπουδάσουν. Θέλουν να σπουδάσουν. Και πραγματικά, είναι λάθος της κ. Κεραμέως.

Η δεύτερη τροπολογία που καταθέτουμε έχει να κάνει με τα εργασιακά που σας προανέφερα. Δεν σας είπα όλα τα εργασιακά, γιατί δεν έχω χρόνο και θέλω να σεβαστώ τη διαδικασία. Όμως, είναι φανερό ότι το εργασιακό νομοσχέδιο που έρχεται οσονούπω μας πάει έναν, ενάμιση αιώνα πριν από σήμερα. Και γι' αυτό θα έχετε μάχη στους δρόμους. Όχι από μας.

Εμείς σας λέμε να δείτε μόνο ένα θεματάκι, το θεματάκι των δύσμοιρων ντελιβεράδων με τις θηριώδεις πολυεθνικές που έχουν αναλάβει αυτή τη χυδαία μπίζνα. Αυτοί οι άνθρωποι αναγκάζονται σχεδόν αμισθί -ζουν από φιλοδωρήματα τις περισσότερες φορές-, με δικές τους μηχανές, χωρίς μέσα προστασίας, με κράνη άθλια, πάμφθηνα, με δικά τους έξοδα, να ρισκάρουν. Και το χειρότερο, με τον εργασιακό μεσαίωνα που ήδη έχετε επιφέρει, οι μεγάλες πολυεθνικές αναγκάζουν τα παιδιά αυτά να δουλεύουν με μπλοκάκι. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Το εισόδημά τους είναι ευθέως ανάλογο με το πόσες παραγγελίες θα καταφέρουν να παραδώσουν μέσα στο οκτάωρο ή το δεκάωρο ή το δωδεκάωρο. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει την κατακόρυφη αύξηση των τροχαίων ατυχημάτων που διαπιστώνουμε και που είναι στατιστικό νούμερο πια, κύριε Βορίδη. Πεθαίνουν αυτά τα παιδιά, γιατί το μπλοκάκι τους αναγκάζει να πηγαίνουν ανάποδα στους δρόμους, να περνάνε με κόκκινο. Θα μου πείτε: «Τα αναγκάζει». Όχι, τα προτρέπει, όμως.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω ότι έχετε μια ακόμα λαμπρή ευκαιρία να δεχθείτε, να κάνετε δεκτή την τροπολογία μας για τα βαρέα και ανθυγιεινά. Πιστέψτε με. Δεν υπάρχει πιο βαρύς και ανθυγιεινός τρόπος να εργάζεσαι από το να είσαι σε ένα παπί δώδεκα ώρες, με ένα κράνος που κάνει δέκα ευρώ, γιατί δεν έχεις λεφτά να πάρεις πιο ακριβό, να πέφτεις κάτω, να σε πατάνε και να σου λένε ότι για όλα φταις εσύ και ότι είναι ανεύθυνη η πολυεθνική που σε έχει προσλάβει. Έχετε λαμπρές ευκαιρίες να δείξετε ότι υπάρχει ακόμα η λεγόμενη «λαϊκή Δεξιά».

Σας ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε Γρηγοριάδη.

Έχει ολοκληρωθεί ο πρώτος κύκλος των ομιλητών και θα ειςέλθουμε τώρα στον δεύτερο.

Να σας ενημερώσω πώς θα πάει η συζήτηση σήμερα. Θα ολοκληρώσουμε και τον έκτο κύκλο. Τώρα, αν χρειαστεί ένας ομιλητής ακόμα, λίγο πριν, λίγο μετά, δεν χάθηκε ο κόσμος. Πιθανολογούμε ότι θα ολοκληρώσουμε σήμερα γύρω στις 21.30' με 22.00', όχι, όμως, μετά τις 22.00'.

Συνεπώς, ανάλογα και με τον χρόνο, θα δούμε πώς θα πάνε οι ομιλητές. Ο τελευταίος ομιλητής του έκτου κύκλου είναι ο κ. Κωνσταντίνος Μπογδάνος.

Τον λόγο έχει η κ. Θεοδώρα Αυγέρη από τον ΣΥΡΙΖΑ και αμέ-

σως μετά ο κ. Μανούσος Βολουδάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κυρία Αυγέρη, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ (ΔΩΡΑ) ΑΥΓΕΡΗ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, αν και στη σειρά ακολουθούσα τον πρώην Υπουργό Εσωτερικών, τον κ. Θεοδωρικάκο. Θα έχει ενδιαφέρον να ακούσω ποια είναι η τοποθέτησή του σε σχέση με το ότι σήμερα έχουμε ένα νέο νομοσχέδιο που έρχεται να αντικαταστήσει έναν νόμο που ψηφίστηκε με διακόσιες ογδόντα οκτώ θετικές ψήφους, σχεδόν από το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων της χώρας. Και το νέο νομοσχέδιο έρχεται από τον διάδοχο του κ. Θεοδωρικάκου, τον κ. Βορίδη, για να ανατρέψει και αυτή -θα σας έλεγα εγώ- την κοινοβουλευτική κατάκτηση, αλλά και μία πολιτική εξέλιξη που μόνο στα θετικά του κοινοβουλευτικού μας βίου θα μπορούσε να καταγραφεί.

Θα έχει ενδιαφέρον. Θα καθίσω να ακούσω τον κ. Θεοδωρικάκο, για να δω, ενδεχομένως, και την αμηχανία του, η οποία με τίποτα, φαντάζομαι, δεν έχει να κάνει με το ότι αυτή τη στιγμή στον δεύτερο όροφο, σε μία αίθουσα εδώ του Κοινοβουλίου, διεξάγεται η προανακριτική επιτροπή. Έχουμε την κατάθεση του συνεταίρου του κ. Θεοδωρικάκου, του κ. Καλογρίτσα. Θέλω να πιστεύω ότι δεν έχει να κάνει με αυτό, ότι δεν ήθελε να βρεθεί σε μία αμηχανία ο κ. Θεοδωρικάκος και σε κάποιες συναντήσεις, που, ενδεχομένως, να ξυπνήσουν τη μνήμη του κ. Καλογρίτσα και τις εκλεκτικές συγγένειες με ανθρώπους και πρόσωπα της Νέας Δημοκρατίας.

Εν προκειμένω τώρα. Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντί η Νέα Δημοκρατία ως Κυβέρνηση να εκκινήσει έναν ειλικρινή και ουσιαστικό πολιτικό διάλογο για το μέλλον του Ελληνισμού και για το πώς δύναται με όρους αξιόκους η αντίληψή μας για την Ελλάδα και τους Έλληνες του 21^{ου} αιώνα να συμβάλει στην καλύτερη οργάνωση της πολιτείας, αντί να απαντήσει στο φλέγον ζήτημα της εποχής, που είναι η κρίση αντιπροσωπείας, αντί να διασφαλίσει όλα αυτά που θα μας διευκολύνουν να προσεγγίσουμε με πολιτική ειλικρίνεια και τεχνική επάρκεια την αντιπροσωπεία των Ελλήνων του εξωτερικού στις πολιτικές διαδικασίες της επικράτειας, αντί όλων αυτών, κύριε Βορίδη και κύριε Πλεύρη του πρώην Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, η Νέα Δημοκρατία του Κυριάκου Μητσοτάκη και των λοιπών δυνάμεων εφευρίσκει και αναλώνεται -αυτή, εξάλλου, είναι η πάγια τακτική της- σε μικροπολιτικά τεχνάσματα. Εδώ και κάποια χρόνια παριστάνει πως αναδεικνύει το ζήτημα των δικαιωμάτων, γενικά και αόριστα, των Ελλήνων του εξωτερικού, βάζοντας κατά το δοκούν στο ζύγι -όποτε και όπως θέλει- την ελληνική Διασπορά και τους απόδημους, τους νέους του brain drain, τους πολίτες που ζουν και εργάζονται στην Ευρώπη, τις παροικίες των Ελλήνων στην ευρύτερη γειτονιά μας.

Τόλμησε, μάλιστα, η Νέα Δημοκρατία ως αντιπολίτευση, εν όψει της συνταγματικής Αναθεώρησης, να επικαλεστεί τους νέους, τους οποίους εξόρισαν, εκπάτρισαν οι δικές της ιδιοκτησίας μνημονιακές πολιτικές. Επιχείρησε, έτσι, να αποποιηθεί τις ευθύνες της και να προσεταιριστεί το θυμικό των πολιτών, που είδαν, στα δύσκολα χρόνια της χρεοκοπίας και της κρίσης, τα παιδιά τους, τους γείτονές τους, τους φίλους τους, τους συγγενείς τους να φεύγουν εκτός συνόρων προς αναζήτηση εργασίας. Καμμία πραγματική έγνοια γι' αυτούς τους ανθρώπους! Είδαμε, εξάλλου, κύριε Υπουργέ, πώς τους αντιμετωπίσατε εν μέσω πανδημίας, αφήνοντάς τους παρατημένους στα αεροδρόμια του εξωτερικού. Απλώς η Νέα Δημοκρατία και η πελατειακή μηχανή της επιχείρησαν να τους χρησιμοποιήσουν ως άλλοθι και ως μέσο για να πάνε την κουβέντα, με όρους θηικού πανικού, στους Έλληνες της Διασποράς και να κάνουν εκεί μικροπολιτική προς άγρην ψήφων, πιστεύοντας ότι στους Έλληνες μετανάστες δεύτερης και τρίτης γενιάς θα βρει, τάχα, ένα πιστό εκλογικό ακροατήριο.

Αυτή είναι η έγνοια της Νέας Δημοκρατίας του κ. Μητσοτάκη και του διαδόχου του κ. Θεοδωρικάκου, του κ. Βορίδη, κάθε φορά που μιλά για Έλληνες του εξωτερικού.

Δεν νομίζω ότι -και με αυτό το νομοθέτημα- σας νοιάζει, κυρίες και κύριοι της Πλειοψηφίας, να δώσετε λύση σε ένα ζήτημα με πολλές προεκτάσεις. Περισσότερο σας νοιάζει να εμφανιστείτε ως το κόμμα των αποδήμων, να εμφανιστείτε ως η κατ' εξοχήν

εθνική παράταξη, εμφανίζοντας τις άλλες πολιτικές δυνάμεις ως υποδιαιρέσεις του εθνικού φρονήματος.

Αν, κυρίες και κύριοι της Πλειοψηφίας, σας ένοιαζε να λύσετε πραγματικά το θέμα, θα εξηγούσατε προηγουμένως στο Σώμα γιατί δεν έχει εφαρμοστεί ο δικός σας νόμος, ο αμέσως προηγούμενος νόμος, αυτός που ψηφίστηκε με μεγάλη διακομματική πλειοψηφία διακοσίων ογδόντα οκτώ ψήφων τον Δεκέμβριο του 2019 εδώ, στο ελληνικό Κοινοβούλιο, με αμοιβαίους συμβιβασμούς, σε ένα από τα λίγα παραδείγματα συνεννόησης ανάμεσα στις πολιτικές δυνάμεις.

Από τον Φεβρουάριο, λοιπόν, είναι ενεργή η ηλεκτρονική πλατφόρμα για τις αιτήσεις και εγγραφές στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους και είναι λιγότερες από χίλιες οι σχετικές αιτήσεις, ενώ λιγότερες από εκατό είναι οι εγγραφές.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σχολιάσω τον τίτλο του νομοσχεδίου. «Άρση περιορισμών για την εγγραφή στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους εκλογέων εξωτερικού». Αυτό το πουλάτε ως αν μην έχει μεσολαβήσει ο ανεφάρμοστος νόμος του 2019, σαν να αίρεται κάποια προγενέστερη συνθήκη-αδικία. Τι έχει μεσολαβήσει; Οι κοινοβουλευτικοί συσχετισμοί παραμένουν οι ίδιοι. Το μόνο που έχει αλλάξει είναι ο Υπουργός Εσωτερικών. Εκτός κι αν για αυτό αλλάχθηκε ο Υπουργός Εσωτερικών, για να αλλάξετε τον νόμο.

Και εδώ αποδεικνύεται και η αντίληψή σας για τη δημοκρατία. Είχατε μια προσέγγιση για το θέμα να ψηφίζουν όλοι οι Έλληνες πολίτες του εξωτερικού -απόδημοι- χωρίς περιορισμούς, αλλά μόνο κόμματα, όχι εκπροσώπους, με επιστολική ψήφο και συνυπολογισμό στο αποτέλεσμα των εκλογών της επικράτειας. Είχαμε μία άλλη προσέγγιση ο ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία. Να ψηφίζουν όλοι οι Έλληνες πολίτες του εξωτερικού χωρίς περιορισμούς, με δικαίωμα άμεσης εκλογής των εκπροσώπων τους σε ειδικές εκλογικές περιφέρειες, μια πρακτική που έχει δοκιμαστεί από ευρωπαϊκές χώρες και άλλες χώρες με μεγάλη διασπορά.

Τελικά, οι πολιτικές δυνάμεις συμβιβάστηκαν, αποδέχθηκαν την πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, την αποδεχθήκαμε οι πολιτικές δυνάμεις από κοινού, με περιορισμούς, για να διασφαλίσουμε τι; Ότι, όπως εξηγείται και στην αιτιολογική έκθεση του νόμου, δεν θα υπάρχουν περιθώρια αλλοίωσης του εκλογικού αποτελέσματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε, ολοκληρώνω.

Δεχθήκαμε, λοιπόν, όλοι, ή σχεδόν όλοι, οι διακόσιοι ογδόντα οκτώ που το ψηφίσαμε, περιορισμούς και κριτήρια πραγματικού δεσμού ανάμεσα σε Έλληνες κατοίκους του εξωτερικού και της χώρας, για να διαφυλάξουμε το κύρος και την ουσία των εθνικών εκλογών. Και έρχεστε τώρα να ανατρέψετε όλη αυτή την κοινοβουλευτική εργασία, όχι γιατί θέλετε να βελτιώσετε τον νόμο, αλλά γιατί κάνετε προεκλογικό σχεδιασμό με την αρχική σας ιδέα. Βρήκατε εδώ ένα πονηρό άλλοθι, μια δήλωση της Βουλευτού του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, της κ. Τζάκρη, η οποία σε συνέντευξή της στον «Εθνικό Κήρυκα» επανέλαβε απλά τη θέση μας, επανέλαβε, δηλαδή, το εξής απλό και θεμιτό: Ότι σε μια ευμενέστερη συγκυρία μπορούμε να συζητήσουμε αυτό που κατά πάγια και μελετημένη άποψη είναι η άποψη του ΣΥΡΙΖΑ, συνιστά, δηλαδή, βέλτιστη πρακτική. Έτσι γίνεται στη δημοκρατία όταν εξετάζονται και επανεξετάζονται οι νομικές-τεχνικές διαστάσεις ενός πολιτικού ζητήματος.

Ποια είναι, λοιπόν, η δική σας βέλτιστη πρακτική, με την οποία έρχεστε εδώ σήμερα και ζητάτε αλλαγές, κυρία Υπουργέ, στον προηγούμενο νόμο, που έχει τις δικές σας υπογραφές ή, μάλλον, του προκατόχου σας; Πολύ φοβάμαι ότι η μόνη πρακτική που θεωρείτε βέλτιστη είναι αυτή που νομίζετε ότι βγάζει Νέα Δημοκρατία.

Αν μη τι άλλο -και θα κλείσω με αυτό, κυρία Πρόεδρε- θα έπρεπε, κυρίες και κύριοι της Πλειοψηφίας, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, να ήσασταν πιο προσεκτικοί και να είχατε αίτηση των καταστάσεων, φέρνοντας αυτό το σχέδιο νόμου με ανοικτή Βουλή, σε πλήρη λειτουργία. Φανταστείτε τον συμβολισμό σήμερα να κόπτεστε, να καμώνεστε ότι σας νοιάζει η ισότιμη εκπροσώπηση των Ελλήνων του εξωτερικού ψηφίζοντας έναν νόμο

με τους αντιπροσώπους του έθνους εκτός Βουλής. Αλλά αυτοί είστε!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΒΔΕΛΑΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε την κ. Αυγέρη.

Τον λόγο έχει ο κ. Μανούσος Βολουδάκης από τη Νέα Δημοκρατία και τα όμορφα Χανιά.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, και για τον λόγο και για τα καλά λόγια για τον τόπο μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσαμε να σοκάρουμε κάποιον που δεν έχει παρακολουθήσει τη μέχρι τώρα συζήτηση, κάνοντας την εξής ερώτηση: Είναι δυνατόν στη δημοκρατία μας, από κάποια συγκεκριμένη κατηγορία πολιτών μόνο οι εύποροι να μπορούν να ψηφίσουν εάν και εφόσον το θέλουν; Η απάντηση είναι, δυστυχώς, ναι και γι' αυτό και λέω ότι θα μπορούσαμε να σοκάρουμε όποιον δεν παρακολουθεί τη συζήτηση.

Όποιοι Έλληνες εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους ως Έλληνες πολίτες κατοικεί στο εξωτερικό, αν θέλει, μπορεί στις εκλογές να πάρει το αεροπλάνο και να έρθει να ψηφίσει. Κανείς δεν θα τον ρωτήσει ούτε πόσα χρόνια λείπει ούτε αν υποβάλει φορολογική δήλωση στην Ελλάδα ούτε τίποτα άλλο. Και ορθώς. Αν όμως, δεν έχει την οικονομική δυνατότητα να πάρει το αεροπλάνο και να έρθει από το εξωτερικό, ο Έλληνας πολίτης που κατοικεί στο εξωτερικό και είναι εγγεγραμμένος στους εκλογικούς καταλόγους, θα στερηθεί ίσως το δικαίωμά του να ψηφίσει.

Οι δυνάμεις που συντηρούν την κατάσταση αυτής της ανισότητας είναι τα κόμματα της Αριστεράς, με τις προϋποθέσεις που έθεσαν τον Δεκέμβριο του 2019 ως προαπαιτούμενο για να συναινέσουν στην ψήφιση του νόμου για την ψήφο των ομογενών. Ήταν απαραίτητη η συναίνεσή τους, γιατί το Σύνταγμα προϋποθέτει πλειοψηφία 2/3 για τον νόμο αυτό. Έγινε, λοιπόν ένας συμβιβασμός τότε, τον οποίο αποδεχθήκαμε ως καλύτερο από το ό,τι ίσχυε μέχρι εκείνη τη στιγμή. Αυτό δεν σημαίνει, όμως, ότι δεν θα προσπαθήσουμε να θεσπίσουμε τελικά το σωστό, όταν και εφόσον οι συνθήκες το επιτρέψουν.

Το σωστό είναι οι Έλληνες πολίτες που είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους, ακόμα και αν κατοικούν στο εξωτερικό, να έχουν τη δυνατότητα να ψηφίσουν στις εκλογές από τον τόπο της κατοικίας τους και με ηλεκτρονική ή επιστολική ψήφο, θα προσέθετα στα όσα συζητούνται σήμερα.

Η τοποθέτηση της αρμόδιας τομέαρχου του ΣΥΡΙΖΑ, που δήλωσε πρόσφατα ότι οι περιορισμοί στο δικαίωμα ψήφου των ομογενών είναι απαράδεκτοι -και συμφωνούμε-, δημιούργησε την ελπίδα ότι ενδεχομένως κάτι έχει αλλάξει στην πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Η ουσία τελικά δυστυχώς παραμένει ίδια. Με διαφορετικούς τρόπους ΣΥΡΙΖΑ και ΚΚΕ -ο ένας κόβει, ο άλλος ράβει- φαλκιδεύουν το δικαίωμα ψήφου των Ελλήνων του εξωτερικού. Το ΚΚΕ απαίτησε περιορισμούς στο ποιο ψηφίζουν, όπως πόσα χρόνια λείπουν, πόσα χρόνια έζησαν εδώ πρόσφατα και αν υποβάλλουν φορολογική δήλωση. Εξαιρεί με αυτόν τον τρόπο από το δικαίωμα ψήφου δεκάδες χιλιάδες Ελλήνων. Ο ΣΥΡΙΖΑ θέτει περιορισμούς στο βάρος της ψήφου. Θέλει κατ' αρχάς να μην προσμετράται η ψήφος των Ελλήνων του εξωτερικού στο συνολικό αποτέλεσμα, να μην επηρεάζει το οποίο κόμμα εκλέγεται κυβέρνηση. Θέλει απλώς να εκλέγουν τέσσερις Βουλευτές του Κοινοβουλίου οι Έλληνες του εξωτερικού. Τι σημαίνει αυτό; Οι έξι εκατομμύρια περίπου εκλογείς που ψηφίζουν στις εκλογές στο εσωτερικό της χώρας, θα εκλέγουν διακόσιους εννήντα έξι Βουλευτές και όλοι μαζί οι Έλληνες του εξωτερικού τέσσερις. Αν υποθέσουμε ότι μόνο πεντακόσιες χιλιάδες είναι οι εκλογείς του εξωτερικού, περίπου, αυτοί που έφυγαν τα τελευταία χρόνια με την κρίση, του brain drain, αυτό θα σημαίνει ότι έξι ψήφοι του εξωτερικού θα έχουν το βάρος μιας ψήφου στο εσωτερικό. Μπορεί αυτό να είναι συνταγματικό;

Το 1/6 της ψήφου -και αυτό χωρίς επήρεια στο συνολικό αποτέλεσμα- δέχεται να δώσει ο ΣΥΡΙΖΑ στους Έλληνες του εξωτερικού. Μεγάλα κουβαρνταλίκια, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπο-

λίτευσης! Δεν περιορίζει τον αριθμό των ψηφοφόρων εξωτερικού ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά εκμηδενίζει ουσιαστικά τη βαρύτητα της ψήφου τους. Και οι δύο, ΣΥΡΙΖΑ και ΚΚΕ, αρνούνται την επιστολική ψήφο, περιορίζοντας έτσι έτι περαιτέρω τον αριθμό των ομογενών που θα ψηφίσουν, καθώς δεν μπορούν όλοι να μεταβούν στα προξενεία ή στα εκλογικά τμήματα του εξωτερικού.

Γιατί τώρα αυτή η άρνηση; Δεν μπορεί -λένε- να έχει λόγο για τα ζητήματα του τόπου κάποιος ο οποίος δεν ζει εδώ, άρα δεν γνωρίζει σε βάθος τα ζητήματα αυτά ή δεν υφίσταται επιπτώσεις από την όποια επιλογή του. Αυτή η ένσταση βρίσκεται στην καρδιά των θέσεων της Αριστεράς, είτε εκφράζεται καθαρά, όπως στην περίπτωση του ΚΚΕ, είτε σερβίρεται διανθισμένη με διάφορες περικοκλάδες και σοφίσματα, όπως στην περίπτωση του ΣΥΡΙΖΑ.

Η θέση αυτή είναι λάθος για πολλούς λόγους. Πρώτον, παραγνωρίζει το γεγονός ότι οι περισσότεροι Έλληνες του εξωτερικού οι οποίοι είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους διατηρούν ζωντανούς δεσμούς με την πατρίδα. Ίσχυε πάντα, ισχύει ακόμα περισσότερο στην εποχή του διαδικτύου. Δεύτερον, είναι λάθος γιατί αντιμετωπίζει τα ζητήματα της πολιτείας ως ζητήματα ενός νοικοκυριού ή μιας εταιρείας, ζητήματα τρέχουσας διαχείρισης, τα οποία περιορίζονται στον χρόνο και στον τόπο. Περιέργο για την Αριστερά, αλλά αυτό κάνει. Δεν εξαντλούνται, όμως, σε αυτό τα ζητήματα της πολιτείας. Μια δημοκρατική πολιτεία είναι κάτι περισσότερο από το άθροισμα των ατόμων που την αποτελούν. Είναι η πολιτική έκφραση μιας κοινότητας που μοιράζεται συλλογική ταυτότητα, μοιράζεται βασικές αρχές και αξίες, μοιράζεται την ιστορία και το μέλλον της. Δεν είναι τυχαίο ότι η άνηση της Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας ιστορικά συνέπεσε με την άνηση του έθνους-κράτους.

Αυτό το ελληνικό έθνος το συναποτελούμε οι Έλληνες που κατοικούμε στην Ελλάδα με τους Έλληνες που κατοικούν στο εξωτερικό. Είναι μια πραγματικότητα που παραγνωρίζουμε, τους Έλληνες πολίτες που κατοικούν στο εξωτερικό. Είναι μια πραγματικότητα που παραγνωρίζει για δικούς της ιδεολογικούς λόγους η Αριστερά. Την παραγνωρίζουν, βέβαια, και κάποιοι ακραίοι φιλελεύθεροι, που αντιλαμβάνονται την πολιτεία μόνο ως μηχανισμό διαχείρισης ατομικών δικαιωμάτων και την κοινωνία ως άθροισμα ατόμων. Την παραγνωρίζουν και ορισμένοι Ευρωπαίοι φεντεραλιστές, διαφόρων αποχρώσεων, οι οποίοι επιχειρούν να υποκαταστήσουν τους πραγματικούς δεσμούς των ομοεθνών μεταξύ τους, με διάφορες αφηρημένες θεωρητικές έννοιες.

Εμείς αυτό το λάθος δεν το κάνουμε. Εμείς δεν επιχειρούμε να εξαιρέσουμε Έλληνες από το ελληνικό έθνος και γνωρίζουμε ότι οι κοινότητες των Ελλήνων του εξωτερικού αποτελούν δύναμη για την Ελλάδα. Περιμένουμε από αυτούς τη στήριξη της πατρίδας μας και δεν μπορούμε να τους στερούμε το δικαίωμα της ψήφου και της συμμετοχής στα πράγματα του τόπου μας.

Πέραν, όμως, των ιδεολογικών ζητημάτων, ειδικά στην περίπτωση του ΣΥΡΙΖΑ, υπάρχει ένας άλλος λόγος που γεννά τη λυσσαλέα αντίσταση στην προοπτική της ψήφου των Ελλήνων του εξωτερικού. Αισθάνονται ότι σε αυτό το κοινό οι ιδέες και οι θέσεις τους δεν έχουν πέραση. Σας κατανοώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί έτσι είναι πραγματικά.

Η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων του εξωτερικού είναι αντίθετοι με τις ιδέες σας, με τον λόγο σας και με τις πρακτικές σας. Και ξέρετε γιατί; Γιατί αυτοί είναι οι κατ' εξοχήν άνθρωποι της δουλειάς, είναι οι άνθρωποι της δημιουργίας και της προκοπής, αυτοί που δεν δίστασαν -όταν τα βρήκαν δύσκολα εδώ- να αφήσουν συγγενείς, φίλους, σπίνι, πατρίδα, για να χτίσουν το μέλλον τους με τα χέρια τους και το μυαλό τους. Σ' αυτούς τους ανθρώπους τι να πείτε εσείς, που η αντίληψή σας για τη δουλειά εξαντλείται στα τοιπάτα των συνδικαλιστών των ΔΕΚΟ της δεκαετίας του '80;

Δικαιολογημένος, λοιπόν, ο φόβος σας γι' αυτούς και η άρνησή σας να τους δώσετε δικαίωμα ψήφου. Να ξέρετε, όμως, ότι οι Έλληνες εντός κι εκτός της χώρας τη στάση σας και το υπόβαθρό της και σε αυτό το ζήτημα τα έχουν πια καταλάβει. Στον λογαριασμό που σας έχουν κρατημένο για την περίοδο που κυβερνήσατε προστίθενται τώρα γραμμές για τον τρόπο με τον οποίο αντιπολιτεύεστε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κυρίες Βολουδάκη.

Τον λόγο έχει η κ. Κωνσταντίνα Γιαννακοπούλου από το Κίνημα Αλλαγής, η οποία εκλέγεται στο Β2' Δυτικό Τομέα Αθηνών. Χρόνια σας πολλά, κυρία Γιαννακοπούλου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι οι Έλληνες που είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους πρέπει να μπορούν να ψηφίζουν χωρίς κανένα απολύτως εμπόδιο και να συνδιαμορφώνουν το εκλογικό αποτέλεσμα στη χώρα μας. Αυτή είναι μια καθαρή θέση αρχής, που δεν χωρίζει κατά τρόπο απαράδεκτο τους Έλληνες σε εσωτερικούς και εξωτερικούς ούτε σε ψηφοφόρους δύο ταχυτήτων. Κάθε άλλη αντίληψη και κάθε άλλη άποψη ή πρόταση φοβάμαι πολύ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι εντάσσεται σε μικροκομματικούς υπολογισμούς και είναι βαθύτατα αντιδημοκρατική. Η συζήτηση επανέρχεται από την Κυβέρνηση και όλα τα κόμματα θα έπρεπε, κατά την άποψή μου, τόσο απέναντι στη χώρα όσο και απέναντι στον απανταχού Ελληναίο, να πάρουν εθνική και δημοκρατική θέση υπέρ της ψήφου όλων των αποδήμων ανεξαιρέτως.

Το Κίνημα Αλλαγής, όπως εκφράστηκε και διά της ειδικής αγορήτησής του, της κ. Λιακούλη, είχε από την αρχή και πάντα, διαχρονικά, καθαρή θέση γι' αυτό το ζήτημα. Αυτή διατύπωσε και όταν γινόταν η συζήτηση για το ίδιο θέμα το 2019. Έχουμε όμως είκοσι δύο Βουλευτές, οπότε με τις άλλες πολιτικές δυνάμεις που παίρναμε θετική θέση σε δικαίωμα ψήφου συγκεντρώνονταν εκατόν ενενήντα ψήφοι και όχι διακόσιες που επιτάσσει το Σύνταγμα.

Επιτρέψτε μου μια μικρή ιστορική αναδρομή, για να καταλάβουμε τι και πώς έγινε. Γι' αυτόν τον λόγο, λοιπόν, επιχειρήθηκε ένας συμβιβασμός με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας να καταθέσει τις προτάσεις του, οι οποίες πάντως σε κάθε περίπτωση έβαζαν εμπόδια, και τον ΣΥΡΙΖΑ να μπαίνει στη συζήτηση εκ των υστέρων, ενώ αρχικά είχε έναν πλήρη αρνητισμό. Βεβαίως, το ΜέΡΑ25 δεν σκόπευε να ψηφίσει καμμία πρόταση τότε. Έτσι, λοιπόν, φτάσαμε στο γνωστό αποτέλεσμα, να ψηφίζουν το διαμορφωμένο νομοσχέδιο και νόμο πλέον διακόσιοι ογδόντα οκτώ Βουλευτές. Όλοι θεωρήσαμε ότι έγινε ένα πρώτο βήμα. Ωστόσο, το βήμα αυτό ήταν λειψό και οι ευθύνες καταγεγραμμένες.

Πάντως αναρωτιέμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Δεν είναι πραγματικά εντυπωσιακό κάποιος να μιλούν για απλή αναλογική, κάποιος να μιλούν για δημοκρατία, για ισοτιμία της ψήφου και να τηρούν αυτή τη στάση;

Και σαν να μην έφτανε αυτό, πριν από λίγο καιρό η αρμόδια τομεάρχης του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ενέπαιξε ανοιχτά και ξεκάθαρα τους απόδημους, λέγοντας ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα έδινε μάχη για την άρση των περιορισμών και ότι, σε κάθε περίπτωση, όταν επανέλθει στην εξουσία, θα τους καταργήσει. Μιλάμε για το ίδιο κόμμα το οποίο είχε θέσει αυτούς τους περιορισμούς. Ως πού πραγματικά μπορεί να φτάσει το ψέμα; Ως πού μπορεί να φτάσει η υποκρισία;

Όμως, αυτό σε κάθε περίπτωση μας έδωσε την ευκαιρία να έρθουμε ξανά στη Βουλή και να συζητήσουμε το μείζον αυτό θέμα. Οι εναλλακτικές, όμως, που για μία ακόμη φορά προτείνει το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης είναι ξανά για ψήφο με περιορισμούς. Όσοι ψηφίζουμε στην Ελλάδα να ψηφίζουμε κόμματα, να εκλέγουμε Βουλευτές με βάση τον εκλογικό νόμο και να διαμορφώνουμε το εκλογικό αποτέλεσμα. Όσοι, όμως, είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους και βρίσκονται στο εξωτερικό να ψηφίζουν τους δικούς τους λίγους και προκαθορισμένους Βουλευτές και να μην επηρεάζουν το εκλογικό αποτέλεσμα. Και είπα και πιο πριν ποιοι το υποστηρίζουν αυτό, οι ίδιοι οι υποστηρικτές της απλής αναλογικής. Ο tempora, o mores!

Ως Ελλάδα για μία ακόμη φορά καθυστερήσαμε και καθυστερούμε να λύσουμε ένα πρόβλημα που για χρόνια υπήρχε και ένα πρόβλημα που, σε παγκόσμιο επίπεδο, οι περισσότερες χώρες το έχουν λύσει ως προς τα πρακτικά θέματα.

Εμείς, το Κίνημα Αλλαγής, θεωρούμε απαραίτητο η ψήφος, κυρία Υπουργέ, να προσμετράται στο συνολικό εθνικό εκλογικό

αποτέλεσμα και όχι στις εκλογικές περιφέρειες. Η πραγματική εκπροσώπηση των αποδήμων θα έπρεπε να εξασφαλίζεται με τη δημιουργία μιας νέας ενιαίας περιφέρειας Ελλήνων κατοίκων εξωτερικού, που θα εκλέγει πέντε έως επτά Βουλευτές μέσω των ειδικών ψηφοδελτίων των κομμάτων. Οι έδρες που θα καταλαμβάνονται με αυτόν τον τρόπο θα αφαιρούνται από το ψηφοδέλτιο Επικρατείας και από τις λοιπές εκλογικές περιφέρειες.

Όχι, λοιπόν. Όχι στους περιβόητους κόφτες του δικαιώματος ψήφου που προβλέπονται στο άρθρο 1. Τι σημαίνει ότι πρέπει να είναι τριάντα πέντε; Και γιατί να μην είναι σαράντα; Γιατί να μην είναι πενήντα; Γιατί να μην είναι είκοσι ή και τα τελευταία δέκα χρόνια; Ξέρετε, υπάρχει μια τάση και από την Κυβέρνησή σας να θέτει διαρκώς αριθμητικά καλούπια. Καλό είναι αυτό να το δείτε.

Κι εσείς, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, οι εναλλακτικές που προτείνετε όλο αυτό το διάστημα δεν είναι άλλες από ψήφο με περιορισμούς. Πάντα ψήφο με περιορισμούς. Δεν επιθυμείτε την προσμέτρηση στο συνολικό εκλογικό αποτέλεσμα, αλλά να έχουν δικαίωμα να ψηφίσουν λίγους και προκαθορισμένους Βουλευτές. Δεν είναι παράλογο; Δεν είναι αντιφατικό με βάση τα συνολικά πολιτικά σας πιστεύω, όπως σας είπα, για την απλή αναλογική και για την ιστιμιά της ψήφου; Δεν αποτελεί ψέμα και υποκρισία; Μπορείτε στοιχειωδώς να μας εξηγήσετε για ποιον λόγο έχετε δύο μέτρα και δύο σταθμά; Ελπίζω να επανεξετάσετε τη στάση σας. Δεν μας τιμά.

Δεν μας τιμά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως χώρα το ότι, σύμφωνα με έρευνα από το «Voting from Abroad», από τις διακόσιες τέσσερις χώρες που εξετάστηκαν το 70% εξ αυτών, εκατόν σαράντα χώρες δίνουν τη δυνατότητα ψήφου στους απόδημους πολίτες και η Ελλάδα να είναι το μοναδικό ευρωπαϊκό κράτος-μέλος που να μην κάνει κάτι τέτοιο.

Ας κάνουμε, λοιπόν, το βήμα μπροστά, επιτέλους, έστω και με αυτή τη χρονική υστέρηση κι εμείς. Ας βάλουμε ένα τέλος σε αυτή την ντροπή. Ας κάνουμε ένα βήμα στην εδραίωση της συνοχής του απανταχού Ελληνισμού. Ας ψηφίσουμε όλοι σήμερα υπέρ της ψήφου χωρίς κανέναν, μα κανέναν, περιορισμό και με ξεκάθαρη εκπροσώπηση στα έδρανα της Βουλής. Όσοι δεν το κάνουν θα είναι υπόλογοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απέναντι στους απόδημους, απέναντι στην ιστορία και θα φανεί ανοιχτά πια ποια είναι η πραγματική εικόνα τους γι' αυτούς.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς σας ευχαριστούμε, κυρία Γιαννακοπούλου.

Τον λόγο έχει η κ. Ασημίνα Σκόνδρα από τη Νέα Δημοκρατία και την όμορφη Καρδίτσα. Και η Καρδίτσα γιόρταζε. Ο μητροπολιτικός της ναός είναι Κωνσταντίνου και Ελένης, έτσι δεν είναι;

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Ναι, βεβαίως γιορτάζαμε. Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2019 ψηφίσαμε νόμο να συμμετέχουν οι Έλληνες του εξωτερικού στην εκλογική διαδικασία. Η υφιστάμενη ρύθμιση ήταν προϊόν συμβιβασμού -και το γνωρίζουμε όλοι αυτό-, προκειμένου να επιτευχθεί η συνταγματικά απαιτούμενη πλειοψηφία, όπως και έγινε. Ένας συμβιβασμός προκειμένου να επιτευχθεί το πρώτο βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση, ο οποίος ωστόσο δημιουργεί εμπόδια και δυσκολίες. Η Νέα Δημοκρατία τον στηρίξε βέβαια, όμως εξαρχής είχαμε τονίσει ότι παρουσιάζει υπερβολικούς περιορισμούς και ότι χρήζει αλλαγών και βελτιώσεων. Σε αυτό το πλαίσιο σήμερα η Κυβέρνησή μας, εξαντλώντας κάθε δυνατότητα διαλόγου, έρχεται να άρει τα εμπόδια και τις όποιες δυσκολίες δημιουργεί ο προηγούμενος νόμος.

Ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Βορίδης επιδίωξε μία καθαρή δημόσια συζήτηση επί της αρχής του νομοσχεδίου. Υπήρξε ρητή διατύπωση ότι επιμέρους τεχνικά ζητήματα θα συζητηθούν και μπορούν να λυθούν στις επιτροπές.

Αφετηρία του διαλόγου επί του νομοσχεδίου είναι τα στρατηγικά ζητήματα, τα οποία προϋποθέτουν δημοσίως κατατεθειμένες θέσεις από τα κόμματα και έναν ανοικτό διάλογο, ώστε να διαπιστωθούν συγκλίσεις αλλά και ενδεχόμενες διαφορές.

Προσχηματικά, όπως αποδεικνύεται, ο ΣΥΡΙΖΑ τάσσεται υπέρ της άσκησης του εκλογικού δικαιώματος από τους απόδημους

χωρίς προϋποθέσεις, διευκολύνοντας έτσι το εκλογικό δικαίωμα όλων των Ελλήνων πολιτών, ασχέτως του πού ζουν. Στα λόγια, όμως, διότι επί του πρακτέου θέτει όρους που παραποιούν αυτό καθ' εαυτό το αποτέλεσμα. Ζητάει να γίνουν συγκεκριμένες εκλογικές περιφέρειες αποδήμων, οι οποίες να εκλέγουν συγκεκριμένο αριθμό Βουλευτών, αλλά οι ψήφοι τους να μην προσμετρώνται στη διαμόρφωση του γενικού εκλογικού αποτελέσματος. Δημιουργεί στην πραγματικότητα δύο κατηγορίες ψηφοφόρων, θεωρώντας τους απόδημους Έλληνες πολίτες δεύτερης κατηγορίας και ανάξιους να επιλέξουν το κόμμα της προτίμησής τους.

Άκουσα τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ στην αρμόδια επιτροπή να λέει ότι ένα κλειστό σύστημα που σταθμίζει διαφορετικά την ψήφο των εκλογέων του εξωτερικού με την ψήφο των εκλογέων του εσωτερικού δεν αποτελεί παραβίαση της συνταγματικής αρχής ισότητας της ψήφου, ενώ αποτελεί ακριβώς αυτό, διότι παραβιάζει την αρχή της ιστιμίας της ψήφου.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, το πρόβλημα δεν εστιάζεται στις εκλογικές περιφέρειες των αποδήμων και τον τρόπο εκλογής αυτών των Βουλευτών, αλλά στο ότι η ψήφος θα πρέπει να μετράει παντού. Όσοι ψηφίζουν επηρεάζουν το σύνολο του εκλογικού αποτελέσματος. Αυτό αποτελεί προϋπόθεση, διότι δεν μπορούμε να έχουμε ψήφο με διαφορετικό ειδικό βάρος.

Η τοποθέτησή σας είναι, συνεπώς, εντελώς λανθασμένη. Με τη θέση σας δημιουργείτε πολίτες δύο κατηγοριών και, πέραν των όποιων νομικών κενών παρουσιάζει η πρότασή σας, χάνετε και την ουσία του εγχειρήματος, της συμμετοχής δηλαδή του απανταχού Ελληνισμού στα πολιτικά δρώμενα της χώρας.

Αντίστοιχα λανθασμένη είναι και η θέση του ΚΚΕ, παρ' όλο που διατυπώνεται διαφορετικά. Λέει ότι επειδή είναι Έλληνες που δεν ζουν στην επικράτεια, για να τους δοθεί δικαίωμα ψήφου πρέπει να αποδεικνύουν έναν οικονομικό ή κοινωνικό δεσμό με τη χώρα. Με απλά λόγια, δημιουργεί μια άμεση εξάρτηση από εξωγενείς προϋποθέσεις άσκησης του εκλογικού δικαιώματος που εκ του Συντάγματος έχει κάθε πολίτης.

Λανθασμένη και η δική σας λογική, κυρίες και κύριοι του ΚΚΕ, μια λογική αποκλεισμού και περαιτέρω αποξένωσης του ελληνικού στοιχείου από τις ρίζες του, αντί μιας θετικής προσέγγισης ενοποίησης των απανταχού Ελλήνων.

Ακουσθηκε και το επιχείρημα ότι περιορισμοί πρέπει να τεθούν, διότι οι απόδημοι είναι αριθμητικά πολλοί και ως εκ τούτου, εάν ψηφίσουν σε μεγάλο ποσοστό, θα επηρεάσουν το εκλογικό αποτέλεσμα.

Αυτή είναι η πραγματική πηγή άρνησης, αγαπητοί συνάδελφοι. Τα υπόλοιπα είναι προσχήματα, για να μην πω «φερετζές». Εδώ φανερόνεται οι πραγματικοί φόβοι κάποιων. Λένε «ναι» στην ψήφο των αποδήμων, για να μην γίνουν δυσάρεστοι, αλλά ταυτόχρονα λένε «όχι» στο να προσμετρώνται στο εκλογικό αποτέλεσμα. Αποκαλύπτεται περίτρανα ο κομματικός, συμφεροντολογικός σκοπός τους, αγνοώντας και εμπαίζοντας τους απόδημους.

Η Νέα Δημοκρατία, σε αντίθεση με εσάς, υπήρξε διαχρονικά συνεπής στις θέσεις της. Είμαστε η πολιτική παράταξη η οποία ταυτίζει το έθνος με τον λαό και προκρίνουμε τη δυνατότητα διευκόλυνσης ψήφου των απανταχού Ελλήνων.

Κλείνω την τοποθέτησή μου, τονίζοντας ότι το παρόν νομοσχέδιο είναι σωστό, διότι αντιμετωπίζει εκείνες τις δυσλειτουργίες και τις προϋποθέσεις που δυσχεραίνουν και περιορίζαν σημαντικά τη δυνατότητα των Ελλήνων της Διασποράς να ασκούν το εκλογικό τους δικαίωμα.

Να κρατήσουμε την επισήμανση των ομογενών μας που τάσσονται υπέρ της ψήφου του απόδημου ελληνισμού χωρίς αποκλεισμούς και διακρίσεις ότι το παρόν σχέδιο νόμου δεν πρέπει να μετατραπεί σε αντικείμενο μικροπολιτικής, πολιτικών παιχνιδιών και εμπαιγμών των Ελλήνων του εξωτερικού. Επιθυμούν την ψήφιση ενός νομοσχεδίου που θα αγκαλιάσει τους απόδημους, θα τους δώσει κίνητρα να εγγαφούν στους εκλογικούς καταλόγους και θα τους παροτρύνει να συμμετέχουν ενεργά στο μέλλον της χώρας μας. Θα αποτελέσει σημείο επανένωσης του όπου της Ελληνισμού, ισχυροποιώντας σημαντικά τη θέση της Ελλάδος σε ολόκληρο τον κόσμο.

Όλοι αναγνωρίζουμε τη σπουδαία συμβολή που μπορεί να διαδραματίσει ο απόδημος ελληνισμός στην πολιτική, οικονομική

και κοινωνική εξέλιξη της πατρίδας μας. Οι χιλιάδες Έλληνες που διαπρέπουν στο εξωτερικό, ειδικά όταν νιώθουν ότι βρίσκονται κοντά στη μητέρα πατρίδα, έχουν τεράστιες δυνατότητες να επηρεάσουν με ποικίλους τρόπους τις διεθνείς εξελίξεις που αφορούν τη χώρα μας.

Δεν νοείται, λοιπόν, στα δύσκολα η Ελλάδα να ζητάει τη συμπαράσταση και τη βοήθεια αυτών των σημαντικών Ελλήνων της Διασποράς, αλλά ταυτόχρονα στο δικαίωμα ψήφου η πατρίδα να τους αντιμετωπίζει με όρους επιφυλακτικότητας και να τους στερεί συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα, επειδή βρίσκονται μακριά.

Σας καλώ όλους να ψηφίσουμε το αυτονόητο, τη διευκόλυνση των συμπατριωτών μας να ψηφίζουν από τον τόπο κατοικίας τους, διότι είναι διευκόλυνση, αφού ούτως ή άλλως όσοι είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους, αν μπουν σε ένα αεροπλάνο και έρθουν, κανείς δεν μπορεί να τους στερήσει το δικαίωμα της ψήφου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Καί εμείς ευχαριστούμε, κυρία Σκόνδρα.

Και καλείται στο Βήμα η κ. Ραλλία Χρηστίδου από τον ΣΥΡΙΖΑ, που εκλέγεται στον Β3' Νότιο Τομέα Αθηνών. Μετά θα πάρει τον λόγο ο κ. Παπαδημητρίου και θα ακολουθήσει ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Μάκης Βορίδης.

Ορίστε, κυρία Χρηστίδου, έχετε τον λόγο.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφίβολα η σημερινή συνεδρίαση της Ολομέλειας είναι ασυνήθιστη, αφού ερχόμαστε να συζητήσουμε για την ανατροπή ενός νόμου, του ν.4648, που ψηφίστηκε με μία πρωτοφανή πλειοψηφία διακοσίων ενενήντα Βουλευτών.

Πώς είχε αποκαλέσει εκείνο τον νόμο ο κ. Μητσοτάκης από το Βήμα της Βουλής στις 11 Δεκεμβρίου 2019; Σας διαβάζω επί λέξει από τα Πρακτικά της Ολομέλειας: «Μία νίκη του κοινοβουλευτισμού και της ενότητας, ένα υπόδειγμα συναίνεσης και πολιτικής συνεννόησης».

Είναι φανερό, όμως, ότι η πολιτική συνεννόηση ακόμα και σε τέτοια ζητήματα προκαλεί ενόχληση -αν όχι αλλεργία- σε μεγάλη μερίδα του κυβερνώντος κόμματος, αλλά και στον ίδιο τον Πρωθυπουργό. Έτσι, στις 22 Μαρτίου 2021 ο κ. Μητσοτάκης σε τηλεδιάσκεψη με Έλληνες της Νότιας Αμερικής επανήλθε στο θέμα, αναφέροντας επί λέξει: «Πιστεύω ότι θα επανέλθουμε στον νόμο αυτό, θα τον ενισχύσουμε».

Έτσι, λοιπόν, άνοιξε ο δρόμος ώστε να έρθει ο κύριος Υπουργός, ο κ. Βορίδης, να αναδιπλωθεί, δηλώνοντας ότι δεν είναι υπέρ των συναίνεσεων και φέρνοντας μία νέα νομοθετική πρόταση επί ενός νόμου που δεν πρόλαβε να εφαρμοστεί στην πράξη ούτε μία φορά.

Γιατί προχωρά σε αυτή τη ρύθμιση το Υπουργείο; Γιατί προχωρά σε αυτή τη ρύθμιση εν μέσω πανδημίας, χωρίς διαβούλευση και ενώ γνωρίζει ότι δεν υπάρχει η συμφωνία των άλλων πολιτικών δυνάμεων και ενώ ξέρει εκ των προτέρων ότι δεν θα ψηφιστεί; Μα, για επικοινωνιακούς και μόνο λόγους! Είναι σοβαρή η πολιτική αυτή στάση απέναντι στους Έλληνες της Διασποράς ή μήπως είναι εμπαιγμός; Ας το κρίνουν οι ίδιοι.

Ο κύριος Υπουργός Εσωτερικών, όταν φέρνει το παρόν σχέδιο νόμου, δεν ευτελίζει μόνο τις απόψεις του κόμματός του και του Αρχηγού του, ομολογώντας ότι πριν από ενάμιση χρόνο δεν ήταν ελκυστική, αμφισβητεί και το Σύνταγμα της χώρας. Ειδικά για τέτοιες ρυθμίσεις ο συνταγματικός νομοθέτης προβλέπει τα 2/3 των ψήφων του Κοινοβουλίου, ακριβώς για να αποτρέψει κινδύνους υπονόμευσης της εγκυρότητας της εκλογικής διαδικασίας. Αλίμονο στη δημοκρατία εκείνη όπου το εκάστοτε κυβερνών κόμμα έχει τη δυνατότητα να αλλάζει με απλή κοινοβουλευτική Πλειοψηφία τους εκλογικούς καταλόγους!

Βέβαια, ο σεβασμός στις συνταγματικές επιταγές και στη δημοκρατία δεν αποτελεί θέμα υψηλής προτεραιότητας στην Κυβέρνηση. Αυτό το έχουμε διαπιστώσει σε πολλές περιπτώσεις και όχι βέβαια πρώτη φορά σήμερα.

Να θυμίσω, για άλλη μια φορά, ότι, μολοντί έχει ζητήσει ο Αρ-

χγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης συζήτηση για τη δημοκρατία στο Κοινοβούλιο, η συζήτηση δεν πραγματοποιείται με ευθύνη του Προεδρείου της Βουλής, στην ουσία όμως με ευθύνη του ίδιου του Πρωθυπουργού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφος των αποδήμων απαιτεί συγκροτημένη, σφαιρική και αντικειμενική προσέγγιση του θέματος. Δεν επιτρέπονται οι δεύτερες σκέψεις για μικροκομματικά οφέλη.

Και ας συγκρίνουμε τη στάση του ΣΥΡΙΖΑ, επί του θέματος, με τη στάση της δεξιάς παράταξης.

Ο Αλέξης Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία ήταν η μόνη κυβέρνηση που σύστησε σχετική νομοπαρασκευαστική επιτροπή για παρόμοιο νόμο. Ο ΣΥΡΙΖΑ, από την άλλη, ως Αντιπολίτευση στη συνέχεια, μολοντί θεωρούσε ορθότερη τη δική του πρόταση, δεν επανέλαβε τη στείρα στάση των κομμάτων της εκάστοτε αντιπολίτευσης, όπως γινόταν τα προηγούμενα χρόνια της εναλλαγής Νέας Δημοκρατίας - ΠΑΣΟΚ, και με υπευθυνότητα έγινε μέρος του πεντακομματικού συμβιβασμού, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει να έχουν φωνή και ψήφο οι Έλληνες του εξωτερικού.

Η Νέα Δημοκρατία, από την πλευρά της, κυβερνώντας ή από τη θέση της αξιωματικής αντιπολίτευσης, εναλλάσσοντας ρόλους από το 1974 μέχρι το 2019, αδιαφόρησε όταν υπονόμεισε κάθε συζήτηση για το θέμα της ψήφου των Ελλήνων της Διασποράς, προτιμούσε τις ναυλωμένες πτήσεις τσάρτερ, με τα πλαστικά σημαία και τα δωρεάν εισιτήρια που μετέφεραν οπαδούς από το εξωτερικό για να ψηφίσουν, μια πρακτική που έπαιξε σημαντικό ρόλο και στη χρεοκοπία των Ολυμπιακών Αερογραμμών, προς τις οποίες τα χρέη της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ βέβαια ήταν δυσθεώρητα.

Και όταν χάρη στη συναινετική στάση του ΣΥΡΙΖΑ ένας νόμος επιτέλους μετά από τόσα χρόνια έδινε φωνή στη Διασπορά και έγινε δεκτός με τόσο μεγάλη πλειοψηφία, η Κυβέρνηση Μητσοτάκη έρχεται και σπεύδει άρον-άρον να υπονομεύσει τον νόμο με επικοινωνιακά κόλπα, τόσο βιαστικά και πρόχειρα, που δεν κράτησε ούτε καν τα προσχήματα. Ούτε καν κάλεσε την Επιτροπή Αποδήμων της Βουλής να συμμετάσχει στην επεξεργασία του νέου νομοσχεδίου.

Μοναδικός σκοπός της Κυβέρνησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι η παραγωγή νόμου. Είναι η παραγωγή εντυπώσεων. Είναι ο υπάρχων νόμος η βέλτιστη λύση κατά τον ΣΥΡΙΖΑ; Όχι. Δεν ήταν η πρότασή μας, αλλά την αποδεχθήκαμε, γιατί ήταν μία συμβιβαστική λύση, ένα από τα δύο μοντέλα που εφαρμόζονται στην ευρωπαϊκή πρακτική και αποδεικνύει τον πραγματικό δεσμό του εκλογέα με τη χώρα, μία προϋπόθεση που το Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου αναγνωρίζει διεθνώς ως εύλογη. Είναι ένα σύστημα που εφαρμόζουν και άλλες χώρες με ισχυρή δημοκρατική παράδοση για τους δικούς τους αποδήμους.

Εμείς με τη στάση μας, χωρίς εμμονές, χωρίς μικροκομματική λογική αποδείξαμε ότι θέλουμε την ψήφο της Διασποράς. Και αναρωτιέμαι: Τι αποδεικνύει για άλλη μια φορά η στάση της ελληνικής Δεξιάς απέναντι σε όσους εγκατέλειψαν τη χώρα εξαιτίας των πολιτικών της όλα τα προηγούμενα χρόνια, πολιτικών που προκάλεσαν μεταναστευτικά κύματα, όχι μόνο στο παρελθόν, όπως τη δεκαετία του '60, αλλά και πρόσφατα, με την αιμορραγία του brain drain;

Πάει πράγματι πολύ, πάρα πολύ, εκείνοι που έσπρωξαν στην ξενιτιά τους συμπατριώτες μας, εκείνοι που με τις πολιτικές τους ανάγκασαν τόσο κόσμο να αναζητήσει ευκαιρίες εκτός συνόρων για μια καλύτερη ζωή, που το ελληνικό κράτος δεν τους εξασφάλιζε, εκείνοι που λεηλατούσαν τα ταμεία της χώρας επί δεκαετίες οδηγώντας μας στα μνημόνια και στη φυγή των νέων επιστημόνων, πάει πάρα πολύ αυτοί οι ίδιοι τώρα να εμφανίζονται ως υπέρμαχοι της ελληνικής Διασποράς, φέρνοντας νομοσχεδία που ξέρουν πολύ καλά εκ των προτέρων ότι δεν μπορούν να ψηφιστούν από την ελληνική Βουλή.

Και κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Αντιλαμβάνομαστε την αγωνία της Κυβέρνησης εν όψει των επόμενων εκλογών, όποτε γίνουν αυτές, αλλά δεν θα βρει το σωστό που έχει ανάγκη στα επικοινωνιακά τρικ που καταφεύγει, όσο και αν ματαιοπονεί. Διότι ο ελληνικός λαός αντιλαμβάνεται

πως ο πυρήνας της δικής σας δεξιάς συντηρητικής ιδεολογίας είναι ένας και ο αυτός: είναι το κέρδος, το ατομικό κέρδος με όποιο μέσο, το κέρδος με όποιο κόστος και εν προκειμένω είναι το κομματικό κέρδος.

Επίσης, ο ελληνικός λαός αντιλαμβάνεται πως μόνο μία προοδευτική κυβέρνηση, μία προοδευτική κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ με Πρωθυπουργό τον Αλέξη Τσίπρα ενδιαφέρεται πραγματικά για το μέλλον αυτής της πατρίδας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κυρία Χρηστίδου.

Παραμένουμε στον Β3' Νότιο Τομέα Αθηνών, αλλά θα αλλάξουμε κόμμα. Θα πάμε στη Νέα Δημοκρατία και στον κ. Χαράλαμπο Παπαδημητρίου.

Ορίστε, κύριε Παπαδημητρίου, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (ΜΠΑΜΠΗΣ) ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το 1977 μπήκαμε πέντε άνθρωποι σε ένα παμπάλαιο Skoda από τρίτο χέρι να έρθουμε να ψηφίσουμε. Κοντέψαμε να σκοτωθούμε πολλές φορές στη διαδρομή, είτε γιατί οι δρόμοι δεν ήταν καλοί είτε γιατί οδηγούσαμε συνεχώς είτε γιατί διαφωνούσαμε πολιτικά – ήταν και εύκολο εκείνη την εποχή. Όμως, είχαμε όλοι έναν σκοπό: να μην πάει η ψήφος μας χαμένη, ειδικά όσοι από εμάς είχαν περάσει αρκετά χρόνια ώστε να καταλάβουν τι σημαίνει δικτατορία.

Τόσα χρόνια και ακόμη από τότε δεν έχουμε κατορθώσει να λύσουμε αυτό το θέμα οριστικά, κυρίως όμως με το πνεύμα που επικρατούσε ιδίως όταν περνούσαμε τους παγωμένους δρόμους της -ενιαίας τότε- Γιουγκοσλαβίας.

Η ενιαία ψήφος είναι μία και μοναδική. Κύριε Κατρούγκαλε, εσείς το ξέρετε καλύτερα από πολλούς άλλους, φαντάζομαι καλύτερα και από τον κ. Βορίδη. Ως εκ τούτου, βρίσκεστε στη δυσάρεστη θέση να μην υποστηρίζετε αυτό που θα υποστηρίζατε αν βάζατε το χέρι στην καρδιά ή στη συνείδηση. Το λέμε «στην καρδιά», είναι πιο εύκολο.

Δεν μπορούμε να διαφοροποιήσουμε τις ψήφους των Ελλήνων. Ειδικά δεν μπορούμε να το κάνουμε, κύριε Υπουργέ, σε μια περίοδο στην οποία έχουμε ήδη μπει και δεν το έχουμε πάρει μυρωδιά, που υπάρχει τεράστια κινητικότητα ιδιαίτερα στους νεότερους ανθρώπους, στους επιστήμονες. Τι θα πούμε στον επιστήμονα που ζει στη Γερμανία, στην Αγγλία, στην Αμερική; Ότι η ψήφος σου μετρά λιγότερο; Από ποιανού; Θα του πούμε ότι δεν συμμετέχει στην πολιτική ζωή επειδή πήρε μια καλή δουλειά, μια υποτροφία, μια συμμετοχή σε ερευνητικό πρόγραμμα και είναι εκεί για κάποια χρόνια, την ώρα που κάνει θυσίες για να μπορεί να έχει κοντά του -αν τα καταφέρει- την οικογένειά του, τη σύζυγό του, τα παιδιά του ή απλώς είναι από μακριά; Τι θα του πούμε; Πώς θα του απαντήσουμε;

Αυτό που με παραξενεύει είναι το εξής. Συνήθως λέμε ότι μπορεί να γίνει ένα λάθος, αλλά ισχύει ότι πρέπει πάντοτε να του δώσεις του ανθρώπου που έκανε ένα λάθος μια δεύτερη ευκαιρία. Νομίζω ότι όλοι ακούσαμε με τον ίδιο τρόπο -γιατί ήταν τα ίδια λόγια- και εξεπλάγηνμε όλοι ευχάριστα για το ότι η κ. Τζάκρη πήρε αυτή την πρωτοβουλία, είπε αυτό το πράγμα.

Εγώ εξεπλάγην ακόμη περισσότερο, όταν ο κ. Βορίδης έσπευσε να πάρει αμπαρίζα -που λέγαμε σε άλλη γλώσσα- και να δούμε επιτέλους την Ελλάδα να λειτουργεί το κομματικό σύστημα σε έναν ρυθμό πραγματικής πολιτικής, πολιτικής που φτάνει επειδή βλέπουμε ότι τα πράγματα συνεχίζουν, πάνε μπροστά.

Άρα υπάρχει η δεύτερη ευκαιρία αυτή τη στιγμή και πιστεύω ότι μας κάνετε βεβαίως μια μεγάλη χάρη -θα σας εξηγήσω ποια-, αλλά δεν την χρειαζόμαστε. Η ευκαιρία είναι για όλο το Κοινοβούλιο να συμμετάσχει.

Εγώ δεν μπορώ να καταλάβω, για παράδειγμα, τη θέση του κ. Βαρουφάκη, που βρήκε έναν τρόπο να μη συμμετάσχει σε κάτι το οποίο θα έδινε στο Κοινοβούλιο τη δυνατότητα να κάνει κάτι που πιστεύω -θέλω να ελπίζω ότι δεν κάνω λάθος- ο κ. Βαρουφάκης το πιστεύει απολύτως.

Άλλωστε, η υποστήριξη που έχει το κόμμα ΜέΡΑ25 στους αν-

θρώπους οι οποίοι θα το ψήφισαν αν τους δώσει την ευκαιρία ο κ. Βαρουφάκης, δηλαδή που είναι κατά κάποιον τρόπο ή μένουν για μεγάλα διαστήματα στο εξωτερικό, είναι πάρα πολύ μεγάλη, πολύ μεγαλύτερη ίσως από άλλων κομμάτων – όσοι είναι σε θέση να κάνουν τέτοιου είδους υπολογισμούς.

Ακόμη και αυτό δεν το κάνει. Υποβαθμίζει δηλαδή το κόμμα του σε έναν πολιτικάντικο μικροκομματικό υπολογισμό, προκειμένου να μην περάσει μία πρόταση θαρραλέα.

Όμως, υπ' αυτούς τους όρους, με την αλήθεια, χρειαζόμαστε ακόμη περισσότερο την ψήφο των Ελλήνων και δεν θα πω των ομογενών, διότι οι Ελληνίδες και οι Έλληνες είναι ένα πράγμα όπου κι αν είναι. Και μου λέτε ότι στη σημερινή περίοδο δεν είναι σε θέση να παρακολουθήσουν τα πολιτικά πράγματα, ότι δεν συμμετέχουν στην πολιτική ζωή;

Με συγχωρείτε εμένα με βρίζουν ή μου λένε και καμμία καλή κουβέντα στο Twitter πολύ συχνότερα στο εξωτερικό παρά στο εσωτερικό. Άρα υποθέτω, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι πολλοί περισσότεροι είναι εγκατεστημένοι εκεί και έχουν τον χρόνο και τη διάθεση, φυσικά, να ασχολούνται με τα πολιτικά πράγματα και να μη μας αφήνουν σε ησυχία. Καλά κάνουν. Δώστε τους, όμως, το δικαίωμα. Μην τους το στερείτε.

Τι θα πείτε την επόμενη μέρα στους ανθρώπους αυτούς; Θα τους πείτε -διότι αυτή θα είναι η αλήθεια και δεν θα μπορείτε να την απορρίψετε- ότι η Νέα Δημοκρατία εκείνη τη στιγμή και συγκεκριμένα αύριο ψήφισε κάτι το οποίο ήταν προοδευτικό και εμείς μουντζωνόμασταν. Γιατί να το κάνετε αυτό; Δεν υπάρχει κανείς λόγος να εξηγείτε πράγματα στα οποία μπορεί να είμαστε μαζί.

Εγώ έχω συχνά την ευκαιρία να συζητώ με συναδέλφους της Αντιπολιτεύσεως στα κανάλια, στα ραδιόφωνα. Και μου έκανε εντύπωση ότι κανείς από τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ δεν προέβαλλε τη θέση την οποία υποστηρίζετε τώρα εδώ. Εάν η θέση αυτή εξέφραζε πραγματικά αυτό που πιστεύετε, θα έσπευδαν να το πουν οι συνάδελφοι. Και όμως τηρούν σιγή ιχθύος. Δεν θέλουν να γίνεται κουβέντα γι' αυτό. Είναι μια ρωγμή στη δημοκρατία. Αφήνεται έναν τεράστιο χώρο -σας ευχαριστούμε και σας εξηγώ τώρα το γιατί- να εμπεδωθεί αυτό που εγώ τουλάχιστον πιστεύω ακράδαντα, ότι η προοδευτική παράταξη στην Ελλάδα του 2021, 2022, 2023, 2024, 2025 και βάλε είναι η Νέα Δημοκρατία σε τελευταία ανάλυση.

Και κάνετε και ένα δώρο προσωπικό -και επειδή φαντάζομαι ότι δεν είναι σωστό να σας ευχαριστήσει ο ίδιος- στον κ. Βορίδη. Διότι το 1977 το μεγάλο πρόβλημα που είχαμε εμείς μετά τις εκλογές ήταν που ανέβηκε μία συγκεκριμένη παράταξη επικίνδυνη, διότι η δικτατορία είχε μόλις τρία χρόνια πίσω.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Παπαδημητρίου.

Και μιας και θέσατε το ερώτημα, να ενημερώσω τους συναδέλφους ότι θα πάμε μέχρι και τον κ. Ξενοφώντα Μπαρλιάκο, αριθμός 81, και θα συνεχίσουμε και αύριο. Το λέω απλά για να το γνωρίζετε.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Μαυρουδής Βορίδης.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Πρόεδρε, μία παρέμβαση. Θα είναι σχετικώς μεγαλύτερη από τις μικρές παρεμβάσεις, αλλά δεν θα είναι η κύρια ομιλία μου, την οποία θα κάνω αύριο. Ας το πω έτσι, για να απαντήσω σε έναν πρώτο κύκλο επιχειρημάτων και νομίζω ότι θα συνεχίσουμε τη συζήτηση και θα δοθεί η δυνατότητα για την πληρέστερη τοποθέτησή μου αύριο. Επομένως βάλτε όσον χρόνο νομίζετε, αλλά ας πούμε τα εννέα λεπτά που προβλέπει ο Κανονισμός για τη δευτερολογία μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κοιτάξτε. Άκουσα πάρα πολλά σε αυτή τη μέχρι τώρα συζήτηση για τα κίνητρα της Κυβέρνησης και τα δικά μου κίνητρα. Άκουσα ότι τα κίνητρά μας είναι επικοινωνιακά. Άκουσα ότι δεν έχει κανένα νόημα αυτή η συζήτηση και μάλιστα ευτελίζει την κοινοβουλευτική διαδικασία, γιατί είναι δεδομένο ότι δεν θα ληφθούν, δεν θα υπάρξει η απαιτούμενη πλειοψηφία των διακοσίων Βουλευτών. Άκουσα ότι ψηφοθηρούμε,

ότι αυτή η συζήτηση γίνεται μόνο και μόνο για να χαϊδέσουμε τα αυτιά των αποδήμων και γιατί θέλουμε μόνο τις ψήφους των αποδήμων και δεν μας ενδιαφέρει τίποτε άλλο, ότι τους χειραγωγούμε και ότι είμαστε υποκριτές.

Θέλετε να πούμε ότι όλα αυτά είναι έτσι; Θέλετε να συμφωνήσουμε σε αυτά, να είμαστε οι χειρότεροι όλων και ότι τα κάνουμε όλα με κακό σκοπό; Ωραία. Υπάρχει, όμως, κάτι πάρα πολύ απλό. Υπάρχει ένα νομοσχέδιο που συζητούμε και αίρει όλους τους περιορισμούς. Εμείς με κακό σκοπό φέραμε το νομοσχέδιο που αίρει τους περιορισμούς. Εσείς, που είστε με καλό σκοπό, που είστε αγνοί και άδολοι και δεν ψηφοθηρείτε και τους σέβεστε και τιμάτε τους αποδήμους, θέλετε να ψηφίσετε το νομοσχέδιο, για να αρθούν οι περιορισμοί και να τελειώσει η συζήτηση; Διότι τα κίνητρα είναι ασήμαντα εδώ. Διότι η σκοπιμότητα δεν έχει σημασία, διότι έχουμε νομική πράξη. Έχουμε προς συζήτηση νομοσχέδιο που, αν το ψηφίσετε, αίρει τους περιορισμούς, είτε το φέραμε για καλό είτε το φέραμε για κακό. Δεν αφήνεται το ψυχολογικό ζήτημα που θέτουμε; Και προσέξτε, όχι έτσι όπως σας αρέσει να το θέτουμε, στο προσωπικό, διακομματικό, στη συζήτηση και στη συναίνεση και στα άλλα ψυχολογικά. Εδώ, νομική πράξη, απλά και ωραία.

Το κυριάρχο Σώμα έχει την εξής απλή λύση: Ψηφίζει το νομοσχέδιο και αίρονται οι περιορισμοί. Τι κάθεστε και τα ψάχνετε τα υπόλοιπα; Τι σημασία έχουν; Γιατί δεν τοποθετείστε σε αυτό;

Και θα σας πω δε ότι εν τέλει αυτό είναι που έχει σημασία και περιμένουν οι απόδημοί μας. Ακούστε, δεν είναι μόνο η συζήτηση που έγινε στην επιτροπή, όπου ακούστηκαν πολλοί εκπρόσωποι των αποδήμων μας απ' όλη την Ελλάδα, απ' όλο τον κόσμο, απ' όλες τις γωνίες του κόσμου. Και όλοι, ακόμη και αυτοί που καλέσατε εσείς, είπαν ένα πράγμα, όλοι, ομοθυμαδόν: να αρθούν οι περιορισμοί! Δεν υπήρξε ένας που να είπε, ναι, ρε παιδιά, το καταλαβαίνουμε ότι αυτοί οι περιορισμοί που βάλατε είναι δίκαιοι, είναι σωστοί, τους δεχόμαστε, στο τέλος-τέλος δεν είναι και κάτι ιδιαίτερο. Μα, ένας δεν το είπε αυτό, να βρεθεί κάποιος σε όλο τον κόσμο, brain drainer, νεοαποδημήςας, εκπρόσωπος μίας άλλης έστω λογικής, να το πει. Δεν το είπε κανένας.

Εκατόν είκοσι τέσσερις ελληνικές κοινότητες στη Γερμανία υπογράφουν κείμενο και καλούν το ελληνικό Κοινοβούλιο: «Το Προεδρείο της Ομοσπονδίας ελληνικών κοινοτήτων της Γερμανίας θέλει να συγχαρεί την Κυβέρνηση που κατέθεσε το νομοσχέδιο με το οποίο αποσύρονται όλοι οι περιορισμοί. Είναι η ώρα όλα τα κόμματα του ελληνικού Κοινοβουλίου έμπρακτα, με την ψήφο τους, χωρίς αστερίσκους και υπαναχωρήσεις, να δείξουν ότι όντως το εννοούν». Αυτά λένε οι εκατόν είκοσι τέσσερις κοινότητες. Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Μαυρουδής Βορίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μα, το ίδιο λέει ο Σύλλογος Ελλήνων Φοιτητών του Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου Κύπρου, του Πανεπιστημίου Λευκωσίας, του Πανεπιστημίου Κύπρου. Το ίδιο ακριβώς ζητούν από το ελληνικό Κοινοβούλιο.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Μαυρουδής Βορίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σε αυτούς όλους, αλλά εν τέλει και στην ιστορία, τι θα απαντήσετε; Ότι δεν σας άρεσαν τα κίνητρα της νομοθετικής μας πρωτοβουλίας; Αυτό να τους πείτε, ότι ήταν επικοινωνιακοί οι λόγοι που το κάναμε. Μα έστω, εδώ είναι το νομοσχέδιο, επικοινωνιακοί, ξε-επικοινωνιακοί, άμα το ψηφίσετε θα ισχύει, θα είναι νόμος. Άρα προς τι το επικοινωνιακό; Επικοινωνιακό για να κάνουμε μια συζήτηση με τον κ. Ζαχαριάδη στην τηλεόραση και κάτι να του λέω και κάτι να μου λέει. Επικοινωνιακό δεν είναι η κοινοβουλευτική διαδικασία.

Άκουσα δε και το συγκλονιστικό, ότι δεν σεβόμαστε και δεν τιμάμε την κοινοβουλευτική διαδικασία. Τι εννοείτε; Παίρνοντας νομοθετική πρωτοβουλία, εισάγοντας συγκεκριμένη διαδικασία

και συζήτηση στο Κοινοβούλιο, δεν τιμούμε το Κοινοβούλιο, ενώ άμα σας φωνάζαμε στο γραφείο να ρωτήσουμε τη γνώμη σας, τότε θα τιμούσαμε το Κοινοβούλιο; Και μετά, για να έχουμε τι; Τα να μεν, αλλά;

Και μιλάτε τώρα, με συγχωρείτε, για θράσος εσείς, που έχετε την αρμόδια για τον απόδημο ελληνισμό να λέει ότι οι περιορισμοί είναι υποτιμητικοί και προσβλητικοί και απαράδεκτοι και ότι θα τους άρετε, αλλά είμαι θρασύς εγώ, που φέρνω ενώπιον του Κοινοβουλίου, για να τοποθετηθούμε όλοι με καθαρό τρόπο, την πολιτική μας θέση, και δεν είστε εσείς, που πάτε και τα λέτε αυτά στη Νέα Υόρκη και στο Κοινοβούλιο αρχίζετε και τα λέτε ανάποδα; Εγώ είμαι ο θρασύς, δεν είστε εσείς!

Για δώστε μας κι άλλες εξηγήσεις. Διότι εγώ σας είπα και κάτι άλλο. Σας είπα, έχουμε διαφωνία για τον τρόπο εκλογής των Βουλευτών των αποδήμων; Δεν σας αρέσει ο δικός μας; Εμείς είπαμε να στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας, στις τρεις πρώτες θέσεις να μπει ο απόδημος και να ψηφίζεται στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας. Δεν σας αρέσει. Σωστό. Διαφωνείτε. Θέλετε έναν άλλον τρόπο εκλογής. Μαζί σας. Περιμένουμε παραγγελιές, τι θέλετε. Ό,τι θέλετε να σας το κάνουμε. Πείτε τι θέλετε!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Καταθέσαμε τροπολογία.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Την καταθέσατε, πώς δεν την καταθέσατε, κύριε Κατρουγκάλε, την καταθέσατε την τροπολογία. Μα γι' αυτό λέω. Σπεύσατε και να το πείτε ότι την καταθέσατε, αντί τουλάχιστον να το αποκρύψετε. Γιατί; Διότι σε τελευταία ανάλυση, με την τροπολογία που καταθέσατε, πρέπει να μας εξηγήσετε τώρα. Πρέπει να μας πείτε. Γιατί ξαφνικά οι απόδημοι δεν έχουν δικαίωμα να επιλέξουν κόμμα; Για εξηγήστε μας. Δεν έχουν δικαίωμα αυτοί να έχουν κομματική προτίμηση, είναι κακό; Όταν κατοικείς δηλαδή στη Γερμανία, δεν μπορεί να είσαι ΣΥΡΙΖΑ, απαγορεύεται; ΚΚΕ απαγορεύεται; Καλά, Νέα Δημοκρατία δεν λέω, μπορεί και να το απαγορεύατε. Λέω τώρα για τα υπόλοιπα, απαγορεύεται να έχεις κομματική επιλογή; Ο πολίτης, ο Έλληνας πολίτης που κατοικεί στη Γερμανία, αυτός δεν έχει ιδεολογικές απόψεις; Αν θέλει να χρησιμοποιήσει κριτήριο ταξικότητας, κριτήριο ταξικότητας, να πει εγώ έτσι το πιστεύω, θεωρώ ότι ανήκω σε ταξικό υποκείμενο, είμαι μέρος μιας τάξης και ψηφίζω σύμφωνα με την ταξική μου συνείδηση, αν το πιστεύει αυτό. Δεν έχει ιδεολογικές και πολιτικές αντιλήψεις αυτός; Απαγορεύεται; Α ναι, με την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ απαγορεύεται. Γιατί απαγορεύεται, κύριε Κατρουγκάλε;

Ακούστε τι μας είπε ο κ. Κατρουγκάλος: να μη διαιρούμε την εθνική ενότητα. Κοίτα καημό τώρα! Κοίτα καημό για τους ψηφοφόρους στο εξωτερικό, διαιρείται η εθνική ενότητα. Στο εσωτερικό, όταν έχουμε κόμματα, δεν διαιρείται η εθνική ενότητα ή δεν ενδιαφέρει η εθνική ενότητα; Μόνο για τους αποδήμους ενδιαφέρει αυτή η εθνική ενότητα;

Διότι εδώ, στην πρότασή σας, υπάρχει κάτι εξαιρετικά περίεργο, ειδικώς όταν προέρχεται εγώ θα πω από οποιονδήποτε, αλλά από κόμμα της Αριστεράς, ότι τι; Ότι εν ονόματι της εθνικής ενότητας δεν μπορούν να υπάρχουν κόμματα και διαιρέσεις κομματικές, γιατί την υπονομεύουν;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Δεν είπαμε κάτι τέτοιο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Δεν το είπατε εσείς, κύριε Γκιόκα, βεβαίως, δεν λέει το ΚΚΕ τέτοια. Δεν λέει τέτοια το ΚΚΕ. Ο ΣΥΡΙΖΑ τα λέει αυτά. Για εξηγήστε μας, λοιπόν, γιατί απαγορεύεται οι άνθρωποι να επιλέγουν κόμμα. Θα πάτε, λοιπόν, σε έναν κομμουνιστή ο οποίος κατοικεί στη Γερμανία να του πείτε «εσύ, παιδί μου, θα συμμετέχεις, είμαι υπέρ της άρσης των περιορισμών, να μην έχουμε περιορισμούς, κανέναν, θα συμμετέχεις στις εκλογές, αλλά ΚΚΕ δεν θα ψηφίζεις, θα ψηφίζεις μια λίστα». Γιατί αυτό; Για εξηγήστε μας τη λογική της προτάσεως.

Για πείτε μας και κάτι άλλο, που σας φέρνει σε τεράστια δυσκολία. Το ΚΚΕ -και θα αναπτύξω, στην κύρια ομιλία μου, την αντίθεσή μου στην επιχειρηματολογία του- τουλάχιστον λέει το εξής, λέει «ακούστε, εγώ θέλω να συζητήσω για τον τρόπο που συγκροτείται το εκλογικό σώμα, που θα διευκολύνει, θέλω να πω ποιοι είναι αυτοί που επιθυμώ να διευκολύνω» και τους ορίζει. Εμείς λέμε ότι αυτός είναι ένας κακός, απαράδεκτος περιορισμός. Αλλά το λέει. Λέει μετά «αυτοί, όμως, που εν πάση περι-

πτώσει θα διευκολύνονται έχουν πλήρη δικαιώματα», όπως όλοι οι υπόλοιποι.

Ακούστε τι λέει ο ΣΥΡΙΖΑ. Στη συζήτηση που έχουμε, μα να υπάρχουν περιορισμοί ή να μην υπάρχουν, το ΚΚΕ λέει να υπάρχουν, η Νέα Δημοκρατία λέει να μην υπάρχουν, το Κίνημα Αλλαγής λέει να μην υπάρχουν, η Ελληνική Λύση λέει να μην υπάρχουν, το ΜέΡΑ25 λέει να μην υπάρχουν. Ο ΣΥΡΙΖΑ τι λέει τώρα; Να μην υπάρχουν. Σωστά; Σωστά. Τι λέει, λοιπόν, μετά; Να μην υπάρχουν, αλλά αυτοί να εκλέγουν τέσσερις Βουλευτές όλους κι όλους, η ψήφος τους να μην προσμετράται κατά τα λοιπά. Μειωμένης επιρροής, δεύτερης κατηγορίας. Δεν έχουν δικαίωμα να διαλέξουν κόμμα. Δεν έχουν δικαίωμα να επηρεάσουν το εκλογικό αποτέλεσμα σε εθνικό επίπεδο. Αυτή είναι πρόταση η οποία στέκει; Πατάει; Αφού δέχεστε ότι όλοι έχουν δικαίωμα στη διευκόλυνση, γιατί μετά, ενώ διευκολύνονται, ξαφνικά δεν έχουν δικαίωμα να επηρεάσουν το αποτέλεσμα του εκλογικού σώματος;

Ακούστε τι έχετε πάθει. Επειδή δεν έχετε το κουράγιο και το ηθικό ανάρτηση να υπερασπιστείτε μια θέση περιορισμού, γιατί σας δημιουργεί πολιτικό ζήτημα, έχετε αναγκαστεί να κατασκευάσετε όλο αυτό το τρομακτικό πλέγμα αντιφάσεων, που το παρουσιάζετε ως πρόταση. Και ό,τι φιλότιμες προσπάθειες να κάνει κανείς, συνταγματικές ή άλλες, αυτό δεν έχει βάση.

Τελικώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ερώτημα είναι ένα και απλό και θα παραμείνει. Η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης δίνει τη δυνατότητα να καταργήσουμε τους περιορισμούς και να διευκολύνουμε την αποτελεσματική άσκηση του εκλογικού δικαιώματος των συνελλήνων μας, αυτών που κατοικούν στο εξωτερικό, των συμπολιτών μας, αυτών που έχουν ούτως ή άλλως δικαίωμα ψήφου. Ένα μένει, να διαπιστώσουμε μέχρι το τέλος της διαδικασίας αν η Αριστερά θα τους το αρνηθεί για μία ακόμη φορά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

Καλείται στο Βήμα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία κ. Ιωάννης Ραγκούσης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Βορίδη, ομολογώ ότι καταφέρατε κάτι ίσως πολύ μοναδικό. Μην το πάρετε προσωπικά, πάρτε το ως πολιτική κριτική. Καταφέρατε να γελοιοποιήσετε τη γελοιότητα. Διότι μόνο γελοιότητα συνιστά για μια Κυβέρνηση η νομοθετική πρωτοβουλία πάνω σε ένα τόσο σοβαρό, πάνω σε ένα τόσο κρίσιμο, καθοριστικό για τον Έλληνα και την Ελληνίδα που ζει στο εξωτερικό χρόνια, δεκαετίες, καταφέρατε να το μετατρέψετε σε μια νομοθετική γελοιότητα από την αρχή κιόλας, από το ξεκίνημά της. Γιατί; Διότι είχατε την έμπνευση να ισχυριστείτε ότι την αναλαμβάνετε, όχι εν ονόματι των Ελλήνων του εξωτερικού, αλλά με απορριψη της συνέντευξης μιας συναδέλφου σας, Βουλευτριάς του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία. Και ισχυριστήκατε ότι είναι υπευθυνότητα μιας Κυβέρνησης να διαχειρίζεται αυτό το κρίσιμο θέμα μετά από τη θετική εμπειρία του Δεκεμβρίου του 2019, αναλαμβάνοντας αιφνιδιαστικά μια πρωτοβουλία, την οποία προφανώς στη Βουλή θα τη συζητήσετε, κύριε Βορίδη, αλλά ποιο κόμμα, που είχατε εντολή από το Σύνταγμα γι' αυτό, βολιδοσκοπήσατε, προκειμένου να διαπιστώσετε αν υπάρχει η δυνατότητα αλλαγής της ψήφου που είχαν δώσει τα κόμματα τον Δεκέμβριο του 2019; Απάντηση, τουλάχιστον σε ό,τι μας αφορά, αλλά πιθανότατα μπορώ να γενικεύσω: κανένα.

Αρχίσате αυτόν τον φθινό, τον φθινότερο που υπήρξε ποτέ, κοινοβουλευτικό συνδικαλισμό -και ζητάω συγγνώμη γιατί ο συνδικαλισμός δεν είναι αυτού του επιπέδου, από τον συνδικαλισμό ζητάω συγγνώμη-, νομίζοντας πραγματικά τι, κύριε Βορίδη; Τι νομίζετε; Νομίζετε ότι θα βγάλετε, είτε με την πρωτοβουλία που πήρατε είτε με όσα είπατε προηγουμένως, από πάνω σας δύο ιστορικές ευθύνες για δύο πολύ σημαντικές αποφάσεις που πήρατε;

Το άρθρο 54 του Συντάγματος, κύριε Βορίδη, στη σημερινή του μορφή το ψηφίσατε ή όχι; Το εισηγήθήκατε και το ψηφίσατε, ναι ή όχι; Η απάντηση είναι «βεβαίως και ναι». Εμείς όχι, στη σημερινή του μορφή.

Τι λέει το άρθρο 54, κύριε Βορίδη, που εσείς ενσωματώσατε στη σημερινή του εκδοχή στο ελληνικό Σύνταγμα, στον ελληνικό Καταστατικό Χάρτη για τα επόμενα πόσα χρόνια; Λέει για πρώτη φορά στην ιστορία του μεταπολιτευτικού Συντάγματος ότι: «... μπορεί να τίθενται προϋποθέσεις στην άσκηση του εκλογικού δικαιώματος στον τόπο διαμονής τους από τους εκλογείς που κατοικούν έξω από την επικράτεια, όπως ο δεσμός στη χώρα, αυτοπρόσωπη παρουσία, χρόνος απουσίας από τη χώρα ή παρουσία στη χώρα για ορισμένο χρόνο στο παρελθόν».

Ποιος το έβαλε στο Σύνταγμα με την ψήφο του αυτό, κύριε Βορίδη; Δεν υπήρχε από το '75 και μετά τέτοια διάταξη. Το έβαλε ο Βορίδης. Το έβαλε ο Μητσοτάκης. Το έβαλαν οι βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, μαζί και με τους βουλευτές άλλων κομμάτων. Και έρχεστε εδώ και νομίζετε ότι όλα αυτά τα φθηνά επιχειρήματα, τα οποία δεν έχουν διάρκεια ζωής μεγαλύτερη από λίγες ώρες, θα μπορέσουν να συγκαλύψουν την ευθύνη -εγώ δεν θα πω το βάρος- που έχετε για το γεγονός ότι πρώτη φορά στην ιστορία με τη δική σας ψήφο -και αυτό να το ακούνε οι Έλληνες και Ελληνίδες του εξωτερικού- συμπεριελήφθη αυτή ακριβώς η δυνατότητα, να τίθενται περιορισμοί. Και έρχεστε εδώ και ξιφουλκείτε για τους περιορισμούς σαν τους έβαλε στο Σύνταγμα ή στον νόμο η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Ραγκούση, λέει ότι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κύριε Βορίδη, δεν σας διέκοψε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Δεύτερη ευθύνη από την οποία δεν πρόκειται, κύριε Βορίδη, όσο χαμηλά και να ρίξετε το επίπεδο της κοινοβουλευτικής διαδικασίας-νομοθέτησης, να ξεφύγετε είναι η ψήφιση του νόμου του Δεκεμβρίου του 2019.

Η ψήφιση του νόμου του Δεκεμβρίου του 2019, κύριε Βορίδη, όπως ο ίδιος ο κ. Μητσοτάκης στην τοποθέτησή του έχει πει, έγινε με πρωτοβουλία της Νέας Δημοκρατίας, κύριε Βορίδη. Διαβάζω τα λόγια του κ. Μητσοτάκη από την ομιλία του μέσα σε αυτή εδώ την Αίθουσα τον Δεκέμβριο του 2019. Λέει, λοιπόν, ο κ. Μητσοτάκης: «Και όμως έπρεπε να περάσουν σαράντα τέσσερα χρόνια και οχτώ μήνες για να λάβει αυτό το άρθρο νομική σάρκα και οστά. Και είμαι περήφανος που αυτό συμβαίνει με πρωτοβουλία της Νέας Δημοκρατίας». Κυριακός Μητσοτάκης τον Δεκέμβριο του 2019.

Υπάρχει, λοιπόν, ένα Σύνταγμα στη χώρα, για πρώτη φορά στην ιστορία της χώρας, που έχει ενσωματώσει τη λογική των περιορισμών, με πρωτοβουλία και ψήφο της Νέας Δημοκρατίας. Το «πρωτοβουλία» δεν το αφαιρώ από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, θα επιστρέψω σε αυτό. Και έχει και έναν νόμο που ισχύει για το πώς θα ψηφίζουν υπό αυτό το καθεστώς των συγκεκριμένων περιορισμών που έβαλε η Νέα Δημοκρατία μέσα στο Σύνταγμα, μαζί με το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας και το Κίνημα Αλλαγής, και το οποίο επίσης έχει ψηφιστεί ως νόμος με πρωτοβουλία της Νέας Δημοκρατίας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Γιατί με πρωτοβουλία της Νέας Δημοκρατίας; Και αυτή είναι η ιστορική αλήθεια, κύριε Βορίδη. Αυτή είναι ιστορική αλήθεια που θα πούμε τώρα, ότι εμείς προσήλθαμε από την πρώτη στιγμή με αυτή τη θέση που έχουμε και σήμερα, και στην Αναθεώρηση του Συντάγματος και στις συζητήσεις που γίνονταν για την ψήφιση του νόμου. Και λέγαμε να ψηφίζουν όλοι, να ψηφίζουν όλοι με την λογική που έχει ενσωματωθεί και σε αυτή την τροπολογία και έχει κατ'επανάληψη εξηγήσει ο κ. Κατρούγκαλος. Να ψηφίζουν όλοι ανεξαιρέτως, όλοι όσοι έχουν το δικαίωμα ψήφου και περιλαμβάνονται στους εκλογικούς καταλόγους με ενιαίο ψηφοδέλτιο και ούτω καθεξής. Υπάρχουν απόψεις αντικρουόμενες, διαφορετικές, σεβαστές. Αυτή ήταν η δική μας άποψη.

Και υπήρχε και η άποψη, κύριε Βορίδη, του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, που είναι η άποψη ουσιαστικά του νόμου, του νόμου Θεοδωρικάκου, που είπε να μην ψηφίζουν όλοι, να τεθούν αυτοί οι περιορισμοί, να καταστούν συνταγματικά ανεκτοί, με βάση τη συνταγματική Αναθεώρηση που προηγήθηκε, και να προβλέπονται αυτοί οι περιορισμοί. Και η Νέα Δημοκρατία, κύριε Βορίδη, εσείς όλοι και ο Μητσοτάκης, είχατε ένα δίλημμα πολύ συγκεκριμένο: με ποια από τις δύο απόψεις θα πάτε, για να μπο-

ρέσει να σχηματιστεί η πλειοψηφία των διακοσίων ψήφων μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Εσείς, λοιπόν, αποφασίσατε να μην πάτε με την άποψη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά να πάτε με την άποψη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και να δοθεί έτσι δυνατότητα στον κ. Μητσοτάκη και να έρθει να πει εδώ -με αυτή την έννοια, λοιπόν, προφανώς το είπα- ότι με δική του πρωτοβουλία ψηφίζεται ο νόμος.

Έχουμε, λοιπόν, ένα Σύνταγμα, για πρώτη φορά, στη χώρα που λέει ότι μπορεί να τίθενται προϋποθέσεις στην άσκηση του εκλογικού δικαιώματος, αυτοί οι περιορισμοί -στο Σύνταγμα τώρα λέω, όχι στον νόμο- οι οποίοι δεν υπήρχαν μέχρι το 2019, αλλά υπάρχουν πλέον, γιατί η Νέα Δημοκρατία τούς θέσπισε αυτούς τους περιορισμούς. Έχουμε έναν νόμο για να εφαρμοστούν αυτοί οι περιορισμοί στην προσπάθεια διευκόλυνσης των αποδήμων Ελλήνων εκλογέων του εξωτερικού να ψηφίζουν, πάλι με πρωτοβουλία της Νέας Δημοκρατίας. Και τώρα νομίζει ο κ. Βορίδης ότι θα υπάρξει ένας σοβαρός πολιτικός επιστήμονας, ένας σοβαρός ιστορικός, ένας σοβαρός θα έλεγε κανείς δημοσιογράφος που θα πει ότι η Νέα Δημοκρατία δεν έχει καμμία σχέση με αυτό το οποίο εφαρμόζεται και θα εφαρμοστεί και στις επόμενες εθνικές εκλογές και δεν είναι κάτι άλλο από τον νόμο του '19, διότι η Νέα Δημοκρατία διά του κ. Βορίδη πήρε αυτή τη φοβερή και τρομερή πρωτοβουλία, έβγαλε τον άσο από το μανίκι και έφερε αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία, νομίζοντας ότι θα κάνει τι; Ό,τι έκανε και το 2009; Και το 2009 είχε πάρει η Νέα Δημοκρατία αντίστοιχη νομοθετική πρωτοβουλία, κύριε Βορίδη, ερήμην όλων των κομμάτων. Ποια ήταν η κατάληξη; Μηδέν. Δεν ψηφίστηκε τίποτα. Τι συνέβη; Ποιος το θυμάται; Κανένας.

Γιατί τα ισχυρίζομαι, λοιπόν, όλα αυτά, κύριε Βορίδη; Διότι όταν ένα κόμμα κυβερνά με υπευθυνότητα τη χώρα, όταν μια κυβέρνηση θέλει να είναι σοβαρή απέναντι στον ελληνικό λαό και ιδίως απέναντι στους ταλαιπωρημένους Έλληνες και Ελληνίδες του εξωτερικού και έχει θεσμοθετήσει, έχει υπερψηφίσει, έχει καθιερώσει αυτό το Σύνταγμα, αυτό το άρθρο 54, που προβλέπει τους περιορισμούς, και έχει ψηφίσει αυτόν τον νόμο γιατί έχει επιλέξει να πάει με την πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και όχι με την πρόταση τη δική μας του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική συμμαχία, δεν μπορεί, κύριε Βορίδη, να νομίζει ότι μπορεί μετερχόμενο τέτοιες συνδικαλιστικές φθηνές -επαναλαμβάνω- κοινοβουλευτικές τακτικές να βγάλει από πάνω της την ευθύνη για όλα αυτά.

Αυτός ο δημόσιος διάλογος είναι τόσο πλατύς. Είναι τόσο διεθνής. Σας έχει πει δεκάδες παραδείγματα ο κ. Κατρούγκαλος. Υπάρχουν χώρες που δεν δίνουν καν το δικαίωμα στους πολίτες του εξωτερικού να ψηφίζουν. Όχι να ψηφίζουν με περιορισμό. Δεν τους δίνουν καν το δικαίωμα. Δεν τους διευκολύνουν καθόλου. Από το Ισραήλ, την Κύπρο, έως την Ιρλανδία. Υπάρχουν και άλλες χώρες, που τους το αφαιρούν το δικαίωμα μόλις σε τρία χρόνια. Σας είπε σήμερα παραδείγματα, όπως στην Ωκεανία. Πρόκειται για μια διεθνή συζήτηση τόσο σοβαρή, για την οποία ακόμη και το Συμβούλιο της Ευρώπης έχει αναγνωρίσει ότι ναι, νομιμοποιούνται χώρες, όπως η Ιταλία, η Γαλλία, η Πορτογαλία, να επιβάλλουν περιορισμούς στους πολίτες τους όταν αυτοί έχουν τέτοιο μέγεθος, που μπορεί να επηρεάσουν καθοριστικά το εκλογικό αποτέλεσμα. Και σε χώρες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, όπου δεν υπάρχει το μπόνους των πενήντα εδρών. Δεν υπάρχει το μπόνους των πενήντα εδρών, που σε συνδυασμό με τη δική σας λογική είναι προφανές πού μπορεί να οδηγήσει ανά πάσα στιγμή το πολιτικό σκηνικό της χώρας.

Όταν όλα αυτά είναι δεδομένα, όταν όλα αυτά είναι πασίγνωστα, δεν μπορεί, κύριε Βορίδη, να νομίζετε ότι θα ξεφύγετε από την ευθύνη που έχετε για το γεγονός ότι υπάρχει αυτό το Σύνταγμα και αυτός ο νόμος απέναντι στους εκλογείς του εξωτερικού, νομίζοντας ότι θα φορτώσετε σε εμάς την ευθύνη.

Εμείς είχαμε μια καθαρή άποψη από την αρχή, την έχουμε μέχρι σήμερα και τη λέμε και την υποστηρίζουμε. Μπήκαμε σε αυτή τη λογική του συμβιβασμού και εμείς, γιατί δεν θέλαμε να μη γίνει πράξη μία συνετή, μία εναλλακτική λύση που υπήρχε απέναντι στη δική μας την πρόταση. Διότι το είχαμε πει από την αρχή ότι τη δική μας πρόταση τη βλέπαμε σαν την άλλη όψη. Δη-

λαδή ή θα πεις ότι ψηφίζουν όλοι, αλλά υπό ένα καθεστώς ενιαίου ψηφοδελτίου, με εκπροσώπους οι οποίοι θα ψηφίζουν τους δικούς τους -θα αναδεικνύονται οι εκπρόσωποι των εκλογέων του εξωτερικού από τους ίδιους τους απόδημους- ή θα γινόταν αυτό το οποίο έγινε.

Κάτι τελευταίο, κύριε Βορίδη, γιατί το είπατε και εσείς, το είπατε και ο κ. Πλεύρης. Είναι, κατά τη γνώμη σας, ανεκτό και σωστό να ψηφίζει ο Έλληνας του εξωτερικού. Αλλά γιατί, κύριε Βορίδη, δεν είναι σωστό ο Έλληνας του εξωτερικού, η ψήφος του, να προσμετράται για την εκλογή σε επίπεδο περιφέρειας και για την εκλογή του Βουλευτή;

Γιατί δεν έχει σημασία για τον Έλληνα και την Ελληνίδα του εξωτερικού να αποφασίσει, αν θέλει, τον κ. Κουμουτσάκο ή τον κ. Παπαδημητρίου από τη Νέα Δημοκρατία, αφού θέλετε να ψηφίζει κόμμα; Γιατί τους αποκλείσατε τη δυνατότητα να αποφασίζουν, αν θέλουν, τον κ. Καιρίδη ή τον κ. Βορίδη; Γιατί, κύριε Βορίδη, το κάνατε αυτό; Γιατί βάλατε αυτό το φρένο στην επιλογή των εκλογέων του εξωτερικού; Είναι μικρό θέμα το πρόσωπο; Είναι μικρό θέμα το πρόσωπο ακόμη και ως φορέας πολιτικής;

Και δεν αναφέρομαι στη δική μας πρόταση τώρα. Αναφέρομαι σε αυτό το οποίο βάλατε μέσα στο Σύνταγμα, επίσης στο άρθρο 54, στο οποίο αναφέρεται ότι ο νόμος μπορεί να προβλέπει ότι η ψήφος των εκλογέων που ψηφίζουν σε εκλογικά τμήματα έξω από την επικράτεια -εσείς το βάλατε αυτό- δεν προσμετράται σε συγκεκριμένη εκλογική περιφέρεια. Γιατί να μην προσμετράται; Γιατί αυτός ο Έλληνας, που λέγατε πριν, από τη Γερμανία, να μην αποφασίζει για το ποιον θέλει Βουλευτή ή Βουλευτριά σε αυτό το ελληνικό Κοινοβούλιο; Είναι δευτερεύον θέμα; Απεναντίας. Πρωτεύον θέμα είναι ή εξίσου όσο και το κομματικό, κατά τη δική σας άποψη και κατά το δικό σας σκεπτικό.

Εν κατακλείδι, αύριο, κάποια στιγμή και ο τελευταίος ομιλητής ή ομιλήτρια θα κάνει την ομιλία, θα κάνει την αγόρευση του, θα κάνει την αγόρευση της. Θα κλείσει αυτός ο κύκλος. Το μόνο που θα μείνει, κύριε Βορίδη, στην ιστορία είναι η ισχύς του νόμου του 2019. Δείτε τι θα κάνετε για την καλύτερη και πιο άρτια εφαρμογή αυτού του νόμου. Δείτε τι θα κάνετε για τη μεγαλύτερη δυνατή συμμετοχή των Ελλήνων και των Ελληνίδων του εξωτερικού στο πλαίσιο αυτού του νόμου στις επόμενες εκλογές. Δείτε τι θα κάνετε, ώστε όλη η προσπάθεια κινητοποίησης των Ελλήνων και των Ελληνίδων του εξωτερικού να γίνει με διαφανείς και νόμιμες διαδικασίες, όσον αφορά τα επικοινωνιακά και την προσπάθεια προσέλκυσης μέσω καμπάνιας που πρέπει να γίνει και ούτω καθεξής και αφήστε τα υπόλοιπα.

Φύγετε από όλα αυτά, κύριε Βορίδη. Ούτε σε εσάς κατά τη γνώμη μου ως κόμμα ιστορικά αξίζει μια τέτοια στάση ούτε, πολύ περισσότερο, στο ελληνικό Κοινοβούλιο ούτε, ακόμη περισσότερο, στους Έλληνες και τις Ελληνίδες του εξωτερικού, μια τέτοια στάση που -επαναλαμβάνω- μετατρέπει σε γελοιοποίηση την ίδια αυτή τη γελοιότητα που αποφασίσατε να φέρετε στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Ραγκούση.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Κύριε Ραγκούση, το ποιος γελοιοποιήθηκε από την παρούσα διαδικασία έχει ήδη κριθεί ήδη. Ήδη κρίθηκε αυτό. Μη στεναχωριέστε.

Πάμε, όμως, παρακάτω. Επειδή -δεν ξέρω και γιατί, μήπως το κάνει κι επίτηδες- ο κ. Κατρούγκαλος τα ξέρει τα συνταγματικά, δεν τον ρωτάτε και λίγο προτού σηκωθείτε και κάνετε συνταγματικές αναλύσεις; Άρθρο 54.1, 54.4. Με τον νόμο της παραγράφου 4 του άρθρου 51 -ακούστε την κρίσιμη λέξη- μπορεί, δύναται να τίθενται προϋποθέσεις στην άσκηση του εκλογικού δικαιώματος. Υπάρχει ισχυρισμός ότι ο νόμος που ψηφίστηκε είναι αντισυνταγματικός; Αυτό έχετε καταλάβει από την επιχειρηματολογία μας; Άλλα αντί άλλων τώρα, έτσι; Όταν λέμε «άλλα αντί άλλων», άλλα αντί άλλων.

Σας λέμε ότι οι περιορισμοί είναι υπερβολικοί, είναι καταχρηστικοί, δεν πρέπει να τεθούν και μας λέτε ότι μπορεί να τίθενται

κατά το Σύνταγμα. Μάλιστα, μπορεί να τίθενται κατά το Σύνταγμα. Αυτό συζητάμε τώρα; Εάν δεν μπορούσαν, κύριε Ραγκούση, να τίθενται κατά το Σύνταγμα, θα είχε πέσει ως αντισυνταγματικός ο νόμος. Δεν συζητάμε τώρα αυτό.

Θέλετε να πάμε στο ζουμί; Θα ψηφίσετε. Ο νόμος σάς δίνει τη δυνατότητα να ψηφίσετε και να αρθούν οι περιορισμοί που πάτε και λέτε δεξιά, αριστερά ότι θέλετε να αρθούν. Άντε να τους άρουμε, λοιπόν, και αφήστε το Σύνταγμα ήσυχο.

Πάμε και στα επόμενα. Τι άλλο λέει το Σύνταγμα; Λέει: «Με τον νόμο του προηγούμενου εδαφίου...». Παρεμπιπτόντως, το Σύνταγμα κάνει και μια περιγραφή εναλλακτικών δυνατοτήτων. Δηλαδή, λέει ότι μπορεί να τίθενται περιορισμοί, όπως ο πραγματικός δεσμός με τη χώρα, η αυτοπρόσωπη παρουσία σε εκλογικό τμήμα -θα μπορούσε να είναι αυτός ένας περιορισμός και μόνος, μόνο να πάνε αυτοπροσώπως στο εκλογικό τμήμα-, ο χρόνος απουσίας από τη χώρα, η παρουσία στη χώρα για ορισμένο χρόνο στο παρελθόν. Υπάρχουν διάφορες δυνατότητες. Ο νομοθέτης εδώ επέλεξε, έτσι όπως περιγράψατε τον συμβιβασμό, αυτά που επέλεξε. Εμείς σας λέμε να μην έχει περιορισμούς, όπως δύναται να κάνει ο νομοθέτης.

Πάμε και παρακάτω. Μπορεί να ορίζεται ότι ορισμένες θέσεις του ψηφοδελτίου Επικρατείας κάθε κόμματος καταλαμβάνονται υποχρεωτικά από απόδημους Έλληνες. Είναι δυνατότητα που, επίσης, αξιοποίησε ο νομοθέτης. Μπορεί. Κι αυτό δυνητικό είναι. Ό,τι θέλει κάνει. Του προβλέπει δυνατότητες. Μπορεί να κάνει και κάτι άλλο, να προβλέπει ότι η ψήφος των εκλογέων που ψηφίζουν σε εκλογικά τμήματα έξω από την επικράτεια δεν προσμετράται σε συγκεκριμένη εκλογική περιφέρεια, αλλά μόνο σε επίπεδο επικράτειας, αυτό που επέλεξε ο νομοθέτης, που μπορεί.

Δεν ξέρω τι είναι αυτό το ωραίο που μου κουνάτε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Όλα αυτά δεν μπορούσαν πριν.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Μάλιστα, και όλα μπορεί. Άρα, λοιπόν, θεσπίζεται, κύριε Ραγκούση. Ελπίζω να τα ελληνικά σας δεν χρειάζεται να τα διευκολύνω τόσο πολύ. «Δύναται» σημαίνει διακριτική ευχέρεια και επιλογή, όχι υποχρεωτικότητα. Μπορεί.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Μας κάνετε και μάθημα;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Σας κάνω, ναι. Φαίνεται, χρειάζεται.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Τέλος, με τον νόμο της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου μπορεί να ορίζονται μία ή περισσότερες εκλογικές περιφέρειες αποδήμου ελληνισμού. Και πράγματι, η πρότασή σας εκεί δεν έχει πρόβλημα.

Για πείτε μου πού μπορεί να μην προσμετράται η ψήφος στο συνολικό εκλογικό αποτέλεσμα; Πού μπορεί; Αυτό να μου εξηγήσετε, πού μπορεί, γιατί αυτό είναι το προσβλητικό της προτάσεώς σας. Όλα τα υπόλοιπα είναι σάλτσες. Όλα τα υπόλοιπα είναι δυνατότητες του νομοθέτη.

Εμείς σας κάνουμε μία νομοθετική πρόταση και σας λέω τώρα ξανά, κύριε Ραγκούση, γιατί δεν θα γλιτώσετε από το δίλημμα αυτό. Πείτε μου τι θέλετε από όλα αυτά τα «μπορεί», να το κάνω τώρα. Ό,τι θέλετε από τα «μπορεί», θα το κάνω τώρα, υπό δυο προϋποθέσεις: όχι περιορισμοί, ισοτιμία της ψήφου. Πάρτε θέση τώρα και αφήστε τα γύρω-γύρω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω το περιθώριο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Βεβαίως. Δεν έχετε τίποτα προσωπικό, αλλά ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος έχετε...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ: Ευχαριστώ.

Κοιτάξε, κύριε Βορίδη. Εγώ σας είπα προηγουμένως ότι έχετε έναν δρόμο να σταματήσετε, να βάλετε φρένο σε αυτόν τον κατήφορο. Επιτέλους, να σταθείτε με υπευθυνότητα και σοβαρότητα. Τίποτα από αυτά που απαντήσατε τώρα δεν ήταν μέρος της δικής μου τοποθέτησης. Σας είπα πάρα πολύ συγκεκριμένα και πάρα πολύ απλά, κύριε Βορίδη, ότι η λογική της δυνητικής ύπαρξης περιορισμών καθιερώθηκε με τη δική σας ψήφο για

πρώτη φορά στο ελληνικό Σύνταγμα τον Νοέμβριο του 2019. Τελέα και παύλα.

Άρα, μην ωρύεστε, κύριε Βορίδη. Δείτε με υπευθυνότητα το θέμα των Ελλήνων εκλογέων του εξωτερικού. Και σταματήστε -σας το λέω δεύτερη φορά- να πιστεύετε ότι μπορείτε να φύγετε από το γεγονός που έχει καταγραφεί με αδιαμφισβήτητο, με ανεξίτηλο τρόπο ιστορικά, ότι εσείς φτιάξατε αυτό το Σύνταγμα που για πρώτη φορά έβαλε τη λογική των περιορισμών μέσα. Εσείς με πρωτοβουλία, όπως είπε ο κ. Μητσοτάκης, φέρατε και ψηφίστηκε ο νόμος που καθιέρωσε αυτούς τους περιορισμούς. Τελέα και παύλα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ.

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση της σύμβασης μεταβίβασης εμποπραγμάτων δικαιωμάτων λόγω εισφοράς σε είδος έναντι αυξήσεως μετοχικού κεφαλαίου μεταξύ αφενός του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου Α.Ε. και αφετέρου της Ελληνικό - Εταιρεία Διαχείρισης και Αξιοποίησης Ακίνητων Ελληνικού Αεροδρομίου Α.Ε.».

Και πάμε πάλι στους ομιλητές.

Τον λόγο έχει ο κ. Παπαδόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία, ο Κοζανίτης.

ΜΙΧΑΗΛΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά με απογοητεύει ο κ. Βορίδης, που προσπαθεί με κάθε τρόπο να νοθεύσει τον ΣΥΡΙΖΑ, τους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν γίνεται, κύριε Υπουργέ, αυτό. Το προσπαθούμε δύο χρόνια και δεν το καταφέραμε. Θα το καταφέρετε σήμερα εσείς; Και, μάλιστα, με τι τρόπο; Για πρώτη φορά σε αυτή την Αίθουσα -τουλάχιστον από το 2000 που έχω την τιμή να βρίσκομαι εγώ- ακούω Υπουργό να λέει, «πείτε μου τι θέλετε, να το νομοθετήσω».

Παιδιά, αυτά που ζούμε δεν υπάρχουν. Δεν υπάρχουν! Αυτό είναι αλήθεια! Και ξέρετε κάτι; Το ότι έχετε εκτεθεί δεν αλλάζει σε καμία περίπτωση, όσο και να προσπαθείτε, γιατί οι Έλληνες πολίτες έχουν κουραστεί να ακούνε αυτόν τον τραγέλαφο, την ειρωνεία αυτή, αυτό το παιχνίδι του μπρος-πίσω και τα ίδια.

Είναι αλήθεια ότι χρειάστηκαν σαράντα τέσσερα χρόνια για να λάβει σάρκα και οστά το άρθρο του Συντάγματος του 1975 για την ψήφιση των Ελλήνων του εξωτερικού και να κατορθώσει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας στις 12 Δεκεμβρίου του 2019, με διακομματική ψήφο διακοσίων ενενήντα Βουλευτών, να αποδώσει το δικαίωμα του εκλέγειν στους Έλληνες της Διασποράς.

Η ψήφιση του σχετικού νόμου, πέρα από κάθε εξωραϊσμό, αποτέλεσε σημαίνον ιστορικό γεγονός στην ελληνική πολιτική ιστορία. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 2019 έκανε μία σαφή και ρητή πολιτική επιλογή. Επέλεξε η απόδοση του δικαιώματος ψήφου στους απόδημους Έλληνες να συμβολίσει τη συναίνεση και τη σύνθεση μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων και των κομμάτων -προφανώς δεν έγινε ακόμη αντιληπτό αυτό-, γεγονός που αποδίδει πολύ σημαντική υπεραξία -και όχι όλα αυτά τα αστεία που άκουσα προηγουμένως από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ- στην Κοινοβουλευτική μας Δημοκρατία, αναγκαία για τη χώρα και για έναν λαό που πορεύεται με τη διαχρονική του πίστη στα ανθρώπινα δικαιώματα και στη δημοκρατία.

Η Νέα Δημοκρατία, παρ' ότι είχε νωπή εκλογική εντολή μόλις έξι μηνών, κάθισε στο τραπέζι των συζητήσεων, κουβέντιασε και ήταν ανοικτή σε κάθε πρόταση. Ακόμα και το ΚΚΕ, το οποίο δεν μας συνθίγει ιδιαίτερα σε τέτοιες πρακτικές, κατέθεσε σημαντικές προτάσεις.

Η επίτευξη, λοιπόν, της μέγιστης δυνατής συναίνεσης, της καθολικής θα έλεγα, εφόσον ακόμα και οι Βουλευτές του ΜέΡΑ25, ενώ καταψήφισαν επί της αρχής, υπερψήφισαν επιμέρους άρθρα, είχε ως αποτέλεσμα την ιστορική αυτή ρύθμιση, η οποία, βέβαια, ήταν ατελής. Συγκεκριμένα, να ορίζει περιορισμούς. Ακούστηκαν κατ' επανάληψη. Δεν θέλω να τα επαναλάβω, γιατί δεν θέλω να κουράζω το Σώμα.

Συνεπώς η Νέα Δημοκρατία αλλά και το ΚΙΝΑΛ οπισθοχώρησαν το 2019 από την αρχική τους θέση με την επιστολική ψήφο για τη διαδικασία χωρίς κανέναν αποκλεισμό, προς χάριν της συ-

ναίνεσης και της σπουδαιότητας της επίτευξης αυτής σε ένα τόσο σημαντικό και σοβαρό εθνικό θέμα, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ εγκατέλειψε τότε την προβληματική συνταγματικά ιδέα να μην προσμετράται η ψήφος του εξωτερικού στο τελικό αποτέλεσμα της επικράτειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα στη Νέα Δημοκρατία, με τον Πρωθυπουργό, τον Κυριάκο Μητσοτάκη, και κυρίως με τον Μάκη τον Βορίδη -και ήταν πολύ σημαντική, για όσους κατάφεραν να καταλάβουν, η παρέμβασή του η προηγούμενη και αυτό δείχνει, αν θέλετε, και πώς αντιμετωπίζει πολιτικά τα γεγονότα στη χώρα μας και χαίρομαι και ταυτίζομαι απόλυτα μαζί του- φτάσαμε σε ένα σχέδιο νόμου για να ολοκληρωθεί αυτό το ιστορικό γεγονός, αίροντας όλους τους περιορισμούς. Τι δεν καταλαβαίνετε; Τι δεν λέμε σωστά; Όλους τους περιορισμούς, απόδοση του δικαιώματος. Και δηλώνουμε ανοικτοί σε διάλογο, σε συνεννόηση σε όλα τα τεχνικά ζητήματα για τη ρύθμιση της εκλογικής διαδικασίας.

Σε αυτή την ξεκάθαρη και καλή πρωτοβουλία αντιμετωπίζουμε μια στείρα αντιπολίτευση. Και να ήταν αντιπολίτευση, να πεις, πάει στο καλό. Δεν είναι αντιπολίτευση. Δεν θεωρείται αντιπολίτευση αυτό που κάνετε. Δεν ξέρω πώς να το ονομάσω και δεν είναι ο χώρος κατάλληλος για να το ονομάσω. Αν ήταν κάποιοι άλλοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, θα έβρισκαν ονομασίες. Εγώ δεν μπορώ να το κάνω στον χώρο αυτό. Όμως, δεν βοηθάει, δεν είναι αντιπολίτευση.

Επίσης, χαρακτηρίζετε την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης ως κίνηση εντυπωσιασμού. Ακούστηκαν προηγουμένως όλα αυτά.

Έχετε μια σημαντική ευκαιρία: Να βγείτε από τη δύσκολη θέση στην οποία οι ίδιοι μπήκατε. Ελάτε να ψηφίσουμε τον νόμο χωρίς κανέναν περιορισμό και να δώσουμε το δικαίωμα αυτό σε ανθρώπους οι οποίοι είναι Έλληνες, σε ανθρώπους -επιτρέψτε μου τον όρο- οι οποίοι είναι περισσότερο από Έλληνες. Εγώ κατάγομαι από μία περιοχή, την Κοζάνη, και μια περιφέρεια τη Δυτική Μακεδονία, που έχει πάρα πολλούς συμπολίτες μας στο εξωτερικό, όλων των γενεών. Καλώς ή κακώς βρέθηκαν εκεί. Σε κάποια πράγματα καλώς, σε κάποια πράγματα ταλαιπωρήθηκαν και το ξέρουμε όλοι αυτό. Μην τους στερείτε το δικαίωμα αυτό, χωρίς καμμία πολιτική τοποθέτηση ουσιαστική και τεκμηρία. Τεκμηριώστε κάτι. Όμως, δεν μπορείτε να τεκμηριώσετε κάτι, γιατί δεν υπάρχει.

Ποιος αρνείται, λοιπόν, σήμερα, μετά από δεκαεπτά μήνες, ότι οι περιορισμοί, σύμφωνα με τη θέση όλων των οργανώσεων των αποδήμων του εξωτερικού, όπως εκφράστηκε στη συζήτηση στην επιτροπή, αποδυναμώνουν τη θέληση του ελληνικού κράτους να αποδώσει το αναφαίρετο δικαίωμα του εκλέγειν στους αποδήμους;

Συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, η δυνατότητα πρέπει να δοθεί σε όλους τους αποδήμους ή, τουλάχιστον, σε όσους επιθυμούν και όχι σε όσους αντέξουν τη γραφειοκρατία και τα τεχνικά εμπόδια των περιορισμών που θέσαμε το 2019.

Για να το πετύχουμε αυτό, χρειάζεται συναίνεση. Και αυτός είναι ο στόχος ο δικός μας. Δεν υπάρχουν περιορισμοί που να αντέχουν στην ιστορία. Οι Έλληνες από το 1821 μέχρι το 2021 -και για πολλές ακόμα εκατονταετίες- έχουν άρρητο συνεκτικό ιστό την ελληνική γλώσσα που ομιλείται αδιάλειπτα από τα ομηρικά έπη και για τρεις χιλιάδες και πλέον χρόνια.

Αφήστε, λοιπόν, τα μικροπολιτικά παιχνίδια και τα τερτίπια και αποδείξτε ότι τη συναίνεση δεν την εκμεταλλεύεστε όπως σας βολεύει και όταν σας βολεύει, αλλά την υπηρετείτε, γιατί προέχει το εθνικό συμφέρον. Άλλωστε, εάν σήμερα καταψηφίσετε, εάν αρνηθείτε την άρση των περιορισμών, ουσιαστικά αποδεικνύετε ότι το 2019 δεν συναινέσατε, απλώς υπηρετήσατε τον εθνικό στόχο γιατί τότε σας βόλευε και τώρα δεν σας εξυπηρετεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας, θέλω να πω το εξής: Υπάρχει ακόμα χρόνος να αρθρούμε όλοι στο ύψος των περιστάσεων, να ολοκληρώσουμε όλοι μαζί αυτό που ξεκινήσαμε το 2019. Η ιστορία θα γραφτεί με χρυσά γράμματα και θα μας αποδώσει ότι μάθαμε να συναινούμε όχι μόνο όταν επιβάλλουμε τις θέσεις μας, αλλά ενίοτε όταν υποχωρούμε από τις δικές μας θέσεις. Αυτό απαιτεί πολιτικό πολιτισμό και ωριμότητα. Αποδείξτε μας ότι υπάρχει. Και όχι τόσο σε εμάς. Αποδείξτε στην ελληνική κοινωνία και στο ελληνικό έθνος ότι το έχετε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Παπαδόπουλε.

Και από την Κοζάνη στη Ροδόπη και στον κ. Δημήτριο Χαρίτου από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία.

Ορίστε, κύριε Χαρίτου, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΑΡΙΤΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, η συζήτηση σήμερα θα έπρεπε να έχει ως θέμα όχι την άρση των περιορισμών για την εγγραφή στους εκλογικούς καταλόγους των αποδήμων, αλλά την άρση των περιορισμών στη λειτουργία του Κοινοβουλίου από το ιδιότυπο lockdown στο οποίο το έχετε οδηγήσει.

Ποιο είναι, κύριοι, το θέμα το οποίο στην πραγματικότητα επαναφέρεται στη Βουλή, για να καταλαβαίνει ο ελληνικός λαός που μας παρακολουθεί; Ζητάτε να αλλάξει, να ανατραπεί πρόσφατα ψηφισμένος νόμος -τον Δεκέμβρη του 2019-, που και με τις δικές σας ψήφους σχεδόν ομόφωνα ψηφίστηκε στην Αίθουσα αυτή για τον τρόπο με τον οποίο θα ψηφίζουν οι απόδημοι Έλληνες, οι Έλληνες του εξωτερικού.

Σας άκουσα, κύριε Υπουργέ, πριν από λίγο και μου φανήκατε σαν απελπισμένος με αυτό που είπατε, «φέρτε ό,τι θέλετε να το ψηφίσουμε». Όμως, κύριε Υπουργέ, για άλλη μία φορά δεν είπατε ούτε έναν, μα έναν, λόγο για τον οποίο ανακαλείτε την ψήφο που δώσατε στον προηγούμενο νόμο. Πολύ ωραία όλα αυτά που μας είπατε για τις ανακοινώσεις, τα ψηφίσματα των ομογενών. Να σας ρωτήσω κάτι, κύριε Υπουργέ; Όλα αυτά δεν τα γνωρίζατε όταν ψηφίζατε τον Δεκέμβρη του 2019 τον νόμο; Τι είναι αυτό που βάραινε στην κρίση σας και ζητάτε να ακυρωθεί ένας νόμος που δεν πρόλαβε καν να εφαρμοστεί;

Φαίνεται, κύριε Υπουργέ, για να το πω κομψά, ότι έχετε εθιστεί το τελευταίο διάστημα στις κυβιστήσεις. Δεν εξηγείται διαφορετικά. Με τη φαρμακευτική κάνναβη τα πήγατε καλά, γιατί χρειάζοταν απλή πλειοψηφία. Και πράγματι πέσατε στα μαλακά. Εδώ όμως, κύριοι, χρειάζεται αυξημένη πλειοψηφία. Ξέρετε ότι θα πέσετε στο δάπεδο. Γιατί όμως επιμένετε να φέρνετε τον νόμο αυτό;

Άκουσα τον εισηγητή σας, κύριε Υπουργέ, να ισχυρίζεται ότι πήρατε τη σκυτάλη από το χέρι της κ. Τζάκρη και τρέξατε για να αλλάξετε τον νόμο. Ουδέν ψευδέστερον. Από το χέρι του ίδιου του Πρωθυπουργού πήρατε τη σκυτάλη, κύριε Υπουργέ, όταν ο κ. Μητσοτάκης στις 22 του Μάρτη -όχι τυχαία- υποσχόταν σε τηλεδιάσκεψη με τους Έλληνες της Νότιας Αμερικής ότι θα αλλάξει ξανά τον νόμο, ώστε να μπορούν να συμμετέχουν στα κοινά της πατρίδας, να συμμετέχουν, όπως ανέξοδα υποσχέθηκε, στη διαδικασία ανάδειξης της πολιτικής ηγεσίας της χώρας.

Ήταν χρονικά, κύριε Υπουργέ, τότε ακριβώς που διαπιστώνατε ότι ο ανομολόγητος στόχος σας να μεταβάλετε τους εκλογικούς συσχετισμούς στο εσωτερικό της χώρας με την ψήφο των αποδήμων γινόταν άπιαστο όνειρο, όταν από τις οκτακόσιες χιλιάδες, που ήταν οι αρχικές διαρροές προσδοκίας των εγγραφών στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους, αυτές μετέπειτα μειώθηκαν στις τριακόσιες χιλιάδες, ενώ οι αιτήσεις τρεις μήνες τώρα περιορίστηκαν λίγο πάνω από τις χίλιες και οι εγγραφές κοντά στις εκατό όλες κι όλες.

Όταν, λοιπόν, κύριοι, καταλάβατε ότι οι υπέρμετρες προσδοκίες που είχατε καλλιεργήσει στους αποδήμους Έλληνες διαψεύστηκαν, όπως άλλωστε διαψεύδονται οι πολιτικές σας στην κοινωνία, τότε καταφύγατε στο πυροτέχνημα του σημερινού νομού, προκειμένου να διασκεδάσετε τις εντυπώσεις και να μεταθέσετε τις ευθύνες σας στις άλλες πολιτικές δυνάμεις. Δυστυχώς για εσάς και ευτυχώς για την κοινωνία αντιλαμβάνεται το θέατρο των επιδιώξεών σας να εργαλειοποιήσετε τις ψήφους των αποδήμων. Γίνονται αντιληπτά τα επικοινωνιακά παιχνίδια που παίζετε στις πλάτες των ομογενών μας, νομίζοντας ότι δεν θα καταλάβουν την κωλοτούμπα σας, όσο επιδέξια κι αν προσπαθείτε να την κάνετε.

Ενεργοποιήσατε, κύριοι, το μόνιμο σύνδρομο που σας διακατέχει, που είναι οι φτηνοί επικοινωνιακοί αντιπερισπασμοί, για να συσκοτίζετε την πραγματικότητα, να καλύπτετε τις αποτυχίες των ασκούμενων πολιτικών σας, όπως αυτή την περίοδο την απο-

τυχία σας να ανοίξετε με σχέδιο τον τουρισμό. Το ζούμε έντονα στην Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, με την επιπολαιότητα που χειριστήκατε το άνοιγμα του συνοριακού σταθμού της Νυμφαίας, υπονομεύοντας τον τουρισμό της περιοχής.

Κυρίες και κύριοι, μην προσπαθείτε να μεταθέσετε τις δικές σας ευθύνες στις άλλες πολιτικές δυνάμεις. Ο ΣΥΡΙΖΑ είχε και έχει πάντα την ίδια σταθερή θέση; να έχουν φωνή και ψήφο οι απόδημοι, να μην ψηφίζουν μόνο, αλλά και να εκλέγουν τους αντιπροσώπους τους. Εμείς δεν θέσαμε και ούτε θέτουμε σε αμφισβήτηση τον νόμο του Δεκέμβρη του 2019, που ήταν ένας προφητικός συμβιβασμός για τη συμμετοχή των αποδήμων στις εκλογές.

Από την πλευρά μας, κύριοι, επαναφέρουμε το αίτημα να ψηφίζουν οι απόδημοι και τους εκπροσώπους τους σε εκλογικές περιφέρειες που θα οριστούν όπως προβλέπεται πλέον στο Σύνταγμα, για να φανεί ποιος ενδιαφέρεται πραγματικά για τους απόδημους. Εδώ είναι η πρόταση να αναλάβετε τις ευθύνες σας. Φτάνουν τα μεγάλα λόγια. Κυβερνήσατε για πολλά χρόνια τη χώρα. Δεν κάνατε τίποτα. Δεν πήρατε καμμία πρωτοβουλία για το ζήτημα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αυτός που ως κυβέρνηση πήρε πρωτοβουλίες. Σύστησε νομοπαρασκευαστική επιτροπή για να προτείνει νόμο που θα έδινε απάντηση στο πάγιο αίτημα των ομογενών. Ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν αυτός που κατέθεσε συγκεκριμένες προτάσεις στην Αναθεώρηση του Συντάγματος, χωρίς την οποία, κύριοι της Πλειοψηφίας, δεν θα υπερψηφίζοταν ο νόμος για τη διευκόλυνση της ψήφου των αποδήμων. Με την ευθύνη που μας αναλογεί ως κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ήρθαμε σε αυτή τη συζήτηση, μολοντί εξ αρχής διαφαινόταν από την πλευρά σας ότι την αντιμετωπίζετε προσχηματικά και με επικοινωνιακό τρόπο. Με αίσθημα, λοιπόν, ευθύνης είμαστε έτοιμοι να συμβάλουμε ώστε ο ψηφισμένος κοινός νόμος του Δεκέμβρη του 2019 να υλοποιηθεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, ώστε να εξασφαλιστεί η μεγαλύτερη δυνατόν συμμετοχή των αποδήμων Ελλήνων, γεγονός που θα είναι σε όφελος της χώρας μας συνολικά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Χαρίτου.

Θα κλείσει ο δεύτερος κύκλος ομιλητών με την κ. Απατζίδη από το ΜέΡΑ25, η οποία εκλέγεται στον Α' Τομέα Ανατολικής Αττικής.

Ορίστε, κυρία Απατζίδη.

ΜΑΡΙΑ ΑΠΑΤΖΙΔΗ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αν μου επιτρέπετε, πριν ξεκινήσω την ομιλία μου, θα ήθελα να αναφερθώ σε μια συνάντηση που είχα σήμερα το πρωί. Παρευρέθηκα στην Ευελπίδων για να στηρίξω τον γιατρό Κώστα Καταραχιά για τα δίκαια αιτήματά του. Μια χαρακτηριστική περίπτωση, που δείχνει πώς διαχειρίζεστε την πανδημία και ποια είναι η τοποθέτησή σας για το εργασιακό, κύριε Βορίδη. Επειδή είπε τα αυτονόητα, πολυύληξε με μένος. Αυτή τη στιγμή υπάρχουν τριάντα κενές θέσεις ακτινολόγων στην Αττική, ενώ στη λίστα των επικουρικών είναι μόνο δύο άτομα και η ΥΠΕ κάνει τα πάντα ώστε να μην επαναπροσληφθεί ο κ. Καταραχιάς, εις βάρος βέβαια των πολιτών, της δημόσιας υγείας. Και μέσα στο δυστοπικό κλίμα φέρνετε και αυτό το νομοσχέδιο.

Επί του νομοσχεδίου τώρα. Το ΜέΡΑ25 ήταν το μοναδικό κόμμα που καταψήφισε τον ν.4648/2019 για την ψήφο των αποδήμων. Είχε πολύ σοβαρούς λόγους γι' αυτή τη στάση και τώρα δικαιώνεται. Η απαράδεκτη διασύνδεση του δικαιώματος του εκλέγειν και εκλέγεσθαι με την οικονομική κατάσταση και τη φορολόγησή μας πήγε περισσότερο από έναν αιώνα πίσω. Αποτέλεσε πραγματική ντροπή. Επιπλέον, το δημοκρατικό έλλειμμα εκφραζόταν με δύο τρόπους: πρώτον, με την παρεμπόδιση των Ελλήνων του εξωτερικού να ασκήσουν το δικαίωμά τους χωρίς να βρίσκονται στην Ελλάδα κατά την ημέρα των εκλογών και, δεύτερον, με την ανυπαρξία εκλογικών περιφερειών για τους ομογενείς. Η πολιτική ουσία βρίσκεται στη συνολική σχέση της Ελληνικής Δημοκρατίας με τον απόδημο ελληνισμό.

Ως ΜέΡΑ25 έχουμε αναπτύξει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για τις σχέσεις της χώρας με τους Έλληνες της Διασποράς. Κινού-

μαστε σε τρεις άξονες. Πρώτον, στην έμπρακτη τήρηση της υποσχέσης για παιδεία στους απόδημους και στην επίλυση των χρόνιων προβλημάτων που αντιμετωπίζουν. Το ελληνικό κράτος δεσμεύεται ότι θα παρέχει τα απαραίτητα προκειμένου να διατηρούνται δομές εκπαίδευσης και μόρφωσης των Ελλήνων του εξωτερικού. Ουσιαστικά, όμως, δεν εκπληρώνει αυτή του τη δέσμευση, καθώς οι εκπαιδευτικές δομές τελούν υπό καθεστώς υποχρηματοδότησης και υποστελέχωσης, ιδιαίτερα μετά από τη δεκαετία της μνημονιακής λαίλαπας, για την οποία φταίει η Νέα Δημοκρατία σαφέστατα, το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΡΙΖΑ. Ο δεύτερος άξονας αποτελεί μέριμνα μέρους των Ελλήνων του εξωτερικού για όσα συμβαίνουν στη χώρα τους σήμερα. Το ζητούμενο θα πρέπει να είναι η ουσιαστική συμμετοχή των Ελλήνων του εξωτερικού στην τρέχουσα πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα της χώρας. Τρίτος άξονας είναι η διόρθωση της ανισορροπίας του νόμου για την ψήφο τους, η οποία δεν επιτυγχάνεται με το παρόν σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πλέον οι απόδημοι Έλληνες ψηφίζουν και συμμετέχουν στις εθνικές εκλογές, όμως θα προσέρχονται να ψηφίσουν όχι ως άνθρωποι με κέντρο της ζωής τους και της δραστηριότητάς τους στη χώρα όπου ζουν, αλλά σαν αδιαφοροποίητα μέλη της οποιας εκλογικής περιφέρειας εντός της ελληνικής επικράτειας. Αυτό το θεμελιώδες σφάλμα, το οποίο συνεχίζεται με το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα, διατηρεί στις σχέσεις της Ελληνικής Δημοκρατίας με τον απόδημο ελληνισμό μία ανισορροπία.

Το ΜέΡΑ25 κατά την περίοδο της κοινοβουλευτικής συζήτησης για τον ν.4648/2019 είχε καταθέσει αντιπρόταση νόμου, κύριε Υπουργέ.

Η πρόταση του ΜέΡΑ25, που συμβάδιζε πλήρως με την αρχή της αναλογικότητας, προέβλεπε επτά εκλογικές περιφέρειες αποδήμων Ελλήνων, διακριτές περιφέρειες με δική τους ψήφο και δικούς τους υποψήφιους Βουλευτές για τις περιοχές όπου ζουν, εργάζονται και διατρέπουν οι Έλληνες του εξωτερικού, όχι πρόσκληση σε αυτούς να υπερψηφίζουν τον ένα ή τον άλλο υποψήφιο Βουλευτή κάποιου κόμματος στην εκλογική περιφέρεια από την οποία αποχώρησαν χρόνια ή και δεκαετίες πριν ή να ψηφίζουν μια λίστα Επικρατείας, δηλαδή μόνο κόμμα.

Πέρα από μια νομοθετική τροποποίηση στον εκλογικό νόμο σχετικά με τους απόδημους, την οποία προτείνουμε και στην οποία επιμένουμε ως ΜέΡΑ25, είμαστε αντίθετοι και με την υποβάθμιση της Γενικής Γραμματείας Απόδημου Ελληνισμού. Ασκήσαμε έντονη κριτική στη μετατροπή της Γενικής Γραμματείας Απόδημου Ελληνισμού σε Διεύθυνση και στη συνεπακόλουθη δυναμικότερη άμεση εξάρτησή και υπαγωγή της στην πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εξωτερικών.

Από το 2010 και μετά υπήρξε πραγματική αποψίλωση του ανθρώπινου δυναμικού της Γενικής Γραμματείας Απόδημου Ελληνισμού, με τις εθελούσιες συνταξιοδοτήσεις των μνημονιακών χρόνων να μην αναπληρώνονται με ανάλογο αριθμό νεοεισερχομένων. Στη Γενική Γραμματεία μέχρι και πριν από λίγους μήνες είχαν μείνει δεκαπέντε άτομα -από εξήντα πέντε που ήταν παλαιότερα- και μέχρι το τέλος του έτους θα έχουν απομείνει μόλις δέκα ή έντεκα άτομα. Βλέπουμε τη σταδιακή αποψίλωση. Άνθρωποι με προϋπηρεσία, με εμπειρία τριάντα πέντε χρόνια αποχωρούν, δίχως να υπάρχει αναπλήρωση των θέσεών τους από εξειδικευμένο προσωπικό.

Ανάλογη κατάσταση επικρατεί και στις προξενικές αρχές, όπως τόνισε και στη συνεδρίαση των φορέων η Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας από το Παρίσι, η κ. Θεοδωρίδου, με τα προξενεία να στελεχώνονται με ολοένα και λιγότερους υπαλλήλους. Για να κλείσεις ένα ραντεβού -είπε η κ. Θεοδωρίδου- για διαβατήριο στο Ελληνικό Προξενείο στο Παρίσι πρέπει να περιμένεις μέχρι τον Οκτώβρη ή τον Νοέμβριο.

Τι φανερώνει όλη αυτή η κατάσταση;

Από τη μία μεριά, έχουμε την υποχρηματοδότηση των εκπαιδευτικών δομών, το κλείσιμο τμημάτων και προγραμμάτων ελληνικής γλώσσας, την υποβάθμιση της Γενικής Γραμματείας Απόδημου Ελληνισμού, την υποστελέχωση και συρρίκνωση των προξενικών αρχών και τόσα άλλα.

Και από την άλλη, έχουμε το ξαφνικό ενδιαφέρον της Νέας Δη-

μοκρατίας μετά από τις δηλώσεις της κ. Τζάκρη, μια ευκαιρία για ένα ακόμα επικοινωνιακό σόου. Βλέπουμε καθαρά την υποκρισία και τον τυχοδιωκτισμό της Κυβέρνησης. Γιατί τόσα χρόνια, από το 2001 που υπήρχε η συνταγματική πρόβλεψη για την ψήφο των αποδήμων, η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ δεν έφεραν νομοσχέδιο σαν το σημερινό; Γιατί στην πραγματικότητα δεν ενδιαφέρονται για τους απόδημους Έλληνες.

Δεν σας ενδιαφέρει, κυρίες και κύριοι του μνημονιακού τόξου, η ουσιαστική συμμετοχή των Ελλήνων του εξωτερικού στην πολιτική ζωή αυτής της χώρας ούτε σας ενδιαφέρει η επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν. Σας ενδιαφέρουν μόνο οι ψήφοι τους. Πάνω από όλα και από όλους βρίσκεται το μικροκομματικό σας συμφέρον.

Όμως, γιατί τώρα; Οι δηλώσεις της κ. Τζάκρη ήταν μόνο η αφορμή, η αιτία βρίσκεται αλλού και η απάντηση που προκύπτει από τους χειρισμούς της Κυβέρνησης είναι μία: Με τις επικείμενες εκλογές να συνιστούν την πρώτη καταγραφή της πολιτικής συμμετοχής των Ελλήνων του εξωτερικού ως εκλογέων, η Κυβέρνηση Μητσοτάκη έχει στραμμένο το βλέμμα της στην ψήφο τους. Επιδιώκει, δηλαδή, να χρησιμοποιήσει τις αλλαγές που ήρθαν πριν από λίγους μήνες από το Υπουργείο Εξωτερικών και τις αλλαγές που έρχονται με το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών που ψηφίζουμε σήμερα, προκειμένου να προβάλει τον εαυτό της, να αναδείξει επικοινωνιακά την εικόνα της Κυβέρνησης -μη γελάτε, κύριε Υπουργέ-, να κάνει καμπάνια στους απόδημους Έλληνες υπέρ της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόσο το προηγούμενο όσο και το υπό συζήτηση νομοσχέδιο για την ψήφο των αποδήμων δεν εξασφαλίζει την ισονομία για κάθε Έλληνα πολίτη, καταστρατηγώντας βασικά σημεία της δημοκρατικής εκπροσώπησης. Εξασφαλίζει, όμως, κυρίως μικροκομματικά συμφέροντα.

Στο ΜέΡΑ25 δεν μας ενδιαφέρουν τα μικροκομματικά, η πολιτική δηλαδή εκμετάλλευση αυτών των ανθρώπων, σε αντίθεση με τη Νέα Δημοκρατία, τον ΣΥΡΙΖΑ και το Κίνημα Αλλαγής. Το πραγματικό ζητούμενο είναι ένα για εμάς: η ουσιαστική συμμετοχή των Ελλήνων του εξωτερικού είτε δεύτερης, τρίτης γενιάς είτε του μισού εκατομμυρίου μεταναστών της μνημονιακής εποχής -brain-drain, όπως το είπατε- στην τρέχουσα πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα της χώρας.

Εννοείται ότι καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κυρία Απατζίδη.

Και μπαίνουμε στον τρίτο κύκλο. Ανοίγει την αυλαία ο κ. Βασίλειος Γιόγιακας από τη Θεσπρωτία και τη Νέα Δημοκρατία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΓΙΑΚΑΣ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όσους σκόπιμα το παραβλέπουν και σκόπιμα θέλουν να δημιουργήσουν σύγχυση και εντυπώσεις στον κόσμο που μας παρακολουθεί θα αναγκαστώ με τη σειρά μου να πω το αυτονόητο: Με το νομοσχέδιο που συζητάμε προτείνονται ορισμένες αλλαγές ενός νόμου που ψηφίστηκε πριν από ενάμιση περίπου χρόνο με ευρύτατη κοινοβουλευτική Πλειοψηφία, σύμφωνα με την επιταγή του Συντάγματος.

Τι αφορά αυτός ο νόμος; Αφορά τη συμμετοχή στις εκλογές Ελλήνων πολιτών που έχουν ενεργό το δικαίωμα του εκλέγειν, είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους και την ημέρα της εκλογής βρίσκονται μόνιμα ή προσωρινά εκτός της Ελλάδας, πώς δηλαδή αυτοί οι συμπατριώτες μας, αντί να μπουν στη διαδικασία να έρθουν να ψηφίσουν σε κάποια εκλογική περιφέρεια της χώρας μας, θα μπορούν να ψηφίσουν στον τόπο ή κοντά στον τόπο που μένουν στο εξωτερικό. Αυτός είναι και ο σκοπός του νομοσχεδίου, να γίνει πιο εύκολη, πιο λειτουργική, πιο ανοικτή η δυνατότητα των εκτός Ελλάδος Ελλήνων να γραφτούν στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους.

Γιατί πρέπει να γίνει αυτό; Γιατί οι δικλίδες, οι περιορισμοί και τα δικαιολογητικά που προβλέπει ο ν.4648/2019 αποθαρρύνουν πολλούς από τους συμπατριώτες μας να γραφτούν, άρα και να ψηφίσουν.

Ίσως είναι αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα τίμημα του συμβιβασμού του ελάχιστου κοινού παρονομαστή που συμφωνήθηκε το 2019, ώστε να περάσει ο νόμος με την ελάχιστη διευ-

ρυσμένη πλειοψηφία των 2/3 της Βουλής.

Αυτό το πρώτο σημαντικό βήμα που έγινε ύστερα από περίπου τεσσαερισίμις δεκαετίες θέλουμε να το βελτιώσουμε, καταργώντας περιορισμούς και προϋποθέσεις, όπως η ελάχιστη διαμονή και η φορολογική υποχρέωση, καταργώντας τα δικαιολογητικά για την αίτηση εγγραφής στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους, άρα και τη διαδικασία ελέγχου τους, καταργώντας την οκταετή διάρκεια εγγραφής στους καταλόγους αυτούς, αλλαγές που οι εκπρόσωποι των ομογενειακών οργανώσεων καλωσόρισαν ως θετικές, γιατί πράγματι με αυτές αντιμετωπίζονται προβλήματα του ισχύοντος νόμου, αλλαγές που οι φορείς αυτοί θεωρούν ότι είναι σύμφωνες με τη δήλωση της υπεύθυνης απόδημου ελληνισμού του ΣΥΡΙΖΑ στον «Εθνικό Κήρυκα» για άρση των περιορισμών, μία δήλωση που δημιούργησε στους απόδημους την προσδοκία ότι θα μπορούσε να επιτευχθεί η απαραίτητη συναίνεση της Αξωματικής Αντιπολίτευσης για τις αλλαγές αυτές.

Αντί συναίνεσης, όμως, τι είδαμε από τον ΣΥΡΙΖΑ κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στις επιτροπές;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είδαμε αρχικά να βάζει μπροστά διάφορα διαδικαστικά θέματα, όπως τον ρόλο και την παρουσία της Ειδικής Επιτροπής Απόδημου Ελληνισμού. Είδαμε να υποστηρίζει πως φταίει η εφαρμογή του νόμου και όχι οι προβλέψεις του, δηλαδή οι περιορισμοί και η γραφειοκρατία για την εγγραφή στους εκλογικούς καταλόγους. Είδαμε να αποσιωπά ή να θέλει να αλλάξει αυτά που είπε δημόσια η κ. Τζάκρη υπέρ της άρσης των περιορισμών. Είδαμε μέχρι και να υποτιμά τους εκπροσώπους των αποδήμων, χαρακτηρίζοντάς τους θύματα της κυβερνητικής προπαγάνδας, επειδή εκφράστηκαν θετικά για το νομοσχέδιο.

Όμως, αυτό που είδαμε, κυρίες και κύριοι, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, είναι έναν ΣΥΡΙΖΑ που, για να ξεφύγει από τη δύσκολη θέση, έφυγε εκτός θέματος. Ενώ το θέμα είναι η όσο το δυνατόν πιο εύκολη και ανοικτή συμμετοχή στις εκλογές, ασχολήθηκε με το αν και με ποιον τρόπο θα προσμετράται η ψήφος των Ελλήνων του εξωτερικού. Πριν βελτιώσουμε δηλαδή το πρώτο βασικό βήμα, πάμε στο τρίτο, μας λείπει ο ΣΥΡΙΖΑ και, αφού δεν συζητάμε για το τρίτο βήμα, δεν δεχόμαστε το πρώτο, μας ξαναλέει.

Η γνωστή μέθοδος του «όλα ή τίποτα», του «άλλα λόγια να αγαπιόμαστε», δηλαδή, ή αν προτιμάτε «της μπάλας στην κερκίδα», όπως είπε και η συνάδελφος κ. Λιακούλη από το ΚΙΝΑΛ.

Με αυτά τα προσχήματα, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ αρνείται να στηρίξει τη βελτίωση του νόμου που ο ίδιος υπερψήφισε, μια βελτίωση που υποστήριξε το καθ' ύλην αρμόδιο στέλεχος του, μια βελτίωση που αποδέχεται σύσσωμος ο οργανωμένος απόδημος ελληνισμός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον Δεκέμβριο του '19 είχα πει από αυτό το Βήμα ότι η ψήφιση του ν.4648 είναι μια κοινοβουλευτική κατάκτηση. Είναι σημαντικό ότι το πολιτικό σύστημα ωριμάζει ύστερα από μια περίοδο έντονης πόλωσης. Δυστυχώς, ο ΣΥΡΙΖΑ με την αρνητική στάση του απαξιώνει αυτή την κοινοβουλευτική κατάσταση. Εφαρμόζει ως Αντιπολίτευση πια το σύστημα ΣΥΡΙΖΑ εσωτερικού και ΣΥΡΙΖΑ εξωτερικού, άλλα εδώ και άλλα έξω. Το χειρότερο είναι αυτός, και όχι η Κυβέρνηση, που βάζει το θέμα της ψήφου των εκτός Ελλάδας Ελλήνων στο κρεβάτι του Προκρούστη, αυτών των πολιτικών τακτικισμών, των εκλογικών υπολογισμών και των επικοινωνιακών σκοπιμοτήτων.

Σας παρακαλώ πολύ, οι συμπατριώτες μας αξίζουν καλύτερη αντιμετώπιση. Ανήκουμε στην ίδια πολιτική κοινότητα. Διατηρούν ισχυρούς δεσμούς με την πατρίδα. Προσφέρουν σε αυτή με γενναιοδωρία, με αγάπη, με ανιδιοτέλεια. Διαφημίζουν και υπερασπίζονται τη χώρα μας, παρακολουθούν και εκφράζουν άποψη για αυτά που συμβαίνουν εδώ. Για εμάς στη Νέα Δημοκρατία είναι ισοδύναμοι συμπολίτες μας. Δεν είναι ψηφοφόροι δεύτερης κατηγορίας, όπως τους αντιμετωπίζει ο ΣΥΡΙΖΑ με τη στάση του. Αυτούς τους ανθρώπους που και τιμούν και πονάνε την πατρίδα τους ας μην τους απογοητεύσουμε και ας συμφωνήσουμε κάποια στιγμή στα βασικά, ώστε να μπορούμε να κάνουμε τα επόμενα βήματα, βήματα που θα απηχούν ακόμα περισσότερο τις ανάγκες και τις προσδοκίες των συμπατριωτών μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Γιόγιακα.

Να επαναλάβω, γιατί πολλοί συνάδελφοι τηλεφωνούν, σήμερα τελευταίος ομιλητής θα είναι ο κ. Ξενοφών Μπαρλιακόσ. Δεν λέω νούμερο, γιατί έχουμε διαφορετικό κατάλογο και αύριο θα ξεκινήσουμε στις 9.30' το πρωί.

Τώρα καλείται στο Βήμα ο κ. Αλέξανδρος Μεϊκόπουλος από τον όμορφο Βόλο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να δηλώσω από το Βήμα της Βουλής ότι σήμερα αισθάνομαι ιδιαίτερα χαρούμενος. Είμαι χαρούμενος γιατί ο κ. Βορίδης, ο Υπουργός, είναι ιδιαίτερα ορεξάτος, έχει δώσει νομίζω χρώμα στη συζήτηση και ομολογουμένως θα μπορούσε κιόλας να με πείσει προσωπικά ή να μας πείσει ως ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, αν δεν γνωρίζαμε την προϊστορία της σημερινής συζήτησης ή μάλλον αν καθόταν ο κ. Βορίδης στα έδρανα της Αντιπολίτευσης και όχι στα υπουργικά έδρανα.

Και γιατί, λοιπόν, το λέω αυτό; Στη συντριπτική πλειοψηφία των ομιλιών των Βουλευτών συνήθως ξεκινάει κάθε νομοσχέδιο με την εξής φράση: «Συζητάμε σήμερα το νομοσχέδιο...». Σήμερα, όμως, αυτό που κάνουμε επί της ουσίας είναι να συζητήσουμε ξανά για την ψήφο των αποδήμων, παρ' όλο που ενάμιση περίπου χρόνο πριν, τον Δεκέμβριο του 2019 επί διακυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας, έπειτα από εκτεταμένη και δύσκολη διαπραγμάτευση που κατέληξε σε συγκερασμό θέσεων και διακομματική συμφωνία, ψηφίστηκε σχεδόν ομόφωνα το νομοσχέδιο για την ψήφο των αποδήμων. Έχει, δηλαδή, ρυθμιστεί το ζήτημα με διακρίσεις ογδόντα οκτώ ψήφους και θεωρεί η Κυβέρνηση ότι πρέπει να ξαναοιξει.

Μάλιστα ο νόμος αυτός επιτεύχθηκε με κόπο για να τακτοποιήσει -όπως διατυπώνει Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας πολύ σωστά- μια εκκρεμότητα μισού αιώνα και ο οποίος δεν έχει εφαρμοστεί ακόμα.

Εγώ θα συμφωνήσω μαζί σας, κύριε Βορίδη, να αφήσουμε στην άκρη τα ψυχογραφήματα. Δεν χρειάζεται να επιστρατεύσουμε την επιστήμη της ψυχολογίας για να εξηγήσουμε τη σημερινή συζήτηση. Μπορούμε, όμως, κάλλιστα και πιστεύω θα συμφωνήσετε με αυτό, να επιστρατεύσουμε την πολιτική επιστήμη. Ξέρετε τι λέει η πολιτική επιστήμη για τη σημερινή συζήτηση; Μία λέξη βγαίνει: σκοπιμότητα. Η σκοπιμότητα, λοιπόν, είναι αυτή η οποία διανέμει το σημερινό νομοσχέδιο.

Εν μέσω, λοιπόν, πανδημίας, εν μέσω οικονομικής ύφεσης και γενικευμένης αβεβαιότητας η Νέα Δημοκρατία υποστηρίζει ότι ο νόμος που ψηφίσει σύσσωμη μπορεί να κριθεί και αντισυνταγματικός. Προτείνει την τροποποίησή του, παρ' όλο που γνωρίζει εκ των προτέρων ότι δεν θα ψηφιστεί. Συνοδεύει μάλιστα αυτή την ακατανόητη νομοθετική πρόταση με ανέξοδες προσκλήσεις και προκλήσεις για τη δημιουργία εντυπώσεων και διχασμού.

Κύριε Βορίδη, είστε ο μετρ του είδους.

Παράξαιτε, λοιπόν, μια τεχνητή κρίση σήμερα, για να πείτε τι στους απόδημους; Ότι εμείς σας θέλουμε, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν σας θέλει και με αυτόν τον τρόπο πιστεύετε ότι θα δρέψετε ψήφους από τους απόδημους.

Εγώ νομίζω ότι συμπεριφέρεστε σαν να είναι ανόητοι. Δεν είναι, όμως, κύριε Βορίδη. Νομίζετε μάλιστα -αυτό είναι το πιο φαιδρό από όλα- ότι κάνουν και ντρίπλα στον ΣΥΡΙΖΑ. Εγώ θα πω ότι εμπαίζετε τους απόδημους και αδυνατείτε να επιδείξετε το μίνιμουμ της σοβαρότητας που απαιτούν και το ζήτημα της ψήφου των αποδήμων αλλά και η κατάσταση που επικρατεί στη χώρα σήμερα. Νομίζω ότι δεν είναι η πρώτη φορά δυστυχώς που η Νέα Δημοκρατία χρησιμοποιεί τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες ως εργαλεία αποπροσανατολισμού και διαφυγής από ευθύνες και τους νόμους ως κουρελόπανα για να μαζέψει τις διαρροές της.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, και πείτε την αλήθεια, ότι το θέμα των αποδήμων είναι για εσάς το μεγάλο παιχνίδι. Τους θεωρείτε δεδομένους και ότι οι ψήφοι του εξωτερικού θα μπορέσουν να ανα-

πληρώσουν τις χαμένες ψήφους των Ελλήνων του εσωτερικού, ένα plan B, δηλαδή.

Το χρονικό, λοιπόν, κύριε Βορίδη, του προαναγγελθέντος θανάτου του νόμου που ψηφίσαμε ομόφωνα δεν έχει να κάνει με την κ. Τζάκρη, όπως ισχυρίζεστε. Σταματήστε να κυβερνάτε αντιπολιτευόμενοι. Δεν νομοθετεί η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Στις 22 Μαρτίου του 2021 ο κ. Μητσοτάκης σε τηλεδιάσκεψη με τους Έλληνες της Νότιας Αμερικής μίλησε για ενίσχυση του νόμου, ώστε να μπορούν όσοι θέλουν να συμμετέχουν στα κοινά της πατρίδας να το κάνουν, συμμετέχοντας στη διαδικασία ανάδειξης της πολιτικής ηγεσίας της χώρας.

Η σημερινή συζήτηση γίνεται για λόγους σκοπιμότητας και όχι ουσίας. Ας μην τρέφουμε αυταπάτες. Δεν ενδιαφέρει τη Νέα Δημοκρατία ούτε η εκπροσώπηση των αποδήμων ούτε και η φωνή τους. Πολύ απλά είναι ακόμα ένα εργαλείο. Τη θεωρείτε μια έτοιμη γαλάζια δεξαμενή για την εξασφάλιση της επανεκλογής σας. Το ζήτημα της ψήφου των αποδήμων δεν είναι καινούργιο και η Νέα Δημοκρατία δεν είναι Κυβέρνηση για πρώτη φορά.

Ένα νομίζω -και κάνετε λάθος σ' αυτό, κύριε Υπουργέ- είναι το κρίσιμο ερώτημα. Το ερώτημα το κομβικό είναι τι ομογένεια ακριβώς θέλουμε. Θέλουμε μια ομογένεια που να διεκδικεί και να μάχεται υπέρ των ελληνικών θέσεων στα εθνικά ζητήματα; Μια ομογένεια που να προωθεί τον ελληνικό τουρισμό, την ελληνική επιχειρηματικότητα, τις ελληνικές επενδύσεις; Θέλουμε να δημιουργήσουμε μήπως κομματάρχες στο εξωτερικό; Θέλουμε τελικά τον απόδημο ελληνισμό ενωμένο για το καλό της πατρίδας ή διαιρεμένο; Αυτό είναι το κυρίαρχο ερώτημα, σε αυτό καλούμαστε να απαντήσουμε σήμερα.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Εμείς ευχαριστούμε, κύριε Μεϊκόπουλε.

Τον λόγο έχει η κ. Άννα Μάνη - Παπαδημητρίου από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΝΝΑ ΜΑΝΗ - ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, πριν από ενάμιση περίπου χρόνο, τον Δεκέμβριο του 2019, το συνταγματικά κατοχυρωμένο από το 1975 και αυτονόητο δικαίωμα των Ελλήνων του εξωτερικού να ψηφίζουν από τον τόπο διαμονής τους έλαβε επιτέλους σάρκα και οστά με τον ν.4648/2019. Με το εμβληματικό από κάθε άποψη νομοσχέδιο που είχα την τιμή να εισηγηθώ για λογαριασμό της Πλειοψηφίας, η Βουλή των Ελλήνων αποκατέστησε μια ιστορική αδικία εκπέμποντας παράλληλα ένα ισχυρό μήνυμα ενότητας προς τον απανταχού Ελληνισμό.

Από την αφετηρία των διεργασιών και των διαπραγματεύσεων που προηγήθηκαν της ψήφισης του νόμου, η θέση της Νέας Δημοκρατίας, όπως αποτυπώθηκε εξάλλου και στον δημόσιο διάλογο, ήταν και παραμένει πάγια και ξεκάθαρη.

Ανέκαθεν η Νέα Δημοκρατία πρέσβευε ότι πρέπει να ψηφίζουν όλοι οι Έλληνες του εξωτερικού, χωρίς εξαιρέσεις, χωρίς προϋποθέσεις, εφόσον είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους της χώρας μας. Και από την αρχική της αυτή θέση δεν μετακινήθηκε ποτέ, δεν έκανε ποτέ καμμία έκπτωση. Ωστόσο, με δεδομένη την απαραίτητη πλειοψηφία των διακοσίων Βουλευτών που προβλέπει το Σύνταγμα και προκειμένου να υλοποιηθεί η μεγάλη αυτή θεσμική τομή, η Κυβέρνηση προέβη σε αναγκαίες υποχωρήσεις. Έγιναν αποδεκτές οι προϋποθέσεις και οι περιορισμοί που προτάθηκαν από τα άλλα κόμματα και συγκεκριμένα από τον ΣΥΡΙΖΑ και το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Έτσι, για να ασκήσουν οι Έλληνες του εξωτερικού το εκλογικό τους δικαίωμα από τον τόπο διαμονής τους, απαιτείται να έχουν μείνει συνολικά δύο έτη στην Ελλάδα κατά το διάστημα των τριάντα πέντε τελευταίων ετών και επιπλέον να έχουν υποβάλει φορολογική δήλωση είτε κατά το τρέχον είτε κατά το προηγούμενο φορολογικό έτος. Πρόκειται για περιορισμούς για τους οποίους οι εκπρόσωποι των φορέων του απόδημου ελληνισμού είχαν εκφράσει από τότε, πριν από ενάμιση χρόνο, την άποψη ότι θα δυσχεράνουν σε μεγάλο βαθμό την άσκηση του εκλογικού τους δικαιώματος στο εξωτερικό.

Γι' αυτό και με το παρόν νομοσχέδιο, το οποίο εισηγείται ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Βορίδης, αίρονται, όπως μαρτυρά

εξάλλου και ο τίτλος του νομοσχεδίου, οι ως άνω περιορισμοί, ώστε να μπορούν ανεμπόδια να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα οι Έλληνες του εξωτερικού. Με απλά λόγια, καταργούνται όλες οι προϋποθέσεις και τα γραφειοκρατικά εμπόδια που καθιστούσαν δυσχερή τη συμμετοχή των συμπατριωτών μας στις εκλογές, όπως μας δήλωσαν και οι εκπρόσωποί τους στη συνεδρίαση της προηγούμενης εβδομάδας.

Η νομοθετική πρόταση του Υπουργού έτυχε της καθολικής αποδοχής των εκπροσώπων του αποδήμου ελληνισμού, οι οποίοι τάχθηκαν υπέρ της άρσης των περιορισμών και η δική τους φωνή θα πρέπει να αποτελέσει και πάλι τον οδηγό για όλους μας. Πρόκειται για τη φωνή η οποία ξεκάθαρα ζητά συνεννόηση και συναίνεση στο σπουδαίο αυτό εθνικό ζήτημα. Μάλιστα, τέτοιο πνεύμα συναίνεσης επέδειξε ο κύριος Υπουργός, ο οποίος επανειλημμένα δήλωσε ότι είναι ανοικτός σε προτάσεις των κομμάτων. Το δήλωσε και σήμερα, πριν από λίγο, θέτοντας μόνο δύο κόκκινες γραμμές, οι οποίες όμως αποτελούν την πεμπτούσια της όλης νομοθετικής πρωτοβουλίας:

Πρώτον, να αρθούν οι περιορισμοί και να ψηφίζουν όλοι οι Έλληνες του εξωτερικού, χωρίς προϋποθέσεις και υποσημειώσεις, και, δεύτερον, η ψήφος τους να προσμετράται κανονικά στο συνολικό αποτέλεσμα των εθνικών εκλογών.

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, πολύ αριστοτεχνικά έγινε αναφορά στην παράγραφο 4 του άρθρου 54, η οποία αναφέρει τους περιορισμούς. Η διάταξη αυτή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αυτή καθαυτή δεν θέτει κανέναν περιορισμό. Το μόνο που κάνει είναι να προβλέπει την ψήφιση νόμου από τη Βουλή, με τον οποίο νόμο θα τίθενται ή θα αίρονται διαδικαστικές προϋποθέσεις.

Εμείς ως Νέα Δημοκρατία δηλώνουμε με το νομοσχέδιο το οποίο και υπερψηφίζουμε ότι δεν θέλουμε τις προϋποθέσεις, εδώ και τώρα. Εσείς το ψηφίζετε; Απ' ό,τι φαίνεται, όχι. Πρώτον, διότι με την τροπολογία την οποία προτείνετε δημιουργείτε εκλογείς δύο ταχυτήτων. Και, δεύτερον, η τροπολογία σας δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να σταθεί συνταγματικά και θα το εξειδικεύσω.

Αυτό που προτείνετε, το να μην προσμετράται δηλαδή η ψήφος των Ελλήνων του εξωτερικού στο συνολικό αποτέλεσμα, είναι σε ευθεία αντίθεση με τη γενική ρύθμιση του άρθρου 51 του Συντάγματος, που προβλέπει άμεση καθολική και μυστική ψηφοφορία και σύμφωνα με την οποία δεν μπορούμε να έχουμε διαφοροποιημένη νομική συνέπεια της ψήφου. Αν δηλαδή ο εκλογέας του εξωτερικού βρίσκεται στην Ελλάδα κατά τη διεξαγωγή των εκλογών, η ψήφος του θα προσμετρηθεί στο συνολικό αποτέλεσμα. Αν δεν βρίσκεται, δεν θα προσμετρηθεί. Άρα το νομικό αποτέλεσμα της ψήφου του εξαρτάται από ένα τυχαίο γεγονός, από το πού θα βρίσκεται δηλαδή την ημέρα των εκλογών, κάτι που είναι ευθέως αντισυνταγματικό.

Επίσης, οι προϋποθέσεις που τίθενται στην παράγραφο 4 του άρθρου 54 του Συντάγματος, όπως ψηφίστηκε από την Θ' Αναθεωρητική Βουλή, είναι διαδικαστικές, τίθενται περιοριστικά και δεν μπορούμε να προβούμε σε διασταλτική ερμηνεία και να πάμε και σε ουσιαστικές παρεκκλίσεις, γιατί έτσι θα προσέκρουε ευθέως στο Σύνταγμα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία θέλει να ψηφίζουν οι Ελληνίδες και οι Έλληνες όλου του κόσμου, αυτοί που για ακόμη μια φορά έχουν το βλέμμα τους στραμμένο προς εμάς. Μας κοιτάζουν οι συμπατριώτες μας που έφυγαν πριν από δεκαετίες, αλλά εξακολουθούν να αποδεικνύουν έμπρακτα το ενδιαφέρον τους και την αγάπη τους προς την πατρίδα. Μας κοιτάζουν χιλιάδες νέοι μας που αποχώρησαν από την πατρίδα την τελευταία δεκαετία για αναζήτηση εργασίας στο εξωτερικό. Περιμένουν από εμάς να κάνουμε το αυτόνοτο, να μην τους γυρίσουμε την πλάτη, να μην τους απομακρύνουμε από τα πολιτικά δρώμενα της χώρας μας.

Με τον ιστορικό ν.4648/2019 κάναμε το πρώτο μεγάλο βήμα και το κάναμε όλοι μαζί, με τη σπουδαία όσο και σπάνια κοινοβουλευτική συναίνεση των διακοσίων ογδόντα οκτώ ψήφων. Υπερβήκαμε κάθε όριο και κάθε κομματικό συμφέρον και γίναμε οι ίδιοι η γέφυρα που ένωσε τον οικονομικό ελληνισμό με την πατρίδα.

Ας σταθούμε, λοιπόν, και σήμερα στο ύψος των περιστάσεων και της ιστορικής μας ευθύνης και ας κάνουμε μαζί και το επόμενο βήμα. Ας δώσουμε την ευκαιρία σε όλους τους Έλληνες του εξωτερικού, χωρίς εξαιρέσεις, χωρίς εμπόδια, να διαβούν τη γέφυρα αυτή που θα τους φέρει ένα βήμα πιο κοντά στην πατρίδα, για να είναι η Βουλή των Ελλήνων η Βουλή των απανταχού Ελλήνων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κυρία Παπαδημητρίου.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Νεοκλής Κρητικός από την Πελοπόννησο.

ΝΕΟΚΛΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφος των αποδήμων του Ελληνισμού δεν θα έπρεπε να είναι ένα νομοσχέδιο πάνω στο οποίο θα διαπραγματεύεται η Συμπολίτευση με την Αντιπολίτευση για το πόσοι και ποιοι θα μπορούν να ψηφίσουν. Κι αυτό γιατί η απάντηση είναι μία, καθαρή και αυτόνοτη. Πρέπει να έχουν το δικαίωμα να ψηφίζουν όλοι.

Αν θα έπρεπε να υπάρχει ένα και μοναδικό κριτήριο για να ψηφίζει κάποιος Έλληνας συμπατριώτης μας ομογενής, αυτό θα ήταν το ενδιαφέρον του για την ελληνική πραγματικότητα, την ελληνική πολιτική σκηνή, την αγάπη του για τη μητέρα πατρίδα. Κι αυτό το ενδιαφέρον, κύριοι, μετριέται από την πρόθεση να μετέχει στη διαδικασία εκλογής των αντιπροσώπων των Ελλήνων στη Βουλή. Με την ενέργειά του να ψηφίσει αυτούς που θεωρεί ότι μπορούν να τον εκφράσουν, να διαχειριστούν καλύτερα την τύχη της μητέρας πατρίδας.

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, είναι περισσότερο Έλληνας ο κάτοικος της Αθήνας ή της Σπάρτης που δεν πάει να ψηφίσει από έναν αντίστοιχο Έλληνα ομογενή από τη Σπάρτη ή την Αθήνα ο οποίος παρακολουθεί την επικαιρότητα της Ελλάδος, σέβεται και τηρεί τα ελληνικά έθιμα και λειτουργεί ως πρεσβευτής μας στο εξωτερικό;

Βέβαια, το ερώτημα αυτό είναι ρητορικό.

Πέραν του βασικού ορισμού του πολίτη, κατά το οποίο είναι αυτός που έχει την ιθαγένεια μιας χώρας που του δίνει το δικαίωμα να ασκεί πολιτικά δικαιώματα, θα μπορούσαμε μέσα από μια φιλοσοφική προσέγγιση να πούμε ότι στη σύγχρονη εποχή, όπου η πληροφορία είναι προσβάσιμη από όλους μας και αξίες που χαρακτηρίζουν μια πόλη, μια περιοχή ή χώρα μπορούν να χαρακτηρίσουν αντίστοιχα και άλλες πόλεις, περιοχές και χώρες, η έννοια της τοπικότητας, λοιπόν, ενός πολίτη καθίσταται παρωχημένη.

Εδώ μιλάμε σίγουρα για κοινές αξίες και πιστεύω, όταν μιλάμε για ελληνική ιθαγένεια. Συζητάμε για τους συγγενείς και τους φίλους μας, για τα αδέρφια και τους θεούς μας, οι οποίοι μετακινήθηκαν στο εξωτερικό χωρίς ποτέ να ξεχάσουν την πατρίδα τους.

Αν θέλουμε, λοιπόν, να μιλάμε για πολίτες του κόσμου, για ισχυρή ελληνική ομογένεια, για παγκοσμιότητα της ελληνικής παράδοσης και του ελληνικού πολιτισμού, τότε είναι μικροπρεπές να συζητάμε για όρους και προϋποθέσεις οι οποίες στερούν το δικαίωμα της συμμετοχής των Ελλήνων του εξωτερικού στην εκλογική διαδικασία.

Η Νέα Δημοκρατία, υπερασπιζόμενη το δικαίωμα στη συμμετοχή, έφερε το νομοσχέδιο για την ψήφο των αποδήμων τον Δεκέμβριο του 2019 και εκεί υπερψηφίστηκε με διακόσιες ογδόντα οκτώ ψήφους.

Είχαν μπει, όμως, περιορισμοί μετά από συγκλίσεις και προτάσεις δικές σας, κύριοι της Αντιπολίτευσης. Εμείς κάναμε το μεγάλο βήμα τον Δεκέμβριο του 2019. Εσείς θελήσατε να βάλετε περιορισμούς και πάλι εμπόδια και πάλι διαπραγματεύση, για να περιορίσετε το εκλογικό σώμα των αποδήμων, των Ελλήνων ομογενών.

Όμως, ω του θαύματος, από τα χείλη Βουλευτριάς της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ακούστηκε η αλήθεια: Οι περιορισμοί του νομοσχεδίου για την ψήφο των αποδήμων είναι άδικη. Πρέπει να καταργηθούν.

Για αυτό, λοιπόν, βρισκόμαστε σήμερα εδώ, για να καταργή-

σουμε τους άδικους περιορισμούς, τους οποίους εσείς επιβάλατε για να ψηφίσετε το νομοσχέδιο τον Δεκέμβριο του 2019. Βρισκόμαστε εδώ για να ανοίξουμε περισσότερο την αγκαλιά της Ελλάδος στους απόδημους Έλληνες, να τους δώσουμε τη δυνατότητα της συμμετοχής, της συνδιαμόρφωσης της πολιτικής ζωής.

Αλήθεια, πόσο δημοκρατικό είναι αυτό, πόσο καινοτόμο, πόσο ελληνικό, δικό μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όντως θα μπορούσαμε εκ νέου να βρούμε κοινό τόπο να συγκλίνουμε, ειδικά στο θέμα του καθορισμού εκλογικών περιφερειών με γεωγραφικά κριτήρια, όπως έχει ζητήσει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Το μείζον και σημαντικό είναι να δεχθείτε και εσείς και να ψηφίσετε γενναία τις δύο βασικές μας αλλαγές: πρώτον, την άρση των περιορισμών που προβλέπει ο υφιστάμενος νόμος για την ψήφο των αποδήμων από τον τόπο κατοικίας τους και, δεύτερον, την προσμέτρηση της ψήφου των αποδήμων Ελλήνων στο σύνολο του εκλογικού αποτελέσματος.

Δεν θέλουμε, κύριοι, πολίτες δύο κατηγοριών. Θέλουμε πολίτες Έλληνες του εσωτερικού και του εξωτερικού, που να συνδιαμορφώνουν την πολιτική ζωή της πατρίδας μας. Η Ελλάδα ξεφεύγει από τα στενά σύνορα που η ιστορία της έταξε. Οι Έλληνες πολίτες είναι πολίτες του κόσμου. Ο πολιτισμός και η αξία της διαπερνούν οριζόντια και κάθετα κάθε χώρα και κάθε έθνος. Η δυνατότητα να μετέχουν οι Έλληνες του εξωτερικού στις εκλογές στη γενέτειρα της δημοκρατίας είναι ως γεγονός ιστορικό και ξεφεύγει ακόμα και από τη σημερινή συζήτηση που κάνουμε.

Ας ακούσουμε, επιτέλους, τις χιλιάδες φωνές, τα δεκάδες σωματεία του Ελληνισμού της Διασποράς, ακόμα και εκείνα που προστέθηκαν από τον ΣΥΡΙΖΑ να συμμετάσχουν στη συζήτηση, τα οποία τάχθηκαν ομόφωνα υπέρ της άρσης των σχετικών περιορισμών.

Είναι υποχρέωσή μας. Είναι στο χέρι μας. Είναι ακόμα ένα σημαντικό βήμα μετά τον Δεκέμβριο του 2019. Είναι ένα βήμα μπροστά, που μεγαλώνει την Ελλάδα, που ενώνει και πάλι σε σώμα όλους τους Έλληνες της Διασποράς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Γεώργιος Παπαηλιού από την Αρκαδία και τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το υπό κρίση νομοσχέδιο καταργείται ο ν.4648/2019, ο οποίος υπήρξε προϊόν ευρύτατης συναινέσης, στην οποία συμμετείχε και το κυβερνών κόμμα, η Νέα Δημοκρατία, που και τότε κατά την εισαγωγή και ψήφισή του ήταν κυβερνών. Μάλιστα, ο νόμος αυτός παρουσιάστηκε από τον Πρωθυπουργό ως μία από τις μεγάλες θεσμικές τομές της Μεταπολίτευσης.

Για αυτόν τον νόμο, που η ίδια η Νέα Δημοκρατία κατέθεσε και ψηφίστηκε με ευρύτατη πλειοψηφία, δεν έχει προβεί μέχρι τώρα στις αναγκαίες προκαταρκτικές ενέργειες, προκειμένου αυτός να τεθεί σε εφαρμογή.

Σε αυτό το πλαίσιο χρησιμοποιεί υποκριτικά και τυχοδιωκτικά, θα έλεγα, ένα εξαιρετικά σημαντικό ζήτημα που αφορά τον Ελληνισμό όπου γης, για να επιτεθεί με ψεύδη στον ΣΥΡΙΖΑ.

Το υπό κρίση νομοσχέδιο συνιστά μια θεσμικά άστοχη αντισυνταγματική κυβερνητική επιλογή, αφού προς ψήφισή της χρειάζεται η πλειοψηφία των 2/3 του όλου αριθμού των Βουλευτών.

Και ήταν εκ των προτέρων γνωστό, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό δεν είναι δυνατόν και δεν πρόκειται να γίνει. Έτσι με αυτή την επιλογή παραγνωρίζεται και αγνοείται η σχετική συνταγματική πρόβλεψη-επιταγή που επιβάλλει συναινέσεις. Και, βέβαια, των συναινέσεων έπρεπε να προηγηθεί διαβούλευση με τα κοινοβουλευτικά κόμματα, ώστε να καταστεί δυνατή η συγκέντρωση των 2/3 του όλου αριθμού των Βουλευτών.

Αυτό δεν το πράξατε. Όχι μόνο δεν ενεργήσατε προς αυτή την κατεύθυνση, αλλά τουναντίον αποφασίσατε να εισαγάγετε το παρόν νομοσχέδιο αιφνιδιαστικά, χωρίς προεργασία και, επαναλαμβάνω, γνωρίζοντας εκ των προτέρων ότι δεν πρόκειται να ψηφιστεί.

Εξάλλου εσείς, κύριε Υπουργέ, είστε «αλλεργικός» έναντι των συναινέσεων και έχετε καταφερθεί από το Βήμα της Βουλής κατ'αυτών, λέγοντας ότι η πλειοψηφία αποφασίζει για όλα, δεν χρειάζεται να επιζητεί συναινέσεις και έτσι «να βάζει νερό στο κρασί της».

Συνεπώς αυτό που είπατε, ότι κάνουμε ψυχογράφημα και αναζητούμε τις κυβερνητικές προθέσεις, δεν ευσταθεί. Πρόκειται για μια μη συμβατή με το Σύνταγμα στάση, κίνηση από πλευράς σας. Το Σύνταγμα δεν μπορεί να το αφήσουμε στην άκρη, όπως είπατε σε μια αποστροφή του λόγου σας, κύριε Υπουργέ.

Αυτό σημαίνει ότι δεν σας ενδιαφέρει πραγματικά η ουσία, αλλά η επικοινωνία και οι εντυπώσεις.

Επιχειρείτε με προχειρότητα να υπηρετήσετε μικροκομματικές σκοπιμότητες, δημιουργώντας μια επικοινωνιακή φούσκα. Την πρόταση κατάργησης του ν.4648/2019 την υποβάλλετε με τρόπο που να δημιουργούνται ψευδείς εντυπώσεις, με συνέπεια τη διχόνοια έναντι, αλλά και μεταξύ των Ελλήνων του εξωτερικού.

Επομένως τα περί εθνικά μείζονος και κομματικά μικρού, που είπε ο εισηγητής σας, αποτελούν κενά λόγια χωρίς ουσία. Το ίδιο ισχύει και για τα περί αιτίας και αφορμής που προστέθηκαν.

Έρχομαι στην ουσία της συζήτησης. Η Ελλάδα είναι μια χώρα με μεγάλη Διασπορά σε σύγκριση με τον πληθυσμό της και, όπως όλες οι αντίστοιχες χώρες, εκ των πραγμάτων πρέπει να διαχειριστεί με τον καλύτερο τρόπο την ισορροπία αφ' ενός μεταξύ της διατήρησης των δεσμών της Διασποράς με τη μητέρα πατρίδα και αφ' ετέρου του σεβασμού της δημοκρατικής βούλησης, που εκφράζεται από τους πολίτες που ζουν εντός της χώρας και τους οποίους αφορούν και επηρεάζουν οι ασκούμενες από την εκάστοτε κυβέρνηση πολιτικές.

Εν πάση περιπτώσει, η υπό κρίση κυβερνητική πρόταση, όπως και η εν ισχύ νομοθετική ρύθμιση, αφορά τη διευκόλυνση των Ελλήνων του εξωτερικού για την άσκηση του εκλογικού δικαιώματος, όπως συμβαίνει και με τη διευκόλυνση που παρέχεται στους ετεροδημότες να ασκήσουν το εκλογικό δικαίωμά τους στον τόπο διαμονής τους.

Τα βασικά σημεία της δικής μας πρότασης είναι η δυνατότητα άσκησης του εκλογικού δικαιώματος στο εξωτερικό, που να αφορά όλους τους Έλληνες πολίτες-εκλογείς, υπό την προϋπόθεση της εγγραφής τους στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους εξωτερικού, το εκλογικό δικαίωμα να ασκείται αυτοπροσώπως σε ειδικά εκλογικά τμήματα, που θα δημιουργηθούν στις έδρες των ελληνικών διπλωματικών αρχών και οι εκλογείς του εξωτερικού να ψηφίζουν για τους συνδυασμούς Επικρατείας των κομμάτων για έναν ορισμένο αριθμό εδρών, που θα καθορίζεται αποκλειστικά με βάση τις ψήφους του εξωτερικού ή, εν πάση περιπτώσει, ανά εκλογική περιφέρεια που θα συγκροτούν οι χωρικές ενότητες στις χώρες όπου διαμένουν Έλληνες.

Από αυτούς τους κανόνες ο ΣΥΡΙΖΑ δεν αφίσταται διαχρονικά. Η αρχική του πρόταση για το θέμα ήταν να ψηφίζουν όλοι οι απόδημοι, χωρίς περιορισμούς και με δικαίωμα άμεσης εκλογής των εκπροσώπων τους σε ειδικές εκλογικές περιφέρειες του εξωτερικού. Επιπλέον, την ίδια πρόταση προώθησε και ψήφισε και στην Αναθεωρητική Βουλή το 2019 και την ίδια επαναφέρει και τώρα με την τροπολογία που κατατέθηκε. Φαίνεται, λοιπόν, ξεκάθαρα η υπεύθυνη στάση μας, σε όλη τη διαδικασία από την Αναθεώρηση του Συντάγματος μέχρι την ψήφισή του νόμου του 2019, αλλά και στη σημερινή συζήτηση, διότι το ζητούμενο είναι να εφαρμοστεί στην πράξη και επομένως να διευκολυνθεί η άσκηση του δικαιώματος των Ελλήνων του εξωτερικού στο εκλέγειν, να ακούγεται η φωνή των αποδήμων στη Βουλή μέσω των εκπροσώπων τους, χωρίς να αλλοιώνεται με την ψήφο τους η βούληση του εκλογικού σώματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η Κυβέρνηση, αντί να εφαρμόσει τον ν.4648/2019 που η ίδια έφερε προς ψήφισή, τον υπονομεύει εις βάρος των αποδήμων. Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ενεργείτε υποκριτικά και, επαναλαμβάνω, τυχοδιωκτικά, αποκλειστικά για την επικοινωνία και τις εντυπώσεις. Ο ΣΥΡΙΖΑ παραμένει ΣΥΡΙΖΑ και εσείς ως νεο-Δεξιά του Κυριάκου Μητσοτάκη, δεν ξεχνάτε ούτε τη Δεξιά αλλά ούτε και τη νεοφιλελεύθερη διάσταση του χώρου σας.

Συμπερασματικά το περιεχόμενο του υπό κρίση νομοσχεδίου αποτυπώνει την πραγματική αντίληψη και προσέγγιση της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας σε σχέση με την ίδια τη δημοκρατία και από πλευράς διαδικασίας, αλλά και από πλευράς ουσίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Παπαηλιού.

Και τώρα πάμε βόρεια, στον κ. Βασίλειο Βασιλειάδη από τη Νέα Δημοκρατία και την όμορφη Πέλλα.

Ορίστε, κύριε Βασιλειάδη, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (ΛΑΚΗΣ) ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αγαπητές και αγαπητοί συναδελφοί, βρισκόμαστε σήμερα εδώ για να τροποποιήσουμε τον ν.4648/2019, ο οποίος απ' ενός δεν έχει εφαρμοστεί ποτέ μέχρι σήμερα και, απ' ετέρου, αποτελεί προϊόν συμβιβασμού μεταξύ πολιτικών δυνάμεων του Σώματος.

Το εύλογο ερώτημα που προκύπτει είναι το γιατί η Κυβέρνηση προχωρά σε αυτή την πρωτοβουλία. Νομίζω ότι τόσο οι συνεδριάσεις των αρμόδιων επιτροπών όσο και η δημόσια συζήτηση που έχει επανέλθει με αφορμή αυτό το σχέδιο νόμου δείχνουν δύο λόγους που η αναθεώρηση αυτή είναι αναγκαία. Πρώτον, η συντριπτική πλειοψηφία του εκτός Ελλάδας Ελληνισμού δεν είναι ευχαριστημένη με τις ισχύουσες διατάξεις του ν.4648/2019. Δεύτερον, την αφορμή στην Κυβέρνηση την έδωσαν τοποθετήσεις αρμόδιων στελεχών της Αντιπολίτευσης υπέρ της αναθεώρησης αυτού του πλαισίου.

Η ρύθμιση που συζητούμε σήμερα προβλέπει την άρση περιορισμών και τη διευκόλυνση των εκλογένων που βρίσκονται εκτός επικρατείας για την άσκηση του εκλογικού τους δικαιώματος. Οι περιορισμοί αυτοί εισήχθησαν ως αποτέλεσμα του συμβιβασμού που προανέφερα και αφορούν σε προϋποθέσεις και υποχρεώσεις των εκλογένων για υποβολή δικαιολογητικών, προκειμένου να μπορούν να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα στο εξωτερικό.

Η ψήφιση του ν.4648/2019 αποτέλεσε ορόσημο για το νομικό και πολιτικό μας σύστημα, με αναμφισβήτητα θετικά αποτελέσματα για την ελληνική κοινωνία. Όμως, θα πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι στην πραγματικότητα δημιουργεί δύο διαδικασίες για την άσκηση του εκλογικού δικαιώματος του ίδιου ατόμου με εντελώς διαφορετικά χαρακτηριστικά. Από τη μία το άτομο μπορεί να επιλέξει να έρθει να ψηφίσει στην Ελλάδα, στην οικεία εκλογική του περιφέρεια, με την προϋπόθεση βέβαια ότι έχει την οικονομική δυνατότητα, αλλά και τον απαραίτητο χρόνο για να ολοκληρώσει αυτό το ταξίδι, και την ίδια στιγμή το ίδιο άτομο μπορεί να επιλέξει να αντιμετωπίσει τη δαιδαλώδη γραφειοκρατία που απαιτείται, ώστε να ασκήσει το δικαίωμά του στη χώρα διαμονής του, συχνά και πάλι με την επιβάρυνση κόστους και χρόνου για επανειλημμένες μετακινήσεις προς το εκλογικό κέντρο. Άρα αυτό που κάνουμε στην πραγματικότητα είναι να δίνουμε δύο κακές επιλογές. Κάτι τέτοιο μπορεί να ήταν αποδεκτό τον Δεκέμβριο του 2019, στο πλαίσιο της αναγκαίας συναίνεσης. Όμως σήμερα βρισκόμαστε εδώ κατά τι σοφότεροι, έχοντας βιώσει, για παράδειγμα, μια πανδημία που έθεσε υπό αμφισβήτηση κεκτημένα της γενιάς μας, όπως είναι οι ελεύθερες ή έστω οι εύκολες διακρατικές μετακινήσεις.

Επαναλαμβάνω πως παρ' ότι οι Έλληνες που βρίσκονται στο εξωτερικό χαίρετσαν την ψήφιση του ν.4648/2019, στην πλειοψηφία τους, όπως φάνηκε και από τη σχετική συζήτηση με τους προσκεκλημένους φορείς στην αρμόδια επιτροπή, έχουν σοβαρές επιφυλάξεις ως προς τις διαδικασίες και την απαιτούμενη γραφειοκρατία που εισάγει. Άλλωστε, η νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στα σχόλια που διατυπώθηκαν κατά τη διαδικασία διαβούλευσης του σχεδίου νόμου που κατέληξε στον ν.4648/2019.

Ερχόμαστε, λοιπόν, σήμερα να άρουμε περιορισμούς που αφορούν μεταξύ άλλων στην άπαξ εγγραφή του εκλογέα στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους εξωτερικού, στην αντικατάσταση της πληθώρας των απαιτούμενων δικαιολογητικών με μία

αίτηση του εκλογέα και στην επιτάχυνση της οριστικοποίησης και έγκρισης της αίτησης του εκλογέα. Μειώνουμε τη γραφειοκρατία και καθιστούμε τη διαδικασία εύκολη και σύντομη, εξασφαλίζοντας δυνητικά μεγαλύτερη συμμετοχή εκλογένων.

Δυστυχώς, κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων της επιτροπής, αλλά απ' ό,τι βλέπω και σήμερα στην Ολομέλεια, η ουσιαστική πολιτική συζήτηση αφορά το ίδιο το δικαίωμα ψήφου των Ελλήνων του εξωτερικού, των αποδήμων και των ομογενών, καθώς και τη διαδικασία εκλογής των εκπροσώπων τους. Νομίζω ότι θα ήταν καλύτερο, και πάντως πιο δίκαιο, για τους συμπολίτες μας, τους οποίους αφορά άμεσα το σημεινόν σχέδιο νόμου, να επικεντρωθούμε αποκλειστικά στο περιεχόμενο των διατάξεων του.

Το ερώτημα που καλούμαστε να απαντήσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -και απευθύνομαι κυρίως στις συναδέλφους και τους συναδέλφους των κομμάτων της Αντιπολίτευσης που δεν έχουν εκφράσει τη στήριξή τους στο σχέδιο νόμου-, είναι το εξής: Η άρση των περιορισμών θα διευκολύνει την άσκηση των εκλογικών δικαιωμάτων των Ελλήνων του εξωτερικού, χωρίς ταυτόχρονα να θέτει σε κίνδυνο τη διαδικασία;

Η άποψή μου, κύριε Πρόεδρε, είναι ότι η ψήφιση του σχεδίου νόμου θα έχει μόνο θετικά αποτελέσματα. Οι περιορισμοί που αίρονται είναι τυπικοί, γραφειοκρατικοί και σε καμία περίπτωση δεν αγγίζουν την ουσιαστική πολιτική συζήτηση περί της ψήφου των ομογενών. Θεμιτή συζήτηση, να την κάνουμε όποτε θέλετε, αλλά όχι τώρα, σε αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία. Δεν χρειάζεται να θίξουμε τον συμβιβασμό που πετύχαμε το 2019.

Προσωπικά θεωρώ -και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- ότι στο τέλος της ημέρας θα έχουμε την ευκαιρία να εξασφαλίσουμε ότι περισσότεροι εκλογείς θα έχουν ευκολότερη πρόσβαση στην κάλπη. Και περισσότεροι εκλογείς στην κάλπη, εξ ορισμού σημαίνει περισσότερη δημοκρατία.

Καλώ όλες και όλους τους συναδέλφους να στηρίζουν το σχέδιο νόμου, έστω και την ύστατη ώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Βασιλειάδη.

Και τώρα καλείται στο Βήμα ο κ. Δημήτριος Καιρίδης από τη Νέα Δημοκρατία, ο οποίος εκλέγεται στον Β1' Βόρειο Τομέα Αθηνών. Και Πόντιος και Μακεδόνας!

Ορίστε, κύριε Καιρίδη, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Περίσσεψαν τα λόγια, για να κρυφτεί η ουσία και στις συνεδριάσεις της επιτροπής και εδώ σήμερα στην Ολομέλεια. Νομίζω ότι όλοι μπορούμε να συμφωνήσουμε ότι οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ επιδόθηκαν σε ένα κακόγουστο θέατρο, που ευτελίζει την κοινοβουλευτική διαδικασία.

Δεν έχετε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, το θάρρος να υπερασπιστείτε αυτό που υποστηρίζετε και κρύβεστε. Εμείς είμαστε εδώ, για να σας αποκαλύπτουμε. Πείτε το καθαρά. Δεν θέλετε οι Έλληνες που βρίσκονται στο εξωτερικό για τον οποιονδήποτε λόγο, για μία μέρα, για έναν χρόνο, για δέκα χρόνια, να ψηφίζουν για κυβέρνηση και η ψήφος τους ισότιμα να προσμετράται στο τελικό εκλογικό αποτέλεσμα. Θέλετε να τους περιορίσετε σε δυο, τρεις έδρες, στη γωνιά τους και να μην έχουν λόγο για το μείζον. Κατά βάθος, δεν τους θέλετε. Νομίζετε ότι όσο περισσότεροι στο εξωτερικό, τόσο καλύτερα για σας και το εκλογικό σας αποτέλεσμα.

Μιλάτε εκτός θέματος. Μας ζαλίσατε εδώ και τέσσερις μέρες εκτός θέματος. Σας είπαμε και σας ξαναείπαμε ότι οι περιορισμοί και το πρόβλημά τους δεν είναι ότι είναι αντισυνταγματικοί. Δεν είναι αντισυνταγματικοί. Δεν είναι αντιευρωπαϊκοί. Δεν αντίκεινται στη Σύμβαση και στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Άλλο είναι το πρόβλημά τους, καταλάβετε το. Είναι παράδοξο, για να μην πω παράλογο, διότι μας λένε ότι ένας Έλληνας γεννημένος στην Ελλάδα, εγγεγραμμένος στους εκλογικούς μας καταλόγους, αν είναι στο εξωτερικό και έχει λεφτά και έχει χρόνο και πάρει το αεροπλάνο και έρθει στην Ελλάδα, θα ψηφίσει κανονικά, ενώ, αν δεν έχει λεφτά ή δεν έχει χρόνο και για τον άλφα ή βήτα λόγο δεν μπορεί να έρθει στην Ελλάδα, θα ψηφίσει για δυο ή τρεις έδρες και θα είναι πολίτης δεύτερης κατηγορίας. Αυτό είναι το

παράδοξο των περιορισμών και το παράλογό τους.

Δεν μιλάμε γενικά κι αόριστα για την ομογένεια των εκατομμυρίων. Μιλάμε για τους Έλληνες εγγεγραμμένους στους ελληνικούς εκλογικούς καταλόγους, οι οποίοι ανά πάσα στιγμή μπορούν να ψηφίσουν, αν θέλουν, εντός Ελλάδας και θέλουμε να τους δώσουμε το δικαίωμα στην εποχή της παγκοσμιοποίησης, της τηλεργασίας, του κορωνοϊού, των χιλίων δύο σημαντικών που συμβαίνουν, να έχουν τη δυνατότητα να μη χρειάζεται να ξεδευτούν και να ψηφίσουν από τον τόπο διαμονής τους.

Μας μιλάτε για τον συμβιβασμό. Κάναμε, λέει, έναν φοβερό συμβιβασμό και είστε και πολύ περήφανοι για αυτόν. Ψεύδεστε! Δεν τον θέλατε τον συμβιβασμό! Συρτήκατε στον συμβιβασμό πριν από δύο χρόνια εξαιτίας του ΚΚΕ, διότι το ΚΚΕ έκανε την ντρίπλα -για να τα πούμε όλα εδώ-, μιας και υπήρχαν οι διακόσιες ψήφοι και προκειμένου να μη μείνετε μπουκάλια στη γωνία, μόνοι σας και υπόλογοι στους Έλληνες του εξωτερικού, αναγκαστήκατε να έρθετε και να ψηφίσετε. Δεν το θέλατε και το πολεμήσατε μέχρι τέλους. Το Κομμουνιστικό Κόμμα σάς ανάγκασε να έρθετε σε αυτόν τον συμβιβασμό, για τον οποίο σήμερα επιαίρεστε.

Μας λέτε να εφαρμοστεί ο νόμος. Μα, εφαρμόζεται ο νόμος και φαίνεται ότι οι περιορισμοί είναι υπερ-περιοριστικοί, ότι οι περιορισμοί είναι τέτοιοι που δεν επιτρέπουν ουσιαστικά τη συμμετοχή των Ελλήνων στο εξωτερικό.

Μας λέτε κι ένα άλλο τρομερό και αδιανόητο: «ακομμάτιστα». Είστε τώρα και ενάντια στο κομματικό φαινόμενο, ενάντια στα κόμματα. Τι θεωρείτε; Θεωρείτε ότι οι Έλληνες του εξωτερικού είναι συντεχνία που θα πάρουν δυο-τρεις έδρες και θα καθίσουν στη γωνία ή Έλληνες πολίτες με πλήρη δικαιώματα και ισότιμη ψήφο μαζί με τους υπόλοιπους; Από πότε εσείς στην Αριστερά, για να καταλάβω τώρα, είστε ενάντια στο κομματικό φαινόμενο και στον κομματικό ανταγωνισμό; Διότι μέσα στην παραζάλη σας, τη σύγχυση και τον ιδεολογικό αχταρμά λέτε απίθανες ανοησίες.

Για να το ξεκαθαρίσουμε, λοιπόν, και να μάθετε κάποτε, ενάντια στον κομματικό ανταγωνισμό υπήρξαν ιστορικά τα φασιστικά κινήματα του Μεσοπολέμου που είχαν μία κορπορατίστικη αντίληψη της πολιτικής, που θέλανε Βουλές όπου θα εκπροσωπούνται κάποιες συντεχνίες, κάποια συνδικάτα, κάποιες εργοδοσίες, κάποιοι Έλληνες του εξωτερικού, κάποιοι επιστήμονες με συγκεκριμένες έδρες, χωρίς τον ανταγωνισμό. Αυτό έρχεστε σήμερα εσείς να υιοθετήσετε; Δεν ξέρετε τι σας γίνεται!

Λέτε «άχρηστη η συνεδρίαση, δεν θα μαζευτούν οι διακόσιες ψήφοι». Λέω «ιστορική η συνεδρίαση, μεγάλης ιστορικής αξίας η συνεδρίαση, για να αποκαλυφθούν επιτέλους και να πέσουν οι μάσκες όλων ψευδώς αυτοαποκαλούνται και μας έχουν ζαλίσει δεκαετίες τώρα και αυτοπροσδιορίζονται ως η προοδευτική παράταξη». Μιλάμε για την παράταξη της μαύρης αντίδρασης, των κοτζαμπάσηδων και του κοτζαμπασισμού -αυτοί είστε-, του κλειστού, του εσωστρεφούς, του μίζερου, ενάντια στη δύναμη του Ελληνισμού που πάντα περιελάμβανε και τη δύναμη της Διασποράς του.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ**)

Η διαίρεση αυτοχθόνων και ετεροχθόνων δεν είναι καινούργια. Διατρέχει τη νεότερη ελληνική ιστορία από την εποχή της Επανάστασης. Έρχεστε τώρα εσείς να ταχθείτε και να ξαναπροσδιορισθείτε ως οι υπερασπιστές των αυτοχθόνων κοτζαμπάσηδων, του κλειστού, μην τυχόν και έχουν άλλοι ψήφο!

Υπήρξε ευγενής. Δεν θα ασχοληθώ με τα λεγόμενα της κ. Τζάκρη. Ίσως άλλοι είναι αρμοδιότεροι. Παρέμεινα στο μείζον, στο μεγάλο. Διακόσια χρόνια μετά την Ελληνική Επανάσταση μπορούμε να ξεφύγουμε από τη διαίρεση των αυτοχθόνων και ετεροχθόνων. Μπορούμε να γυρίσουμε σελίδα και να μη μείνουμε καθηλωμένοι σε αυτή την ψευδή και αντιδραστική διαίρεση.

Εσείς θέλατε το κλειστό. Το θέλατε παντού και πάντα, όχι μόνο τώρα. Όταν επιχειρήσαμε να φέρουμε διαπρεπείς Έλληνες επιστήμονες του εξωτερικού για να αναβαθμίσουμε τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια μέσα από τα συμβούλια ιδρυμάτων, πολεμήσατε τους Έλληνες επιστήμονες του εξωτερικού με νύχια και με δόντια, τους χτίσατε, τους φτύσατε, τους διαπομπεύσατε, τους κλωστήσατε, τους κάψατε και τους στείλατε στο πυρ το

εξώτερον, μην τυχόν και μολυνθεί το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο από τον διαπρεπή Έλληνα επιστήμονα του εξωτερικού και να μείνει κλειστό, μίζερο, εσωστρεφές, μη ανταγωνιστικό και εν τέλει όχι όσο καλό θα μπορούσε να είναι προς όφελος της ελληνικής κοινωνίας και των παιδιών της.

Το ίδιο κάνετε και τώρα. Μην κρύβεστε. Εδώ θα είμαστε μέχρι τέλους, να σας αποκαλύπτουμε. Τα Πρακτικά θα μείνουν. Έχετε μία ευκαιρία -και κλείνω, κύριε Πρόεδρε- να μη μείνετε μόνοι, γιατί τώρα στην ψηφοφορία θα μείνετε μόνοι και να μη μείνετε υπόλογοι έναντι του λαού και της ιστορίας μας. Αδράξτε την! Ιδού η Ρόδος, ιδού και ό,τι ακολουθεί τη Ρόδο!

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Σκουρολιάκος Παναγιώτης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα μου επιτρέψετε πριν μιλήσω για αυτό το σημαντικό σημερινό θέμα, για την ψήφο των ομογενών, να σταθώ σε κάτι που αφορά και τους ομογενείς, τους συμπατριώτες μας και τις συμπατριώτισσές μας από όλα τα μήκη και τα πλάτη της γης που πιθανόν μας παρακολουθούν, γιατί είναι ένα θέμα που τους ενδιαφέρει.

Θέλω, λοιπόν, να αναφέρω ένα θέμα που έχει σχέση με τον πολιτισμό, που είναι ένας ισχυρός δεσμός των αποδήμων με την Ελλάδα.

Συμπατριώτες και συμπατριώτισσες, δυστυχώς ο πολιτισμός στις μέρες της Κυβέρνησης Μητσοτάκη δεινοπαθεί. Περνά μαύρες μέρες. Είχαμε το τσιμεντάρισμα της Ακρόπολης. Το μάθατε ότι έριξαν τσιμέντα στην Ακρόπολη που θυμίζουν καφετέρια και περιμένεις να δεις τα τραπεζοκαθίσματα και τους φραπέδες επάνω. Είναι ένα τσιμεντάρισμα που πετάει έξω όλο το τοπίο, όλο τον Ιερό Βράχο. Όποιος πάει και ανέβει να τα δει, θα καταλάβει τι λέω. Μετά από αυτό το τσιμεντάρισμα, έχουμε το τσιμεντάρισμα του θεάτρου «ΕΜΠΡΟΣ».

Το θέατρο «ΕΜΠΡΟΣ» είναι ένας χώρος δημόσιος, όπου εδώ και δεκαετίες, πάνω από δέκα χρόνια, οι νέοι καλλιτέχνες που δεν έχουν αλλού να εκφραστούν, ηθοποιοί, μουσικοί, σκηνοθέτες, χορογράφοι, ποιητές, παρουσιάζουν το έργο τους.

Η Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη έστειλε την περασμένη Πέμπτη συνεργείο και τσιμεντάρισε τις εισόδους του θεάτρου. Πέταξε έξω τους νέους καλλιτέχνες, αυτούς τους καλλιτέχνες που είναι απόκληροι, που δεν είναι μέσα στο επάγγελμα και θέλουν να δείξουν τη δουλειά τους. Τους πέταξε έξω και τους τσιμεντάρισε. Βεβαίως, το τσιμέντο έφυγε, γιατί ήταν παράνομο. Και αυτό, γιατί το κτήριο είναι διατηρητέο μνημείο από το 1989.

Ήρθε, λοιπόν, το κλιμάκιο του Υπουργείου και διαπίστωσε εκεί, στο θέατρο «ΕΜΠΡΟΣ» την παρανομία. Παρ' όλα αυτά, η αστυνομία δεν έφυγε, δεν εμπόδισε την παρανομία. Έπεσαν, όπως είπαμε οι τσιμεντόλιθοι, γιατί άλλωστε, παράνομα μπήκαν. Άραγε, μπήκαν με ποια άδεια, ποιων υπηρεσιών που επιβλέπουν τα νεότερα μνημεία; Δεν υπάρχει τέτοια άδεια. Επέστρεψε ο εργολάβος, όμως, τη Δευτέρα που μας πέρασε και έβαλε σιδεριές. Τότε, εμφανίστηκε ο Νάσος Ηλιόπουλος, επικεφαλής της δημοτικής παράταξης στον Δήμο Αθηναίων, και απείλησε με μηνύσεις. Λέει ο αστυνομικός προς τον εργολάβο: «Φύγετε, γιατί θα συλληφθείτε». Ο εργολάβος, έχοντάς τα χαμένα ο άνθρωπος, λέει: «Μα, αφού εσείς μας φέρατε...». Απογευματινή βάρδια, είμαι εκεί, είμαι παρών από νωρίς. Αξιοματικός που ήρθε, πλησίασε, τον ρώτησα: «Τι θέλετε;». Απάντησε: «Δεν ξέρω, εγώ τώρα έπιασα βάρδια...». Τον ρώτησα: «Μα, δεν σας ενημέρωσαν; Εδώ καίγεται ο τόπος με το «ΕΜΠΡΟΣ» και τα τσιμεντάριάματα...». Έφυγε. Σε λίγο επιστρέφει λέγοντας: «Υπάρχει εισαγγελικό αίτημα για εκκένωση...». Λέμε: «Φέρτε μας το αίτημα...». Δεν υπήρχε αίτημα. Με ποιον έκανε τη σύμβαση ο εργολάβος; Θέλετε έναν πολιτισμό και έναν πολίτη ψοφοδεή, λιγόψυχο και φοβιτσιάρη. Δεν θα τον έχετε!

Ζήτηρ συγγνώμη, που πήρα αυτόν τον χρόνο, αλλά έπρεπε, εάν μας ακούν οι ομογενείς, να μαθαίνουν τι γίνεται. Γιατί, ξέρετε, φρόντισε αρκετά η Κυβέρνηση, μέσα από συγκεκριμένες λίστες,

ώστε μια μεγάλη πλειοψηφία των μέσων να μην προβάλλουν πράγματα που εκθέτουν την Κυβέρνηση.

Έρχομαι στην ψήφο των ομογενών, λοιπόν. Για μία ακόμη φορά είμαστε μπροστά στο κλασικό νομοθετικό αφήγημα της Νέας Δημοκρατίας, που προσπαθεί να εκμεταλλευθεί επικοινωνιακά και να εργαλειοποιήσει τον απανταχού Ελληνισμό.

Ο Υπουργός του «ποτέ ξανά Αριστερά», δηλαδή πάντα Δεξιά -λες και δεν είχαμε πάντα Δεξιά και σκληρή Δεξιά, λες και ο ελληνικός λαός είναι ευχαριστημένος για περιπτώσεις και περιόδους που αναγκάστηκε και η ίδια η Δεξιά να ζητήσει συγγνώμη-, ο κ. Βορίδης, λοιπόν, και ο κ. Πέτσας, που βρίσκεται εδώ σήμερα, με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο προσπαθούν να θέσουν σε εφαρμογή το σχέδιο της Κυβέρνησης Μητσοτάκη, νομιζοντας πως θα μετατρέψουν τους ομογενείς σε έναν εκλογικό μηχανισμό που θα κρατήσει για χρόνια τη Νέα Δημοκρατία στο τιμόνι της πατρίδας. «Ποτέ ξανά Αριστερά», που λέγαμε.

Παρακολουθούμε σε φιλοκυβερνητικά μέσα δημοσιεύματα για την ψήφο των ομογενών, κάνοντας λόγο για έτοιμη δεξαμενή οκτακοσίων χιλιάδων ψηφοφόρων, που θα επιφέρει αλλαγή των ισορροπιών στο εκλογικό σώμα.

Αγαπητοί και αγαπητές από την ομογένεια, η Νέα Δημοκρατία σας έχει σίγουρους. Στον «Θανασάκη τον πολιτευόμενο», ο Μελέτης λέει στον Θανασάκη, όταν ο Θανασάκης τού λέει «έχω τρεις χιλιάδες ψήφους, εδώ τους έχω»: «Βρε, Βουλευτής βγήκες;». Του λέει ο Μελέτης: «Οχι...». «Ε, άφησέ τους να πάνε σπίτι τους», του απαντά.

Ως άλλοι Θανασάκηδες, λοιπόν, οι νεοδημοκράτες έχουν την ψήφο των ομογενών εδώ, στο χέρι τους.

Έρχεται η Νέα Δημοκρατία, λοιπόν, με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο να δείξει πως νοιάζεται για τους Έλληνες ομογενείς. Έρχεται να μας πει η Νέα Δημοκρατία πως αποτελεί στρατηγικό στόχο η δημοκρατική έκφραση των απανταχού Ελλήνων. Έρχεται η Νέα Δημοκρατία να μας δηλώσει, μέσω του υπό συζήτηση νομοσχεδίου, ότι θέλει να φέρει στο επίκεντρο της πολιτικής ζωής του τόπου μας τους ομογενείς, ότι καίγεται.

Αλήθεια, ενδιαφέρεται για τους ομογενείς, όπως τότε που έκλεινε την ΕΡΤ-SAT και οι ομογενείς δεν είχαν να δουν τίποτα για να έχουν κάποια επαφή με την Ελλάδα; Όπως τότε που έκλεινε τον ραδιοφωνικό σταθμό «Η φωνή της Ελλάδας»; Όπως τότε που καταργούσε την Υποεπιτροπή για θέματα Ελληνισμού Κωνσταντινούπολης, Ίμβρου και Τενέδου, η οποία μετά από δική μας πίεση συστάθηκε, αλλά δεν λειτούργησε ποτέ, αφήνοντας τραγικά μόνους τους Ρωμιούς της Κωνσταντινούπολης, της Ίμβρου και της Τενέδου; Μένετε στα μεγάλα σταυροκοπήματα όταν πάτε στο Φανάρι και την υποκριτική συμπάθεια για αυτό το κομμάτι του γένους, του ελληνικού πολιτισμού.

Πότε νοιαστήκατε για την ομογένεια; Τότε που δεν κάνατε τίποτα για το ελληνικό σχολείο Μονάχου; Τότε που με την πολιτική σας η σύνδεση μεταξύ Ελλάδας και ομογενειακών κοινοτήτων ήταν μηδενική; Νοιαστήκατε διαχρονικά, όταν στείλατε αυτούς που είναι έξω; Αυτούς που είναι έξω, ποιος τους έστειλε το '50, το '60, το '70;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ.

Τελικά, όπως δείχνουν τα γεγονότα, το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας στην ουσία δεν νοιάζόταν ποτέ για τους Έλληνες ομογενείς. Το μόνο που ήθελε είναι να μετατρέψει την ψήφο τους σε εκλογικό μηχανισμό, λέγοντας στο σύνολο των Ελλήνων ψέμα. Άλλωστε και ο κ. Βορίδης παραδέχθηκε ότι είμαστε υποκριτές.

Ο ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία καθ' όλη την περίοδο της διακυβέρνησής του εφάρμοσε μια συγκροτημένη πολιτική και στρατηγική, η οποία στηρίζει τους Έλληνες της Διασποράς και αξιοποίησε τις δημιουργικές δυνάμεις τους. Ανέδειξε τον ρόλο της ομογένειας στη διεθνοποίηση των ελληνικών διεκδικήσεων και την προώθηση των στρατηγικών συμφερόντων της χώρας, ενώ ενίσχυσε την αμφίδρομη σχέση των ομογενών με την πατρίδα, εδραιώνοντας τη συμβολή των ελληνικών κοινοτήτων στην παραγωγική ανασυγκρότηση και την αναπτυξιακή πορεία της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Σκουρολιάκο...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Εν τέλει, ο ΣΥΡΙΖΑ από την πρώτη στιγμή μίλησε τη γλώσσα της αλήθειας. Θέλουμε να έχουν λόγο και ψήφο οι ομογενείς και γι' αυτό, με πρωτοβουλίες της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, συγκροτήθηκε με τον ν.4855/2018 επιτροπή εμπειρογνομόνων για πρώτη φορά στην Ελλάδα για την υλοποίηση της συνταγματικής αυτής πρόβλεψης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς. Ολοκληρώσατε, κύριε Σκουρολιάκο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΟΛΙΑΚΟΣ: Η πρότασή μας αποσκοπεί στο να έχουν ψήφο οι συμπατριώτες μας. Έχουμε καταθέσει και έχουν ακουστεί οι προτάσεις μας.

Τελειώνοντας, θέλω να πω, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, το πόσο ψηλά έχετε το θέμα της ομογένειας αποκαλύφθηκε στη στάση που κρατήσατε σε σχέση με το παρόν νομοσχέδιο. Πυροβολήσατε τα πόδια σας, ευτελίσατε τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες, εξαπατήσατε τον ελληνικό λαό και φέρνετε να αλλάξετε έναν νόμο που ψηφίσατε και ποτέ δεν τον αφήσατε να μείνει σε λειτουργία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Μπλουχός Κωνσταντίνος και παρακαλώ πολύ για την τήρηση του χρόνου.

Κύριε Μπλουχό, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΛΟΥΧΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν από το 1827 και εντεύθεν δημιουργήθηκε το πρώτο μικρό και ασθενικό ελλαδικό κρατίδιο, ένας διάβολος μπήκε ανάμεσα σε όσους ασπάζονταν αυτό το κοινωνικό συμβόλαιο. Οι μόνιμοι κάτοικοι του ασθενικού κράτους διαμαρτύρονταν τότε, διότι δεν ήταν κυρίαρχοι του τόπου τους. Διότι καλοί οι Έλληνες της απανταχού οικουμένης, αλλά έξω από την παράγκα. Διότι η στενή πατρίδα ήταν μόνο δική τους.

Στα χρόνια του Όθωνα ήταν αδύνατο να υπάρξει συνεννόηση, διότι οι αυτόχθονες αρνούσαν ακόμα και την παρουσία των μορφωμένων ετεροχθόνων στον μηχανισμό λειτουργίας του νέου κράτους. Τα χρόνια πέρασαν, επαναστάσεις, συρράξεις και εν τέλει, ένας ετερόχθων, ο Ελευθέριος Βενιζέλος, βγαλμένος μέσα από τη φωτιά του πολέμου, ηγείται του τριπλασιασμού της χώρας. Μεγάλη Ιδέα και εκσυγχρονισμός δυτικού τύπου οι οδικοί χάρτες με τους οποίους πορεύτηκε αντίμα για το φτιάξιμο της πατρίδας.

Οι αντίπαλοι του έδιναν γη και ύδωρ για μία Ελλάδα μικρά, πλιν τιμία, ενώ οι διάδοχοί του στις νέες ελληνικές χώρες εγκαθιστούσαν παλαιοελλαδίτη αστυνόμο, δάσκαλο, παπά, μόνο και μόνο για να διαδηλώσουν την αμφισβητούμενη εθνική καταγωγή των νέων Ελλήνων.

Αναφέρθηκα στον διάβολο της διχόνοιας. Νομίζω πως ο παραλληλισμός με τη σημερινή συζήτηση είναι πολύ σχετικός, διότι όπως τότε οι αυτόχθονες ζητούσαν τη δύναμη που εκπορεύονταν από κάποιον ομογενή Ζαρίφη, Βαρβάκη, Σισμάνογλου, Μοσκόφ ή Ζαχάρωφ, έτσι και σήμερα εμείς οι γηγενείς αναζητούμε συχνά αυτό που η κ. Τζάκρη πολύ εύστοχα χαρακτήρισε ως πολλαπλασιαστή ισχύος από την ομογένεια, την υπεράσπιση αυτής της όμορφης -δεδομένου- και παράξενης πατρίδας.

Ζητάς τη δύναμη της ομογένειας του λόμπι και της Εκκλησίας, αλλά όταν ο πολλαπλασιαστής ισχύος ζητήσει να έχει λόγο στις εκλογές, στην κυβέρνηση, στη Βουλή, οι αυτόχθονες τους βλέπουν ως ξένους οι οποίοι δεν κατοικούν εδώ και δεν ξέρουν τα προβλήματά μας ή σαν συνέλληνες των οποίων, όμως, η ψήφος δεν μπορεί να είναι η ίδια με των αυτοχθόνων.

Στον νόμο Θεοδωρικάκου το 2019 ομονοήσαμε υποχωρώντας, ειδικά εμείς, έναντι των πάγιων θέσεών μας και αποφασίσαμε ότι

είναι απολύτως δίκαιο να μπορεί να ψηφίζει από τον τόπο κατοικίας του ένας πολίτης που είναι ήδη εγγεγραμμένος στον εκλογικό κατάλογο της χώρας. Θέσαμε ωστόσο και κάποιους εύλογους, για την Αριστερά, περιορισμούς. Να ένα αντικίνητρο συμμετοχής στα εκλογικά δρώμενα.

Κατόπιν, χωρίς να το εξηγούμε ανοιχτά, το υπαινιχθήκαμε. Ότι ο μετανάστης με δικαίωμα ψήφου δεν θα είναι ο θεός Γκας στην Αστόρια που βρίσκεται εκεί τριάντα, σαράντα χρόνια. Θα είναι μάλλον κάποια Σοφία στο Βερολίνο και κάποιος Κώστας στο Άμστερνταμ, συνηθέστερα νέοι, καταρτισμένοι, με επαφή με τα πράγματα, οι οποίοι έφυγαν για σπουδές ή για μια καλύτερη ζωή.

Ο φανταστικός θεός Γκας θα έχει δικαίωμα ψήφου μόνο αν είναι εγγεγραμμένος στο εκλογικό κατάλογο. Πιστέψτε με ότι, αν ο θεός Γκας θεωρήσει ότι δεν τον αφορά, δεν θα ασχοληθεί και με τις εκλογές ούτε θα νιώσει την ψυχολογική πίεση ούτε θα υποκύψει στις μικροπολιτικές σκοπιμότητες και ιδιοτέλειες, όπως ισχυρίστηκε χαρακτηριστικά το ΚΚΕ, κι ας τον θέλουμε να είναι λομπίστας ή πολλαπλασιαστής ισχύος.

Και έπειτα ακολουθούν η δήλωση της κ. Τζάκρη, η σύγχυση του ΣΥΡΙΖΑ, κυρίως στον αιφνιδιασμό από τον Υπουργό Βορίδη και οι αστειότητες της Μείζονος Αντιπολίτευσης. Είναι απάτη να λες στον «Εθνικό Κήρυκα» ότι κάθε μετανάστης θα πρέπει να ψηφίζει χωρίς περιορισμούς, τους οποίους επέβαλες λίγους μήνες πριν εσύ στην Κυβέρνηση. Είναι άτιμη σύγκλιση συνιστώσων. Ίδου πώς εννοεί ο ΣΥΡΙΖΑ τη δημοκρατία και την αναλογική. Και από την άλλη είναι αγυρτεία να ισχυρίζεσαι ως δημοκρατικότητα το ότι η ψήφος του ομογενούς δεν θα προσμετράται στο τελικό αποτέλεσμα, παρά θα οδηγεί στην εκλογή ορισμένων Βουλευτών Επικρατείας και τα λοιπά.

Μας τaráξετε στη συνταγματικότητα, αποτελείτε μάλλον την επιτομή της ψευδολογίας και της λαϊκής εξαπάτησης. Από την κ. Τζάκρη και τις δηλώσεις της στον «Εθνικό Κήρυκα» ως τον κ. Κατρούγκαλο και τη φιλότιμη έντεχνη προσπάθειά του στο Κοινοβούλιο, μεσολαβεί εκείνο το αριστουργηματικό λογοτέχνημα του Ιβανδού Τζόνθαν Σουίφτ «Η τέχνη της πολιτικής ψευδολογίας».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ενώ εδώ θα ζούμε καταρρεύσεις, ο έξω Ελληνισμός θα προχωρεί κι εμείς, μοιραίοι και άβουλοι, θα ακκιζόμαστε στις αριστερές αυταπάτες και τις συριζαϊκές απάτες. Θα είμαστε περήφανοι για τα δέκα εκατομμύρια ομογενών, αλλά θα καυχώμεθα που επιτρέπουμε σε ελάχιστους εξ αυτών ότι τους δίνουμε τη δυνατότητα να συμβάλλουν στην πατρίδα.

Στο σημείο αυτό, κυρίες και κύριοι, αξίζει να αναρωτηθούμε και για τους ίδιους τους Έλληνες της Διασποράς, τι θέλουν και τι προσδοκούν από εμάς. Μια στενότερη σχέση με τη μητέρα πατρίδα επιδιώκουν, μια σχέση αμοιβαία επωφελή σε όλα τα επίπεδα, στηριγμένη σε δικαιώματα και υποχρεώσεις, τέτοια που να καθιστά την ελληνική Διασπορά μέρος του ελληνικού γίνεσθαι. Αυτό, λοιπόν, οφείλει να είναι και το διαρκές πολιτικό μας πρόσταγμα. Επιτέλους ας πάψουμε να πασχίζουμε για τον αποχαρακτηρισμό της ιδιαίτερης ταυτότητάς μας. Ας πάψουμε να καταδοιλεύουμε το όποιο μας εθνικό καταπίστευμα και ας αναδείξουμε στον μέγιστο βαθμό την οικουμενική διάσταση του απόδημου ελληνισμού, η οποία συνιστά βασικό άξονα της πολιτικής μας αυτοσυγκρότησης.

Γιατί να αναζητούμε τις εξαναγκαστικές εκείνες υποχρεώσεις που αποδομούν τον ελληνικό εαυτό και που τελικά -είτε το θέλουμε είτε όχι- είναι κόντρα στην ιστορικότητα, στην οικουμενική ελληνικότητα και τον ιδιαίτερο αυτοπροσδιορισμό μας; Στόχος μας η ενσωμάτωση κι ο εναρμονισμός, όχι η αποξένωση και η απεξάρτησή τους από τον ελλαδισμό. Το έλλειμμα πλέον της ελληνικής οικουμενικότητας, ταυτόχρονα με τη σπασμωδική αδυναμία διαχείρισής του από την κρατική μας οντότητα, προκάλεσε και συνεχίζει να προκαλεί την αποσύνδεση της ελληνικής αυτοσυνειδησίας και φυσικά την ανάπτυξη των φυγόκεντρων δυνάμεων.

Η πολιτική αναμόχλευση το τελευταίο διάστημα κατατείνει τουλάχιστον στο ότι αρχίζουμε να συλλαβίζουμε τη γλώσσα της χαμένης ελληνικής οικουμένης. Μέσα στην όποια κατάρρευση της εθνικής ταυτότητας, είναι πρόδηλη η ανάγκη να σκεφτούμε

εμείς σαν Έλληνες ποιοι είμαστε, πού βρισκόμαστε και τι θέλουμε. Είναι μεγάλο, λοιπόν, το στοίχημα και μεγαλύτερο το πολιτικό πρόσταγμα σήμερα. Πρέπει να απαλλαγούμε από τις προκρούστειες κομματικές κλίνες, οι οποίες θα στεγανοποιούν την αυτοσυνειδησία μας και θα ακρωτηριάσουν τον Ελληνισμό μας. Εκτός και αν πραγματικά έχουμε θέμα με τον αυτογνωρισμό μας, εκτός και αν αποφασίσαμε να βάλουμε τέλος στην ιστορική κριτική μας, εκτός και αν οι βλάβες του παρελθόντος είναι μόνιμες και αθεράπευτες. Μα έτσι σκοτώνουμε και την ελπίδα.

Προσωπικά πιστεύω πως αν κάτι πρέπει να απασχολεί όλους εμάς, το σύνολο της Βουλής, δεν είναι παρά μόνον η μη ψήφος των Ελλαδιτών αυτών, των οποίων στις τελευταίες εκλογικές αναμετρήσεις η εκκωφαντική αποχή, σε μεγάλο ποσοστό του εκλογικού σώματος, κατέδειξε πέραν πάσης αμφιβολίας το σοβαρό έλλειμμα εμπιστοσύνης στο πολιτικό μας σύστημα.

Ολοκληρώνοντας, κύριε Πρόεδρε και κυρίες και κύριοι, όμορφη και παράξενη χαρακτηρίζει ο ποιητής την πατρίδα μας. Παράξενη όντως, διότι ο διχασμός ανάμεσα σε μια Ελλάδα φοβική, οπισθοδρομική και σκοτεινή και σε μια Ελλάδα λουσμένη στο φως, την αισιοδοξία και τη δημιουργία καλά κρατεί.

Και κάπου εκεί είστε εσείς, το χθες, το σκοτάδι και το μηδέν, η άρνηση των ολιγογράμμάτων αυτοχθόνων στην πρόοδο. Είστε η «μικρά πατρίς» των επαγγελματιών της απάτης, που επαγγέλλεται τη μικρά και έντιμη πατρίδα. Και είναι ετούτη η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη που κάνει βήματα για την έξοδο από τη μιζέρια και αναζητά τη χαμένη μας οικουμενικότητα και αξιοπρέπεια.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε.

Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Χρήστος Γιαννούλης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κύριε Γιαννούλη, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ομολώγω ότι θαύμασα την τεχνική και συγγραφική αρτιότητα του συναδέλφου από τη Δράμα, του εκλεκτού γιατρού κ. Μπλούχου, αλλά όπως αναφέρθηκε και ο συνάδελφος κ. Γρηγοριάδης στον εσχάτως θαυμαστή σας, τραγουδοποιό της δεκαετίας του 1960 Διονύση Σαββόπουλο, έχει γράψει και έχει μελοποιήσει το εξής ότι «των Ελλήνων οι κοινότητες φτιάχνουν άλλους γαλαξίες». Με εσάς το πρόβλημα είναι, όμως, ότι κινείστε σε ένα παράλληλο, άγνωστο σύμπαν.

Ακούγοντας τον κ. Βορίδη και στη συνέχεια τον κ. Πλεύρη, παραλίγο να συγκινηθώ ή να πιστέψω ότι είστε υπερασπιστές της κοινοβουλευτικής τάξης, της καλής νομοτέλειας και όλα αυτά. Μετά θυμήθηκα ότι ο κ. Βορίδης, που κόπτεται για τα δημοκρατικά δικαιώματα των Ελλήνων αποδήμων, είναι ο ίδιος που θεσμοθετεί και αλλάζει τον εκλογικό νόμο με την εξής παραδοξότητα: με το 43% να καταλαμβάνει τα 3/5 ενός δημοτικού ή περιφερειακού συμβουλίου. Είναι ένα δείγμα δημοκρατικής ευαισθησίας.

Επίσης, μιλώντας για κοινοβουλευτική ηθική και τάξη, ο κ. Βορίδης είναι αυτός που με φλεγματικό χαμόγελο διαρρήγνυε τα ιμάτιά του κατά της θεραπευτικής κάνναβης και την ώρα που ήρθε η στοίχιση και η στράτευση της κομματικής γραμμής και πειθαρχίας, ψήφισε «ναι». Αν αυτά δεν αποτελούν αντιφάσεις, δεν ξέρω τι άλλο μπορεί να αποτελεί αντίφαση.

Είλικρινά αυτό που συμβαίνει σήμερα σ' αυτή την Αίθουσα, παρά τα προβλήματα, ότι υπολειπουργεί, σε πλήρη αντίθεση με αυτό που συμβαίνει στην πραγματικότητα, δεν μπορώ να το χαρακτηρίσω τίποτε άλλο εκτός από έναν κοινοβουλευτικό εμπαιγμό και μάλιστα ακραίας σκοπιμότητας. Γνωρίζετε ότι, εάν δεν υπήρχε προεργασία και προπαρασκευή για να τεθεί στην κρίση του Σώματος, δεν θα μπορούσε να εξασφαλιστεί η πλειοψηφία των ψήφων που απαιτούνται. Παρ' όλα αυτά προκαλέσατε και προκαλείτε. Χτυπάτε το κεφάλι σας στον τοίχο προσπαθώντας να πλάσετε ένα αφήγημα. «Εμείς είμαστε οι καλοί απέναντι στον απόδημο ελληνισμό και αυτοί είναι οι κακοί», ποινικοποιώντας με φτηνό επικοινωνιακό τρόπο, τον οποίο προσπάθησε να αποσύρει από πάνω του ο κ. Βορίδης, δημιουργώντας τους «καλούς» και τους «κακούς» για τον τρόπο που θα ασκούν το εκλογικό τους δικαίωμα οι απόδημοι Έλληνες.

Βέβαια, καταλαβαίνω γιατί το κάνετε αυτό και θα προσπαθήσω να το εξηγήσω χωρίς τσιρίδες, υστερίες, αφορισμούς, αυτά που είδα και άκουσα πριν από λίγους ομιλητές.

Αναγκάζεστε να πλάσετε αυτό το αφήγημα των καλών και των κακών σε μια τεχνητά αδιέξοδη κοινοβουλευτική διαδικασία, γιατί δεν ξέρετε τι θα τους πείτε τι έγινε με τη γειτονική χώρα. Τι θα τους πείτε; Τι έγινε το βέτο που επρόκειτο να ασκηθεί για την ενταξιακή πορεία σε NATO και Ευρωπαϊκή Ένωση για τη γειτονική χώρα; Γιατί ο Πρωθυπουργός αυτής της χώρας είναι σε ομηρία από τη φράξια Σαμαρά και δεν εισέρχονται στην κοινοβουλευτική διαδικασία τα μνημόνια της συμφωνίας για τη Βόρεια Μακεδονία; Τι θα τους απαντήσετε σε αυτό; Θα τους πείτε: «Α, ξέρετε, αφήστε τα αυτά. Εμείς διασφαλίζουμε ή προσπαθήσαμε να υπερασπιστούμε την άρση των προϋποθέσεων για την άσκηση του δικαιώματος.»;

Τι θα τους πείτε για τους πεντακόσιους νέους επιστήμονες για τους οποίους χύνετε εδώ κροκοδείλια δάκρυα σε ένα κρεσέντο υποκρισίας; Τι θα τους πείτε για τους πεντακόσιους επιστήμονες που είχατε υποσχεθεί ότι θα προσκαλέσετε από το εξωτερικό μόλις είχαν εκλεγεί και, αντ' αυτού, στέλνεται και άλλες τέσσερις χιλιάδες νέους επιστήμονες, τους οποίους έχετε πετάξει έξω από δημόσιες υπηρεσίες και προγράμματα;

Τι θα τους πείτε για όσα δεν κάνατε εδώ και δύο χρόνια για τον οικουμενικό ελληνισμό στις πέντε ηπείρους, για την εκπαίδευση, την επιμόρφωση, την Ορθοδοξία, η οποία αποτελεί συνεκτικό κρίκο για την επιβίωση των ελληνικών κοινοτήτων; Παραγόμενο αποτέλεσμα μηδέν. Επικοινωνία, πλιάτσικο, τυχοδιωκτισμός, πολιτικό ψέμα, απάτη και παρελκυστική πολιτική. Όλα αυτά, βέβαια, συνεπικουρούμενα και από κάποιες λίστες, όπως -καλή ώρα!- του παριστάμενου Υπουργού Εσωτερικών, του κ. Πέτσα.

Τι θα πείτε, αλήθεια, σε όλους αυτούς που είχαν προσδοκίες για πράγματα που έπρεπε να γίνουν και τώρα το μόνο που έχετε να κουνήσετε είναι μια τεχνητή προσπάθεια εντυπώσεων με αυτή τη σημερινή διαδικασία.

Το βασικό ζήτημα που συζητάμε σήμερα, κύριοι συνάδελφοι, είναι η σχέση μας με την αλήθεια και το ψέμα, γιατί αυτή την πρακτική ακολουθήσατε πολύ πριν από τις εκλογές του Ιουλίου του 2019.

Άκουσα τον κ. Βορίδη, ως έναν πραγματευτή κοινοβουλευτικών συμφωνιών, να παζαρεύει και να λέει: «Τι θέλετε; Να σας το δώσω! Τι είναι αυτό που λαχταρά η ψυχή σας;». Αυτό δεν λέγεται πολιτική συμπεριφορά. Αυτό λέγεται πολιτική αγυρτεία και δεν ξέρω αν είναι, γιατί νιώθει στο δικό του ψυχογράφημα απογοήτευση που δεν κατάφερε να κληρονομήσει την πολιτική παρακαταθήκη του Γεωργίου Παπαδόπουλου, όπως επιχείρησε. Πάντως, εδώ τίθενται σοβαρά ζητήματα αξιοπιστίας, δημοκρατίας και κοινοβουλευτισμού.

Άκουσα πολλές φορές να επικαλείστε τους φορείς, ότι οι φορείς της ομογένειας ζητούν αυτό, ζητούν το άλλο, συμφώνησαν σε αυτό το νέο σας κοινοβουλευτικό μικροπραξικόπημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αλήθεια, αναφορικά με τους φορείς της εργασίας, που έχουν ζητήσει να σταματήσετε την εγκληματική σας προσπάθεια της εργασίας των μικρών, μεσαίων επιχειρήσεων και των αυτοαπασχολούμενων, που ομόθυμα σχεδόν σας ζητούν να μην προχωρήσετε στο εργασιακό έγκλημα, θα αποδεχθείτε τις απόψεις τους; Θα έχετε την ίδια ευαισθησία με αυτή που επιδεικνύετε για το ζήτημα που συζητάμε σήμερα;

Εσείς, που είστε τόσο καλοί και πραγματικά δοτικοί, αναζητώντας συναίνεση και ακούγοντας την κοινή γνώμη, το αίτημα αυτών που ζητούν να μην υπάρξει το εκπαιδευτικό πραξικόπημα της κ. Κεραμέως με τις είκοσι χιλιάδες νέους έξω από τα πανεπιστήμια θα το δεχτείτε; Όχι, βέβαια.

Μπορεί να εμφανίζεται -τελειώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε- ο κ. Βορίδης ως ο «Ρομπέν των Δασών» της Αντιπολίτευσης, ο πραγματευτής με το φλεγματικό χαμόγελο, αλλά στην ουσία, όταν θες να δοκιμάσεις τις αντοχές της κοινοβουλευτικής διαδικασίας, θα πρέπει να είσαι έτοιμος να απαντήσεις και σε μερικά απλά ερωτήματα.

Αλήθεια, ο κ. Θεοδωρικάκος δεν θα έπρεπε να ήταν από τους πρώτους που θα υπερασπιζόταν σε αυτό εδώ το βήμα την αλλαγή που φέρνετε στον νόμο του 2019; Πού είναι ο κ. Θεοδωρικάκος;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Θα μιλήσει. Μιλάει πιο μετά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Έπρεπε να ήταν ήδη από τους πρώτους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Θα μιλήσει, αλλά έπρεπε να ήταν ήδη από τους πρώτους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Γιαννούλη, ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, με δύο απορίες που έχω, βλέποντας τους παριστάμενους.

Επειδή ακούσαμε πολλές χρηστομάθειες για κοινοβουλευτική ηθική, για εντιμότητα, για αξιοπρέπεια, για κοινοβουλευτική τάξη, για δημοκρατία, για το πόσο πρέπει να αγαπάμε και να υπηρετούμε την κοινωνία και την πατρίδα, ακούσαμε πολλές παραινήσεις για το ότι εσείς είστε οι καλοί και εμείς είμαστε οι κακοί, θέλω να θέσω δύο ερωτήματα σε δύο παριστάμενους Βουλευτές. Πρώτα στον κ. Πέτσα: Επιτέλους, υπάρχει μια απάντηση γιατί στην περιβόητη λίστα του υπήρχαν μέσα τα μέσα του κ. Φουρθιώτη, ο οποίος σήμερα είναι υπόδικος στον Κορυδαλλό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Γιαννούλη, σας παρακαλώ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Και το τελευταίο, κύριε Πρόεδρε, και κλείνω με αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Δεν έχει σχέση με το νομοσχέδιο τώρα αυτό! Βάζετε ερωτήματα; Σας παρακαλώ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δικαιούμαστε μια συγγνώμη -και δεν είναι προσωπικό- από τον κ. Γιάννη Λοβέρδο για αυτό που είπε γύρω από την ανεκτική, ίσως, κακοποίηση μιας γυναίκας σε σχέση με το πόσο καλός πατέρας μπορεί να είναι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς, κύριε Γιαννούλη. Τελειώνετε εδώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗΣ: Αυτά τα δύο συνάδουν με την κοινοβουλευτική ηθική και αξιοπρέπεια της Συμπολίτευσης; Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Ιωάννης - Μιχαήλ Λοβέρδος από τη Νέα Δημοκρατία. Θα ακολουθήσει ο κ. Γκίκας, ο κ. Ζεμπίλης, ο κ. Λιούπης και η κ. Τζάκρη, με την οποία και ολοκληρώνεται ο τέταρτος κύκλος των ομιλητών με φυσική παρουσία.

Ορίστε, κύριε Λοβέρδο, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ - ΜΙΧΑΗΛ (ΓΙΑΝΝΗΣ) ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν θα ακολουθήσω το παράδειγμα του κ. Γιαννούλη ούτε τον κατήφορο στον οποίο βρίσκεται. Είναι το αδιέξοδο και το προσωπικό του και του ΣΥΡΙΖΑ, που δεν θέλουν να ασχοληθούν με το πραγματικό θέμα με το οποίο συζητούμε σήμερα, που είναι το νομοσχέδιο αυτό, γιατί δεν έχουν πραγματικά επιχειρήματα να πουν.

Ακούσαμε πολλά και άθλιους χαρακτηρισμούς, όπως ότι ο κ. Βορίδης είναι αγύρτης ή ότι η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη κάνει πλιάτσικο. Αυτά ο καθένας τα κρίνει όπως νομίζει.

Εδώ μιλάμε για ένα σοβαρότατο νομοσχέδιο. Αυτό το νομοσχέδιο αφορά στην ψήφο των Ελλήνων που μένουν στο εξωτερικό. Είναι μια απόφαση που έχει πάρει εδώ και πάρα πολύ καιρό η Νέα Δημοκρατία και ο Κυριάκος Μητσοτάκης, να φέρουν αυτό το νομοσχέδιο, αυτή τη μεγάλη αλλαγή, τη θεσμική αλλαγή, να τη φέρουν και να την ψηφίσουν.

Κάναμε ένα πρώτο βήμα τον Δεκέμβριο του 2019, με τον ν.4648. Ήταν ένας νόμος που, για να επιτευχθεί η μεγάλη πλειοψηφία των διακοσίων ψήφων, ήταν αποτέλεσμα ασφαλώς πολιτικού συμβιβασμού. Δεν ήμασταν ικανοποιημένοι. Εγώ προσωπικά δεν ήμουν. Το είχα πει και τότε. Θα ήθελα πιο τολμηρές μεταρρυθμίσεις να γίνουν, αλλά κατανόησα την αναγκαιότητα εκείνης της στιγμής. Έπρεπε να κάνουμε το πρώτο βήμα,

να περάσουμε τη δυνατότητα στους Έλληνες που διαμένουν στο εξωτερικό να μπορούν να ψηφίζουν από τη χώρα στην οποία διαμένουν.

Τώρα δόθηκε μια νέα ευκαιρία στην Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη, με Υπουργό Εσωτερικών τον Μάκη Βορίδη, να φέρουμε έναν νέο νόμο, ο οποίος να αίρει αυτούς τους περιορισμούς που είχαν τεθεί το 2019. Είναι μια τολμηρή πρωτοβουλία, την οποία θα έπρεπε -απορώ γιατί- να ενσωματώσουμε και να αποδεχθούμε όλες οι πτέρυγες του Κοινοβουλίου. Αυτό, από ό,τι βλέπω, δεν γίνεται.

Όταν πήγαίνα στο σχολείο πριν από πολλές δεκαετίες, πριν από σαράντα χρόνια, είχα έναν συμμαθητή. Ο συμμαθητής αυτός λέγεται Παύλος Αλιβιζάτος. Όταν τελειώσαμε το σχολείο, ο Παύλος έφυγε για το εξωτερικό, όπου σπούδασε και διέπρεψε και έγινε ένας από τους κορυφαίους επιστήμονες του τομέα του και σήμερα, πριν από λίγους μήνες, εξελέγη Πρύτανης, Πρόεδρος ενός από τα μεγαλύτερα πανεπιστήμια των Ηνωμένων Πολιτειών, του Πανεπιστημίου του Σικάγο.

Όταν ανακοινώθηκε αυτό, όλοι είπαμε, και πολύ σωστά, μπράβο του. Είναι ένας σπουδαίος Έλληνας, που μας τιμά στα πέρατα του κόσμου. Ο Παύλος Αλιβιζάτος δεν γνωρίζω αν διατηρεί την ελληνική ιθαγένεια, δεν γνωρίζω αν θέλει να ψηφίσει, δεν γνωρίζω αν θέλει να εγγραφεί στους εκλογικούς καταλόγους της χώρας μας, αλλά εμείς, το ελληνικό πολιτικό σύστημα, του το απαγορεύουμε και να το θέλει. Γιατί ζει σαράντα χρόνια στο εξωτερικό, γιατί δεν υποβάλλει φορολογική δήλωση στην Ελλάδα και αμφιβάλλω αν έχει και περιουσία στην Ελλάδα. Άρα στον σπουδαίο αυτόν Έλληνα, τον Παύλο Αλιβιζάτο, αρνούμαστε το δικαίωμα να ψηφίσει για την πατρίδα του, όπως και σε πολλούς άλλους σπουδαίους Έλληνες αρνούμαστε αυτό το δικαίωμα.

Γιατί το κάνουμε; Γιατί δεν θέλει ο ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί δεν θέλει ο ΣΥΡΙΖΑ; Νομίζω το ομολόγησαν οι περισσότεροι ομιλητές -ο κ. Σκουρολιάκος προηγουμένως και ο κ. Ραγκούσης, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος- ότι θα αλλάξει το εκλογικό αποτέλεσμα. Αυτό φοβούνται στον ΣΥΡΙΖΑ. Ότι η ψήφος των Ελλήνων της αλλοδαπής θα είναι κυρίως υπέρ της Νέας Δημοκρατίας και συνεπώς θα μειωθούν οι πιθανότητές τους να επανέλθουν κάποτε στην εξουσία. Αυτός είναι ο λόγος που το κάνουν, δεν υπάρχει καμμία άλλη δικαιολογία. Άλλωστε για αυτόν τον λόγο δεν θέλουν να προσμετράται η ψήφος των Ελλήνων της αλλοδαπής στο συνολικό αποτέλεσμα.

Κατανοητό αυτό εκ μέρους τους, γιατί τα βλέπουν όλα, όπως πάντα η Αριστερά το κάνει, με παρωπίδες και στενά, «πώς θα τα βολέψουμε τώρα».

Εμάς ο σκοπός μας δεν είναι αυτός. Εμάς ο σκοπός μας δεν είναι να κερδίσουμε τις επόμενες εκλογές. Ο σκοπός μας είναι να δώσουμε τη δυνατότητα στους Έλληνες του εξωτερικού να είναι μέρος της συνολικής μας πατρίδας, του έθνους μας. Να τους δίνουμε τη δυνατότητα να συμμετέχουν. Αυτό θέλουμε εμείς και γι' αυτό φέρνουμε τον σημερινό νόμο. Για να μπορούν σπουδαίοι Έλληνες, όπως ο Παύλος Αλιβιζάτος που ανέφερα προηγουμένως, να ψηφίζουν.

Το τι θα γίνει στις επόμενες εκλογές θα το δούμε. Εγώ είμαι βέβαιος ότι θα τις ξανακερδίσει η Νέα Δημοκρατία και χωρίς την ψήφο των Ελλήνων του εξωτερικού. Άλλωστε έβλεπα χθες, και κατανοώ και τον πανικό σας, την τελευταία δημοσκόπηση που έγινε, της «ALCO», που δίνει 13,2% διαφορά υπέρ της Νέας Δημοκρατίας. Κάθισα και το έψαξα λίγο. Δεν υπάρχει ποτέ άλλοτε στα μέσα μιας θητείας μιας κυβέρνησης, δηλαδή στα δύο χρόνια, να έχει ξανασυμβεί αυτό. Ποτέ άλλοτε αντί να μειώνεται η διαφορά μεταξύ κυβερνήσεως κόμματος και κόμματος Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μεγαλώνει. Ποτέ δεν έχει ξαναγίνει αυτό. Ούτε το 2017 στα μέσα της θητείας του ΣΥΡΙΖΑ. Τώρα γίνεται για πρώτη φορά.

Και γιατί γίνεται αυτό για πρώτη φορά; Γιατί ο ελληνικός λαός εμπιστεύεται καλύτερα από τον κ. Τσίπρα και από τους άλλους ηγέτες της Αντιπολίτευσης τον Κυριάκο Μητσοτάκη και δικαιολογημένα.

Έτσι λοιπόν, οι επόμενες εκλογές, που θα γίνουν σε δύο χρόνια από τώρα, θα φέρουν ξανά τη Νέα Δημοκρατία, που θα έχει

ξεπεράσει πλέον το μεγάλο πρόβλημα της πανδημίας, στην εξουσία. Όχι γιατί θέλει να επανεκλεγεί η Νέα Δημοκρατία, αλλά γιατί με αυτόν τον τρόπο θα είναι χρησιμότερη για την πρόοδο της πατρίδας μας και για τους Έλληνες πολίτες. Πάνω απ' όλα σημασία έχει όχι ποιος κυβερνά, αλλά αυτός που κυβερνά να κυβερνά επ' ωφελεία της Ελλάδος, επ' ωφελεία των Ελλήνων και αυτό πράττει η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής ο κ. Γκίκας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Έχετε τον λόγο, ώσπου να ετοιμαστεί το βήμα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΚΑΣ: Ζήτησα τον λόγο, γιατί εδώ γίνεται συνειδητά από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας μια συνειδητή διαστρέβλωση της πραγματικότητας και του νόμου που ψηφίσαμε.

Μπορούμε να μιλάμε, μπορούμε να συζητάμε, μπορούμε να κάνουμε αντιπαράθεση. Τι δεν μπορούμε να κάνουμε; Διαστρέβλωση. Ποια είναι η διαστρέβλωση που γίνεται και του νόμου; Αν, λέει, μπουν προϋποθέσεις, απαγορεύεται η ένταξη στους εκλογικούς καταλόγους και η απαγόρευση του δικαιώματος ψήφου. Τι λέτε;

Έτσι είναι, κύριε Πέτσα; Δεν είναι έτσι. Ποιος απαγορεύει; Μιλάμε για κριτήρια διευκόλυνσης της άσκησης δικαιώματος από τον τόπο διαμονής, όχι απαγόρευση ένταξης στους εκλογικούς καταλόγους και του δικαιώματος ψήφου. Αυτό δεν μπορεί να γίνεται. Και γίνεται συστηματικά από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς, κύριε Γκίκας.

Κύριε Γκίκας, έχετε τον λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΚΙΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν το 2019 ξεκίνησε αυτή η συζήτηση για την ψήφο των αποδήμων Ελλήνων, η Νέα Δημοκρατία είχε μία ξεκάθαρη διαχρονική θέση: ότι δικαιούνται ψήφου όλοι οι απόδημοι Έλληνες οι οποίοι είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους της χώρας και μάλιστα συζητήσαμε τη δυνατότητα επιστολικής ψήφου. Βεβαίως η κοινοβουλευτική πλειοψηφία των 2/3 μάς επέβαλε να έρθουμε σε έναν πολιτικό συμβιβασμό, προκειμένου να πετύχουμε έστω και λίγα από αυτά τα οποία επιδιώκαμε.

Ο πολιτικός αυτός συμβιβασμός ήταν ο ν.4648/2019. Ήταν ένας νόμος τομή που ψηφίστηκε από διακόσιους ογδόντα οκτώ Βουλευτές, όμως δεν έτυχε της επιδοκιμασίας από τους απόδημους Έλληνες. Μάλιστα πολλοί εξ αυτών έκαναν λόγο ότι τους αντιμετωπίζει η πολιτεία ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας.

Όλα, λοιπόν, κυλούσαν έστω και έτσι, όταν ξαφνικά ενάμιση χρόνο περίπου μετά την ψήφιση του νόμου η αρμοδία Τομεάρχης της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η κ. Τζάκρη, σε ένα εμβληματικό για τους απόδημους Έλληνες μέσο, τον «Εθνικό Κήρυκα», σε μια συνέντευξή της είπε, κατά την άποψή μου, το αυτονόητο. Τι δηλαδή; Ότι οι περιορισμοί που έθετε ο προηγούμενος νόμος, ο ν.4648, είναι άδικοι και υποτιμητικοί.

Με αυτή τη δήλωση της αρμόδιας τομεάρχου ξαφνικά φάνηκε ότι τα δύο μεγαλύτερα κόμματα, βεβαίως και τα υπόλοιπα, αλλά τουλάχιστον τα δύο μεγαλύτερα κόμματα, έρχονται σε μία σύγκλιση ως προς το θέμα της ψήφου των αποδήμων Ελλήνων. Γι' αυτόν, λοιπόν, τον λόγο το αρμόδιο Υπουργείο έλαβε αυτή την πρωτοβουλία να φέρει έναν νόμο ο οποίος αίρει αυτούς τους περιορισμούς. Είναι κάτι το οποίο η κοινότητα των απόδημων Ελλήνων επιθυμεί, είναι κάτι που η Συμπόλιτευση επιθυμεί και πολλά άλλα κόμματα.

Ποιοι ήταν αυτοί οι περιορισμοί να θυμίσω; Θα έπρεπε ένας απόδημος Έλληνας να έχει συμπληρώσει δύο χρόνια τα τελευταία τριάντα πέντε στη χώρα και να έχει υποβάλει φορολογική δήλωση τον τρέχοντα χρόνο ή τον προηγούμενο. Αμέσως-αμέσως ένα μεγάλο μέρος των Ελλήνων αποδήμων αποκλειόταν από τη δυνατότητα της ψήφου.

Και εκεί, λοιπόν, που θεωρούσαμε και φάνηκε ότι πάμε σε μια νέα σύγκλιση, είδαμε στις επιτροπές και στην Ολομέλεια τον ΣΥΡΙΖΑ -προφανώς ρυμουλκούμενος από μικροπολιτικές λογικές και σκοπιμότητες- να ανακρούει πρύμναν.

Όμως εδώ, κυρίες και κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, έχουμε μια χρυσή ευκαιρία. Έχουμε μπροστά μας έναν νόμο που με διακόσιες ψήφους μπορούμε να τον φέρουμε σε ισχύ. Είναι ένας νόμος ο οποίος μιλάει για την ισοτιμία της ψήφου και την άρση των περιορισμών. Είναι μια θέση την οποία επί χρόνια παλεύουν και το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας αλλά και οι απόδημοι Έλληνες να φέρουν στην ελληνική έννομη τάξη.

Επιτρέψτε μου να κάνω έναν διαχωρισμό πολύ ακροθιγώς των λεγόμενων «μεταναστών». Βεβαίως είναι οι μετανάστες που έχουν φύγει εδώ και πολλά χρόνια, έχουν κάνει παιδιά στο εξωτερικό, έχουν φτιάξει τις ζωές τους, ζουν εκεί, έχουν ενσωματωθεί με τον τρόπο ζωής της χώρας όπου ζουν. Από την άλλη, όμως, διατηρούν άσβεστη την πίστη και την αγάπη προς την πατρίδα, τη θρησκεία μας, τα ήθη και τα έθιμά μας και ενίοτε έρχονται να επισκεφθούν τις πατρογονικές εστίες.

Κακά τα ψέματα, λίγοι από αυτούς θα επιστρέψουν στη χώρα για να μείνουν ξανά. Όμως υπάρχει και η νέα γενιά, η δεύτερη κατηγορία, η νέα μεταναστευτική γενιά, το φαινόμενο brain drain, οι οικονομικοί μετανάστες, που έφυγαν τα τελευταία δώδεκα χρόνια λόγω της κρίσεως.

Τι λέμε, λοιπόν, σ' αυτούς τους ανθρώπους, που θέλουμε να τους φέρουμε πίσω; Τους στενοχωρούμε άλλη μία φορά. Τους λέμε ότι «η ψήφος σας δεν είναι ισότιμη με την ψήφο των Ελλήνων της πατρίδας». Αν ένας άνθρωπος ο οποίος ζει στη Νέα Υόρκη, ο οποίος ζει στη Γερμανία πάρει άδεια από τη δουλειά του, για να πάει το αεροπλάνο να πάει στην εκλογική του περιφέρεια να ψηφίσει, η ψήφος προσμετράται στο εκλογικό αποτέλεσμα. Τι διαφορά έχει από έναν ο οποίος θέλει να ασκήσει το δικαίωμά του στη χώρα στην οποία ζει; Και, κακά τα ψέματα, οι άνθρωποι οι οποίοι θα ασχοληθούν με την εκλογική διαδικασία είναι οι άνθρωποι οι οποίοι κρατούν επαφές με τη χώρα συνεχώς, παρακολουθούν τα δρώμενα, παρακολουθούν την πολιτική κατάσταση, αγωνιούν. Δεν είναι η πλειονότητα, ξέρετε. Άρα πρέπει να διευκολύνουμε αυτούς τους ανθρώπους.

Μας δίνεται, λοιπόν, κυρίες και κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μια πολύ σημαντική ευκαιρία να άρουμε τους περιορισμούς που ετέθησαν από τον προηγούμενο νόμο, προϊόν συμβιβασμού, και να φέρουμε έναν νέο νόμο, ο οποίος τυγχάνει της απολύτου επιδοκιμασίας της κοινότητας των αποδήμων Ελλήνων, είναι πιο λογικός και νομίζω ότι προσθέτει, δεν αφαιρεί.

Κυρίες και κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως, σας καλώ να μη βλέπετε το δέντρο, αλλά να βλέπετε το δάσος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Ζεμπιλής από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΖΕΜΠΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισάγεται σήμερα στη Βουλή ένα εμβληματικό σχέδιο νόμου με ξεχωριστό συμβολισμό για τον Ελληνισμό, ιδιαίτερα κατά την επέτειο των διακοσίων ετών από την εθνική παλιγγενεσία.

Αν επιχειρούσαμε έναν συνοπτικό αναστοχασμό για την ιστορική πορεία αυτών των δύο αιώνων, θα καταλήγαμε στην εύστοχη παρατήρηση του καθηγητή της Οξφόρδης Στάθη Καλύβα ότι «η διαδρομή του σύγχρονου νεοελληνικού κράτους χαρακτηρίζεται από καταστροφές και θριάμβους». Για να μιλήσω σχηματικά, θα πω ότι καταστροφές και ήττες είχαμε όταν επικρατούσε η αυτοαπομόνωση, η εσωστρέφεια και η διχόνοια. Αντίθετα, η Ελλάδα μεγάλωσε και ισχυροποιήθηκε, όταν υπήρξε ενωμένη και κυρίως όταν βασίστηκε στην ακτινοβολία και το μεγαλείο του οικονομικού ελληνισμού. Ιδιαίτερα στις μέρες μας, σε μια περίοδο γεωστρατηγικής αστάθειας και αβεβαιότητας, έχουμε ανάγκη την ισχυρή και δραστήρια διπλωματία των Ελλήνων της Διασποράς.

Προς την κατεύθυνση αυτή, οφείλουμε να ισχυροποιήσουμε τις σχέσεις με τους απόδημους και κυρίως να τους καταστήσουμε κοινωνούς των προκλήσεων που αντιμετωπίζει το έθνος

μας. Για να συμβεί αυτό, απαραίτητη προϋπόθεση είναι η συμμετοχή τους στην κορυφαία δημοκρατική διαδικασία και στον πολιτικό διάλογο, στον οποίο είναι βέβαιο ότι θα εισφέρουν τις βέλτιστες πρακτικές από τις χώρες διαμονής τους, συμβάλλοντας στην ώσμωση και τον εκσυγχρονισμό του δημόσιου βίου.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι με την προηγούμενη νομοθετική ρύθμιση για την ψήφο των αποδήμων έγινε ένα πρώτο βήμα μετά από σαράντα πέντε έτη. Ωστόσο, επρόκειτο για ένα νομοθέτημα συμβιβασμών και χαμηλών προσδοκιών, η επιτυχία του οποίου προϋπέθετε την τροποποίησή του για την άρση των περιορισμών. Σίγουρα δεν κάλυπτε και τις αντιλήψεις της παράταξής μας, που πιστεύει ότι τα χαρακτηριστικά του έθνους μας σε συνδυασμό με τη δύναμη της ομογένειας και τη μεγάλη της διασπορά θα έπρεπε να μας ωθήσουν προς την ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση, αυτή δηλαδή της καθολικής επιστολικής ψήφου.

Στον αντίποδα, η Αξιωματική Αντιπολιτεύση, με μια διαφορετική κοσμοθεωρία και θεώρηση για τον ρόλο του έθνους, αντιμετωπίζει με ελαφρότητα και λαϊκισμό ένα τόσο κρίσιμο και σοβαρό θέμα. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, που μιλούσε για δικαιώματα και ανοικτά σύνορα, τώρα ορθώνει τείχη και στήνει φράχτες, απομειώνοντας τα πολιτικά δικαιώματα των ομοεθνών μας. Αυτό προέκυψε κατά τη διαδικασία ακρόασης των φορέων στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, με το σύνολο των ομογενειακών ενώσεων να απευθύνει έκκληση προς την Αντιπολιτεύση να στηρίξει τις προωθούμενες αλλαγές. Οι εκπρόσωποι των μεγάλων κοινοτήτων σε Ευρώπη, Αμερική, Αυστραλία κάλεσαν το σύνολο των πολιτικών δυνάμεων να άρουν τους περιορισμούς που διαχωρίζουν τους ψηφοφόρους σε Έλληνες του εσωτερικού και Έλληνες του εξωτερικού. «Δεν μπορεί να είμαστε στην Ελλάδα ξένοι και στο εξωτερικό Έλληνες», όπως χαρακτηριστικά είπαν.

Πρέπει συνεπώς να κατανοήσουμε ότι το όλο θέμα είναι αφ' ενός ζήτημα εθνικής επιβίωσης και αφ' ετέρου ζήτημα ισότητας και δημοκρατίας. Εθνικής επιβίωσης διότι στις κρίσιμες ώρες θα πρέπει να υπολογίζουμε μόνο τη δύναμη της ψυχής μας και την ενότητά μας. Συσπείρωση δυνάμεων, ομοψυχία και συνεννόηση είναι τα όπλα που θα μας επιτρέψουν να συνεχίσουμε να καταγράφουμε μικρές και μεγάλες νίκες.

Και τώρα ας έρθουμε λίγο και στα ζητήματα της ισότητας και της δημοκρατίας. Στις αρχές του 2019 διάβασα φευγαλέα μια ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ για τη συνταγματική Αναθεώρηση με τον τίτλο: «Γιατί πάνω απ' όλα είναι ζήτημα ισότητας και δημοκρατίας». Προς στιγμήν πίστεψα ότι αναφερόταν στην απλή αναλογική ή την ψήφο των ομογενών. Διαβάζοντας όμως πιο προσεκτικά διαπίστωσα ότι το Τμήμα Μεταναστευτικής και Προσφυγικής Πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ ζητούσε την αναθεώρηση του άρθρου 102 του Συντάγματος, προκειμένου να προστεθεί ρητή αναφορά για το εκλογικό δικαίωμα των αλλοδαπών μεταναστών στις εκλογές της τοπικής αυτοδιοίκησης. Η θέση αυτή ήταν ήδη γνωστή. Όμως και συνταγματική κατοχύρωση της ψήφου; Αυτό παραήταν.

Είναι βέβαιο ότι δεν δικαιούμα να αξιώσω αντίστοιχη ευαισθησία και για τους Έλληνες ομογενείς, για τους Έλληνες μετανάστες, δηλαδή. Πιστεύω όμως να μου επιτραπεί να δανειστώ τον περιεκτικό και εύστοχο τίτλο, για να τον θέσω στην επικεφαλίδα του παρόντος σχεδίου νόμου, γιατί πράγματι «πάνω απ' όλα είναι ζήτημα ισότητας και δημοκρατίας», ζήτημα ισότητας και δημοκρατίας για τους Έλληνες της ξενιτιάς, που μεταλαμπάδευσαν σε ολόκληρη την οικουμένη τις αξίες και τα ιδεώδη του Ελληνισμού. Ζήτημα ισότητας και δημοκρατίας για τους πατριώτες που συμμετείχαν σε όλους τους δημοκρατικούς και απελευθερωτικούς αγώνες του τόπου μας. Ζήτημα ισότητας και δημοκρατίας για τους Έλληνες που δεν έπαψαν ούτε στιγμή να μάχονται στο εξωτερικό για τα εθνικά μας δίκαια. Ζήτημα ισότητας και δημοκρατίας για τους πατριώτες που έσπευδαν με εράνους να βοηθήσουν τους πυρόπληκτους, τους σεισμοπαθείς, τους αναξιοπαθούντες συνανθρώπους μας. Ζήτημα ισότητας και δημοκρατίας τέλος για τις επτακόσιες χιλιάδες συμπατριώτες μας, επιστήμονες και νέους, που υποχρεώθηκαν να εγκαταλείψουν τη χώρα στα πέτρινα χρόνια της μνημονιακής κρίσης. Σε αυτούς τους νέους ανθρώπους προσβλέπει το παρόν σχέδιο νόμου, επι-

διώκοντας με την άρση των περιορισμών να διατηρήσει τους δεσμούς ζωντανούς και να τους ενσωματώσει στο δημοκρατικό και πολιτικό γίγνεσθαι της πατρίδας, με απώτερο σκοπό τη σταδιακή αντιστροφή του μεταναστευτικού ρεύματος, ιδιαίτερα τώρα, που η τηλεργασία, η ψηφιακή τεχνολογία δεν γνωρίζει σύνορα.

Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να επισημάνω ότι σήμερα καλούμαστε να κάνουμε ένα ιστορικό βήμα, μεγαλύτερο από τη φθορά του χρόνου. Έχουμε την ηθική υποχρέωση και την ιστορική ευθύνη να κρατήσουμε τον Ελληνισμό ζωντανό στις κοινότητες του εξωτερικού. Οφείλουμε να αφουγκραστούμε τις εκκλήσεις των συμπατριωτών μας, που ακούστηκαν δυνατά και στεντόρεια στο κτήριο αυτό από τα πέρατα της οικουμένης, ότι δηλαδή η αγάπη τους για την Ελλάδα δεν χωράει σε εννιαψήφιους αριθμούς φορολογικού μητρώου ούτε σε φορολογικές δηλώσεις ούτε χωράει σε δηλώσεις Ε9 και δεν χωράει γιατί, όπως είπε και ο Κωστής Παλαμάς: «Η μεγαλοσύνη των λαών δεν μετρίεται με το στρέμμα, με της καρδιάς το πύρωμα μετρίεται και με το αίμα.».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Αθανάσιος Λιούπης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΙΟΥΠΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ν.4648/2019 ήταν και είναι μεγάλης ιστορικής αξίας. Ήδη από το Σύνταγμα του 1975 δεν είχε προβλεφθεί το δικαίωμα ψήφου για τους Έλληνες της Διασποράς. Με την Αναθεώρηση του 2001, άρθρο 51 του Συντάγματος, ορίζεται ρητά ότι οι Έλληνες που βρίσκονται εκτός της επικράτειας μπορούν να ψηφίζουν με επιστολική ψήφο ή με οποιοδήποτε άλλο πρόσφορο μέσο.

Εδώ και σαράντα πέντε χρόνια η δυνατότητα αυτή παρέμενε εκκωφαντικά ανενεργή, αφού δεν είχε ληφθεί η απαραίτητη νομοθετική πρωτοβουλία. Μάλιστα, μετά από τις έντονες μεταναστευτικές ροές που ακολούθησαν την οικονομική κρίση το 2009, η συζήτηση δεν αφορούσε μόνο τους Έλληνες δεύτερης και τρίτης γενιάς, αλλά και έναν τεράστιο αριθμό νέων ανθρώπων που έφυγαν μαζικά στο εξωτερικό, ενώ είχαν γεννηθεί και μεγαλώσει στην Ελλάδα. Όλοι αυτοί εξαναγκάστηκαν για οικονομικούς λόγους πολύ πρόσφατα και έχουν σαφή άποψη και εικόνα για τη σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα.

Τελικώς αυτός ο δημόσιος διάλογος κατέληξε στη θέσπιση για πρώτη φορά της ψήφου των Ελλήνων του εξωτερικού τον Δεκέμβριο του 2019, με νομοσχέδιο που εισηγήθηκε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και υπερψηφίστηκε από το σύνολο σχεδόν της Βουλής.

Βεβαίως, ο νόμος αυτός προέκυψε ως ένα σύνολο συμβιβασμών, προκειμένου να λάβει την απαραίτητη ισχυρή πλειοψηφία. Ετέθησαν προϋποθέσεις και περιορισμοί, όπως ότι ο εκλογέας θα πρέπει αποδεδειγμένα να έχει ζήσει στην Ελλάδα τα τελευταία τριάντα πέντε χρόνια για δύο τουλάχιστον έτη και να έχει υποβάλει φορολογική δήλωση το έτος ή το προηγούμενο έτος της αίτησής του.

Αυτές οι διαχωριστικές γραμμές που διαφοροποιούν κάποιους Έλληνες της Διασποράς έναντι των υπολοίπων δεν ήταν ποτέ επιθυμία της Κυβέρνησης. Ήταν προϊόν ενός διαλόγου με τις υπόλοιπες πολιτικές δυνάμεις στο πλαίσιο αναζήτησης κοινού εδάφους συμφωνίας.

Ο διάλογος άνοιξε και πάλι μετά την πρωτοβουλία της Βουλευτού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η οποία καταφέρθηκε δημόσια ενάντια στους περιορισμούς που έχουν μπει και μάλιστα υποσχέθηκε ότι σε μελλοντική κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ οι περιορισμοί αυτοί θα αρθούν.

Ο Υπουργός Εσωτερικών, αντιλαμβανόμενος ότι υπάρχει κοινή βούληση με τη Μέριμνα Αντιπολίτευση σ' αυτό το θέμα, ανέλαβε την πρωτοβουλία να εισηγηθεί το παρόν νομοσχέδιο. Στόχος είναι η εξάλειψη των προϋποθέσεων και των περιορισμών, ώστε όλοι οι Έλληνες που είναι εγγεγραμμένοι στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους και διαμένουν προσωρινά ή μόνιμα στο εξωτερικό να μπορούν να ψηφίζουν στις εθνικές εκλογές από τη χώρα της διαμονής τους.

Βεβαίως, αποδείχθηκε ότι η αρχική πολιτική θέση της Βουλευ-

τού του ΣΥΡΙΖΑ αποτελούσε μάλλον δήλωση-πυροτέχνημα, αφού η μετέπειτα στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ανέδειξε για άλλη μια φορά τη σοβαρή ασυνέπεια λόγων και πράξεων.

Ο Υπουργός Εσωτερικών, μέχρι την ύστατη στιγμή, επεδίωξε με κάθε δυνατό τρόπο να υπάρξει συνεννόηση με όλα τα πολιτικά κόμματα. Δέχθηκε ακόμη και σήμερα να αποσυρθεί το σημερινό νομοσχέδιο και να ανοίξει τη συζήτηση σε νέα βάση με τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, υπό δύο φυσικά προϋποθέσεις: Ότι το δικαίωμα της ψήφου θα αφορά σε όλους τους ομογενείς, χωρίς περιορισμούς, και ότι η ψήφος των Ελλήνων του εξωτερικού θα προσμετράται στο τελικό εκλογικό αποτέλεσμα.

Η αδιάλλακτη στάση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μη συνυπολογίζονται οι ψήφοι αυτές στο συνολικό εκλογικό αποτέλεσμα είναι ανεδαφική. Δεν είναι δυνατόν να δεχτούμε ότι υπάρχουν διαφορετικές βαρύτητας ψήφου των Ελλήνων πολιτών. Η συζήτηση δεν αφορά πλέον το εάν θα πρέπει οι Έλληνες του εξωτερικού να ψηφίζουν. Αυτό έχει λυθεί οριστικά. Εξάλλου, το Σύνταγμα επιτάσσει ρητά ότι οι Βουλευτές αντιπροσωπεύουν το ελληνικό έθνος, όχι μόνο τον ελληνικό λαό. Επομένως θα πρέπει να αναδεικνύονται με την ψήφο όλων Ελλήνων, όπου κι αν βρίσκονται. Ας μην ξεχνάμε ότι ως έθνος είμαστε διαχρονικά διασκορπισμένοι στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα. Τίποτα δεν καθιστά εμάς, τους διαμένοντες εντός της επικράτειας, περισσότερο Έλληνες από αυτούς που βρίσκονται μακριά.

Μάλιστα, στο στάδιο των επιτροπών όλοι οι εκπρόσωποι της ομογένειας δήλωσαν ξεκάθαρα ότι ο νόμος ως έχει είναι δύσκολο να εφαρμοστεί για μεγάλο αριθμό εκλογέων και ιδίως ότι αποκλείει έναν τεράστιο αριθμό Ελλήνων ομογενών στη Μεμβούρνη, στη Γερμανία, στη Σουηδία, στη Γαλλία και στην Αμερική.

Σύσσωμοι οι εκπρόσωποι των συλλόγων της ομογένειας τάχθηκαν υπέρ της ψήφισης του σημερινού νομοσχεδίου, για να δοθεί ισότιμο το δικαίωμα ψήφου στους Έλληνες του εξωτερικού που αδυνατούν να επιστρέψουν στην Ελλάδα για να ασκήσουν εκλογικό δικαίωμα.

Υπάρχει, όμως, και μια άλλη διάσταση. Οι νέες γενιές των Ελλήνων, που μετανάστευσαν την τελευταία δεκαετία, δεν πρέπει να αισθάνονται αποκομμένες. Είναι περισσότεροι από τετρακόσιες χιλιάδες Ελληνίδες και Έλληνες που εξακολουθούν να είναι μέρος αυτής της μεγάλης οικογένειας. Πρέπει να είναι σαφές ότι όποτε το θελήσουν η πατρίδα τους περιμένει να επιστρέψουν.

Το περιφημο brain gain, για το οποίο όλοι μιλάμε, δεν είναι άλλη μια θεωρητική έννοια. Πρέπει να στηρίζεται σε συγκεκριμένες μεθόδους, που θα δώσουν κίνητρα και θα διατηρήσουν ανοικτούς τους διαύλους επικοινωνίας με τους Έλληνες της Διασποράς.

Το σημερινό νομοσχέδιο εμπεδώνει ακόμα περισσότερο την προσπάθεια του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη, της ηγεσίας του Υπουργείου Εσωτερικών και σύσσωμης της Κυβέρνησής του να διατηρήσουμε άσβεστη τη φλόγα του Ελληνισμού, της ελληνικής γλώσσας, της θρησκείας και του πολιτισμού σε όλα τα μήκη και τα πλάτη.

Αυτή την κρίσιμη ώρα όλες οι πολιτικές δυνάμεις αναλαμβάνουν το βάρος της απόφασής τους, μιας απόφασης ιστορικής, με αντίκτυπο στις νέες γενιές των Ελλήνων που μεγαλώνουν στο εξωτερικό και είναι αναπόσπαστο μέρος της Ελλάδος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε, κύριε Λιούπη.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Ευστάθιος Κωνσταντινίδης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλουμε ή δεν θέλουμε να ψηφίζουν οι Έλληνες του εξωτερικού στον τόπο διαμονής τους; Ας αφήσουμε τις προφάσεις και τις υπεκφυγές. Αυτό είναι το μοναδικό αληθινό ερώτημα της σημερινής συζήτησης.

Πράγματι η διευκόλυνση της ψήφου των Ελλήνων του εξωτερικού απασχόλησε το Κοινοβούλιο τον Δεκέμβριο του 2019, με

την ψήφιση του ν.4648/2019. Εκείνο ήταν το πρώτο βήμα που κατοχύρωσε το συγκεκριμένο ζήτημα και ήταν αποτέλεσμα ενός συμβιβασμού ανάμεσα στην Κυβέρνηση, που πρότεινε την ανεμπόδο ψήφο για όλους, και σε κόμματα της Αντιπολίτευσης, που έθεσαν περιορισμούς και κρατούσαν στα χέρια τους το κλειδί των απαιτούμενων διακοσίων ψήφων.

Με εκείνα τα δεδομένα η υφιστάμενη ρύθμιση αποτελεί ένα σημαντικό επίτευγμα. Αν δεν είχαμε καταφέρει εκείνο το πολιτικό κομπρομέσο, οποιαδήποτε συζήτηση σήμερα, ακόμα και το επόμενο διάστημα, θα ήταν άνευ αντικείμενου. Από τότε, βέβαια, είχαμε εκφράσει την ελπίδα σύντομα να διευρυνθεί το εφαρμοστικό πεδίο του νόμου.

Αφού, όμως, δεν κατορθώθηκε η απροϋπόβητη άσκηση του εκλογικού δικαιώματος πριν από ενάμιση χρόνο, μήπως είναι άκακη η επαναφορά του θέματος σήμερα, όπως λένε κάποιοι; Κάθε άλλο. Τι έχει συμβεί από τότε;

Πρώτα από όλα, δικαιώθηκε η θέση μας ότι όσο περισσότεροι περιορισμοί τίθενται τόσο συρρικνώνεται, ακυρώνεται για κάποιους η συμμετοχή στην εκλογική διαδικασία.

Το δεύτερο και ακόμα πιο σημαντικό που προέκυψε ήταν η συνέντευξη της αρμόδιας τομεάρχη του ΣΥΡΙΖΑ σε ομογενειακή εφημερίδα, κατά την οποία χαρακτήρισε τους περιορισμούς άδικους και υποτιμητικούς και δεσμεύτηκε ότι το κόμμα της θα τους ακυρώσει, αν ποτέ «αμέσως μόλις» είπε η ίδια- επανέλθει στην εξουσία. Οι περισσότεροι αντιλήφθηκαν την παραπάνω τοποθέτηση ως προσχηματική. Έστω και έτσι, όμως, η Κυβέρνηση δεν είχε δικαίωμα να μην εξαντλήσει κάθε πιθανότητα για την άρση των εκλογικών εμποδίων. Θα έδειχνε ασυνέπεια και θα δικαιώνει την ψευδή μομφή ότι οι σχετικοί περιορισμοί εισήχθησαν στον νόμο ή έστω διατηρήθηκαν με ευθύνη της Νέας Δημοκρατίας.

Επί της ουσίας, πρέπει να επαναλάβουμε ότι δεν πρόκειται για χορήγηση δικαιώματος ψήφου, όπως ακόμα πολλοί συμπολίτες μας πιστεύουν. Δίνεται απλά η δυνατότητα σε συμπατριώτες μας, οι οποίοι είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους και αν βρίσκονταν την ημέρα των εκλογών στην Ελλάδα θα ψήφιζαν κανονικά, να το πράξουν σε εκλογικά τμήματα του εξωτερικού.

Γιατί, λοιπόν, να τίθενται οι οποιοδήποτε περιορισμοί σε ένα έτσι και αλλιώς υπαρκτό δικαίωμά τους; Η ένσταση ότι δεν πρέπει να συνδιαμορφώνουν με την ψήφο τους τις τύχες της χώρας άνθρωποι οι οποίοι δεν έχουν άμεσο συμφέρον και πραγματικό ενδιαφέρον για τις εφαρμοζόμενες πολιτικές στερείται βασιμότητας και σίγουρα δεν απαντιέται από τις υφιστάμενες ρυθμίσεις.

Ποιος είναι, άραγε, ο βαθμός συμφέροντος που δικαιολογεί ή αναιρεί το δικαίωμα συμμετοχής κάθε Έλληνα στις πολιτικές εξελίξεις του τόπου; Τα 50, τα 200 ή τα 2.000 ευρώ από την εκμίσθωση ενός χωραφιού ή ενός διαμερίσματος; Πρόκειται, δηλαδή, για περιουσιακό δεσμό;

Από την άλλη, όταν χιλιάδες εκλογείς του εσωτερικού δεν πάνε να ψηφίσουν, άλλοι εννοώντας την αποχή τους ως αποδοκιμασία και άλλοι από αδιαφορία, εμείς εδώ τρυγάμε τον βαθμό σύνδεσης με τη χώρα ενός ανθρώπου, ο οποίος στην Αυστραλία πάει να ψηφίσει για τις εκλογές στην Ελλάδα;

Συνεπώς η σημερινή συζήτηση αφορά αποκλειστικά στην πρόσβαση των εκλογέων στην κάλπη. Τεχνηέντως επιχειρεί ο ΣΥΡΙΖΑ να επεκτείνει, να διευρύνει το αντικείμενό της. Σκοπύμως το «πακετάρει» με άλλα ζητήματα, για να δικαιολογήσει την απροθυμία του να δώσει τη δυνατότητα σε όλους τους Έλληνες του εξωτερικού να ψηφίσουν.

Ας θυμηθούμε τι μας είπαν οι εκπρόσωποί τους στην επιτροπή: «Μη μας φοβάστε. Σεβαστείτε μας.».

Θέλω, όμως, να χρησιμοποιήσω ένα τελευταίο παράδειγμα, απευθυνόμενος και στο θυμικό όσων σήμερα αντιστέκονται σε αυτή την εξέλιξη για να κάμψω, ενδεχομένως, τις αντιστάσεις τους.

Προσφάτως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συναντήθηκα στην Αθήνα με την Ευτυχία Νούλα, την ιδρύτρια του «EFTYCHIA PROJECT», μιας οργάνωσης που στόχο έχει να βοηθήσει παιδιά, τα οποία στις δεκαετίες του 1950 και 1960 υιοθετήθηκαν από αλλοδαπούς γονείς στην Αμερική, στην Ολλανδία και σε άλλες

χώρες και ψάχνουν τις ελληνικές ρίζες τους. Η κ. Νούλα ήταν ένα από τις τέσσερις χιλιάδες περίπου παιδιά που υιοθετήθηκαν την περίοδο εκείνη στο εξωτερικό. Κατάφερε, όμως, να επανυνωθεί με τη φυσική της οικογένεια και από τότε μέσω της οργάνωσης προσπαθεί να βοηθήσει και άλλους υιοθετημένους συμπατριώτες μας που αναζητούν την καταγωγή τους.

Η Ελλάδα που νοιάζεται έχει την υποχρέωση να συνδράμει τους ανθρώπους αυτούς, τους οποίους δύσκολες συνθήκες εκρίζωσαν από την πατρίδα, αλλά όχι την πατρίδα από τις ψυχές τους, να βρουν ξανά την ελληνική τους ταυτότητα και να τους αναγνωρίσει η ελληνική ιθαγένεια.

Αναφέρθηκε προηγουμένως στην αναγνώριση της ιθαγένειας σε ομογενείς ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ. Ξέρετε κάτι, όμως; Αυτοί οι άνθρωποι, που μετά από δεκαετίες έχουν την αγωνία και τον πόθο να έλθουν στην πατρίδα και να βρουν τις ρίζες τους, ακόμα και μετά την, όπως την είπε, αυτοδίκαιη απόδοση αναγνώρισης της ιθαγένειας, δεν θα πληρούσαν άμεσα τις προϋποθέσεις του ισχύοντος νόμου για την άσκηση του εκλογικού τους δικαιώματος στο εξωτερικό. Ποιος έχει στα αλήθεια το δικαίωμα να τους το στερήσει αυτό;

Συνεπώς η σημερινή συζήτηση δεν έχει να κάνει ούτε με το γιατί ούτε με το πώς, αλλά μόνο με το αν, αν θέλουμε να δώσουμε τη δυνατότητα στους Έλληνες του εξωτερικού να συμμετέχουν στην πολιτική ζωή του τόπου. Πρόκειται για ζήτημα του οικονομικού ελλειψισμού, στο οποίο δεν χωρούν μικροπολιτικές σκοπιμότητες.

Για αυτό, ακόμα και τούτη την ύστατη ώρα, κάντε την υπέρβαση και υπερψηφίστε το, διατυπώνοντας τις επιφυλάξεις σας. Μόνο να κερδίσετε θα είχατε από μια τέτοια υπεύθυνη στάση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνιδη.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Μιλτιάδης Χρυσομάλλης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ (ΜΙΛΤΟΣ) ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πόσο σημασία δίνει ο ΣΥΡΙΖΑ στους Έλληνες του εξωτερικού το βλέπει κανείς κοιτώντας τον κατάλογο ομιλητών. Είναι μόλις έντεκα-δώδεκα ομιλητές του ΣΥΡΙΖΑ για ένα τόσο σημαντικό θέμα, που αφορά τους Έλληνες του εξωτερικού. Το πρώτο συμπέρασμα νομίζω το έχουν ήδη βγάλει οι Έλληνες του εξωτερικού όσον αφορά την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ.

Παρ' όλα αυτά, θυμάμαι ότι είχε χυθεί πολύ μελάνι από τα μέσα που υποστήριζαν την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ για την ισοτιμία της ψήφου, όταν η τότε κυβέρνηση, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, έφερε το 2018 το σχέδιο νόμου για την απλή αναλογική. Όμοια είχαμε ακούσει τοποθετήσεις εδώ στη Βουλή από τους τότε κυβερνητικούς Βουλευτές για το πόσο σημαντική είναι η κάθε ψήφος και πόσο οφείλουμε να διασφαλίσουμε την ισοτιμία της, εξορκίζοντας την ενισχυμένη αναλογική, επιλέγοντας συνειδητά την ακυβερνησία τότε. Τα ίδια ακούσαμε και κατά τις εργασίες Αναθεώρησης του Συντάγματος.

Πιστεύω ότι αποτελεί παραδοχή όλων μας πως στη φιλελεύθερη δημοκρατία η γνώμη και, επομένως, η ψήφος όλων των πολιτών είναι ισότιμη, χωρίς περιορισμούς ή αστερίσκους. Η ισοτιμία της ψήφου, όμως, δεν μπορεί να γίνεται αντικείμενο διαπραγμάτευσης ούτε, βέβαια, να καταργείται προς εξυπηρέτηση κομματικών σκοπιμοτήτων ή ιδεολογικών αγκυλώσεων. Πρέπει και σε αυτό να είμαστε όλοι σύμφωνοι, χωρίς «ναι μεν, αλλά», χωρίς αστερίσκους, χωρίς υπολείμματα μικροκομματισμού στην άποψή μας.

Για τον λόγο αυτόν αδυνατώ να κατανοήσω τη συμπεριφορά των συναδέλφων του ΣΥΡΙΖΑ και τις αντιδράσεις τους στην τροποποίηση της ψήφου των αποδήμων Ελλήνων που συζητούμε σήμερα και νομίζω ότι την ίδια αίσθηση έχουν όχι μόνο οι συμπατριώτες μας, που για λόγους οικονομικούς ή οικογενειακούς κατοικούν στο εξωτερικό, αλλά και όλοι οι Έλληνες συμπολίτες μας εντός των συνόρων.

Διότι δεν γίνεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη Δευτέρα η

Τομεάρχης Εσωτερικών του ΣΥΡΙΖΑ κ. Τζάκρη να υπόσχεται μέσω του «Εθνικού Κήρυκα» άρση όλων των περιορισμών στην ψήφο των αποδήμων Ελλήνων και όταν και αν, βέβαια, έλθει ξανά ο ΣΥΡΙΖΑ στην εξουσία και την επόμενη μέρα, που ο Υπουργός των Εσωτερικών καταθέτει στη Βουλή τη σχετική διάταξη, να κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ στροφή εκατόν ογδόντα μοιρών ή τριακοσίων εξήντα κατά Τσίπρα -δεν ξέρω πώς τα έχουν τα μαθηματικά εκεί και να απορρίπτει μετά βδελυγμίας αυτή την πρόταση.

Μάλλον από αμηχανία να υποθέσουμε, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, σας βρήκε απροετοίμαστους η πρωτοβουλία του Υπουργείου Εσωτερικών. Και η δικαιολογία σας για την αρνητική στάση ποια είναι; Λέτε: Εντάξει, να παλέψουμε τα κριτήρια εγγραφής των αποδήμων στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους, αλλά δεν είναι δυνατόν η ψήφος τους να έχει την ίδια βαρύτητα με αυτή των κατοίκων της χώρας, να αντιταθίσουμε, να μην επηρεάζεται το αποτέλεσμα από τους ξενομερίτες Έλληνες.

Σοβαρολογείτε τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ; Αυτό θέλετε για τους Έλληνες του εξωτερικού; Ας δούμε, λοιπόν, εδώ τη μεγάλη εικόνα και ας πούμε τα πράγματα όπως έχουν. Εδώ πρέπει ξεκάθαρα η Αριστερά να μας ορίσει τι σημαίνει για την Αριστερά Ελλάδα, τι σημαίνει Έλληνας πολίτης για την Αριστερά, τι σημαίνει για την Αριστερά Ελληνισμός. Για σας Έλληνες πολίτες είναι μόνο όσοι ζουν εντός των συνόρων; Αλήθεια η Αριστερά του διεθνισμού, του non borders, αυτό υποστηρίζει;

Ελάτε, ανεβείτε εδώ στο Βήμα και πείτε το ξεκάθαρα. Δεν γίνεται να κόπτεστε για τα δικαιώματα του κάθε Αφγανού, του κάθε Σομαλού, του κάθε Πακιστανού που ζει στη χώρα και να θέλετε με διαδικασίες fast track να έχει δικαίωμα ψήφου και να αποφασίζει για την κυβέρνηση της Ελλάδας και από την άλλη τους Έλληνες του εξωτερικού να τους θεωρείτε κατώτερους, που η ψήφος τους δεν είναι καν ισότιμη. Αυτός είναι τελικά ο διεθνισμός της Αριστεράς; Οποιοσδήποτε άλλος πλην των Ελλήνων; Ακόμα και εσείς, που δήθεν ήσασταν κάθε λέξη του Συντάγματος, είδατε πουθενά στο Σύνταγμα να γίνεται αναφορά ότι η ψήφος των Ελλήνων πρέπει να σταθμίζεται ή πως δεν είναι ισότιμη ανάλογα από το πού ψηφίζουν; Αυτό είναι το ουσιαστικό ερώτημα και σε αυτό πρέπει να απαντήσετε ξεκάθαρα. Γιατί η στάση σας είναι πλήρως υποκριτική, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ. Τι σημαίνει να σταθμίσουμε την ψήφο των Ελλήνων του εξωτερικού; Μήπως να βάλουμε και κοινωνικά ή ταξικά κριτήρια, για να προσμετράται η ψήφος στο τελικό αποτέλεσμα; Γιατί στην ουσία τώρα αυτό κάνετε, αφού αυτός που έχει την οικονομική δυνατότητα να αγοράσει ένα εισιτήριο και να πάρει το αεροπλάνο να έρθει να ψηφίσει, η ψήφος του μετράει κανονικά, ενώ αυτός που δεν μπορεί να αγοράσει το εισιτήριο, η ψήφος του δεν μπορεί να μετράει ισότιμα αν ψηφίσει από τον τόπο διαμονής του.

Να χαρώ την Αριστερά των φτωχών, τον προστάτη των φτωχών! Μιλήστε καθαρά! Τέλος πάντων, τι σημαίνει ότι αυτοί δεν ξέρουν τι συμβαίνει στη χώρα μας; Δηλαδή, ο φίλος σας ή ο συγγενής σας, κύριε Κατρούγκαλε, και αναφέρομαι σε εσάς ως εισηγητή, που ζει στη Θεσσαλονίκη και μπορεί να σας ρωτήσει για τα προβλήματα της Βόρειας Αθήνας ή της Μεσσηνίας, όπου πολιτευόσασταν παλαιότερα, ξέρει περισσότερα από τον φίλο σας που είναι στο εξωτερικό, στον Καναδά, που με την ίδια άνεση και ευκολία επικοινωνεί μαζί σας και γνωρίζει χάρη στην τεχνολογία ακριβώς τα ίδια πράγματα με αυτά που γνωρίζει και ο φίλος σας από τη Θεσσαλονίκη για τον τόπο του, για την Βόρεια Αθήνα ή για τη Μεσσηνία; Ο ένας έχει δικαίωμα να ψηφίσει, ενώ η ψήφος του άλλου δεν είναι ισότιμη; Γιατί;

Μας φέρατε ως παράδειγμα ότι χώρες όπως η Πορτογαλία, η Γαλλία ή η Ιταλία χρησιμοποιούν το κλειστό σύστημα και ότι η πρακτική τους είναι η βέλτιστη δυνατή. Και εγώ σας λέω ότι δεν είναι οι μόνες. Υπάρχουν και άλλες χώρες στο ίδιο σύστημα. Όμως, μόνο η Πορτογαλία έχει επιλέξει να μην προσμετράται η ψήφος των αποδήμων στο συνολικό εσωτερικό αποτέλεσμα, σε αντίθεση με τη Γαλλία και την Ιταλία, αφού οι ψήφοι των αποδήμων προσμετρώνται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, και μάλιστα σε εκλογές του 2006 στην Ιταλία το τελικό εκλογικό αποτέλεσμα επηρεάστηκε από την ψήφο των αποδήμων Ιταλών.

Γιατί, λοιπόν, να μην ακολουθήσουμε το σύστημα της Γαλλίας ή καλύτερα αυτό της Ιταλίας; Τι φοβάμαστε; Τι φοβάστε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ;

Μας είπατε ότι επιθυμείτε οι απόδημοι να επιλέγουν από ενιαία λίστα τους αντιπροσώπους τους, χωρίς κομματικό χαρακτήρα, γιατί εσείς δεν θέλετε να κομματικοποιήσετε τους απόδημους Έλληνες προς χάρη της εθνικής ενότητας, η Αριστερά του διχασμού, η Αριστερά του «τους τελειώνουμε ή μας τελειώνουν».

Ας δεχθούμε ότι αλλάξατε άποψη ως προς τον διχασμό, όμως, αυτό που λέτε για τους απόδημους και την ενιαία λίστα πού το είδατε; Ρωτήσατε τους απόδημους; Το βρήκατε σε κάποια άλλη χώρα από αυτές που μας φέρατε ως παράδειγμα βέλτιστων πρακτικών; Όχι βέβαια, γιατί σε κάθε περίπτωση η επιλογή γίνεται μέσα από τους κομματικούς μηχανισμούς της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας. Ξέρουμε βέβαια πως οι δεοντολογικές σας καταβολές από τον Μαρξ ως τον Λένιν και το «Κράτος και επανάσταση» σας κατευθύνουν πάντα προς κατάργηση του κοινοβουλευτισμού, αλλά συγκρατηθείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Τους διακαείς σας πόθους και τις δηλώσεις σας περί των αρμών της εξουσίας τους γνωρίζουμε, τους γνωρίζει η ελληνική κοινωνία, τους γνωρίζει και ο απανταχού Ελληνισμός.

Κλείνοντας, τα πράγματα είναι πολύ απλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Εμείς στη Νέα Δημοκρατία -και σας το είπα ευθέως- ο Υπουργός-, εφόσον συμφωνούμε στην ανάγκη απόλειψης όλων των μέτρων που δυσχεραίνουν τη συμμετοχή των αποδήμων, είμαστε διατεθειμένοι να δεχθούμε και να συμβιβαστούμε στη λογική σας για εκλογικές περιφέρειες αποδήμων. Είμαστε διατεθειμένοι να συζητήσουμε όλες τις επιμέρους λεπτομέρειες, αρκεί να συμφωνήσουμε στο αυτονόητο, στο δημοκρατικό, στο συνταγματικά κατοχυρωμένο ισότιμο της ψήφου και της προσμέτρησής της στο συνολικό εκλογικό αποτέλεσμα της χώρας. Δεν θα παίξουμε με το κεκτημένο δικαίωμα των συμπατριωτών μας, των συγγενών μας, που βρέθηκαν, ενίοτε και χωρίς να το επιθυμούν, στο εξωτερικό για να διεκδικήσουν το δικαίωμά τους σε μια καλύτερη ζωή, να συμμετέχουν με την ψήφο τους ισότιμα όπως όλοι οι Έλληνες στην επιλογή του μέλλοντος της πατρίδος τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΜΙΛΗΤΙΑΔΗΣ (ΜΙΛΤΟΣ) ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗΣ: Και αφού και η ψυχή της δικιάς σας πρότασης είναι η δυνατότητα έκφρασης των αποδήμων, όπως πολύ όμορφα είπε ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, βρείτε το σθένος να τους δώσετε τη δυνατότητα αυτή και μην κρυφτείτε πίσω από το κομματικό σας συμφέρον. Για μία και μόνο φορά στον πολιτικό βίο της Αριστεράς, στην επέτειο των διακοσίων χρόνων της ανεξαρτησίας μας, μη στερήσετε στους Έλληνες του εξωτερικού, που από την εθνική παλιγγενεσία αλλά και σε όλους τους αγώνες του έθνους συνέβαλαν με κάθε τρόπο για την πατρίδα, το αναμφίβολο δικαίωμά τους να ψηφίσουν ισότιμα για τη πατρίδα τους από τον τόπο διαμονής τους.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει τώρα η κ. Θεοδώρα Τζάκρη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Ελλάδα βρίσκεται σε μια ιστορική καμπή, σε ένα σημείο στο οποίο μετά από δέκα χρόνια συνεχούς οικονομικής κρίσης δείχνει να έχει φτωχύνει, όχι μόνο οικονομικά, αλλά και από πλευράς ανθρωπινων πόρων και από πλευράς συμμαχιών.

Στην πραγματικότητα υπάρχουν τρεις χρονικές περιόδους αυτής της δοκιμασίας. Η πρώτη διήρκεσε από το τέλος του 2009 μέχρι τις αρχές του 2015, όταν η δημοκρατική παράταξη παρέλαβε μια καθολικά υπονομευμένη εθνικά και πτωχευμένη οικονομικά χώρα. Ποιος ήταν ο υπαίτιος αυτής της πτώχευσης; Μα, φυσικά, η Νέα Δημοκρατία.

Η δεύτερη περίοδος ξεκινά από τις αρχές του 2015, που αναλαμβάνει τη διακυβέρνηση της χώρας ο ΣΥΡΙΖΑ και, χάρη στις πολιτικές του και στις ελπίδες που γέννησε ο ερχομός του, έχουμε άμεση ανάσχεση ως εκμνηστικό του νέου μεταναστευτικού ρεύματος, που στοίχισε στη χώρα περισσότερους από πεντακόσιες χιλιάδες επιστήμονες και εξειδικευμένους τεχνίτες, και

ταυτόχρονα έχουμε μια σταδιακή εξυγίανση και ανάταξη των οικονομικών μεγεθών επί τα βελτίω.

Από τη στιγμή της οριστικής εξόδου της χώρας από τα μνημόνια, το 2018, και της πτώσης της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, τον Ιούλιο του 2019, ένα τοξικό και όμοιο ποιοτικά με αυτό που πτώχευσε τη χώρα μέτωπο, μια σιδηρά μεραρχία μεγάλων συμφερόντων, κατασκευαστών, τραπεζιών, καναλαρχών, μεγαλοεκδοτών οδηγεί με όπλα την πατριδοκαπηλία, το εμπόριο των αναπτυξιακών ψευδαισθήσεων, και στην πτώση της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ και στην επαναφορά στο προσκήνιο των προσώπων και των πρακτικών αλλά και των μηχανισμών που πτώχευσαν τη χώρα, αλλά και σε μια νέα οριζόντια αποδόμηση του οικονομικού και κοινωνικού υποβάθρου του 90% των Ελλήνων.

Τα τελευταία δυο χρόνια, δηλαδή μετά την εκλογή Μητσοτάκη, το επιτελικό καθέστως εξαίλωσε κυριολεκτικά την προίκά των 37 δισεκατομμυρίων ευρώ που παρέδωσε ο Αλέξης Τσίπρας και, αφού εφαρμόζει πλέον ως σωτήριες τις πολιτικές του ΣΥΡΙΖΑ στα εθνικά θέματα και στην εξωτερική πολιτική και αφού εξάντλησε τα όρια αντοχής της οποίας αναβάθμισης στο δημόσιο σύστημα υγείας είχε πετύχει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, λόγω της χειρίστης διαχείρισης της πανδημίας την οποία έκανε και κάνει, μας έχει φέρει -δυο χρόνια μετά την έναρξη της τρίτης περιόδου- στα πρόθυρα μιας de facto χρεοκοπίας και ενός υπερσυντηρητικού και αντιλαϊκού σχεδιασμού διανομής δεκάδων δισεκατομμυρίων ευρώ, είτε αυτά προέρχονται από το Ταμείο Ανάκαμψης είτε προέρχονται από άλλους ευρωπαϊκούς πόρους.

Τι εννοώ όταν λέω «υπερσυντηρητικός σχεδιασμός διανομής»; Εννοώ την πιστή εφαρμογή του νεοφιλελεύθερου δόγματος «οι πλούσιοι πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι», γιατί αυτές τις δεκάδες δισεκατομμύρια θα τις πάρουν όλα και όλα επτακόσια πρότζεκτ, εκ των οποίων τα πεντακόσια είναι ξένων συμφερόντων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έκανα αυτή τη σύντομη εισαγωγή, γιατί θέλω να περιγράψω συνοπτικά τη συγκυρία μέσα στην οποία ξεκίνησε και εξελίσσεται η συζήτηση για το δικαίωμα της συμμετοχής των Ελλήνων του εξωτερικού στην πολιτική ζωή της χώρας. Ας δούμε τι έχει γίνει, αλήθεια, στο ζήτημα αυτό.

Το 2018 η κυβέρνηση του Αλέξη Τσίπρα ανοίγει το θέμα της συμμετοχής των Ελλήνων του εξωτερικού στις εθνικές εκλογές από τους τόπους κατοικίας τους, στο πλαίσιο της συζήτησης για τη συνταγματική Αναθεώρηση, και εισηγείται ένα στοχευμένο και βιώσιμο σχέδιο εθνικά επωφελούς συμμετοχής του Ελληνισμού της Διασποράς στην εκλογική διαδικασία.

Τι προτείναμε τότε και στο οποίο επιμένουμε μέχρι σήμερα; Την παροχή καθολικού δικαιώματος ψήφου στους Έλληνες του εξωτερικού, προκειμένου οι απόδημοι να ψηφίζουν τους εκπροσώπους τους από ενιαίο, μη κομματικό, ψηφοδέλτιο και να το στέλνουν στο ελληνικό Κοινοβούλιο ως ανόθευτη δική τους φωνή, ως Βουλευτές εθνικού και όχι κομματικού συμφέροντος, οι οποίοι θα μεριμνούν για τη διαμόρφωση νόμων και λύσεων, έτσι ώστε να επιλύσουν χρονίζοντα προβλήματα του Ελληνισμού της Διασποράς και να επανασυνδέσουν ουσιαστικά την εντός και εκτός συνόρων Ελλάδα, αποκτώντας εκατομμύρια οικονομικών, επιστημονικών και εν τέλει αναπτυξιακών συμμάχων στη μεταμνημονιακή εποχή.

Αυτή η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία βρήκε απέναντί της το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, το οποίο ουδέποτε επιθυμούσε τίποτα άλλο πλην της εργαλειοποίησης των αποδήμων Ελλήνων. Είναι, άλλωστε, η ίδια παράταξη η οποία επί δεκαετίες στοχοποίησε και ανάγκασε σε μετανάστευση εκατομμύρια Έλληνες.

Και πού καταλήξαμε; Η Νέα Δημοκρατία εισηγήθηκε τον Νοέμβριο του 2019 ένα στρεβλό και ατελές νομοθετικό πλαίσιο, που οδήγησε, όπως είχαμε προειδοποιήσει, σε αδιέξοδο και το ελληνικό πολιτικό σύστημα και τον Ελληνισμό της Διασποράς και πρωτίστως την ίδια την Κυβέρνηση, που από τη φύση της ακυρώνει ή ματαιώνει οποιαδήποτε πιθανή μεταρρύθμιση δεν εξυπηρετεί το στενό κομματικό της συμφέρον. Και εμείς, επειδή είμαστε προοδευτική δύναμη και δεν είμαστε δύναμη μηδενισμού και καταστολής, ψηφίσαμε επί της αρχής, πιστεύοντας ότι οποιοδήποτε πρώτο βήμα -με όλες του τις ατέλειες- είναι προτι-

μότερο από τη διαιώνιση της εθνικά επιζήμιας αποξένωσης των αποδήμων από την πολιτική ζωή του τόπου.

Σήμερα καλούμαστε να συζητήσουμε για δεύτερη φορά μέσα σε δύο χρόνια και να νομοθετήσουμε πάνω στο ίδιο θέμα. Αυτό που διαπραγματευόμαστε σήμερα και συζητάμε είναι ένα χειρότερο νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Όποιος πίστευε ότι το νομοσχέδιο Θεοδωρικάκου είναι το χειρότερο που μπορούσε να συμβεί, σήμερα βρίσκεται αντιμέτωπος με το ακόμη χειρότερο νομοσχέδιο του κ. Βορίδη, το οποίο στην ουσία επαναφέρει στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου τις αρχικές και μαξιμαλιστικά επιβλαβείς για το έθνος προθέσεις της Κυβέρνησης, να μετατρέψουμε δηλαδή τους εκπροσώπους των αποδήμων Ελλήνων σε κομματικούς Βουλευτές, οι οποίοι θα υποδεικνύονται και θα εκλέγονται σε κομματικά ψηφοδέλτια από τους απόδημους Έλληνες και οι οποίοι με τη σειρά τους ψηφίζοντας θα αθροίζονται ως κομματικές και όχι ως εθνικές δυνάμεις.

Εμείς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τώρα που έχουν γίνει όλα φανερά και έχει γίνει αντιληπτή στα πέρατα του κόσμου η υστεροβουλία του νομοσχεδίου Βορίδη, η επιμείνουμε στη δική μας πρόταση. Θα καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο του κ. Βορίδη και θα ξαναβάλουμε τον πήχη ψηλά και αδιαπραγμάτευτα. Θα ψηφίσουμε τη δική μας πρόταση, δηλαδή να εκλέγουν οι απόδημοι απόδημους, χωρίς κανέναν περιορισμό, από ενιαίο και μη κομματικό ψηφοδέλτιο, σε τέσσερις εκλογικές περιφέρειες του εξωτερικού, όπως εσείς δώσατε τη δυνατότητα ψηφίζοντας μαζί με το ΚΙΝΑΛ τη σχετική διάταξη του Συντάγματος, για να φέρουμε σ' αυτή την Αίθουσα απαιτητικούς και ανεξάρτητους Βουλευτές του οικουμενικού ελληνισμού και όχι μερικούς ακόμη κομματικούς Βουλευτές.

Κλείνοντας, κύριε Βορίδη, θα ήθελα να σας απευθυνθώ προσωπικά και να σας πω ότι όσα φθηνά τεχνάσματα κι αν χρησιμοποιήσατε, όσες αφορμές κι αν προσπαθήσατε να βρείτε διαστρεβλώνοντας συνειδητά την αλήθεια των θέσέων μας με αυτό το νομοσχέδιο, επειδή και μόνο το εισηγήθήκατε, θα καταγραφείτε στην πολιτική ιστορία του τόπου μας ως διπλά επιβλαβής Υπουργός: Και ως Υπουργός που κατόρθωσε να βλάψει και το κόμμα του και το έθνος, απαξιώνοντας ουσιαστικά το κύρος της ελληνικής πολιτείας ανάμεσα στο νεοσύστατο εκλογικό σώμα των αποδήμων Ελλήνων, αλλά ταυτόχρονα και ως Υπουργός που «μηχανεύθηκε» και «καλλιέργησε» μια αίσθηση ματαιότητας περί του δικαιώματος ψήφου στους ίδιους τους απόδημους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Καλή σας τύχη, κύριε Βορίδη, γιατί σύντομα θα καταγραφείτε ως ένας από τους βασικούς υπαίτιους της μακράς παραμονής της παράταξής σας στην αντιπολίτευση!

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Πριν δώσουμε τον λόγο στην επόμενη ομιλήτρια, την κ. Αλεξοπούλου, έχει ζητήσει τον λόγο για ένα λεπτό ο κ. Κουμουτσάκος.

Ορίστε, κύριε Κουμουτσάκο, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Για τριάντα δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα την «παισιονάρια» του ΣΥΡΙΖΑ, την κ. Τζάκρη, και το μανιφέστο του «άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε». Δεν τοποθετήθηκε καθόλου για το θέμα που συζητάμε και παρουσίασε ένα γενικό πολιτικό κείμενο, το οποίο όμως είχε ορισμένες ανακρίβειες και ζήτησα τον λόγο για να τις επισημάνω.

Πρώτον, είπε πολύ βολικά ότι η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ «έπεσε» το 2019. Υπάρχει πτώση, λέει, της Κυβέρνησης το 2019. Όχι, χάσατε τις εκλογές. Δεν «έπεσε» καμμία Κυβέρνηση! Ήταν εντολή του λαού να αλλάξει κυβέρνηση.

Δεύτερον, είπε ότι το ζήτημα της ψήφου των αποδήμων το άνοιξε ο κ. Τσίπρας, όταν έχουν προηγηθεί δύο σχέδια που κατατέθηκαν από την κυβέρνηση Κώστα Καραμανλή και από την κυβέρνηση Αντώνη Σαμαρά, που δεν πήραν την πλειοψηφία των 2/3. Αυτή η επιλεκτική μνήμη, αυτή η πολιτική «λοβοτομή» δεν μπορεί να επαναλαμβάνεται. Κοροϊδεύομαστε εδώ πέρα!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος, το νομοσχέδιο, λέει, Θεοδωρικάκου. Το νομοσχέδιο στο οποίο συμφώνησαν όλες οι πολιτικές δυνάμεις τότε, έγινε ξαφνικά «το νομοσχέδιο Θεοδωρικάκου».

Η θέση μας είναι σαφής. Εμείς είχαμε πει από τότε ότι η φιλοδοξία μας ήταν άλλη και ότι συμπίεστηκε λόγω του πολιτικού ρεαλισμού που επέβαλλε η εποχή και τώρα, βασισμένοι σε εκείνη τη θέση μας, ότι η φιλοδοξία μας ήταν άλλη, αυτή ήταν η αιτία και η αφορμή που έδωσε η ίδια η κ. Τζάκρη με τη συνέντευξή της στον «Εθνικό Κήρυκα», έχουν φέρει τη συζήτηση, την υποχρέωση της Κυβέρνησης να φέρει το νέο νομοσχέδιο.

Από εκεί και πέρα, είναι προφανές ότι αυτά φέρνουν σε πολύ δύσκολη πολιτική θέση τον ΣΥΡΙΖΑ γενικά και την κ. Τζάκρη ειδικά. Δεν χρειάζεται να πούμε τίποτα άλλο, αλλά να μη διαστρέφουμε την αλήθεια.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ελάτε τώρα, κυρία Τζάκρη, σε τι έγκειται το προσωπικό;

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Μα, σε εμένα απευθύνθηκε, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μα, με συγχωρείτε, ούτε υβριστικές λέξεις απηύθυνε απέναντί σας ούτε και παραποίηση, πιστεύω, κάτι από αυτά που έχετε πει.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, δώστε μου τον λόγο για τριάντα δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Πέραν τούτου, έκανε και κάποιες πολιτικές εκτιμήσεις. Από εκεί και πέρα, σας λέω ειλικρινά ότι δεν υφίσταται προσωπικό ζήτημα. Άρα δεν έχετε τον λόγο.

Και τώρα θα δώσω τον λόγο στην κ. Αλεξοπούλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αφού δώσατε τον λόγο σε μη Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, αλλά σε εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, πρέπει να δώσετε τον λόγο και σε εμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Μα, η κ. Τζάκρη μου ζήτησε τον λόγο, κύριε Κατρούγκαλε. Όταν ολοκληρώσει την ομιλία της η κ. Αλεξοπούλου, πολύ ευχαρίστως να σας δώσω τον λόγο. Δεν αρνήθηκα να δώσω τον λόγο σε εσάς.

Ορίστε, κυρία Αλεξοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Κι εγώ -μέσα σε εισαγωγικά- «γκρίνιαξα» λίγο νωρίτερα, γιατί δώσατε τον λόγο στην κ. Τζάκρη στη θέση μου, μήπως και την έσωζα από αυτή την πάρα πολύ δύσκολη θέση που βρέθηκε, γιατί άλλα είπε, ο Υπουργός της είπε «εντάξει» και τώρα λέει άλλα και βρίσκεται στη δύσκολη θέση να μην το ψηφίσει. Είπα μήπως γλίτωνε να βρεθεί σ' αυτή τη θέση να τα πει.

Σήμερα, λοιπόν, έχουμε την ιστορική ευκαιρία να αποδείξουμε στην πράξη πως το ελληνικό έθνος είναι ένα, ενιαίο και αδιαίρετο, πως οι Έλληνες δεν διαφοροποιούνται ανάλογα με τον τόπο διαμονής τους, δεν καθορίζονται με κανένα άλλο κριτήριο, παρά μόνο με την ψυχή και την καρδιά τους, που ανήκει πάντα, γενιές ολόκληρες, στη μητέρα πατρίδα.

Το μεγάλο μεταναστευτικό ρεύμα του '60 καθώς και τα κύματα φυγής της τελευταίας δεκαετίας ώθησαν ένα μεγάλο κομμάτι του Ελληνισμού στο εξωτερικό. Σε κάθε γωνιά του πλανήτη οι Έλληνες δουλεύουν πολύ σκληρά, προκόβουν, φτιάχνουν οικογένειες και σπίτια και μεταφέρουν την ελληνική ψυχή στα πέρατα της υφελίου. Κρατούν ζωντανή την ανάμνηση της πατρίδας, τη γλώσσα, τις παραδόσεις και τα έθιμα, δημιουργούν ισχυρές κοινότητες με ενεργό ρόλο και λόγο στις τοπικές κοινωνίες και οικονομίες.

Η αναγκαιότητα συντήρησης σφικτών δεσμών με τον Ελληνισμό της Διασποράς φαντάζει αυτονόητη συναισθηματικά. Είναι, όμως, πραγματικά απαραίτητη πρακτικά και ουσιαστικά. Τους έχουμε ανάγκη, διότι ως χώρα πρέπει να αντιμετωπίσουμε δύο σημαντικότερες προκλήσεις, στις οποίες αυτή η Ελλάδα, πέρα από την Ελλάδα, μπορεί να συνεισφέρει τα μέγιστα. Το πρώτο είναι το δημογραφικό και το δεύτερο η οικονομική ανάκαμψη της χώρας μας, ιδίως αν αναλογιστούμε τις χιλιάδες νέους μας μορφωμένους επιστήμονες που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την πατρίδα τα τελευταία χρόνια της οικονομικής κρίσης, για να μπορέσουν να δώσουν αξία στα προσόντα και στις γνώσεις που απέκτησαν, συνήθως, στην Ελλάδα.

Τώρα που το τέλος της πανδημίας πλησιάζει και η χώρα προετοιμάζεται για το μεγάλο άλμα προς τα εμπρός, πρέπει να διευκολύνουμε την επαφή των αποδήμων με την πατρίδα, να τους δείξουμε έμπρακτα πως αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι της και ισχυρό της όπλο για την ανάπτυξη και το μέλλον. Γι' αυτό και οφείλουμε να τους δώσουμε τη δυνατότητα να είναι μέρος των αποφάσεων και των επιλογών, μέρος της εκλογικής διαδικασίας, μέρος της Ελληνικής Δημοκρατίας. Χρειαζόμαστε συστράτευση του Ελληνισμού.

Η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη από την πρώτη στιγμή θέλησε να κάνει πράξη τη διευκόλυνση του δικαιώματος ψήφου των Ελλήνων του εξωτερικού, μία συνταγματική επιταγή άλλωστε σχεδόν μισού αιώνα, που ουδέποτε εφαρμόστηκε ουσιαστικά. Ο υπάρχων νόμος του 2019 αποτέλεσε σαφώς ένα πρώτο βήμα ευρείας συναίνεσης, αλλά παράλληλα υπήρξε αποτέλεσμα σημαντικών συμβιβασμών και εκπλάσεων, που μας απομάκρυναν από το αρχικό φιλόδοξο όραμα της Νέας Δημοκρατίας για γενναία άρση των περιορισμών.

Ήταν, όμως, το τότε πολιτικά εφικτό, η αρχή μιας διαδρομής, στο τέλος της οποίας θα πρέπει να έχουμε δώσει στους Έλληνες της Διασποράς μία δικαίωση στο διαχρονικό αίτημά τους για την ουσιαστική και εξίσου συμμετοχή στις αποφάσεις της χώρας μας.

Και αυτός είναι ο στόχος και το μέλημα της νομοθετικής παρέμβασης της ηγεσίας του Υπουργείου Εσωτερικών και αξίζουν πολλά συγχαρητήρια στην ηγεσία του Υπουργείου. Η ευρεία αποδοχή από τους φορείς διαβούλευσης και ο τεράστιος αριθμός των υπογραφών που συγκεντρώθηκε υπέρ του παρόντος νομοσχεδίου από Έλληνες του εξωτερικού δείχνουν ότι κάτι κάνουμε καλά. Η νέα ψηφιακή πραγματικότητα δίνει πλέον τη δυνατότητα στους Έλληνες παντού να είναι πλήρως ενημερωμένοι και να έχουν εμπεριστατωμένη άποψη για τα τεκταινόμενα στην Ελλάδα, να έχουν πολιτική θέση και γνώμη, μπορούν να διεκπεραιώνουν εύκολα οικονομικές και άλλες εργασίες και να διατηρούν συνεχείς δεσμούς και επαφές με τους οικείους τους αλλά και τους συνεργάτες τους. Παράλληλα, ο ταχύς ψηφιακός μετασχηματισμός της Ελλάδας διευκολύνει κάθε συναλλαγή με την πολιτεία, κάθε διεργασία και επικοινωνία.

Δεν είναι, λοιπόν, δυνατόν με αυτά τα δεδομένα να παραμένουν ακόμα περιοριστικές δικλίδες και αναχώματα στην άσκηση του ύψιστου δημοκρατικού δικαιώματος του εκλέγειν. Δεν είναι δυνατόν να είναι κάποιος εγγεγραμμένος στους εκλογικούς καταλόγους, να έχει ΑΦΜ, να πληρώνει φόρους, αλλά να μη δικαιούται να ψηφίσει ή να καθίσταται αυτό διαδικαστικά πολύπλοκο και αποτρεπτικό.

Μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση -και θα ήθελα να το μεταφέρω- μία άποψη που ειπώθηκε από ομογενή της Γερμανίας στη συζήτηση του νομοσχεδίου στην επιτροπή, που νομίζω πως είναι εξαιρετικά ενδεικτικό ζήτημα για προβληματισμό: Αν στους Έλληνες που ζουν στην Ελλάδα ζητούσαμε την Κυριακή των εκλογών να ταξιδέψουν σε ένα εκλογικό τμήμα μακριά από το σπίτι τους, αφού πρώτα έχουν συγκεντρώσει πλήθος από αποδεικτικά έγγραφα και πιστοποιητικά, πόσοι άραγε από αυτούς θα πήγαιναν να ψηφίσουν τελικά;

Δεν μπορώ, επίσης, να μη σταθώ σε επιχείρημα της Μείζονος Αντιπολίτευσης που διάβασα, πως τάχα ο Έλληνας του εξωτερικού δεν μπορεί να έχει λόγο, για παράδειγμα, για τις συντάξεις, λέει, διότι δεν τον αφορούν, καθώς λαμβάνει σύνταξη από άλλη χώρα. Αυτό δεν χαρακτηρίζεται με ευπρέπεια και, άρα, δεν θα το χαρακτηρίσω και εγώ.

Δεν είναι δυνατόν να επιστρατεύονται τέτοιου τύπου ισχυρά επιχειρήματα σε μία προσπάθεια να βρεθεί κάπου, κάπως να πατήσετε για να μην ψηφίσετε, τη στιγμή δε που σημαίνοντα στελέχη σας έχουν ταχθεί υπέρ της άρσης των περιορισμών, χαρακτηρίζοντάς τους άδικους και υποτιμητικούς και παράλληλα λένε πως θα τους άρετε μόλις έρθετε στην κυβέρνηση και θα παλέψετε για αυτό.

Μα, δεν χρειάζεται να παλέψετε, απλώς να ψηφίσετε σήμερα. Είναι, τελικά, όλα τα θέματα για εσάς απλά μία ευκαιρία για μικροπολιτική ή μήπως νομίζετε πως ό,τι λέτε εντός της χώρας δεν μαθαίνεται εκτός συνόρων;

Εκτίθεστε ανεπανόρθωτα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, στους συμπατριώτες μας στο εξωτερικό. Δικαίωμά σας, βέβαια.

Η ελληνική Βουλή αποφασίζει για εθνικά θέματα άμυνας, για θέματα εξωτερικής πολιτικής, οικονομίας, πολιτισμού, τουρισμού, δικαιοσύνης, για τα πάντα και φυσικά αφορούν κάθε Έλληνα και κάθε Ελληνίδα, όπου και αν βρίσκονται. Γι' αυτό πρέπει να δοθεί το δικαίωμα να συμμετέχουν στην εκλογική διαδικασία με την ίδια ευκολία, διαμορφώνοντας την πορεία της χώρας και ολόκληρου του έθνους σε κάθε ζήτημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι στιγμή να πράξουμε το καθήκον μας προς τους απόδημους συμπατριώτες μας, κατοχυρώνοντας επιτέλους το δικαίωμά τους να μπορούν να ψηφίσουν χωρίς προϋποθέσεις και χωρίς ψιλά γράμματα. Πρέπει να τους δείξουμε με την υπερψήφιση του νομοσχεδίου με αυξημένη πλειοψηφία πως η Βουλή των Ελλήνων εκπροσωπεί πράγματι όλους τους Έλληνες, όπου κι αν είναι το σπίτι τους, εκλέγεται από όλους και αποφασίζει για όλους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Καλώ τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης να μη θυσιάσουν στον βωμό του μικροκομματισμού το καλό του Ελληνισμού. Είναι απαράδεκτο να γυρίζετε την πλάτη στους Έλληνες του εξωτερικού. Είναι ανήκουστο ένα ελληνικό κόμμα να ψηφίζει «όχι στους Έλληνες».

Εμείς ψηφίζουμε «ναι στους Έλληνες», «ναι στην Ελλάδα», «ναι στη δημοκρατία».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς.

Πριν δώσουμε τον λόγο στον επόμενο ομιλητή και ώσπου να ετοιμαστεί το βήμα, δίνουμε τον λόγο στον κ. Κατρούγκαλο για ένα λεπτό. Νομίζω ότι ο χρόνος είναι επαρκής.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι είναι θέματα που θα μπορούσα να θίξω και στη δευτερολογία μου, όπως σκοπεύω, αλλά για την ισότητα των όπλων, μιας που δώσατε τον λόγο στον εισηγητή και φίλο κ. Κουμουτσάκο, θα απαντήσω σε ένα μόνο απ' αυτά που είπε.

Δεν είναι θέμα διαγωνισμού ή χρονική στιγμή της κατάθεσης ενός νομοσχεδίου, αλλά να εξηγήσω γιατί λέμε ότι εμείς πήραμε σοβαρότερα την πρωτοβουλία να προωθήσουμε το ζήτημα της ψήφου των αποδήμων από σας. Πρώτον, το θέσαμε ως πρόταση για την Αναθεώρηση του Συντάγματος, χωρίς την οποία δεν θα μπορούσαμε να έχουμε καν τον νόμο και, δεύτερον -και ουσιαστικότερο επί του νομοθετικού-, πράγματι υπήρχαν στο παρελθόν νομοθετικές πρωτοβουλίες, είτε ως κυβέρνηση είτε ως αντιπολίτευση, εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας. Ήμασταν, όμως, η μόνη κυβέρνηση που συγκρότησε νομοπαρασκευαστική επιτροπή στο Υπουργείο Εσωτερικών, με τη συμμετοχή επομένως όχι απλώς των κομματικών μας μελών ή παραγόντων, αλλά ανεξάρτητων ειδικών, για να έχουμε μία πρόταση η οποία θα ανταποκρινόταν στο σύνολο των αιτημάτων των ομογενών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και η τελευταία φράση, κύριε Πρόεδρε, με την ανοχή σας, ήταν ακριβώς στο πλαίσιο της αιτιολογικής αυτής έκθεσης που αναφερθήκαμε στις συνταγματικές απόψεις του συναδέλφου κ. Γεραπετρίτη, που έδωσε απάντηση στο συνεχώς επαναλαμβανόμενο από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας ερώτημα: «Πώς είναι δυνατόν να μη συνυπολογίζεται η ψήφος των εκλογών του εξωτερικού στο αποτέλεσμα;».

Η φράση που θα σας διαβάσω είναι από την τρίτη εναλλακτική λύση που προτείνει η Επιτροπή Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που έχει ως εισηγητή τον κ. Γεραπετρίτη, και λέει επί λέξει τα εξής: Ξεκινάει με το ότι το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας, εφόσον υπάρχουν εκλογικές περιφέρειες εξωτερικού, δεν θα προσμετράται για την εκλογή του εκλογικού μέτρου σε επίπεδο επικράτειας. Δεν θα συνυπολογίζεται. Και πώς το εξηγεί αυτό; Λέει ότι η θεσμοθέτηση της ψήφου εκπροσώπησης σε περιπτώσεις κρατών με μεγάλο αριθμό εκτός επικράτειας εκλογών συνιστά βέλ-

τιστη πρακτική, η οποία απαμβλύνει τις συνέπειες της μαζικότητας της συμμετοχής των εκτός επικρατείας στις εθνικές εκλογές και προλαμβάνει την ανησυχία ότι μία εκτεταμένη διάβρωση του εκλογικού σώματος δεν θα επηρεάσει υπέρμετρα το εκλογικό αποτέλεσμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ολοκληρώστε, κύριε Κατρούγκαλε, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ: Άρα μη ρωτάτε την κ. Τζάκρη. Τον κ. Γεραπετρίτη ρωτήστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Καλώς.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΛΙΑΚΟΥΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα και εγώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Για ποιον λόγο; Τι θέλετε, κυρία Λιακούλη; Με συγχωρείτε πάρα πολύ. Ο κ. Κουμουτσάκος έκανε μία παρέμβαση μετά την ομιλία της κ. Τζάκρη, βάζοντας αυτά τα θέματα που έβαλε. Ως όφειλε, κατά τη γνώμη μου, ο κ. Κατρούγκαλος απάντησε, τοποθετήθηκε και νομίζω ότι λήγει εδώ το θέμα. Δεν θα ανοίξουμε τώρα ολόκληρο κύκλο των ειδικών αγορητών και εισηγητών. Συζητήσαν για κάποια ζητήματα που ο ένας ή ο άλλος έβαλε και αφορούσαν τα δύο αυτά κόμματα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΛΙΑΚΟΥΛΗ: Δεν αφορούσαν αυτά τα δύο κόμματα, κύριε Πρόεδρε. Εσείς αποφασίζετε αν θα μας δώσετε τον λόγο. Όμως, δεν αφορούσαν τα δύο κόμματα αυτά που ειπώθηκαν σχετικά με το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Αναστάσιος Δημοσχάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, επιδεικνύοντας σωφροσύνη, πνεύμα συναίνεσης και διάθεση συνεννόησης με τα πολιτικά κόμματα, υλοποίησε, όπως είχε δεσμευθεί προεκλογικά, ένα δίκαιο και βαθιά δημοκρατικό αίτημα δεκαετιών των Ελλήνων του εξωτερικού, των Ελλήνων της παλαιότερης μετανάστευσης, αλλά και της νεότερης, το γνωστό brain drain, που νέοι επιστήμονες λόγω της οικονομικής κρίσης μετανάστευσαν στο εξωτερικό όπου και διατρέπουν και με τους οποίους πρέπει να συνδιαμορφώσουμε τις συνθήκες επιστροφής τους.

Με τον ψηφισθέντα ν.4648/2019 ρυθμίστηκε η διαδικασία συμμετοχής στις εθνικές εκλογές, σε εκλογές για την ανάδειξη εκπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και σε τυχόν δημοψηφίσματα των εκλογών που είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους της επικρατείας, αλλά κατά την ημέρα της εκλογής βρίσκονται δυστυχώς στο εξωτερικό για οποιονδήποτε λόγο.

Ωστόσο, η εν λόγω νομοθετική πρωτοβουλία αποτέλεσε ένα πρώτο σημαντικό βήμα, όχι όμως το τέλος της διαδρομής. Από την αρχή, διακηρυγμένη φιλοδοξία μας ήταν και παραμένει η διευκόλυνση συμμετοχής στην εκλογική διαδικασία να αφορά το σύνολο των δικαιουμένων ψήφου Ελλήνων του εξωτερικού, χωρίς περιορισμούς, χωρίς πρόσθετα κριτήρια, χωρίς γραφειοκρατικές επιβαρύνσεις.

Όμως, η απαραίτητη κοινοβουλευτική πλειοψηφία βάσει του Συντάγματος δυστυχώς δεν υπήρχε ώστε να γίνει η δική μας φιλοδοξία πρόταση αποδεκτή. Με αίσθημα ευθύνης, για να διασφαλισθεί το τότε μέγιστο δυνατό, επιτεύχθηκε ένας συμβιβασμός με τις άλλες πολιτικές δυνάμεις που είχαν ενστάσεις, αντιρρήσεις αλλά και αρνήσεις, ένας πολιτικός συμβιβασμός οριακά ανεκτός, αλλά όχι ικανοποιητικός, που δεν ενθουσίασε, αλλά μάλλον προβλημάτισε τους Έλληνες του εξωτερικού.

Ωστόσο, οι συνθήκες και οι πολιτικοί συσχετισμοί μεταβλήθηκαν λόγω της αλλαγής των θέσεων της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που μάλιστα το είπε και φωναχτά, ότι δηλαδή οι υφιστάμενοι περιορισμοί είναι άδικοι και υποτιμητικοί και ότι, μόλις αναλάβουν τη διακυβέρνηση της χώρας, θα τους καταργήσουν.

Δεν χρειάζεται να περιμένουμε μέχρι τότε, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Σήμερα είναι ιστορική ευκαιρία να στείλουμε με αυξημένη πλειοψηφία ένα ισχυρότατο μήνυμα αναγνώρισης και ουσιαστικής ενότητας του έθνους σε όλους τους Έλληνες του εξωτερικού.

Η κατατεθείσα νομοθετική πρωτοβουλία, κύριε Υπουργέ, καταργεί περιορισμούς, εμπόδια και διακρίσεις. Προτείνεται η κα-

τάρησης των προϋποθέσεων παραμονής δύο ετών στην Ελλάδα κατά την τελευταία τριακονταπενταετία και της υποχρέωσης υποβολής φορολογικής δήλωσης κατά το τρέχον ή το προηγούμενο έτος, όπως προέβλεπε ο προηγούμενος νόμος. Είναι προσβλητικοί αυτοί οι περιορισμοί.

Με τον παρόντα νόμο ορίζεται ότι οι εκλογείς που επιθυμούν να διευκολυνθούν να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα εγγράφονται με δική τους μέριμνα στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους του εξωτερικού.

Η σύγχρονη Ελληνική Δημοκρατία θα πράξει το καθήκον της, ρυθμίζοντας και κατοχυρώνοντας οριστικά τη δυνατότητα όλων των Ελλήνων της υπηλίου να συμμετέχουν και να συνδιαμορφώνουν ισότιμα με τους εντός των συνόρων Έλληνες την ιστορική διαδρομή του έθνους. Η πατρίδα μας έχει ανάγκη τα νέα παιδιά του εξωτερικού όσο ποτέ άλλοτε και δεν πρέπει να τους απομακρύνουμε οριστικά από τα δρώμενα της χώρας, κυρίως από τη λειτουργία της δημοκρατίας και μάλιστα την κορυφαία πράξη αυτής. Επιθυμούμε να λειτουργούν ως πρεσβευτές της χώρας μας στο εξωτερικό, να είναι αρωγοί στα εθνικά μας θέματα, να συνδράμουν στην προσπάθεια της οικονομικής ανόρθωσης της πατρίδας, προσβλέποντας στην ενίσχυση των δεσμών με όλο τον οικουμενικό ελληνισμό.

Ως Τομέαρχης της Νέας Δημοκρατίας στα θέματα του Απόδημου Ελληνισμού, υποστηρίζω ότι η αξιοποίηση του οικουμενικού ελληνισμού αποτελεί αποστολή του ελληνικού κράτους. Από το 2016 τόνιζα ότι βασική προτεραιότητά μας θα πρέπει να είναι η συμμετοχή των αποδήμων στα κοινά της πατρίδας. Η χορήγηση του δικαιώματος της ψήφου, χωρίς γραφειοκρατικά πλέον αναχώματα και προϋποθέσεις, δεν συνιστά απλώς υποχρέωση του κράτους, αλλά αυτονόητο δικαίωμα και ένδειξη εκσυγχρονισμού του ελληνικού κράτους. Αποτάσσοντας τις μικροκομματικές σκοπιμότητες, παραλλήλως από το τότε αξίωμά μου υπογράμμιζα ότι απαιτείται η οργάνωση του απόδημου ελληνισμού σε νέες βάσεις. Η σημερινή Κυβέρνηση και ο αρμόδιος Υφυπουργός απόδημου ελληνισμού του Υπουργείου Εξωτερικών εργάζονται μεθοδικά προς την κατεύθυνση αυτή.

Ο απόδημος ελληνισμός, οργανώνοντας κοινότητες και επισημονικές ενώσεις, χτίζοντας σχολεία, εκκλησίες και πολιτιστικά κέντρα, μεγαλούργησε, χωρίς να ξεχνάει τον άρρηκτο δεσμό με τη μητέρα πατρίδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φέτος που είναι η επέτειος των διακοσίων ετών από την Ανεξαρτησία και από την Επανάσταση της Ελευθερίας του Γένους, ας σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων και των συνταγματικών μας υποχρεώσεων, δίνοντας στο έθνος τη δυνατότητα να συμπορεύεται και να αθροίζει δυνάμεις απέναντι στις σύγχρονες προκλήσεις με τις οποίες είναι αντιμέτωπη η χώρα.

Ας αξιοποιήσουμε τα χρόνια που έχουμε μπροστά μας δουλεύοντας σκληρά, ώστε ελλαδικός και οικουμενικός ελληνισμός να κάνει νέο και ελπιδοφόρο ξεκίνημα. Όλοι μαζί μπορούμε να βελτιώσουμε αυτά τα οποία μάς παρέδωσαν οι πρόγονοί μας.

Ελάτε μαζί μας, μην αφήσετε τη χώρα να καταστεί παρακματική και μικρή. Εμείς θέλουμε να μεγαλώσουμε την Ελλάδα. Εσείς θέλετε να την περιορίσετε. Οι διαφορές μας είναι μεγάλες.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Δημοσχάκη.

Τον λόγο έχει ο κ. Χρήστος Δερμεντζόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία, με τον οποίο ολοκληρώνεται και ο πέμπτος κύκλος ομιλητών με φυσική παρουσία και θα ξεκινήσουμε τον επόμενο κύκλο, τον έκτο κύκλο ομιλητών.

Επόμενοι ομιλητές, μετά τον κ. Δερμεντζόπουλο, είναι η κ. Παπακώστα - Παλιούρα, ο κ. Αθανάσιος Δαβάκης, ο κ. Κωνσταντόπουλος και ο κ. Κυρανάκης. Ανέγνωσα την πρώτη τετράδα μετά τον κ. Δερμεντζόπουλο.

Κύριε Δερμεντζόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον Δεκέμβριο του 2019 κάναμε ένα μεγάλο βήμα. Με τον ν.4648/2019 διευκολύναμε τους Έλλη-

νες που ζουν στο εξωτερικό να ψηφίζουν από τη χώρα στην οποία κατοικούν. Με άλλα λόγια, ενισχύσαμε τους δεσμούς του Ελληνισμού της Διασποράς με τη μητέρα πατρίδα, όπως πολύ σωστά έχει αναφέρει ο εισηγητής και συνάδελφος κ. Κουμουτσάκος. Μία εκκρεμότητα που υπήρχε εδώ και χρόνια, μία πρόβλεψη του Συντάγματος που ποτέ δεν εφαρμόστηκε, που ξεκινά από το Σύνταγμα του '75. Και το '86 και το 2001 υπήρξαν προσπάθειες, αλλά λόγω μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων κατέστησαν άκαρπες. Μια υποχρέωση, όχι μόνο προεκλογική της Νέας Δημοκρατίας, αλλά μία υποχρέωση όλων μας, δημοκρατική, θεσμική, πατριωτική, για τον Ελληνισμό σε όλη τη γη, που, προκειμένου να γίνει αυτή εφικτή, επιδείξαμε συναινετικό κλίμα. Συγκροτήθηκε διακομματική επιτροπή και υποχωρήσαμε και εμείς από την αρχική μας θέση, προκειμένου αυτή βέβαια να καταστεί εφικτή.

Η αρχική μας θέση ήταν αυτονόητη: Να ψηφίζουν όλοι οι Έλληνες εκλογείς του εξωτερικού, χωρίς κανέναν περιορισμό, χωρίς καμμία εξαίρεση. Οι περιορισμοί ήρθαν από άλλες πολιτικές δυνάμεις, στόχος δικός μας, όμως, ήταν να μην αφήσουμε την ευκαιρία να πάει χαμένη και να καταφέρουμε να συγκεντρώσουμε την απαιτούμενη πλειοψηφία των 2/3 της Βουλής. Εξάλλου, ήταν ένα δίκαιο αίτημα δεκαετιών των ομογενειακών οργανώσεων.

Ο νόμος, λοιπόν, προβλέπει περιορισμούς, που εμείς καλούμαστε σήμερα να τους καταργήσουμε. Καλούνται, βέβαια, και αυτοί που θα αρνηθούν να το κάνουν να δικαιολογήσουν τη θέση τους αυτή, να εξηγήσουν σε χιλιάδες Ελλήνων για ποιον λόγο επιβάλλουν περιορισμούς και γραφειοκρατικές επιβαρύνσεις, την προϋπόθεση δηλαδή παραμονής δύο ετών στην Ελλάδα κατά την τελευταία τριακονταπενταετία και την υποχρέωση υποβολής φορολογικής δήλωσης κατά το τρέχον ή το προηγούμενο έτος.

Με το νέο νομοσχέδιο οι μεταβολές εστιάζονται στα εξής σημεία: Καταργούνται τα πρόσθετα κριτήρια, που αποτελούν απαρίτητη προϋπόθεση για την εγγραφή των ενδιαφερομένων στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους εξωτερικού, η Διεύθυνση Εκλογών του Υπουργείου Εσωτερικών αποφασίζει για την αποδοχή ή την απόρριψη της αίτησης εγγραφής τους στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους εξωτερικού, καταργείται και η ειδική διακομματική επιτροπή στην οποία έχει ανατεθεί το έργο εξέτασης ενστάσεων επί απορριπτικών αποφάσεων εγγραφής στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους, ο έλεγχος συγκεκριμένων αιτήσεων κατόπιν αιτήματος μέλους ή μελών της επιτροπής, καθώς και ο διεισδυτικός έλεγχος των αιτήσεων που έγιναν αποδεκτές.

Συμπερασματικά, λοιπόν, οι περιορισμοί αυτοί πρέπει να καταργηθούν, γιατί πολύ απλά δεν περισσεύει κανείς.

Παρατηρήθηκε ειδικά τα τελευταία χρόνια πόσο σημαντική είναι η διεθνής εικόνα της χώρας μας σε μία σειρά από προκλήσεις. Προκλήσεις όπως η οικονομική κρίση, η μεταναστευτική, η τουρκική προκλητικότητα, η πανδημία του κορωνοϊού. Έχουμε την πολυτέλεια να φιμώνουμε τους πρεσβευτές της χώρας μας; Είναι υποχρέωσή μας και αποτελεί συγκριτικό μας πλεονέκτημα να τους ενεργοποιήσουμε ακόμα περισσότερο.

Διαφωνεί κανείς ότι η μεγαλύτερη, η πιο ενεργή συμμετοχή τους μπορεί να μας εξασφαλίσει θετικά αποτελέσματα σε ζητήματα εξωτερικής πολιτικής ή ακόμα και σε τομείς όπως ο τουρισμός, με τεράστιο αντίκτυπο στην οικονομία μας;

Ας έμασσε, όμως, ειλικρινείς. Δεν υπάρχουν λογικά επιχειρήματα προς την αντίθετη κατεύθυνση. Υπάρχουν μόνο μικροπολιτικά συμφέροντα.

Πριν από λίγες ημέρες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έπεσε στην αντίληψή μου μία αρθρογραφία ενός Έλληνα καθηγητή πανεπιστημίου της Αμερικής, ο οποίος ανέφερε πως η Τουρκία εδώ και χρόνια ξεδεύει εκατομμύρια σε λόμπι στην Αμερική, προκειμένου να δημιουργήσει επιρροή υπέρ των θέσεών της και εμείς εδώ συζητάμε για το πόσο και τα ζητήματα που μπορεί να προκύψουν από αυτή τη διαδικασία ενίσχυσης των δεσμών με τους Έλληνες απανταχού της γης;

Η σημερινή, λοιπόν, συζήτηση αποτελεί μεγάλη ευκαιρία να διευθετήσουμε μία αδικία ετών και θα κριθούμε όλοι από τη στάση

μας. Αποτελεί, όμως κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και άλλη μία ευκαιρία επίσης: Να αποκαταστήσουμε και μία δυσπιστία που επικρατεί σε μεγάλη μερίδα του κόσμου για τα πολιτικά κόμματα και τους πολιτικούς, ότι κάποιοι τάζουν, προβαίνουν σε υποσχέσεις, αλλά, όταν έρχονται στην εξουσία, πράττουν διαφορετικά.

Δεν νομίζω ότι χρειάζεται να αναφερθώ σε παραδείγματα, καθώς όλοι γνωρίζουν το πιο πρόσφατο, την τραυματική για τη χώρα μας πορεία διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, πώς ήρθαν, τι είπαν και τι έκαναν. Δεν γίνεται, λοιπόν, να μην αναφέρω το πώς προέκυψε η σημερινή συζήτηση. Για να καταστεί, λοιπόν, ηφικτός και να ψηφιστεί ο σχετικός νόμος με την απαραίτητη εκ του Συντάγματος πλειοψηφία τέθηκαν τότε, με απαίτηση του ΣΥΡΙΖΑ, περιορισμοί στο δικαίωμα εγγραφής στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους. Έπειτα, με δήλωσή της, σαν προεκλογική εξαγγελία, η αρμόδια τομεάρχης του ΣΥΡΙΖΑ ανέφερε ότι το κόμμα της τάσεται πλέον υπέρ της άρσης των περιορισμών στο δικαίωμα ψήφου των Ελλήνων της Διασποράς, υποσχόμενη, μάλιστα, ότι θα τους καταργήσουν αμέσως μόλις επιστρέψουν στη διακυβέρνηση της χώρας.

Έχοντας, λοιπόν, μια τόσο ξεκάθαρη τοποθέτηση, πολύ σωστά η Κυβέρνησή μας κατέθεσε στη Βουλή νομοσχέδιο για την άρση των περιορισμών και καλούμε τον ΣΥΡΙΖΑ να πράξει επιτέλους αυτά που εξαγγέλλει, προσφέροντάς του μάλιστα τη δυνατότητα να το κάνει και νωρίτερα.

Αν δεν το πράξει, όμως, δυστυχώς αποδεικνύεται ότι, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν έχετε διδαχθεί τίποτα. Δεν έχετε αντιληφθεί ότι οι πολίτες επιζητούν ειλικρίνεια, αλλά και το πιο σημαντικό, που αποτελεί και τον πυρήνα του σημερινού νομοσχεδίου: Απαιτούν ενότητα και συμμετοχή χωρίς περιορισμούς. Και στις απαιτήσεις αυτές ανταποκρίνεται η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη και καλεί όλες τις πολιτικές δυνάμεις να πράξουν παρόμοια. Ψηφίζει το σημερινό νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτητά από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Δερμεντζόπουλο και για την οικονομία στον χρόνο.

Θα δώσουμε τώρα τον λόγο στην κ. Αικατερίνη Παπακώστα - Παλιούρα από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη σημερινή άκρως στιβαρή και αυτονόητη τροποποίηση του ν.4648/2019, που θα απελευθερώσει από τους περιορισμούς το εκλογικό δικαίωμα των εκτός της Ελλάδας εκλογέων, γεννάται ένα εύλογο ερώτημα, μια αυτονόητη απορία: Ποιος, αλήθεια, φοβάται την ψήφο των αποδήμων Ελλήνων; Ποιος τη φοβάται και, αν τη φοβάται, γιατί, για ποιον λόγο, για ποιον σκοπό και πού αποβλέπει, άραγε; Για πόσο ακόμα οι κομματικές και, κατά συνέπεια, οι ιδεοληπτικές προτεραιότητες θα κυριαρχούν μέχρι και στα θεμελιώδη ζητήματα και δικαιώματα, όπως, εν προκειμένω, της άσκησης του εκλογικού δικαιώματος ή, μάλλον, μιας και ζούμε ήδη στο έτος 2021, της διευκόλυνσης της άσκησης αυτού του δικαιώματος;

Προχωρούμε, λοιπόν, σε μια έλλογη και αυτονόητη τροποποίηση του νόμου, σε μια δίκαιη αλλαγή. Η διαφορά μας, βέβαια, με τη Μείζονα Αντιπολίτευση σήμερα είναι πως τον Δεκέμβριο του 2019 δεν θέλαμε να χαθεί και άλλη μία ευκαιρία για τον απόδημο ελληνισμό. Σεβαστήκαμε, λοιπόν, την επιβεβλημένη αναγκαιότητα -και ωριμότητα, θα τολμούσα να πω- της χρονικής εκείνης συγκυρίας για εθνική συναίνεση. Όμως, η θέση μας ήταν εξαρχής ξεκάθαρη και σαφής: Διευκόλυνση του τρόπου άσκησης του εκλογικού δικαιώματος των εκτός Ελλάδας εκλογέων, με το αποτέλεσμα να μετράει ισότιμα, όπως άλλωστε επιτάσσει το ίδιο το Σύνταγμα, στη διαμόρφωση του εκλογικού αποτελέσματος.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, αντίθετα, στήριζε με σθένος και πολιτική αμετροέπεια ένα φοβερό, παράδοξο, ένα σχήμα οξύμωρο: Ο εκλογέας που ζει στο εξωτερικό, αν ψηφίσει στον τόπο διαμονής του, μπορεί να εκλέξει τρεις έως δώδεκα Βουλευτές, δίχως να επηρεάζει η ψήφος του την κατανομή των υπολοίπων εδρών. Στην περίπτωση, όμως, που πάρει το αεροπλάνο, πάρει άδεια άνευ αποδοχών από την εργασία του, ξεοδεύει για ένα ταξίδι μπορεί και

άνω των δεκαεπτά χιλιάδων χιλιομέτρων απόσταση -όπως η Μεμβούρνη- και εν τέλει ψηφίσει στην Ελλάδα, η ψήφος του τότε μπορεί να επηρεάσει την κατανομή των διακοσίων ογδόντα οκτώ έως και διακοσίων ενενήντα επτά Βουλευτών.

Αξίζει, ωστόσο, να επιστημονώ πως κατά τη διάρκεια της νομοπαρασκευαστικής είχε τεθεί από την τότε επιτροπή η ανάγκη ειδικής συνταγματικής ρύθμισης για το ανωτέρω ζήτημα. Προτίθεμαι δε να θέσω και έναν ακόμη προβληματισμό. Κάποιοι από εμάς είμαστε παιδιά απόδημων Ελλήνων. Κάποιοι από εμάς έχουμε παιδιά που ζουν και εργάζονται στο εξωτερικό, παιδιά που σπούδασαν στη χώρα μας, εξαίρετοι επιστήμονες, που, είτε με το σαρωτικό κύμα και τα απόνερα της οικονομικής κρίσης είτε νωρίτερα, αναζήτησαν πιο πρόσφορες συνθήκες διαβίωσης και εργασίας.

Εκεί που η αξιοκρατία υφίσταται ως ο θεμέλιος πυλώνας, εκεί που η συνδιαλλαγή, η διαπλοκή και το ρουσφέτι δεν υφίστανται -κάνω μετάφραση- Έλληνες και Ελληνίδες που έχουν διαπιστώσει ιδίοις όμμασι πως υπάρχει και ο άλλος τρόπος λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης από αυτόν που ισχύει στη χώρα μας. Έχουν την εμπειρία του εκτός Ελλάδας γίνεσθαι και με βάση αυτές τις προσλαμβάνουσες θα ψηφίσουν για ένα καλύτερο μέλλον στη χώρα τους.

Ακούσαμε τόσα άστοχα να επαναλαμβάνεται από την αντιπολιτευτική ρητορική το εξής, πως θα αποφασίζει δήθεν ο Έλληνας στο Ντιτρόιτ, στη Φρανκφούρτη και τη Στοκχόλμη για το τι φόρους θα δίνει ο Έλληνας φορολογούμενος και ποιες συντάξεις θα λαμβάνει, λες και θα λάβει ποτέ σύνταξη από τη χώρα του.

Αγαπητοί συνάδελφοι, γνωρίζουμε όλοι πως είναι μεγάλος ο αριθμός των ομογενών που υποβάλλουν τη φορολογική τους δήλωση στην Ελλάδα, που διατηρούν ΑΦΜ και περιουσιακά στοιχεία και ενδεχομένως κάποιοι πράγματι από τους νεότερους να μη λάβουν ποτέ σύνταξη στη χώρα τους. Όμως, έχουν γονείς, συγγενείς και φίλους που νοιάζονται για αυτούς και για το μέλλον τους εδώ.

Όπως ξέρετε, δεν πιστεύω αληθινά, αγαπητοί συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι σας προβληματίζει πραγματικά αυτό, αλλά ότι γνωρίζετε βαθιά μέσα σας πως ο Έλληνας που ζει στο εξωτερικό γνωρίζει ένα άλλο πρόσωπο της Αριστεράς, που σε τελική ανάλυση εν μέσω πανδημίας και δη της εξάρσεως της, δεν θα διαδήλωνε για κανέναν αρχιεκτελεστή, για κανέναν αρχιτρομοκράτη, δεν θα διαδήλωνε υπέρ των καταλήψεων και των άντρων ανομίας στα πανεπιστήμια, ρισκάροντας τη δημόσια υγεία και ευτελίζοντας την αντιπολιτευτική της ιδιότητα.

Επομένως ο Έλληνας με αυτή τη διαφορετική οπτική στην πολιτική και το κοινωνικό γίγνεσθαι, που δεν θα συναινούσε στην απαρέγκλιτη στάση του «διαφωνώ σε όλα», χωρίς προτάσεις, με μικροπολιτικούς καιροσκοπισμούς, δεν είναι εμφανώς το πολιτικό ακροατήριό στο οποίο απευθύνεστε και αναζητάτε και στο οποίο ενδεχομένως θα υπολογίζατε να σας στηρίξει.

Ακροθιγώς, λοιπόν, επί της ουσίας, θα αναφερθώ στις βασικές αρχές για εμάς, αρχές που δεν μας επιτρέπουν να κάνουμε βήμα πίσω από αυτές. Αρχή πρώτη: Η άσκηση πλήρους δικαιώματος από κάθε πολίτη εγγεγραμμένο στα δημοτολόγια ο οποίος επιθυμεί να ψηφίσει πρωτίστως γιατί είναι Έλληνας και δεν υφίσταται λόγος περιορισμού του δικαιώματος αυτού.

Αρχή δεύτερη: Ισοτιμία στην ψήφο. Η συνταγματικά κατοχυρωμένη ισότητα στην ψήφο, χωρίς να διαχωρίζεται ο Έλληνας του εξωτερικού από τον Έλληνα που ζει στη χώρα του.

Αρχή τρίτη: Απαλοιφή των προϋποθέσεων των ανούσιων και άδικων όρων για την άσκηση του εκλογικού δικαιώματος.

Αρχή τέταρτη: Διευκολύνουμε με την άρση των παραπάνω κωλυμάτων -και τα αποκαλώ έτσι, διότι και το σύνολο των φορέων που κλήθηκαν να τοποθετηθούν, ως προσβλητικά και υπονομευτικά κριτήρια άσκησης του δικαιώματος αυτού τα χαρακτηρίσαν- τα οποία εν τέλει καταλήγουν σε μία μειωμένη συμμετοχή στην πρόθεση ψήφου και συνδέουν το συνταγματικά κατοχυρωμένο και συνυφασμένο με την ιδιότητα του πολίτη δικαίωμα για ψήφο με οικονομικά κριτήρια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνοντας, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, νο-

μίζω πως αυτό που δεν πρέπει να λησμονούμε είναι ότι οι Έλληνες του εξωτερικού ανέκαθεν και όχι μόνο τα χρόνια της κρίσης δραστηριοποιούνται σε όλους τους επαγγελματικούς, οικονομικούς και κοινωνικούς τομείς της χώρας στην οποία βρίσκονται, σε τομείς όπως της επιστήμης, της τεχνολογίας, της υγείας, της εκπαίδευσης, της οικονομίας. Είναι παρόντες παντού και μόνο να ωφεληθούν μπορούν την πατρίδα τους και να την κάνουν διαρκώς υπερήφανη.

Αυτοί οι Έλληνες, οι Έλληνες του εξωτερικού, αγαπούν, στηρίζουν και πιστεύουν στην Ελλάδα. Πιστεύουν, προφανώς, σε μια νέα Ελλάδα και το μόνο που δεν τους αξίζει είναι να τους διαχωρίζουμε σε ομογενείς δύο ταχυτήτων, που η ψήφος τους δεν θα προοιτιάζει στο τελικό αποτέλεσμα, με άδικα μέτρα και σταθμά, με πολιτικές προτεραιότητες και σκοπιμότητες.

Αυτοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, που φοβούνται την ψήφο και τη δυναμική των Ελλήνων αυτών είναι όσοι με πυροτεχνήματα και δηλώσεις του αέρα προσπάθησαν για άλλη μια φορά με ψευδεπίγραφα να προσαρμόσουν τη ρητορική τους στο τι επιθυμεί να ακούσει το κοινό στο οποίο απευθύνονται. Μόνο που για ακόμα μια φορά απέτυχαν και η ιστορία σίγουρα θα τους καταγράψει και θα τους αναδείξει ως ανεπαρκείς και ελλιποβαρείς.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Δαβάκης Αθανάσιος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διακόσια χρόνια μετά την Ελληνική Επανάσταση, όπως τη γιορτάζουμε και υπό τους όρους που τη γιορτάζουμε τώρα, το 2021, θα έπρεπε όλοι, όλες οι πτέρυγες και όλοι οι συνάδελφοι αυτών των πτερύγων, να σκεφτούμε ότι μία βασική αρχή της εθνικής ενότητας και όλων εκείνων των στοιχείων που συνέθεσαν το όραμα του επαναστατημένου γένους, ενός γένους το οποίο επαναστάτησε αφού προήλθε όλο το επαναστατικό κίνημα από τον απόδημο ελληνισμό, από τους εκτός του τότε κέντρου και της τότε Ελλάδος, εν τη ιστορική εννοία του χώρου, θα ήταν να σφυρηλατήσουμε ένα αίσθημα ενότητας και όλες οι πτέρυγες χωρίς αντιπολιτευτικές κορόνες να συνδράμουν τη νομοθετική πρωτοβουλία αυτής της Κυβέρνησης σχετικά με διευκόλυνση των Ελλήνων του εξωτερικού, των απόδημων αδελφών μας, να ψηφίζουν. Να έχουν δηλαδή τη δυνατότητα να ψηφίζουν χωρίς προϋποθέσεις και με ισοτιμία ψήφου.

Δυστυχώς, αυτό δεν συνέβη για ακόμη μία φορά, δείχνοντας τον τόνο της αντιπολιτευτικής τακτικής και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και άλλων κομμάτων. Μας παρακολουθούν, όπως το είδατε στη διαβούλευση αλλά και στην ακρόαση των φορέων των εξωκοινοβουλευτικών προσώπων, όλοι οι απόδημοι αδελφοί μας, όλοι οι απόδημοι Έλληνες και βλέπουμε το συναίσθημα το οποίο συνέχει πολλές φορές αυτή την προαιωνία διάθεση του λαού μας για μεμψιμοιρία, για διχαστικό πνεύμα και για όλα αυτά τα στοιχεία τα οποία πολλές φορές συνθέτουν αρνητισμό πάνω σε σημαντικά πράγματα.

Με την παρέλευση των ετών θα δούμε, και αναζητώντας κάποιους ερευνητές τα Πρακτικά αυτής της συζήτησης, ότι η ωρίμανση αυτού του γεγονότος αλλά και η νομοθετική πρωτοβουλία διευκόλυνσης αυτής της Κυβέρνησης, της Κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη, ούτως ώστε να μπορούν οι απόδημοι Έλληνες με άνεση, όπως συμβαίνει σε άλλα κράτη, να ψηφίζουν, θα δει αυτός ο ερευνητής τη, θα έλεγα, δυσπραγία και τη δυσκολία των πολιτικών δυνάμεων, οι οποίες δεν ταυτίστηκαν προς αυτή την πρωτοβουλία. Πραγματικά μόνο πικρία μπορεί να σχηματίσει.

Πιστεύω ότι αυτό το οποίο προχώρησε η Κυβέρνηση Μητσοτάκη είναι και αυτονόητο και δεδομένο και θα έλεγα ότι δημιουργεί μια ευοίωνη προοπτική σε αυτό που είπαν πολλοί συνάδελφοι από το Βήμα αυτό προς την εθνική ενότητα, προς τη σφυρηλάτηση ενός πνεύματος ομοψυχίας, ενός πνεύματος ανιδιοτελούς, πέραν των κομματικών ορίων και των κομματικών σχηματισμών, πνεύματος ενότητας και μάλιστα θα έλεγα ενός πνεύματος το οποίο αυτή τη στιγμή περισσότερο από κάθε άλλη φορά έχει ο τόπος μας και έχει και ο λαός μας.

Βγαίνοντας από αυτή την κρίση της πανδημίας, αλλά βγαίνοντας και από μια δεκαετή και περισσότερο κοινωνική και οικονομική κρίση πιστεύω ότι αυτού του είδους οι νομοθετικές πρωτοβουλίες επανασυνδέουν τον ομφάλιο λώρο των απόδημων Ελλήνων, της άλλης μισής Ελλάδας, η οποία βρίσκεται εκτός του εθνικού κορμού των συνόρων, με το σήμερα. Αλλά επίσης δημιουργούν και μια καινούργια σχέση όλων εκείνων των Ελλήνων τους οποίους η οικονομική κρίση τούς ανάγκασε να φύγουν από τον τόπο για βιοποριστικούς λόγους και ξέρουμε όλοι ποιοι είναι αυτοί.

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι πέραν του συμβολισμού και πέραν όλων εκείνων των στοιχείων, τα οποία πιστεύω ότι όλοι τα γνωρίζουμε, που έχει αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία, έχει αποκλειστικά και πολιτικά στοιχεία, τα οποία έχουν να κάνουν και με την εθνική ενότητα και με τη συγκρότηση όλων εκείνων των Ελλήνων οι οποίοι για πολλούς και διαφόρους λόγους αισθανόντουσαν ξένοι προς το εσωτερικό πολιτικό γίγνεσθαι.

Πιστεύω ότι κατά τούτο αυτή η πρωτοβουλία δημιουργεί μια νέα πολιτική πρακτική όσον αφορά και την εθνική ενότητα, εθνική ενότητα που σημαίνει οι πέραν του ελλαδικού χώρου Έλληνες, οι οποίοι είναι εξίσου Έλληνες και εξίσου αναγκαίοι προς την ιδέα της εθνικής ενότητας όπως είναι και οι εδώ Έλληνες, οι εδώ κατοικούντες, αλλά και όλες εκείνες οι πρωτοβουλίες οι οποίες συστοιχούνται απέναντι σε αυτή την ιδέα, την ιδέα της ενότητας, την ιδέα των στοιχείων τα οποία πρέπει να καθορίζουν από εδώ και μπρος την πατρίδα μας στις δύσκολες εποχές που περνάμε πέραν της οικονομικής κρίσης, αλλά και των εθνικών ζητημάτων τα οποία ανακύπτουν κάθε φορά εξαιτίας της αλλοπρόσκλησης και αυτοκρατορικής λογικής της γείτονος.

Και πιστεύω ότι αυτό δείχνει και την ωριμότητα αυτού του μεγάλου λαϊκού κόμματος που είναι η Νέα Δημοκρατία, αλλά και όλων εκείνων των δυνάμεων οι οποίες συντέιναν προς την ιδέα και την κατεύθυνση της συγκεκριμένης νομοθετικής πρωτοβουλίας και νομίζω ότι κατά τούτο θα κριθούμε και από την ιστορία.

Κατεγράψαν και οι απόψεις και οι αντιρρήσεις και οι μικρόψυχες, αν θέλετε, ενστάσεις. Θα καταγραφούν όμως και οι σημαντικές ιστορικές πρωτοβουλίες οι οποίες έχουν ληφθεί αυτά τα δύο χρόνια διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Είναι νομοθετικές πρωτοβουλίες στις οποίες προστίθεται και αυτή η σημαντικότερη νομοθετική πρωτοβουλία, που αποτελεί έργο της Κυβερνήσεως Μητσοτάκη αλλά και της παρούσης πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εσωτερικών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Κωνσταντόπουλος από το Κίνημα Αλλαγής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, συζητάμε σήμερα την άρση του ν.4648/2019 για την εγγραφή στους ειδικούς καταλόγους των εκλογέων του εξωτερικού, ώστε το δικαίωμα της ψήφου να ασκείται απρόσκοπτα και στον απόδημο ελληνισμό. Είναι ένα δικαίωμα που έχει συνταγματικό υπόβαθρο το Σύνταγμα του 1975 και συγκεκριμένα το άρθρο 51 παράγραφος 4, όπως αυτό διαμορφώθηκε μετά τη συνταγματική Αναθεώρηση του 2001.

Εδώ, αγαπητοί συνάδελφοι, θα πρέπει να τονιστεί ότι οι θεσμικές βελτιώσεις που έφερε το ΠΑΣΟΚ και το πληθωρικό άρθρο 54 είχε ως αποτέλεσμα να κατοχυρωθεί θεσμικά και η ψήφος των απόδημων.

Να θυμίσω ότι από τότε θεσπίστηκε η ειδική πλειοψηφία των 2/3 του όλου αριθμού των Βουλευτών για την ψήφιση του σχετικού νόμου. Να θυμίσω επίσης ότι τότε προβλέφθηκε η δυνατότητα άσκησης του εκλογικού δικαιώματος των εκτός επικράτειας εκλογέων με επιστολική ψήφο ή και με άλλο πρόσφορο μέσο, με την προϋπόθεση ότι η καταμέτρηση και η ανακοίνωση των αποτελεσμάτων διενεργείται ταυτόχρονα σε ολόκληρη την επικράτεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ, λοιπόν, τουλάχιστον αστεία ή και προσβλητικά τα όσα ειπώθηκαν από συνάδελφο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και συγκεκριμένα περί ρεύματος

στο Κίνημα Αλλαγής που θέλει να συμβαδίζει και να συμπράττει με τη Νέα Δημοκρατία. Και τούτο βέβαια λόγω της ψήφισης του παρόντος νομοσχεδίου.

Να σας θυμίσω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι το Κίνημα Αλλαγής, το ΠΑΣΟΚ, έχει ιστορικά βαθιές ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές με τη Νέα Δημοκρατία. Η Νέα Δημοκρατία για εμάς, για το ΠΑΣΟΚ, ήταν και παραμένει ιδεολογικοπολιτικός μας αντίπαλος.

Δεν μπορώ όμως να ξεπεράσω, ωστόσο, ότι η ψήφος του απόδημου ελληνισμού ήταν και αποτελούσε πρόταση θα έλεγα καίριας σημασίας του ΠΑΣΟΚ. Το ΠΑΣΟΚ να θυμίσω σταθερά επέμενε διαχρονικά να δοθεί η δυνατότητα ψήφου στους Έλληνες του εξωτερικού. Το ΠΑΣΟΚ, το Κίνημα Αλλαγής σήμερα, πρωτοπόρο σε τέτοια ζητήματα, χάραξε δρόμους για να περπατήσουν στη συνέχεια και άλλα κόμματα. Άλλωστε και τα άλλα κόμματα, αφότου ήρθαν στον δρόμο της λογικής και του ρεαλισμού, μας ακολούθησαν.

Και φτάσαμε στο 2019, που πλέον είχε ωριμάσει η ιδέα στην κοινωνία και στα κόμματα, και δόθηκε η δυνατότητα ψήφου στους Έλληνες του εξωτερικού. Τέλος πάντων, αγαπητοί συνάδελφοι, εν κατακλείδι φτάσαμε μετά από είκοσι χρόνια στη συναντίληψη ότι ο Ελληνισμός της Διασποράς οφείλει και έχει στην ουσία και λόγο και άποψη για την Εθνική Αντιπροσωπεία της πατρίδας τους.

Καταφέραμε, λοιπόν, με τον ν.4648/2019 να τους δώσουμε είσοδο στο εθνικό μας Κοινοβούλιο, να δώσουμε λόγο και φωνή σε επτακόσιες χιλιάδες Έλληνες του εξωτερικού σύμφωνα με τα στοιχεία του 2019.

Να θυμίσω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι όταν ψηφίστηκε ο ν.4648/2019 ψηφίστηκε με περιορισμούς, με περιορισμούς, ωστόσο, που εμείς του Κινήμα Αλλαγής, το ΠΑΣΟΚ, είχαμε αναδείξει και τότε. Μάλιστα, είχαμε μιλήσει για τα εμπόδια, τα οποία σήμερα με το παρόν νομοσχέδιο, που έρχεται προς ψήφιση στο ελληνικό Κοινοβούλιο, καταργούνται, με μια σειρά τροποποιήσεων των άρθρων 2 και 4 του ν.4648/2019, δηλαδή ενός νόμου που ψηφίστηκε πριν από έναν χρόνο. Αυτό θα πρέπει να σας προβληματίζει.

Συγκεκριμένα, με το άρθρο 1 του νομοσχεδίου καταργούνται προϋποθέσεις για την εγγραφή στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους του εξωτερικού. Δηλαδή, τι; Εδώ, αγαπητοί συνάδελφοι, καταργείται ο περιορισμός -και αυτό είναι το σημαντικό- της διαμονής των δύο ετών εντός της ελληνικής επικράτειας κατά τα τελευταία τριάντα πέντε έτη. Καταργείται ο περιορισμός της υποβολής φορολογικής δήλωσης κατά το τρέχον ή το προηγούμενο φορολογικό έτος. Καταργούνται, επίσης, μια σειρά από διατάξεις με τις οποίες διαπιστωνόταν αν πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ταυτόχρονα εισάγεται μία διάταξη, σύμφωνα με την οποία ο εκλογέας με αίτησή του προσδιορίζει την εκτός επικράτειας περιφέρεια, δικαιοδοσία, διπλωματική ή προξενική, στην οποία επιθυμεί να ασκήσει το εκλογικό του δικαίωμα και μόνο, δηλαδή το δικαίωμα του εκλέγειν.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το Κίνημα Αλλαγής είχε εξ αρχής ζητήσει να μπορούν οι απόδημοι να ψηφίζουν από εκεί που βρίσκονται. Είχαμε ζητήσει επιμόνως να ενεργοποιηθεί το δικαίωμα με την επιστολική ψήφο, κάτι που ισχύει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Γι' αυτό και τα όσα ακούστηκαν στην επιτροπή δεν τιμούν και κυρίως δεν τιμούν την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Οι θέσεις του Κινήματος Αλλαγής επί της ψήφου του αποδήμου ελληνισμού ήταν και παραμένουν ξεκάθαρες και κρυστάλλινες. Θεωρούμε, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι δικαίωμα ψήφου πρέπει να έχουν όλοι οι Έλληνες του εξωτερικού, όλοι οι Έλληνες κάτοικοι του εξωτερικού, εφόσον, φυσικά, είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους και στα δημοτολόγια. Μάλιστα, αγαπητοί συνάδελφοι, είχαμε εξ αρχής υπογραμμίσει ότι για τη συμμετοχή τους στις εκλογές από τον τόπο της κατοικίας τους απαιτείται η επικαιροποίηση της εγγραφής τους με σχετική δήλωσή τους στα κατά τόπους προξενεία ή τις πρεσβείες της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Κύριε Υπουργέ, βιώνουμε την εποχή του ψηφιακού μετασχηματισμού, βιώνουμε το 5G, βιώνουμε τα νέα δεδομένα, τις νέες τεχνολογίες. Θεωρούμε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, απαραίτητη την

εφαρμογή της επιστολικής ψήφου, με διαδικασίες που θα εγυνώνται, φυσικά, την εγκυρότητά της. Όπως, επίσης, θεωρούμε απαραίτητη τη δημιουργία μιας ενιαίας περιφέρειας Ελλήνων κατοίκων του εξωτερικού, που θα εκλέγει πέντε έως επτά Βουλευτές και, φυσικά, τούτο μέσω των ειδικών ψηφοδελτίων των κομμάτων. Ως προς τις έδρες, οι έδρες που θα καταλαμβάνονται με αυτόν τον τρόπο θα αφαιρούνται από το ψηφοδέλτιο Επικρατείας και από τις λοιπές εκλογικές περιφέρειες.

Θέση μας ήταν και είναι η ψήφος να προσμετράται στο σύνολο του εθνικού εκλογικού αποτελέσματος, όχι, όμως, στο αποτέλεσμα των εθνικών εκλογικών περιφερειών.

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύουμε βαθιά ότι η απρόσκοπτη ψήφος του απόδημου ελληνισμού είναι ζήτημα δημοκρατίας και αυτό θα πρέπει να κριθεί από όλους σε αυτή την Αίθουσα ως ακούγεται και όχι, φυσικά, ως ζήτημα ενός μπρα ντε φερ πολιτικών απόψεων.

Γι' αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, και θεωρούμε ότι το νομοσχέδιο πρέπει να ψηφιστεί. Διότι έτσι στέλνουμε ένα ηχηρό μήνυμα στους απανταχού Έλληνες ότι το Σώμα της Βουλής τους αναγνωρίζει, τους σεβεται και δεν τους αντιμετωπίζει ψηφοθηρικά.

Ναι, λοιπόν, στο νομοσχέδιο. Ναι, στη δυνατότητα της ψήφου στους Έλληνες του εξωτερικού. Γιατί; Διότι τους το οφείλουμε. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντόπουλο.

Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Κωνσταντίνος Κυρανάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

Έχετε τον λόγο, κύριε Κυρανάκη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΥΡΑΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από όλα τα επιχειρήματα που ακούστηκαν τις τελευταίες ώρες σε αυτή την Αίθουσα, αλλά και εκτός Αιθούσης, το πιο εξοργιστικό από όλα είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ κατηγορεί τη Νέα Δημοκρατία, διότι φέρνει, λέει, το νομοσχέδιο για μικροκομματικούς και εκλογικούς λόγους. Ότι, δηλαδή, ξαφνικά αποφάσισε ο Υπουργός, διαβλέποντας, δήθεν, τις πολιτικές εξελίξεις, να κάνει μία αλλαγή, την οποία δεν πολυπιστεύει, για να μπορέσει να έχει ένα καλύτερο αποτέλεσμα στις εκλογές.

Ξεχνά ο ΣΥΡΙΖΑ και συνολικά η Αριστερά ότι, σε αντίθεση με τη δική σας παράταξη, η Νέα Δημοκρατία έχει μία σταθερή θέση για πάνω από μία δεκαετία. Ξεχνά ότι το 2010 και το 2013 σε συνέδρια με πολύ μεγάλη απήχηση και την παρουσία σύσσωμης της ομογένειας στο εξωτερικό, σε δύο, λοιπόν, συνέδρια, είχε εκφραστεί από τότε, από το 2010, αυτή ακριβώς η θέση την οποία ερχόμαστε και ψηφίζουμε σήμερα.

Ξεχνά ότι ακόμα και όταν ο κ. Τσίπρας ως Πρωθυπουργός επισκεπτόταν τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, πάλι η Νέα Δημοκρατία εξέφρασε αυτό το αίτημα.

Ξεχνά ότι ο Κυριάκος Μητσοτάκης ως Αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης είχε φέρει δύο φορές πρόταση νόμου στην ελληνική Βουλή, την οποία απέρριψε ο ΣΥΡΙΖΑ, με περιεχόμενο αυτή ακριβώς την πρόταση την οποία ερχόμαστε και ψηφίζουμε σήμερα.

Ξεχνά ότι το πρώτο διάστημα της διακυβέρνησής της η Νέα Δημοκρατία, όταν φέραμε την προεκλογική μας πρόταση, την προεκλογική μας δέσμευση και την καταθέσαμε σε όλα τα κόμματα, ώστε να υπάρξει μια κοινή πρόταση, όχι μόνο δεν επέμεινε για καθαρά εκλογικούς λόγους, όπως την κατηγορείτε εσείς, αλλά στον βωμό της συναίνεσης και με πρόθεση να υπάρξει συνεννόηση και συμφωνία όλων των κομμάτων, ακριβώς για να μη θεωρηθεί ιστορικά ότι η Νέα Δημοκρατία εκμεταλλεύεται ένα τέτοιο νομοσχέδιο, ώστε να έχει, δήθεν, την κομματική εύνοια της ομογένειας και των Ελλήνων του εξωτερικού, ήρθε και έκανε μια υποχώρηση. Ήρθε και έκανε μια υποχώρηση, υιοθετώντας προτάσεις και του ΚΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ και του ΜέΡΑ25 και όλων των κομμάτων της Αντιπολίτευσης.

Μετά, λοιπόν, από την γκάφα -ας μου επιτραπεί η έκφραση- της Τομεάρχη Απόδημου Ελληνισμού του κόμματός σας, ερχόμαστε και κάνουμε το αυτονόητο. Δεν θα μπω στην ουσία των επιχειρημάτων, διότι και ο Υπουργός και όλοι συνάδελφοι τα

έχουν εκφράσει με πλήρη επάρκεια.

Θέλω μόνο να περιγράψω μία εικόνα. Όλα τα παιδιά τα οποία έφυγαν μέσα στην κρίση, όλα τα παιδιά τα οποία έφυγαν από το 2009, 2010 και μετά, αντιμετώπισαν μια πολύ σκληρή πραγματικότητα. Ποια ήταν αυτή; Ότι στα πανεπιστήμιά τους, στους χώρους εργασίας τους, στις παρέες τους αντιμετώπιζαν στερεότυπα από τους φίλους τους και τους συναδέλφους τους από το εξωτερικό, Ευρωπαίους, καμιά φορά Βορειοευρωπαίους, οι οποίοι ήταν πιο σκληροί και οι οποίοι τους αποκαλούσαν και τους θεωρούσαν τεμπέληδες, τους θεωρούσαν ανεύθυνους, τους θεωρούσαν επικίνδυνους, τους θεωρούσαν καμιά φορά ακόμα και απατεώνες, δεδομένης της μιντιακής εικόνας που είχε παρουσιαστεί τότε στα βόρεια κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτά τα παιδιά, τα οποία αναγκάστηκαν να φύγουν εν μέσω κρίσης και να βρουν ένα καλύτερο μέλλον στο εξωτερικό, τι έκαναν; Έδιναν μια αφανή και μια αθόρυβη μάχη, για να μπορέσουν να ανατρέψουν αυτό το στερεότυπο. Δούλευαν δύο και τρεις φορές πιο σκληρά από τους συναδέλφους τους, για να αποδείξουν ότι οι Έλληνες όχι μόνο δεν είναι τεμπέληδες, αλλά είναι και οι πιο δημιουργικοί και οι πιο παραγωγικοί εργαζόμενοι, τα πιο παραγωγικά στελέχη στις εταιρείες, στα πανεπιστήμια και όπου βρίσκόντουσαν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ**)

Σε αυτούς, λοιπόν, τους αφανείς ήρωες αυτής της μάχης, στα παιδιά τα οποία έφυγαν εν μέσω κρίσης -κάποιοι από αυτούς επιστρέφουν τώρα, κάποιοι από αυτούς συνεχίζουν και κρατούν τη σημαία ψηλά ακόμη και σήμερα-, σε αυτούς χρωστάμε ένα μεγάλο «ναι» στη σημερινή ψηφοφορία.

Και σε αυτούς λέει η Ελλάδα: «Σας θέλουμε πίσω. Σας θέλουμε να γυρίσετε πίσω στη χώρα σας. Και για να μπορέσετε να γυρίσετε πίσω στη χώρα σας, θέλουμε να έχετε φωνή και άποψη για το πώς θα διαμορφωθεί αυτή η όμορφη χώρα που λέγεται Ελλάδα, ώστε με τη δική σας ψήφο να μπορέσουμε να κάνουμε αυτή τη χώρα καλύτερη». Σε αυτά τα παιδιά έρχεται ο ΣΥΡΙΖΑ και λέει ένα μεγάλο «όχι».

Αυτό που έχει σημασία και το έζησα και εγώ προσωπικά μέσω της πρωτοβουλίας «Brain Gain», της οποίας έχω την τιμή να είμαι ιδρυτικό μέλος, είναι ότι, όταν ξεκινήσαμε πριν από πέντε χρόνια την προσπάθεια να συλλέξουμε υπογραφές γι' αυτό ακριβώς το αίτημα, το οποίο ψηφίζεται σήμερα και έχω την τιμή να το ψηφίζω σήμερα, λέγαμε ότι δεν θα υπάρξει μεγάλη αποδοχή. Σήμερα έχει φτάσει αυτή η σελίδα να έχει πάνω από εκατόν δέκα χιλιάδες υπογραφές. Όταν θα μπορέσει η Αριστερά, το Κομμουνιστικό Κόμμα, ο ΣΥΡΙΖΑ, τα κόμματα τα οποία παραδοσιακά δημιουργούν την ψευδαίσθηση ότι εκπροσωπούν τον λαό, να μαζέψει έστω για ένα αίτημα, έστω για μία ιδέα, τόσες πολλές υπογραφές, ας έρθει να τις παρουσιάσει.

Βλέπω και αισθάνομαι τη μοναχικότητα που έχει αυτή τη στιγμή ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ ο κ. Κατρούγκαλος, δεδομένης της επιμονής του κόμματός του όλες τις προηγούμενες μέρες να αρθούν τα μέτρα εδώ στο Κοινοβούλιο, για να μπορούν να έρχονται όλοι οι Βουλευτές, να μπορούν να είναι όλοι οι Βουλευτές παρόντες στις διαδικασίες, διότι δήθεν η Νέα Δημοκρατία αφαιρεί τη φωνή από τα στελέχη σας. Σε όλα αυτά τα στελέχη σας, που είναι απόντα, κύριε Κατρούγκαλε, σήμερα να τους πείτε ότι σήμερα η Νέα Δημοκρατία λέει ένα μεγάλο «ναι» στην Ελλάδα και δίνει φωνή στους Έλληνες του εξωτερικού και κυρίως στα παιδιά, που το αξίζουν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Κύριε Κυρανάκη, υπάρχουν οι εκατό χιλιάδες υπογραφές, αλλά να θυμάστε ότι υπήρξαν και δημοψηφίσματα που πήραν περισσότερο από τις εκατό χιλιάδες υπογραφές. Δεν ανταποκρίνονται πάντα οι υπογραφές και όλα στην πραγματικότητα, γι' αυτό να είμαστε λίγο...

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Κωτσός από τη Νέα Δημοκρατία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΤΣΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, νιώθω πραγματικά τυχερός, υπερήφανος, αλλά και μεγάλη τιμή που

συμμετέχω στη σημερινή συνεδρίαση στην παρούσα κοινοβουλευτική περίοδο στην Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, που εισηγείται το παρόν νομοσχέδιο με στόχο να μεγαλώσουμε την Ελλάδα, να αποδείξουμε σε όλον τον κόσμο ότι οι Έλληνες δεν είναι μόνο τα δέκα εκατομμύρια που κατοικούν στη χώρα μας, αλλά είναι και άλλοι τόσοι, που κατοικούν σε όλο τον κόσμο και στην καρδιά των οποίων, στην ψυχή τους, στο μυαλό τους χτυπά δυνατά η Ελλάδα, σκέφτονται διαρκώς την Ελλάδα και βεβαίως είναι συνοδοιπόροι μας, συμμαχητές στην τεράστια προσπάθεια που καταβάλλουμε η Ελλάδα να πάρει τη θέση που της αξίζει και στην Ευρώπη και στον κόσμο. Μάλιστα η σημερινή συζήτηση γίνεται διακόσια χρόνια από την επανίδρυση του σύγχρονου ελληνικού κράτους, από την εθνική παλιγγενεσία και αυτό θα πρέπει όλους να μας οδηγεί στο να σκεφθούμε κυρίως απέναντι σε αυτό το νομοσχέδιο εθνικά και όχι μικροκομματικά και όχι με μικροσκοπιμότητες.

Τα ερωτήματα είναι αμείλικτα.

Θέλουμε όλους τους Έλληνες όλες τις Ελληνίδες απανταχού της γης κοντά στην Ελλάδα; Αν τους θέλουμε, τους δίνουμε τα ίδια δικαιώματα που έχουν οι Έλληνες που κατοικούν στη χώρα μας; Τι απαντάμε στον Έλληνα της Διασποράς, του εξωτερικού, που είναι εγγεγραμμένος στα δημοτολόγια, που είναι εγγεγραμμένος στους εκλογικούς καταλόγους και που αν πάρει το αεροπλάνο ή το τρένο θα έρθει και θα ψηφίσει κανονικά τις εκλογές, να μην του δίνουμε το δικαίωμα να ψηφίσει στη χώρα στην οποία βρίσκεται, συμμετέχοντας έτσι σε αυτή την κυρίαρχη δημοκρατική διαδικασία και διαμορφώνοντας την πολιτική κατάσταση της χώρας από την οποία προέρχεται, για την οποία πιστεύει, ζει και αναπνέει;

Είναι κάτι καινούργιο αυτή η διαδικασία, το να ψηφίζουν δηλαδή οι απόδημοι για τον τόπο τους; Δεν το έχουμε στις εθνικές εκλογές με τα ειδικά εκλογικά τμήματα των απόδημων της Καρδίτσας που ψηφίζουν στην Αθήνα και συμμετέχουν κανονικά στις εκλογές; Δεν το έχουμε, επίσης, στις αυτοδιοικητικές εκλογές για τους Καρδιτσιώτες, τους δημότες του Δήμου Μουζακίου, που ψηφίζουν, ενώ δεν μένουν στο Μουζάκι, και διαμορφώνουν την εκεί κατάσταση; Κατ' αυτή την έννοια θα πρέπει και οι Έλληνες του εξωτερικού ως αναπόσπαστο κομμάτι της πατρίδας μας, ως οργανικό κομμάτι της Ελλάδος να συμμετέχουν σε όλες αυτές διαδικασίες.

Και βεβαίως δεν μπορώ παρά να συμφωνήσω με την κ. Τζάκρη, που όταν πήγε στην ομογένεια είπε ότι θα πρέπει οι Έλληνες της Διασποράς να ψηφίζουν χωρίς περιορισμούς. Και πολύ καλά κάνατε. Απ' ό,τι φάνηκε, όμως, αυτό δεν ήταν παρά μόνο ένας λεκτικός ακροβατισμός σε ένα συγκεκριμένο ακροατήριο, γιατί προφανώς ούτε η κ. Τζάκρη αλλά ούτε και η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ πιστεύουν σε αυτή τη διαδικασία και πλέον προσπαθούν μέσα από προφάσεις εν αμαρτίαις να ανασκευάσουν τη θέση τους, αποδεικνύοντας για ακόμη μία φορά ότι πραγματικά είναι άριστοι στις ανακυβιστικές.

Βεβαίως την άκουσα να μιλά και για μεγαλοεκδότες, κατηγορώντας την παράταξή μας, λες και δεν έχει ακούσει κάτι για τον κ. Καλογρίτσα, όπως επίσης και να αναφέρεται στο νομοσχέδιο του κ. Θεοδωρικάκου, που έγινε πλέον νόμος του κράτους με την ψήφο και του ΣΥΡΙΖΑ, λέγοντας ότι είναι το χειρότερο που θα μπορούσε, λέει, να συμβεί στη χώρα.

Μα είναι δυνατόν τόσο γρήγορα να απαρνοούνται τον εαυτό τους, να απαρνοούνται την ψήφο τους, να απαρνοούνται τη δυνατότητα που τους δόθηκε από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που ήρθε με διαφορετική πρόταση στο ελληνικό Κοινοβούλιο και που χάριν της συνέργειας, της σύμπνοιας, της συνεργασίας και της συναίνεσης διαμορφώθηκε το νομοσχέδιο έτσι όπως ψηφίστηκε και έγινε νόμος του κράτους μετά από συνεννόηση με όλα τα κόμματα;

Κυρίες και κύριοι, νομίζω ότι μπροστά μας έχουμε μια μεγάλη εθνική και ιστορική ευθύνη: να ενώσουμε όλους τους Έλληνες απανταχού της γης, να τους κάνουμε αναπόσπαστο κομμάτι της Ελλάδος, να τους δώσουμε τη δυνατότητα όχι μόνο να πιστευθούν, όχι μόνο λεκτικά να θεωρούν, αλλά ότι είναι πραγματικά συνδιαμορφωτές, συναγωνιστές αλλά και συνεργάτες σε όλη αυτή την προσπάθεια και μάλιστα σε μία περίοδο ιδιαίτερα κρί-

σημ. Βλέπετε τα προβλήματα που υπάρχουν με τον γείτονά μας εξ ανατολών. Πρέπει για μία ακόμη φορά να αποδείξουμε ότι οι Έλληνες είναι ομόψυχοι, είναι ενωμένοι και αντιμετωπίζουν την οποιαδήποτε διαδικασία από κοινού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η συζήτηση ξεκίνησε από το 1975 μετά την αποκατάσταση της δημοκρατίας στη χώρα μας και μάλιστα τότε πρωτοστάτησε το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ούτως ώστε συνταγματικά να είναι εντολή η συμμετοχή των Ελλήνων του εξωτερικού στην ψήφο και όχι να είναι δυνητική και απλή ευχέρεια. Αυτό ερχόμαστε σήμερα να κάνουμε με το νομοσχέδιο που φέρνει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και θα ήθελα να καλέσω όλες τις πτέρυγες της Βουλής να συνηγορήσουμε να γίνει η Ελλάδα μεγάλη, να ενώσουμε την Ελλάδα, να ενώσουμε τους Έλληνες.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε, με την ελπίδα να ψηφίσουν πάρα πολλοί. Με τη «σύμπνοια» που υπήρξε, δύσκολο το βλέπω.

Τον λόγο έχει η κ. Στέλλα Μπιζίου από τη Νέα Δημοκρατία, από τη Λάρισα.

Έχετε, κυρία Μπιζίου, και εσείς πολλούς που ζουν στο εξωτερικό; Να ξέρετε ότι η μεγαλύτερη πόλη της Αρκαδίας είναι το Σικάγο! Να το θυμάστε.

Παρακαλώ, έχετε τον λόγο.

ΣΤΕΡΓΙΑΝΗ (ΣΤΕΛΛΑ) ΜΠΙΖΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: «Μη μας αντιμετωπίζετε σαν πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Είμαστε πάντα Έλληνες, είτε ζούμε στην Ελλάδα είτε στο εξωτερικό. Πάντα, όποτε χρειαστεί η πατρίδα στεκόμαστε δίπλα της. Οι Έλληνες της Διασποράς είμαστε μια άλλη Ελλάδα. Το παράλογο είναι ότι στην Ελλάδα είμαστε ξένοι, πολίτες δεύτερης κατηγορίας, και στο εξωτερικό θεωρούμαστε Έλληνες.». Αυτό είναι διαχρονικά το παράπονο των Ελλήνων της ομογένειας, το οποίο και εκφράστηκε από τους εκπροσώπους της στην κοινή συνεδρίαση της επιτροπής τώρα, αλλά και πριν από ενάμιση χρόνο κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου τον Δεκέμβριο του 2019.

Για δεύτερη φορά μέσα σε λιγότερο από δύο χρόνια συζητάμε ένα νομοσχέδιο κορυφαίας εθνικής σημασίας, γιατί αφορά στον ελληνισμό της οικογένειας. Μιλάμε για Έλληνες, που, για διαφορετικούς λόγους ο καθένας, βρίσκονται σήμερα εκτός των γεωγραφικών ορίων της πατρίδας μας. Και δεν θα κουραστούμε να συζητάμε το ζήτημα αυτό, μέχρι να δικαιωθεί το πάγιο και διαχρονικό και δίκαιο αίτημα των Ελλήνων του εξωτερικού για ψήφο χωρίς περιορισμούς, χωρίς επιφυλάξεις.

Τον Δεκέμβριο του 2019 κάναμε το πρώτο βήμα και δεν θα σταματήσουμε μέχρι να κάνουμε πράξη τη διευκόλυνση του δικαιώματος να ψηφίζουν οι Έλληνες του εξωτερικού από τη χώρα στην οποία βρίσκονται. Για τη Νέα Δημοκρατία ήταν και είναι ένα ζήτημα κεντρικής πολιτικής προτεραιότητας, όπως και επανόληψη έχει δηλώσει και ο Πρωθυπουργός μας Κυριάκος Μητσοτάκης.

Τον τελευταίο ενάμιση χρόνο η χώρα έχει αντιμετωπίσει σημαντικές προκλήσεις και δυσκολίες: Η Τουρκία μάς προκαλεί, παραβιάζει και απειλεί τα κυριαρχικά μας δικαιώματα. Το μεταναστευτικό αποτελεί μια διαρκή πηγή πιέσεων, τόσο εξαιτίας γεγονότων, όπως αυτά του Έβρου, όσο και με τη διαχείριση όσων παράνομα εισήλθαν στη χώρα από τα χρόνια της διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Το δημογραφικό είναι πάντα εδώ, μια πραγματική και διαχρονική απειλή για το μέλλον του Ελληνισμού.

Δεν έχουμε ούτε το περιθώριο ούτε το δικαίωμα να αγνοούμε τον παγκόσμιο ελληνισμό. Οι Έλληνες της Διασποράς είναι παιδιά της πατρίδας και αυτό ενεργοποιεί το συναίσθημά μας. Είναι όμως και πυλώνας στηρίξης των εθνικών μας συμφερόντων σε κάθε γωνιά της γης και αυτό ενεργοποιεί τη λογική μας.

Η Νέα Δημοκρατία διαχρονικά στηρίζει τη διευκόλυνση των Ελλήνων του εξωτερικού να ψηφίζουν από τη χώρα στην οποία κατοικούν. Οι προηγούμενες κυβερνήσεις, του Κώστα Καραμανλή και του Αντώνη Σαμαρά, είχαν προσπαθήσει, αλλά δεν είχαν καταφέρει με τις προτάσεις τους να συγκεντρώσουν την απαραίτητη πλειοψηφία, προκειμένου να γίνει πράξη η ψήφος των αποδήμων.

Ο νόμος του 2019 ήταν αποτέλεσμα συμβιβασμών και συγκλίσεων, προκειμένου να πετύχουμε το ελάχιστο. Η κατεύθυνση ήταν η σωστή, το αποτέλεσμα όμως δεν ήταν το ιδανικό και δεν ικανοποίησε την ομογένεια. Το εξέφρασαν, άλλωστε, με κάθε τρόπο οι εκπρόσωποι των οργανώσεών της.

Το δικαίωμα ψήφου των εκλογέων εκτός επικρατείας είναι κατοχυρωμένο ήδη από το 1975. Η συζήτηση σήμερα δεν αφορά τη διεύρυνση της εκλογικής βάσης, αλλά τη διευκόλυνση αυτών που έχουν ήδη δικαίωμα ψήφου. Δεν είναι δυνατόν, υπό το πρόσημο τυπικών προϋποθέσεων, να ακυρώσουμε το θεμελιώδες αυτό δικαίωμα του κάθε Έλληνα και κάθε τέτοια προσπάθεια ακύρωσης της άσκησης του εκλογικού δικαιώματος να προσκρούει ξεκάθαρα στις θεμελιώδεις αρχές της λαϊκής κυριαρχίας και της καθολικής ψηφοφορίας.

Η πολιτεία έχει υποχρέωση να διασφαλίζει την όσο το δυνατόν ευρύτερη συμμετοχή στην άσκηση των συνταγματικών δικαιωμάτων του εκλογικού σώματος και πολύ περισσότερο οφείλει να διευκολύνει εκείνους τους πολίτες που έχουν το δικαίωμα, αλλά, λόγω συνθηκών, δυσκολεύονται να το ασκήσουν. Σ' αυτή την κατηγορία υπάγονται οι πολίτες που βρίσκονται εκτός επικρατείας.

Ο ν.4648/2019 ήταν το πρώτο βήμα για την εφαρμογή του συνταγματικώς κατοχυρωμένου δικαιώματος ψήφου των Ελλήνων πολιτών που ζουν μόνιμα στο εξωτερικό. Δεν είναι όμως αρκετός. Ως προϊόν επιβεβλημένων συμβιβασμών εμπεριέχει περιορισμούς, που δεν επιτρέπουν σε μεγάλο αριθμό Ελλήνων του εξωτερικού να ασκήσουν το δικαίωμά τους.

Η σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία λύνει τα περισσότερα από τα προβλήματα που προκύπτουν από τον ισχύοντα νόμο, καταργώντας περιορισμούς που χαρακτηρίστηκαν -ακόμα και από στελέχη της Αντιπολίτευσης- ως άδικοι, απαράδεκτοι και υποτιμητικοί.

Την τελευταία δεκαετία στον αριθμό των Ελλήνων που ζούσε και εργαζόταν ήδη στο εξωτερικό προστέθηκαν πεντακόσιες χιλιάδες τουλάχιστον νέοι άνθρωποι, που η κοινωνική και η οικονομική συγκυρία τους οδήγησε στη μετανάστευση. Όλοι αυτοί οι Έλληνες, οι καλύτεροι πρεσβευτές της πατρίδας μας στον πλανήτη, έχουν για μία ακόμη φορά τα μάτια τους στραμμένα μέσα σ' αυτή την Αθήναια, γιατί ποτέ δεν έπαψαν να έχουν τα μάτια τους στραμμένα στην Ελλάδα. Αυτοί οι Έλληνες έχουν δικαίωμα να συναποφασίζουν μαζί με εμάς το μέλλον που θέλουν για τον εαυτό τους, το μέλλον που θέλουν για τα παιδιά τους. Και το δικαίωμά τους αυτό δεν μπορεί να εξαρτάται από οικονομικές ή φορολογικές προϋποθέσεις. Τέτοιες διακρίσεις είναι τόσο αντιδημοκρατικές όσο και διχαστικές και δεν συνάδουν με τις κατοχυρωμένες συνταγματικές αξίες της πατρίδας μας.

Η αγάπη για την πατρίδα, οι ανησυχίες για το μέλλον του τόπου και το δικαίωμα στη διαμόρφωση του μέλλοντος αυτού δεν μπορεί να υπόκεινται σε επιφυλάξεις και αστερίσκους. Δεν έχουμε ούτε το δικαίωμα ούτε την πολυτέλεια να διακρίνουμε τους Έλληνες σε πολίτες πρώτης και δεύτερης κατηγορίας και σίγουρα δεν έχουμε να τους αποσυνδέουμε από την πατρίδα.

Αυτό το νομοσχέδιο αξίζει τριακόσια «ναι», κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με τον κ. Περικλή Μαντά.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το σημερινό νομοσχέδιο επιχειρείται μια σημαντική, δημοκρατική τομή στην εκλογική διαδικασία της χώρας, γιατί σήμερα συζητάμε για την άρση όλων των περιορισμών, όλων των γραφειοκρατικών εμποδίων, που παρεμποδίζουν τους Έλληνες από την εξάσκηση του μεγαλύτερου και σημαντικότερου δημοκρατικού τους δικαιώματος: τη συμμετοχή τους στις εκλογικές διαδικασίες.

Πραγματικά, δυσκολεύομαι να αντιληφθώ πώς ένα μέλος του ελληνικού Κοινοβουλίου μπορεί να είναι υπέρ των εμποδίων. Πώς ένας Βουλευτής μπορεί να επιζητά να ψηφίζουν λιγότεροι. Πώς μπορεί να εισάγει γραφειοκρατικά εμπόδια στη διαδικασία και

πώς να επιδιώκει η δημοκρατική ψηφοφορία να αφορά μόνο κάποιους και όχι όλους.

Ας είμαστε, λοιπόν, ξεκάθαροι στο τι επιζητούμε: Δεν αλλάζουμε τους εκλογικούς καταλόγους. Δεν δίνουμε δικαίωμα ψήφου σε περισσότερους. Δεν αλλοιώνουμε το Σύνταγμα και την εκλογική διαδικασία. Εν τέλει, δεν εισάγουμε κανένα νέο δικαίωμα, που να αφορά τους Έλληνες πολίτες του εξωτερικού ή τους Έλληνες της Διασποράς.

Κάνουμε το ακριβώς αντίθετο. Διασφαλίζουμε, δηλαδή, τα δικαιώματα που ήδη υπάρχουν, που ήδη έχουν θεμελιωθεί και καθιστούμε ευκολότερη και εφικτή την άσκηση του εκλογικού δικαιώματος στον τόπο κατοικίας ή διαμονής. Με άλλα λόγια, διευκολύνουμε και διευρύνουμε τη δημοκρατική διαδικασία. Σε όλες τις Ελληνίδες και σε όλους τους Έλληνες σε όποιο μέρος του κόσμου και αν βρίσκονται, σεβόμενοι το γράμμα και το πνεύμα του Συντάγματος, που ορίζει ότι: «Οι Βουλευτές εκλέγονται με άμεση, καθολική και μυστική ψηφοφορία από τους πολίτες που έχουν το εκλογικό δικαίωμα.».

Για ποιον λόγο άραγε η Αντιπολίτευση βολικά ξεχνά ότι οι Έλληνες πολίτες που βρίσκονται μόνιμα ή προσωρινά στο εξωτερικό είναι ήδη εκλογείς; Δεν γνωρίζουν ότι είναι εγγεγραμμένοι στα δημοτολόγια και τους εκλογικούς καταλόγους ενός δήμου του ελληνικού κράτους; Δεν είναι Έλληνες πολίτες, με όλη τη σημασία της λέξης; Γιατί τους κατατάσσουν σε ψηφοφόρους δεύτερης κατηγορίας και μειωμένης επιρροής;

Ας γνωρίζουν όλοι, όμως, ότι κανείς δεν έχει τους ψηφοφόρους στο τσεπάκι του. Οι Έλληνες που ζουν ή βρίσκονται εκτός Ελλάδας δεν ανήκουν στο ένα ή στο άλλο κόμμα. Δεν είναι δεξιοί, κεντρώοι ή αριστεροί. Είναι ελεύθεροι Έλληνες πολίτες. Ο καθένας τους με γνώμη, ιδεολογία και πολιτική άποψη, που σήμερα μπορεί να είναι η μία και αύριο μια άλλη. Όμως, όλοι τους διατηρούν άρρηκτους δεσμούς με την πατρίδα στην οποία μπορεί να έχουν αφήσει συζύγους, παιδιά και συγγενείς και για τους οποίους νοιάζονται, σκέφτονται και ανησυχούν.

Δεν εισάγουμε, λοιπόν, ένα νέο δικαίωμα για τους πολίτες αυτούς, αλλά απλά καθιστούμε εφικτή την άσκηση του εκλογικού τους δικαιώματος στον τόπο της κατοικίας ή της διαμονής τους, δηλαδή διασφαλίζουμε την αποτελεσματικότητά του, όπως άλλωστε ζητά το άρθρο 25 παράγραφος 1 του ίδιου του Συντάγματος, που ορίζει ότι: «Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων.».

Πόσω μάλλον αν μιλάμε για τα πολιτικά δικαιώματα αλλά και για τον κοινό νομοθέτη.

Από την πρώτη στιγμή, η Κυβέρνηση έθεσε το ορθό πλαίσιο για τους εκλογείς του εξωτερικού. Επιμείναμε ότι η ψήφος πρέπει να είναι ισότιμη, χωρίς περιορισμούς και ζητήσαμε να δίνεται η δυνατότητα της επιστολικής ψήφου.

Η ψήφος σε εκλογικά τμήματα του εξωτερικού δεν διασφαλίζει την αρχή της καθολικότητας με τον καλύτερο τρόπο, αφού όσοι διαμένουν μακριά από τις πόλεις αντιμετωπίζουν επιπλέον δυσκολίες για να ψηφίσουν, ενώ με την επιστολική ψήφο θα δίνουμε τη δυνατότητα σε όλους να ψηφίσουν στην εκλογική τους περιφέρεια και όχι για το ψηφοδέλτιο Επικρατείας.

Όμως, υποχωρήσαμε, γιατί εστιάσαμε στην ουσία της μεταρρύθμισης και γιατί σεβόμαστε την απαίτηση του Συντάγματος για ευρεία κοινοβουλευτική συναίνεση, που αλλιώς δεν θα υπήρχε.

Κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, είμαι βέβαιος ότι τα γνωρίζετε όλα αυτά. Στελέχη σας βρέθηκαν στους κύκλους της ομογένειας και το ένοιωσαν από πρώτο χέρι. Είμαι σίγουρος ότι κατάλαβαν ότι οι περιορισμοί δεν ωφελούν, αλλά υπονομεύουν την εκλογική διαδικασία. Τους το είπαν με ξεκάθαρο τρόπο οι Έλληνες που κατοικούν εκεί.

Ας τους ακούσουμε, λοιπόν, και ας αφήσουμε τους υπολογισμούς και τα μικροπολιτικά παιχνίδια. Η εκλογική διαδικασία είναι ιερή για τους πολίτες σε μια δημοκρατία και είναι χρέος μας να τη διευρύνουμε όσο περισσότερο μπορούμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Σας ευχαριστούμε.

Ο κ. Σπανάκης από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικού για την άρση των περιορισμών, ώστε οι Έλληνες του εξωτερικού να εγγραφούν χωρίς γραφειοκρατικά ή άλλα εμπόδια στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους και να ψηφίσουν από τον τόπο κατοικίας τους.

Είναι μια ρύθμιση που θα πρέπει να στηρίζουν οι Βουλευτές από όλες τις πτέρυγες με τις όποιες ενστάσεις τους, αλλά θα πρέπει να την υπερψηφίσουν, γιατί η ουσία της ρύθμισης είναι μόνο προς τη θετική κατεύθυνση.

Η Νέα Δημοκρατία είναι η παράταξη εκείνη που διαχρονικά στηρίζει και παλεύει για τη διευκόλυνση της ψήφου όλων των Ελλήνων της Διασποράς, χωρίς περιορισμούς και αποκλεισμούς. Άλλωστε, πάντα οι περιορισμοί και η γραφειοκρατία συνιστούν παράγοντες αδιαφάνειας, ανισοτήτων και αδικιών.

Και ήταν οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας που ανέλαβαν κάθε φορά νομοθετική πρωτοβουλία προς αυτή την κατεύθυνση και ήταν η σημερινή Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη που, τον Δεκέμβριο του 2019, μετά από μια επίμονη προσπάθεια, κατάφερε μετά από αρκετούς συμβιβασμούς να περάσει με την απαιτούμενη πλειοψηφία τον ν.4648.

Η διευκόλυνση όλων των Ελλήνων του εξωτερικού αποτελούσε δέσμευση και βασική προτεραιότητα του Πρωθυπουργού και το έκανε πράξη άμεσα. Όμως, ο ν.4648/2019 ήταν μόνο η αρχή. Πρέπει να αρθούν και οι υπόλοιποι περιορισμοί.

Η σύγχρονη τεχνολογία μάς παρέχει όλα εκείνα τα εργαλεία και όλες τις δικλίδες ασφαλείας και δεν γίνεται να μην την εκμεταλλευτούμε εν έτει 2021. Είναι αν μη τι άλλο αναχρονιστικό να μη δίνουμε αυτή τη δυνατότητα στους Έλληνες, να συμμετέχουν στην υπέρτατη διαδικασία της δημοκρατίας.

Τα χρόνια της κρίσης έφυγε ένα μεγάλο κομμάτι ειδικά νέων επιστημόνων, υψηλών προσόντων ανθρώπων. Όλοι αυτοί επιβάλλεται να συμμετέχουν στις πολιτικές διαδικασίες. Τους αφορά άμεσα και θέλουμε να έχουν λόγο και άποψη και βήμα για να την εκφράζουν, καθώς αποτελούν το πιο αξιόλογο και παραγωγικό κομμάτι του πληθυσμού.

Τι φοβάστε, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, που διαφωνείτε σήμερα; Δεν θέλετε να διευκολύνουμε την όσο το δυνατόν μεγαλύτερη συμμετοχή των ομογενών μας;

Είμαστε μια χώρα με πολύ σημαντική και μεγάλη ομογένεια και αποτελεί πάγιο αλλά και δίκαιο και βαθιά δημοκρατικό αίτημα των απόδημων Ελλήνων. Και ήταν άδικο αυτό που συνέβαινε στο παρελθόν, καθώς μπορούσαν να ψηφίσουν μόνο όσοι είχαν τη δυνατότητα να μετακινηθούν, δηλαδή -ας μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας- μόνο οι πιο ευκατάστατοι από τους Έλληνες του εξωτερικού.

Αυτό θέλουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης; Θέλουμε Διασπορά δύο ταχυτήτων; Όπως και οι μαζικές μετακινήσεις ψηφοφόρων κατά το παρελθόν, πληρωμένες από τα κόμματα, ήταν τακτικές που δημιουργούσαν πολλά ερωτηματικά ως προς τη διαφάνεια.

Επί των άρθρων τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω τα εξής:

Όσον αφορά το άρθρο 1 συγκεκριμένα, για την ακρίβεια, καθώς το δεύτερο άρθρο ορίζει την έναρξη ισχύος, καταργούνται οι υποχρεώσεις και οι διαδικασίες που έθεταν περιορισμούς στους εγγεγραμμένους στους εκλογικούς καταλόγους εκλογείς, οι οποίοι την ημέρα των εκλογών βρίσκονταν εκτός επικρατείας. Όπως αναφέρει η νέα ρύθμιση, οι εκλογείς που επιθυμούν να διευκολυνθούν να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, εγγράφονται με δική τους μέριμνα στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους του εξωτερικού. Η εγγραφή τους στους ειδικούς αυτούς καταλόγους γίνεται οποτεδήποτε με αίτηση του ενδιαφερομένου, σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στο άρθρο 4 του παρόντος.

Παρακάτω, σύμφωνα με τη νέα παράγραφο 4 του άρθρου 4 του ν.4649, κατά την αίτησή του ο εκλογέας συμπληρώνει τα στοιχεία του και προσδιορίζει την εκτός επικρατείας διπλωματική περιφέρεια στην οποία επιθυμεί να ασκήσει το εκλογικό του δικαίωμα, ενώ η νέα παράγραφος 8 του άρθρου 4 τροποποιείται

ως εξής: Η αίτηση εγγραφής οριστικοποιείται με την απόφαση της Διεύθυνσης Εκλογών του Υπουργείου Εσωτερικών, σύμφωνα με το άρθρο 3 του άρθρου 2. Η αίτηση μεταβολής, αναστολής ή διαγραφής γίνεται αμέσως οριστική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο απόδημος ελληνισμός αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της Ελλάδας. Είναι η φωνή μας στο εξωτερικό, σε όλα τα μέρη του πλανήτη. Είναι ιδιαίτερα ευαίσθητοι στα θέματα της χώρας μας. Διατηρούν τα ήθη και τις παραδόσεις. Έχουν δημιουργήσει σημαντικές ελληνικές κοινότητες. Χάρη στη σύγχρονη τεχνολογία έχουν πια άμεση επαφή και ενημέρωση για όλα συμβαίνουν στην πατρίδα.

Δεν υπάρχουν πια δικαιολογίες για εμπόδια και περιορισμούς. Έχουμε όλα τα μέσα για να διευκολύνουμε όλους τους Έλληνες να συμμετέχουν στις εκλογικές διαδικασίες της χώρας. Η πολιτική βούληση υπάρχει και η Νέα Δημοκρατία το αποδεικνύει στην πράξη σε κάθε ευκαιρία.

Η συζήτηση αυτή είναι ιστορική και άκρως πολιτική. Είναι στο χέρι όλων σε αυτή εδώ την Αίθουσα να έχει και ουσιαστικό αποτέλεσμα. Αν θέλετε, στέλνουμε ένα μήνυμα σε κάθε γωνιά του κόσμου που βρίσκονται Έλληνες ότι η πατρίδα είναι εδώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ είμαστε όλοι σήμερα και στο τέλος αυτής της διαδικασίας θα αποδείξουμε αν έχουμε το συμφέρον των Ελλήνων πάνω από όλα ή τα μικροκομματικά μας συμφέροντα. Αυτό το ερώτημα θα απαντηθεί με την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Μπογδάνο από τη Νέα Δημοκρατία και ολοκληρώνουμε με τον κ. Ξενοφώντα Μπαλαλιάκο, αφού πριν μιλήσει η κ. Αυγερινούπουλου.

Ορίστε, κύριε Μπογδάνο, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, κύριε Πρόεδρε, γιατί είμαστε σήμερα εδώ; Είμαστε εδώ για να επιστεύσουμε τη διακηρυγμένη επιθυμία και δέσμευση της Τομεάρχη Αποδήμου Ελληνισμού του ΣΥΡΙΖΑ, της κ. Θεοδώρας Τζάκρη, η οποία στην περιβόητη πλέον συνέντευξη που παραχώρησε στην ιστορική ομογενειακή εφημερίδα «Εθνικός Κήρυκας» της Νέας Υόρκης δήλωσε ότι τάσσεται υπέρ της ψήφου των αποδήμων «χωρίς όρους και προϋποθέσεις», προσθέτοντας, μάλιστα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ, αν ξανά ποτέ έλθει στην εξουσία, όπως είπε -εμένα θα μου επιτρέψετε να έχω μια ελαφρώς διαφορετική προσέγγιση-, θα διορθώσει τον σχετικό νόμο.

Πρόκειται για έναν νόμο που, υπογραμμίζω, δεν τόλμησε να φέρει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ στα πέντε χρόνια που ήταν στην εξουσία, αλλά τον έφερε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Μάλιστα, οι όποιοι περιορισμοί συζητούνται σήμερα και οι προϋποθέσεις που εμπεριέχονται στις προβλέψεις του οφείλονται κατά κύριο στον ΣΥΡΙΖΑ, διότι διαφορετικά δεν θα τον υπερψήφισε και δεν θα συγκεντρωνόταν η απαιτούμενη πλειοψηφία των διακοσίων Βουλευτών, ούτως ώστε να ισχύσει από τις επόμενες εκλογές.

Ιδού λοιπόν η Ρόδος, ιδού και το πήδημα, αγαπητοί συνάδελφοι κυρίως του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά ευρύτερα της Αριστεράς! Αποδείξτε, έστω και τώρα, ότι η τομεάρχης σας δεν πήγαινε απλά να «ψαρέψει» στα θολά νερά της υποσχесоιολογίας.

Βεβαίως, οι Έλληνες και οι Έλληνες στην πατρίδα, αλλά και απανταχού της υπηλίου, σας γνωρίζουν πλέον καλά. Γνωρίζουν πολύ καλά ποιες είναι οι προτεραιότητες και ποιες οι ιεραρχήσεις σας. Θα τις θέσουμε ήρεμα: Γνωρίζουν καλά, για παράδειγμα, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ στην ιδεολογική του τύφλωση -με συγχωρείτε, αλλά μόνο έτσι μπορώ να το ερμηνεύσω- κόπτεται να αποδώσει το πρόνιο της ιδιότητας του Έλληνα πολίτη σε οποιονδήποτε το ζητήσει, αδιαφορώντας για το αν όντως συντρέχουν ουσιώδεις δεσμοί του αιτούντος με τη χώρα και το έθνος μας. Δυστυχώς, ο ΣΥΡΙΖΑ κόπτεται να διευρύνει ακριβώς την εκλογική βάση της χώρας με μετανάστες, που καμμία πρόθεση δεν έχουν να μείνουν, να ενσωματωθούν ή να προκόψουν στη χώρα μας, αλλά απλά ζητούν ένα ευρωπαϊκό διαβατήριο για να συνεχίσουν την πορεία

τους αλλού.

Την ίδια ώρα, ο ΣΥΡΙΖΑ βάζει το ένα εμπόδιο μετά το άλλο, ούτως ώστε να εμποδίσει την άσκηση του εκλογικού δικαιώματος σε Έλληνες πολίτες με ταυτότητα και διαβατήριο της Ελληνικής Δημοκρατίας που ζουν στο εξωτερικό. Στην πράξη, δηλαδή, αρνείται ένα συνταγματικά κατοχυρωμένο, αυτονόητο δικαίωμα που συνεπάγεται η ίδια η ιδιότητα του πολίτη, προβάλλοντας προσχήματα, που περιορίζουν σε ελάχιστους τελικά αποδήμους τη δυνατότητα άσκησης του.

Αγαπητές κυρίες και αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, αυτές, δυστυχώς, είναι οι προτεραιότητες του ΣΥΡΙΖΑ, τις οποίες συμερίζεται και το μεγάλο μέρος της ελληνικής κοινοβουλευτικής Αριστεράς, να ψηφίζουν για το μέλλον της χώρας άνθρωποι που τυχαία, πρόσφατα και λάθρα βρίσκονται στη χώρα μας, άνθρωποι που δεν γνωρίζουν καν τη γλώσσα ή τα στοιχειώδη στοιχεία του πολιτισμού μας, άνθρωποι που ούτε θέλουν και, για να πούμε την αλήθεια, ούτε μπορούν ούτε θα γίνουν ποτέ Έλληνες και να μην ψηφίζουν οι Έλληνες που, πολλοί από αυτούς, πικραμένοι από την κρίση της τελευταίας δεκαετίας και ακόμα περισσότερο ίσως και αηδιασμένοι κάποιοι από τα πέντε χρόνια της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ANEΛ -μην ξεχνάμε τους ANEΛ-, αναζητήσαν την τύχη τους αλλού, κρατώντας όμως την πατρίδα στην καρδιά τους.

Και εδώ, ούτε ερμηνεύω ούτε υποθέτω. Για παράδειγμα, δείτε τι έκανε πρόσφατα -κάτι αδιανόητο- ο ΣΥΡΙΖΑ στην Ξάνθη. Συμπορεύτηκε με τον ψευδομουφτή Αχμέτ Μέτε, πράκτορα επί της ουσίας του τουρκικού παρακράτους, ο οποίος μίλησε για εκδήλωση της «μουσουλμανικής τουρκικής μειονότητας». Μάλιστα, ακόμα χειρότερα, η τουρκόφωνη εφημερίδα «ΜΠΙΡΛΙΚ» έγραψε: «Τεράστια συγκέντρωση του τουρκικού λαού της Ξάνθης υπέρ του παλαιστινιακού λαού που οργάνωσε ο ΣΥΡΙΖΑ». Βεβαίως, δεν έχουμε δει ακόμη κάποια, έστω και διευκρινιστική, δήλωση από τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που συμμετείχαν, πώς μάλλον από το κεντρικό κόμμα, ότι στη Θράκη υπάρχει μόνο μουσουλμανική μειονότητα και δεν μπορούμε να συμπορεύμαστε, πολλών μάλλον αν είμαστε η Αξιοματική Αντιπολίτευση, με εκείνους που προσπαθούν να εισαγάγουν τον τουρκισμό. Αυτά είναι απαράδεκτα πράγματα.

Δυστυχώς, όμως, αυτός φαίνεται ότι είναι ο ΣΥΡΙΖΑ! Αντί να συντάσσεται με τους Έλληνες, συντάσσεται με εκείνους που γενικώς αποκηρύττουν την ελληνική τους ταυτότητα. Ο συμβολισμός της καμένης σημαίας και των συνθημάτων της νεολαίας είναι παρόντα, είτε για να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντα της Τουρκίας, πράγμα το οποίο δεν θέλω να πιστέψω, είτε εξαιτίας μιας βαθιάς συμπλεγματικής στάσης ως προς σιδηρόποτε εθνικό είτε τέλος -και αυτό είναι το χειρότερο απ' όλα και το πιο ποταπό, χθαμαλό και ιταμό- απλά συνειδητά για άγρα ψήφων.

Συνεπώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, σας καλώ να αποδείξετε ως λανθασμένη την ανάγνωσή μου αυτή, σας καλώ δηλαδή να με βγάλετε ψεύτη, σας καλώ να με βγάλετε «λάθος». Και σας προκαλώ και σας προσκαλώ να το κάνετε με το να υπερψηφίσετε αυτό το σχέδιο νόμου, που κάνει το αυτονόητο: Όπως ακριβώς επιτρέπει σε έναν ετεροδημότη κάτοικο Αθηνών να ψηφίσει από τον τόπο κατοικίας του για την περιφέρεια στην οποία είναι εγγεγραμμένος, με τον ίδιο ακριβώς τρόπο διευκολύνει την άσκηση του εκλογικού δικαιώματος σε Έλληνες πολίτες με ελληνική ταυτότητα και ελληνικό διαβατήριο που απλά ζουν στο εξωτερικό, σε Έλληνες πολίτες που αν την ημέρα των εκλογών ήταν εδώ, ήταν στην πατρίδα, απλά θα μπορούσαν να πάνε και να ψηφίσουν κανονικότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και το κάνει, όπως ακριβώς ζήτησε η δική σας τομεάρχης. Πήραμε το κείμενο και ως αποτελεσματική Κυβέρνηση φέρνουμε το αποτέλεσμα, αφαιρώντας αχρείαστους όρους και προϋποθέσεις.

Αποδείξτε λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι ο δικαιωτισμός σας είναι πραγματικός και όχι κίβδηλος, ότι δεν κόπτεστε μόνο για τα δικαιώματα των άλλων, αλλά εξίσου, όχι πρώτιστα, για τα δικαιώματα των Ελλήνων και ότι αυτός ο

δικαιωματισμός δεν μπαίνει στο σκουριασμένο ζύγι της πολιτικής σκοπιμότητας.

Επειδή, όμως, δεν θέλω να «τσουβαλιάσω», απευθύνομαι ιδιαίτερα σε εκείνους και εκείνες από σας -βλέπω φέρ' ειπείν τον κ. Κατρούγκαλο- για τους οποίους προσωπικά γνωρίζω ότι, παρά τις διαφορές μας, μας ενώνει η αγάπη για την πατρίδα. Γνωρίζω ότι στον ΣΥΡΙΖΑ «στεγάζεται» και μία Αριστερά που έχει την Ελλάδα στην καρδιά της.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τώρα, λοιπόν, είναι η ευκαιρία, τώρα είναι η ώρα να αρθείτε στο ύψος της περίπτωσης. Διαφορετικά, πολύ φοβάμαι ότι θα είστε έκθετοι ενώπιον των Ελληνίδων και των Ελλήνων, στην πατρίδα και απανταχού στον κόσμο, και, παρά τον προσωπικό σας πατριωτισμό, θα έχετε σφραγίσει μια και καλή, αμετάκλητα, την πολιτική ταυτότητα του ΣΥΡΙΖΑ σήμερα και εδώ σε ό,τι αφορά τη χώρα, την πατρίδα και το έθνος.

Σας ευχαριστώ θερμά για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε τον κ. Μπογδάνο.

Συνεχίζουμε τώρα με την κ. Διονυσία Αυγερινοπούλου και θα ολοκληρώσουμε με τον κ. Ξενοφώντα Μπαρλιακό.

Ορίστε, κυρία Αυγερινοπούλου, έχετε τον λόγο.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ - ΘΕΟΔΩΡΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα μας δίνεται η δυνατότητα να ενώσουμε το ελληνικό έθνος σε έναν λαό, όπως επιτάσσει το Σύνταγμα, με ισοδύναμη ψήφο για όλους τους Έλληνες, για τους Έλληνες στην Ελλάδα και για τους Έλληνες στο εξωτερικό, για όσους μετανάστευσαν μέσα από δυσκολίες με το όνειρο μιας καλύτερης ζωής σε μια ξένη χώρα και για όσους έφυγαν μεταγενέστερα ως επιστήμονες και κατάφεραν να διακριθούν και να μεταλαμπαδεύσουν παντού το λαμπρό ελληνικό πνεύμα, για την πρώτη γενιά των μεταναστών, αλλά και για τα παιδιά τους, για τη δεύτερη, την τρίτη, την τέταρτη γενιά Ελλήνων, που, παρ' ό,τι μεγαλώνουν στο εξωτερικό, είναι και νιώθουν Έλληνες, γιατί μεγαλώνουν με μεγάλη αγάπη για την Ελλάδα και γιατί με την άοκνη υποστήριξη από τις οικογένειές τους μετέχουν και στο εξωτερικό όπου βρίσκονται της ελληνικής πατρίδας.

Το σημερινό νομοθέτημα που εισάγει την άρση των περιορισμών για την εγγραφή στους ειδικούς καταλόγους εκλογέν του εξωτερικού οφείλουμε όλοι να το ψηφίσουμε όχι μόνο κατ' εντολή του Συντάγματος, αλλά και κατ' εντολή ολόκληρου του ελληνικού έθνους. Οι απόδημοι Έλληνες αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του ελληνικού έθνους και πρέπει να αποτελέσουν τμήμα του ελληνικού λαού. Γι' αυτόν τον λόγο, πρέπει να προβλέψουμε υπέρ αυτών την ανεμπόδιση άσκηση των πολιτικών τους δικαιωμάτων. Αυτή είναι και η πάγια θέση της Νέας Δημοκρατίας και θα πρέπει να είναι και η θέση των άλλων κομμάτων, γιατί δεν επιτρέπεται να εισχωρούν μικροκομματικές σκοπιμότητες σε ένα τέτοιο μείζον ζήτημα.

Με τον ν.4648/2019 έχει ρυθμιστεί η διαδικασία συμμετοχής στις βουλευτικές εκλογές, στις ευρωεκλογές και σε περίπτωση δημοψηφίσματος όσων εκλογέν είναι εγγεγραμμένοι στους εκλογικούς καταλόγους, αλλά κατά την ημέρα της εκλογής τους βρίσκονται στο εξωτερικό. Ωστόσο, με την προβλεπόμενη από τον νόμο αυτήν διαδικασία, που ψηφίστηκε προκειμένου, υπό τις τότε πολιτικές συνθήκες, να υπάρξει η απαραίτητη από το Σύνταγμα κοινοβουλευτική πλειοψηφία, θεσπίστηκαν επιπλέον προϋποθέσεις άσκησης του εκλογικού δικαιώματος, καθώς και υποχρεώσεις για υποβολή δικαιολογητικών. Οι προϋποθέσεις που ετέθησαν και η γραφειοκρατία που επεβάλλετο αντικειμενικά καθιστούν ιδιαίτερα δυσχερή τη συμμετοχή των Ελλήνων του εξωτερικού στις εκλογές. Με αυτόν τον τρόπο αποστερείται στην πράξη το μεγαλύτερο μέρος των εκλογέν αυτών της δυνατότητας να ασκήσουν το εκλογικό τους δικαίωμα.

Δεν είναι τυχαίο, αντιθέτως, αλλά είναι ιδιαίτερα σημαντικό ότι το σύνολο των Ελλήνων ομογενών συνέχισαν και μετά την ψήφισή του ν.4648/2019 να διεκδικούν την άρση των περιορισμών αυτών στην άσκηση του εκλογικού τους δικαιώματος. Ακούσαμε

με προσοχή τις απόψεις τους κατά την ακρόαση των φορέων, ακούσαμε τις απόψεις τους στα ομογενειακά μέσα, ακούμε τις απόψεις τους στα σπίτια μας, στα τηλέφωνα μας, στο ηλεκτρονικό μας ταχυδρομείο. Οι απανταχού Έλληνες, οι φίλοι μας, οι συμφοιτητές μας, οι συγγενείς μας, σε όλες τις ηπείρους, όπου κι αν βρίσκονται, ζητούν να ψηφίσουν ισότιμα και ανεμπόδιστα, όπως όλοι οι Έλληνες.

Ως Ελληνίδα που έχω διαμείνει στο εξωτερικό περίπου για μία δεκαετία, έχω βιώσει από πρώτο χέρι την αγάπη των αποδήμων Ελλήνων για την πατρίδα, το πόσο ζωντανή είναι μέσα τους η ελληνική ταυτότητα, το πόσο έντονη είναι η σκέψη τους για την Ελλάδα, αλλά και για τις ιδιαίτερες πατρίδες τους, τα χωριά τους, τον τόπο καταγωγής τους. Ποτέ οι Έλληνες του εξωτερικού δεν απώλεσαν την ελληνική τους ταυτότητα, όπου και αν ήταν. Διαβάζουν για την Ελλάδα, παρακολουθούν τα δρώμενα της πατρίδας, αναβιώνουν τα ήθη και τα έθιμά της χώρας μας μέσα στις ξένες πατρίδες όπου ζουν. Προσπαίζουν τις εθνικές θέσεις της χώρας μας, όπου κι αν βρίσκονται και από κάθε θέση, σε κάθε πόστο, από το παραδοσιακό ελληνικό εστιατόριο, μέχρι τα έδρανα των κοινοβουλίων στα οποία εκλέγονται. Οι ελληνικής καταγωγής Βουλευτές και μέλη της ΠΑΔΕΕ παραμένουν και δρουν ως Έλληνες. Στηρίζουν τα πάγια αιτήματα του Ελληνισμού, διαδηλώνουν στις πόλεις τους. Διαδηλώνουν στις χώρες τους για τα δίκαια αιτήματα της Ελλάδας. Μερικές φορές τους λένε και γραφικούς, γιατί είναι πιο Έλληνες από τους Έλληνες καμιά φορά, μεταφορικά μιλώντας, γιατί όταν είσαι στο εξωτερικό, από μακριά, βλέπεις την Ελλάδα ως ιδανικό και δεν συμβιβάζεσαι. Βλέπεις τον χάρτη της χώρας σου, τις φωτογραφίες της και δακρύεις. Και η νεότερη γενιά των Ελλήνων έτσι κάπως νιώθει. Τα παιδιά των αποδήμων Ελλήνων, ακόμα και στις συνθήκες πανδημίας της COVID-19, σήκωσαν ψηλά την ελληνική σημαία και έκαναν εορταστικές εκδηλώσεις για τα διακόσια χρόνια από την Επανάσταση του ελληνικού έθνους στα σχολεία τους. Στις 25 Μαρτίου του 2021, οι γειτονιές όλου του κόσμου γέμισαν ελληνικές σημαίες από τα μικρά χαρούμενα χέρια της νέας γενιάς των Ελλήνων.

Για τα διακόσια χρόνια του ελληνικού έθνους οφείλουμε να ψηφίσουμε αυτόν τον νόμο. Είναι το μεγαλύτερο και το συμβολικότερο δώρο που θα μπορούσαμε να κάνουμε στη χώρα μας. Οι απόδημοι Έλληνες είναι μία μεγάλη και ανεξάντλητη δύναμη του Ελληνισμού. Οι Έλληνες της Ελλάδας και οι Έλληνες του εξωτερικού φτιάχνουμε μία μεγάλη Ελλάδα νοητή, πέρα από τα σύνορα, στην παγκοσμιότητα, όπως παγκόσμιο είναι και το ελληνικό πνεύμα και η ελληνική ψυχή.

Ψηφίζουμε σήμερα για την ανεμπόδιση και απροϋπόθετη συμμετοχή όλων των Ελλήνων στη διαμόρφωση της ιστορικής πορείας της χώρας μας στο μέλλον, για να επιδιώξουμε και να πετύχουμε όλοι μαζί από κοινού σπουδαίους στόχους για την πατρίδα μας, όλοι οι Έλληνες ενωμένοι, ένα έθνος και ένας λαός.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Ολοκληρώνουμε τη διαδικασία για σήμερα με τον κ. Ξενοφώντα Μπαρλιακό.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΞΕΝΟΦΩΝ (ΦΩΝΤΑΣ) ΜΠΑΡΛΙΑΚΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, πέρυσσι κατορθώσαμε με ευρύτατη κοινοβουλευτική πλειοψηφία, απότοκη εθνικής σύμπνοιας και ομοθυμίας, μία σπουδαία τομή στην κοινοβουλευτική ιστορία της πατρίδας μας. Η ψήφιση του νομοσχεδίου για τη διευκόλυνση άσκησης εκλογικού δικαιώματος εκλογέν που βρίσκονται εκτός ελληνικής επικράτειας ήταν το πρώτο μεγάλο και τολμηρό βήμα. Καταγράφηκε ως ένα ορόσημο στα τεκταινόμενα της πολιτικής ζωής του τόπου, το οποίο ήρθε να διορθώσει μία παλιά αβλεψία του ελληνικού κράτους.

Η θέσπιση κανόνων και η υιοθέτηση διαδικασιών που θα διευκολύνουν τη συμμετοχή των απανταχού Ελλήνων που έχουν εκλογικό δικαίωμα στις προσεχείς εκλογικές διαδικασίες είναι ένα καθήκον που οφείλουμε να υπηρετήσουμε με τον προσή-

κοντα σεβασμό και ζήλο. Αποτελεί ηθική υποχρέωση να περιφρουρήσουμε ένα ιστορικό κεκτημένο, το οποίο πραγματοποιήθηκε όχι μόνο απλώς ως μία προεκλογική δέσμευση της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, αλλά ως ένα διαχρονικό αίτημα των Ελλήνων της Διασποράς και της εθνικής ομογένειας.

Είναι μία μείζονος σημασίας υπόθεση, με πραγματικές και συμβολικές προεκτάσεις, η οποία αγγίζει την καρδιά και την ψυχή του έθνους και δεν επιτρέπεται να μετατραπεί σε αρένα μικροκομματικών διαξιφισμών ούτε σε πεδίο ανέξοδων και λαϊκίστικων αντιπαράθεσεων.

Η ψήφιση των ρυθμίσεων του παρόντος νομοσχεδίου αντανάκλα δύο σημαντικές όψεις του ζητήματος. Πρώτον, αντανάκλα την άρση των περιορισμών για τους απόδημους Έλληνες και, δεύτερον, την ισότητα της ψήφου τους. Με απλά λόγια, να μην αντιμετωπίζονται οι Έλληνες της ομογένειας ως Έλληνες και ως πολίτες δεύτερης διαλογής. Και αυτό δεν αφορά καμμία εκλογική αριθμητική, αλλά την επιβεβλημένη διευκόλυνση των ανθρώπων αυτών, που αγωνιούν για τις τύχες της πατρίδας και αγωνίζονται και οι ίδιοι για την προκοπή της, να ψηφίζουν χωρίς ανυπέρβλητα προσκόμματα, που, εν τέλει, καθιστούν την ψήφο τους ανενεργή.

Άλλωστε, το μήνυμα των εκπροσώπων του απόδημου ελληνισμού στις συνεδριάσεις της αρμόδιας επιτροπής που επεξεργάστηκε τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου ήταν σαφές, αρραγές και βροντερό: Το δικαίωμα των αποδήμων Ελλήνων να είναι ισότιμο με των υπόλοιπων Ελλήνων. Πλήρης ομοφωνία, χωρίς αστερίσκους.

Με την ευκαιρία, θα ήθελα να δώσω και την αληθινή εικόνα σε μία διαστρέβλωση που επιχειρήθηκε το πρωί από τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ. Ειπώθηκε ότι δήθεν οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας δεν στηρίζουν το παρόν νομοσχέδιο.

Κύριε Κατρούγκαλε, με μία απλή ματιά στον κατάλογο των σημειώνων και αυριανών ομιλητών της Ολομέλειας που ζήτησαν και θα λάβουν τον λόγο τοποθετούμενοι υπέρ του νομοσχεδίου, παρατηρούμε ότι σαράντα εννέα από τους εκατόν πενήντα οκτώ Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, δηλαδή ένας στους τρεις, θα τοποθετηθούν. Την ίδια στιγμή, παρατηρούμε ότι μόλις δεκατέσσερις από τους ογδόντα πέντε Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή ένας στους έξι, θα λάβουν τον λόγο σήμερα και αύριο.

Τελικά, κύριε Κατρούγκαλε, μήπως οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ δεν συμφωνούν με την κομματική σας γραμμή; Διότι εμείς στη Νέα Δημοκρατία, να είστε σίγουρος, είμαστε και ενωμένοι και συσπειρωμένοι γύρω από την εθνική γραμμή «κανένας περιορισμός στην ψήφο των αποδήμων». Αυτά, για να ξέρουμε τι λέμε και να μη μένουν εσφαλμένες εντυπώσεις στις χιλιάδες Έλληνες της Διασποράς που μας παρακολουθούν με αγωνία. Άλλωστε, η παράταξή μας διαχρονικά υπήρξε στυλοβάτης της ελληνικής Διασποράς, αφού αφουγκραζόταν τη δικαιολογημένη αγανάκτησή τους για τον αποκλεισμό τους από την επίσημη πολιτεία και στάθηκε συνεπής αγωγός του κορυφαίου αυτού αιτήματος, με αποκορύφωμα την πανηγυρική ψήφιση του νομοσχεδίου που καθιέρωσε από πέρυσι την ψήφο των απόδημων Ελλήνων και το δικαίωμά τους να συμμετέχουν στις προσεχείς εκλογικές διαδικασίες.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Και σήμερα η θέση μας παραμένει το ίδιο αταλάντευτη και την έχουμε καταθέσει από νωρίς στον δημόσιο διάλογο. Κανένας παράλογος περιορισμός και κανένα επιπλέον γραφειοκρατικό πρόσκομμα για την άσκηση του εκλογικού δικαιώματος. Αντιθέτως, διευκολύνσεις σε όλα τα επίπεδα και ισότητα ψήφου.

Απέναντι, λοιπόν, στις χιλιάδες Έλληνες της Διασποράς οφείλει να αναλάβει και η Αξιωματική Αντιπολίτευση την ευθύνη της, η οποία έχει αυτοεγκλωβιστεί σε ένα παιχνίδι μικροπολιτικής σκοπιμότητας. Κι εμείς συμφωνούμε με την κ. Τζάκρη όταν δήλωνε στον «Εθνικό Κήρυκα» ότι οι περιορισμοί που είχε απαιτήσει πέρουν στο ίδιο της το κόμμα δεν είναι απλώς άδικοι και υποτιμητικοί, αλλά και υπέρμετρα προσβλητικοί και φανερά ανυπόστατοι αδικαιολόγητο φόβο απέναντι στους συμπατριώτες μας.

Αντί, λοιπόν, με αφορμή αυτή τη δήλωση της κ. Τζάκρη το ιστορικό ορόσημο που επέλυσε μια διαχρονική εκκρεμότητα για το ελληνικό κράτος με την ψήφιση από διακόσιους ογδόντα οκτώ Βουλευτές να επεκταθεί και να ισχυροποιηθεί, ο ΣΥΡΙΖΑ επιλέγει να οχυρωθεί ξανά πίσω από τις ιδεοληψίες του και τις μικροπολιτικές του κυβιστήσεις. Στο παιχνίδι εντυπώσεων που προσπαθεί μεταίωας να στήσει η Αξιωματική Αντιπολίτευση, προκειμένου να δικαιολογήσει τις συνεχείς αλλαγές στην πολιτική της στο ζήτημα της ψήφου των αποδήμων, ζημιώνει ανεπανόρθωτα την εθνική ομογένεια.

Η ευθυγράμμιση στη στάση υπευθυνότητας που είχε δείξει συλλογικά το ελληνικό Κοινοβούλιο είναι η μόνη ηθικά επιβεβλημένη επιλογή. Σε διαφορετική περίπτωση, να μας εξηγήσει η Αξιωματική Αντιπολίτευση γιατί φοβάται την ψήφο των Ελλήνων της Διασποράς και προσπαθεί να την καταστήσει ανενεργή. Οφείλει να λάβει σαφή και ξεκάθαρη θέση, διαφορετικά είναι η μόνη υπόλογος απέναντι στους συμπατριώτες μας αλλά και στην ιστορία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάργηση των περιορισμών του άρθρου 2, όπως αυτοί απαριθμούνται στο άρθρο 4 του παρόντος, απελευθερώνει εν τοις πράγμασι την ψήφο των αποδήμων και την καθιστά ισχυρή και ισότιμη, όπως όλων των υπόλοιπων Ελλήνων. Απέναντι στις προκλήσεις του μέλλοντος ο Ελληνισμός οφείλει να προχωρά ενωμένος και ισχυρός, πέρα από διχαστικές ρητορικές και διαχωριστικές γραμμές. Αυτή είναι διαχρονικά και αταλάντευτα η θέση μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 20.52' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Τετάρτη 26 Μαΐου 2021 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών: «Άρση περιορισμών για την εγγραφή στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους εκλογέων εξωτερικού».

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ